

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • NOVEMBER 2018

Liahona

Generalkonferenstal

Jesus Kristus: Den centrala punkten i våra liv och i kyrkans namn

Nytt studiekursmaterial och söndagsschema balanserar evangeliestudierna hemma och i kyrkan

Tolv nya tempel tillkännagivna

"I kväll uppmanar jag er, med hela mitt hjärtas förhoppning, att be om att förstå era andliga gåvor – och att odla, använda och förstora dem mer än ni någonsin gjort. Ni förändrar världen när ni gör det. ...

Mina kära systrar, vi behöver er! Vi 'behöver er styrka, er omvändelse, er övertygelse, er förmåga att leda, er visdom och era röster'. Vi kan helt enkelt inte samla Israel utan er.

Jag älskar er och tackar er och välsignar er nu med förmågan att lämna världen bakom er när ni hjälper till i detta livsviktiga och brådskande verk. Tillsammans kan vi göra allt vår himmelske Fader har behov av att vi gör för att förbereda världen för hans älskade Sons andra ankomst."

President Russell M. Nelson, "Systrarnas roll i Israels insamling", s. 69, 70.

Cirkeln är sluten,
av Jenedy Paige

Innehållsförteckning november 2018

Årgång 142 • Nummer 11

Lördagens förmiddagsmöte

- 6 **Inledande ord**
Russell M. Nelson
- 8 **Djup och varaktig omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus**
Quentin L. Cook
- 12 **Lyft upp ditt huvud och fröjda dig**
M. Joseph Brough
- 15 **Lägga grundvalen till ett stort verk**
Steven R. Bangerter
- 18 **Var inte oroliga**
Ronald A. Rasband
- 21 **Sammanfatta allt i Kristus**
David A. Bednar
- 25 **Sanningen och planen**
Dallin H. Oaks

Lördagens eftermiddagsmöte

- 28 **Röstning på kyrkans ämbetsmän**
Henry B. Eyring
- 30 **Fasta och ståndaktiga i tron på Kristus**
D. Todd Christofferson
- 34 **Kom, lyssna till profetens röst**
Dean M. Davies
- 37 **Ett i Kristus**
Ulisses Soares
- 40 **Vår tros lägereld**
Gerrit W. Gong
- 43 **Alla måste ta på sig det namn som givits av Fadern**
Paul B. Pieper
- 46 **Tro, älska, gör**
Dieter F. Uchtdorf

Kvinnornas möte

- 50 **För honom**
Joy D. Jones
- 52 **Gudomligt missnöje**
Michelle D. Craig
- 55 **Glädjen i osjälviskt tjänande**
Cristina B. Franco
- 58 **Kvinnor och evangelielärande i hemmet**
Henry B. Eyring
- 61 **Föräldrar och barn**
Dallin H. Oaks

- 68 **Systrarnas roll i Israels insamling**
Russell M. Nelson

Söndagens förmiddagsmöte

- 71 **Synen om de dödas återlösning**
M. Russell Ballard
- 74 **Att bli en herde**
Bonnie H. Cordon
- 77 **I förlikningens anda**
Jeffrey R. Holland
- 80 **Mormons boks roll i omvändelsen**
Shayne M. Bowen
- 83 **Sårade**
Neil L. Andersen
- 87 **Kyrkans rätta namn**
Russell M. Nelson

Söndagens eftermiddagsmöte

- 90 **Försök, försök, försök**
Henry B. Eyring
- 93 **Fadern**
Brian K. Ashton
- 97 **Att ta på oss Jesu Kristi namn**
Robert C. Gay
- 101 **Vill du bli frisk?**
Matthew L. Carpenter
- 104 **Välj i dag**
Dale G. Renlund
- 107 **Nu är det dags**
Jack N. Gerard
- 110 **Att vara en herde för själar**
Gary E. Stevenson
- 113 **Bli exemplariska sista dagars heliga**
Russell M. Nelson

- 64 **Generalauktoriteter och general-ämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga**
- 115 **Register över konferensberättelser**
- 116 **Kyrkonytt**
- 121 **Kom och följ mig - för äldstekvorumet och Hjälpföreningen**

Den 188:e halvårskonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 6 oktober 2018

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Craig A. Cardon
Avslutningsbön: Äldste
Adilson de Paula Parrella
Sång av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg och Ryan Murphy, körledare;
Brian Mathias och Richard Elliott, organister:
"Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*,
nr 45; "Se, dagen gryr och mörkret flyr",
Psalmer, nr 1, arr. Wilberg; "Om jag lyssnar
med mitt hjärta", DeFord, arr. Murphy; "Se,
högt på bergets krön", *Psalmer*, nr 4; "Jag
kan följa Guds plan", *Barnens sångbok*,
s. 86–87, arr. Hofheins; "Kom, kom Guds
folk", *Psalmer*, nr 19, arr. Wilberg.

Lördagens eftermiddagsmöte, 6 oktober 2018

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Sharon Eubank
Avslutningsbön: Äldste Joni L. Koch
Sång av en kombinerad kör från missionärsskolan i Provo; Ryan Eggett och Elmo Keck, körledare; Linda Margetts och Bonnie Goodliffe, organister: "Folk och nationer, hör himlens röst", *Psalmer*, nr 181, arr. Schank; medley: "Vår Herre vill ha kämpar", *Barnens sångbok*, s. 85 och "Jesu Kristi Kyrka", *Barnens sångbok*, s. 48, arr. Warby; "Vi har valt att tjäna", *Psalmer*, nr 172; "Israels hopp", *Psalmer*, nr 169, arr. Schank.

Kvinnornas möte, lördag kväll, 6 oktober 2018

Mötesledare: Jean B. Bingham
Inledningsbön: Memnet Lopez
Avslutningsbön: Jennefer Free
Sång av en kör med unga kvinnor från stavar i Pleasant Grove, Utah; Tracy Warby, körledare; Bonnie Goodliffe, organist: "Kom, Guds barn, från land och stad", *Psalmer*, nr 28, arr. Warby; "Han är Guds Son", Faust, Pinborough och Moody; "Kom, låt oss nu glädjas", *Psalmer*, nr 3; "Vi vill ge världen hans ord", *Barnens sångbok*, s. 92–93, arr. Warby.

Söndagens förmiddagsmöte, 7 oktober 2018

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Allan F. Packer
Avslutningsbön: Äldste Donald L. Hallstrom
Sång av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg, körledare; Richard Elliott och Andrew Unsworth, organister: "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5, arr. Wilberg; "Gör rätt val", *Psalmer*, nr 162, arr. Wilberg; "Tack, Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10; "His Voice as the Sound", amerikansk folkvisa, Walker, arr. Wilberg; "It Is Well with My Soul", Spafford och Bliss, arr. Wilberg.

Söndagens eftermiddagsmöte, 7 oktober 2018

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Gary B. Sabin
Avslutningsbön: Michael John U. Teh
Sång av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg och Ryan Murphy, körledare; Andrew Unsworth och Brian Mathias,

organister: "In Hymns of Praise", *Hymns*, nr 75, arr. Murphy; "Jag på Kristus tror", *Psalmer*, nr 81, arr. Wilberg; "Åra ske Gud i höjd", *Psalmer*, nr 43; "Our Prayer to Thee", Nelson och Parry, arr. Wilberg.

Konferenstal finns tillgängliga

För att få tillgång till konferenstal på internet på många språk, gå till conference.lds.org och välj ett språk. Talen finns också i mobilappen Evangeliebiblioteket. Information om tillgängliga format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionshinder finns på disability.lds.org.

På omslaget

Framsidan: *Världens ljus* (2015), av Walter Rane, kopiering förbjuden.
Baksidan: Foto Cody Bell.

Konferensfoton

Fotografierna i Salt Lake City tagna av Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matt Reier och Christina Smith.

**NOVEMBER 2018 ÄRGÅNG 142 NUMMER 11
LIAHONA 14853 180**

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R.
Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Chefredaktör: Randy D. Funk

Rådgivande: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven,
Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S.
Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Francisca Olson

Skriv- och redigeringslag: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric
B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan
Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie
Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen
Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily
Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole
Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala

distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Terez Nilsson

Kromhult 202

241 65 Harlösa

Tfn: +46708-430416

E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 90:00 som insättes på

bankgiro 5270-5092. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska,
nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska,
samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska,
thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och
vietnamesiska.

(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the
United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material
från Liahona kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive
för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst
återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges
intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2018 Vol. 142 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes

to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Talarregister

Andersen, Neil L., 83
Ashton, Brian K., 93
Ballard, M. Russell, 71
Bangerter, Steven R., 15
Bednar, David A., 21
Bowen, Shayne M., 80
Brough, M. Joseph, 12
Carpenter, Matthew L., 101
Christofferson, D. Todd, 30
Cook, Quentin L., 8
Cordon, Bonnie H., 74
Craig Michelle D., 52
Davies, Dean M., 34
Eyring, Henry B., 28, 58, 90
Franco, Cristina B., 55
Gay, Robert C., 97
Gerard, Jack N., 107
Gong, Gerrit W., 40
Holland, Jeffrey R., 77
Jones, Joy D., 50
Nelson, Russell M., 6, 68,
87, 113
Oaks, Dallin H., 25, 61
Pieper, Paul B., 43
Rasband, Ronald A., 18
Renlund, Dale G., 104
Soares, Ulisses, 37
Stevenson, Gary E., 110
Uchtdorf, Dieter F., 46

Ännesregister

Aktivering, 110
Andevärlden, 71
Barn, 15, 25, 61
Behålla nyomvända, 37
Bön, 58
Dopet, 43
Döden, 71
Döma, 97
Exempel, 113
Familjen, 6, 8, 15, 25, 58,
61, 113
Familjens hemafton, 8
Frid, 18, 77, 83
Frälsningsplanen, 25, 61, 71,
93, 104
Fullkomning, 40
Följa profeten, 34
Förbund, 30, 43, 80, 107
Förföljelse, 83
Förlikning, 77
Förlåtelse, 12, 77
Förut tillvaron, 93
Föräldraskap, 15, 61
Glädje, 12, 40, 46
Gudomlig natur, 68
Handlingsfrihet, 25, 104
Helige Anden, den, 18, 43,
80, 93
Hemmet, 6, 8, 15, 18, 21,
58, 113
Himmelske Fader, vår, 25, 40,
93, 104
Hjälpföreningen, 68
Hopp, 46, 90
Ihärdighet, 30, 83
Israels hus, 68
Israels insamling, 21, 68, 74, 80
Jesu Kristus, 6, 8, 12, 15, 18,
21, 25, 30, 34, 37, 40, 43,
46, 50, 52, 55, 58, 71, 74,
77, 80, 83, 87, 90, 93, 97,
101, 104, 107, 110, 113
Joseph Smith, 34, 52, 80, 107
Kreativitet, 40
Kristuslik kärlek, 55, 58, 90
Kyrkans namn, 87, 113

Kärlek, 18, 37, 40, 46, 50,
55, 58, 61, 74, 77, 90, 93,
97, 110
Läkeedom, 46, 83, 97, 101
Lärande, 58, 113
Lärjungeskapa, 12, 43, 46, 52
Maningar, 52
Media, 68
Moderskap, 58, 61, 68
Mormons bok, 34, 68, 80
Motgångar, 12, 18, 30, 46,
55, 71, 83, 101
Nåd, 40, 52, 97
Offer, 55
Omvändelse, 8, 21, 25, 30,
37, 80, 101, 104
Personligt värde, 74, 97
Perspektiv, 68, 107
Prioriteringar, 107
Profeter, 18, 34
Prövningar, 83, 90
Rädsla, 18, 101
Sabbatsdagen, 8
Sakramentet, 8, 43, 90
Sanning, 25, 107
Skriftstudier, 8, 37, 58
Studiekursmaterial, 6, 8, 113
Stödverksamhet, 37, 40, 46,
50, 68, 74, 77, 97, 110
Teknik, 61
Tempel, 18, 34, 113
Tempeltjänst, 68, 113
Tjänande, 37, 40, 50, 52, 55,
74, 97
Traditioner, 15
Tro, 6, 15, 18, 21, 25, 30, 40,
52, 83, 90, 104, 113
Undervisning, 15, 58, 68
Ungdomar, 74
Uppenbarelse, 18, 34, 80
Uppståndelse, 71, 93
Vittnesbörd, 80
Vänlighet, 61
Vänskap, 37, 74
Vänskapskontakter, 37
Återställelsen, 87

Höjdpunkter från den 188:e halvårskonferensen

Aterigen tillkännagavs större förändringar under generalkonferensen. Tillkännagivandena var annorlunda den här gången, men avsikterna bakom dem är desamma: Guds profet är angelägen om att förbereda oss för Herrens andra ankomst och uppmanar oss att stärka vår tro på vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus.

Här är bara några av de viktiga uppmaningar och löften som framhölls av president Russell M. Nelson under konferensen.

Gör hemmet heligare

Under sitt inledande tal tog president Nelson upp behovet av att vi åstadkommer förändringar i våra liv som gör hemmet till centret för evangelielärande. "Det är dags för en *hemcentrerad kyrka*, som stöds av det som sker i våra grens-, församlings- och stavsbyggnader."

- Läs om de föreslagna ändringarna i hemmet och justeringarna i kyrkan som stödjer dem (se s. 8).
- Ytterligare information finns i "Ändringar balanserar undervisning om evangeliet i hemmet och i kyrkan" (s. 117).

"Lämna världen bakom er"

President Nelson uppmanade systrarna under kvinnornas möte att delta i "*den största saken* ... på jorden i dag". Han lovade: "Tillsammans kan vi göra allt vår himmelske Fader har behov av att vi gör för att förbereda världen för [Jesu Kristi] andra ankomst."

- Läs president Nelsons fyra uppmaningar till systrarna (se s. 68).

"[Återställ] det rätta namnet på Herrens kyrka"

President Nelson uppmanade medlemmarna att kalla Frälsarens

kyrka vid det namn som Frälsaren gav den. "Jag lovar er att om vi gör vårt bästa för att återställa det rätta namnet på Herrens kyrka, kommer han vars kyrka detta är att utgjuta sin kraft och välsignelser över de sista dagarnas heligas huvuden, på ett sätt som vi aldrig tidigare har sett."

- Läs president Nelsons undervisning om kyrkans namn (se s. 87).

"[Var] i hans heliga hus"

President Nelson avslutade konferensen med tillkännagivandet om tolv nya tempel och en uppmaning att "regelbundet ... vara i hans heliga hus". Han sa: "Jag lovar att Herren ger dig de underverk han vet att du behöver när du gör uppoffringar för att tjäna och dyrka honom i hans tempel."

- Se var de tillkännagivna templen ska ligga (se s. 113, 116).

President Russell M. Nelson

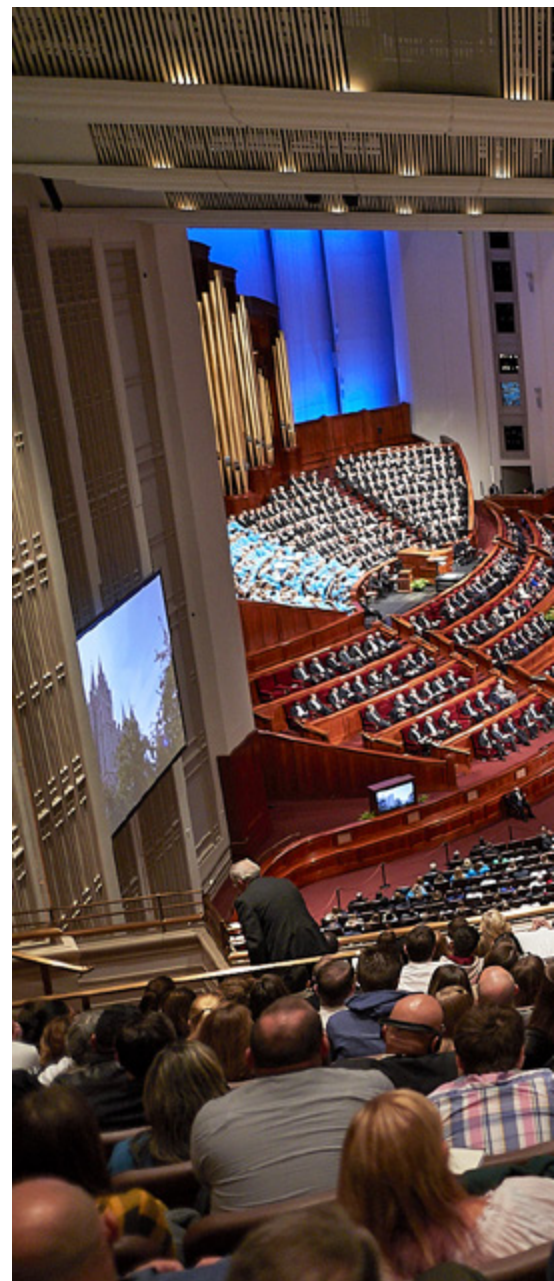
Inledande ord

Det är dags för en hemcentrerad kyrka, som stöds av det som sker i våra grens-, församlings- och stavsbyggnader.

Mina kära bröder och systrar, vi har sett fram emot att återigen samlas med er under kyrkans oktoberkonferens. Vi hälsar var och en av er varmt välkommen. Vi är djupt tacksamma för era stödjande böner. Vi känner deras verkan. Tack!

Vi är tacksamma för era enorma ansträngningar att följa råden som gavs under generalkonferensen för

sex månader sedan. Stavspresident-skap över hela världen har sökt den uppenbarelse som är nödvändig för att omorganisera äldstekvorumen. Männen i dessa kvorum arbetar tillsammans med Hjälpföreningen för att tjäna våra bröder och systrar på ett högre, heligare sätt. Vi inspireras av er godhet och utomordentliga ansträngningar att förmedla Frälsarens kärlek till era familjer,

grannar och vänner och att betjäna dem så som han skulle göra.

Sedan aprilkonferensen har syster Nelson och jag träffat medlemmar på fyra kontinenter och på havens öar. Från Jerusalem till Harare, från Winnipeg till Bangkok har vi upplevt er stora tro och styrkan i era vittnesbörd.

Vi är överlyckliga över att så många av våra ungdomar har gått med i Herrens ungdomskår¹ för att samla det skingrade Israel. Vi tackar er! Och när ni fortsätter att följa uppmaningarna jag gav under vår världsomfattande andakt

för ungdomar, anger ni en norm som resten av oss ska följa. Och vilken skillnad ni ungdomar gör!

Under senare år har vi i kyrkans presiderande råd brottats med en grundläggande fråga: Hur kan vi ta evangeliet i dess enkla renhet och förrättningarna med deras eviga verkan till *alla* Guds barn?

Som sista dagars heliga har vi tagit för vana att tänka på "kyrkan" som något som händer i våra möteshus, med stöd av det som händer hemma. Vi behöver en justering i det

mönstret. Det är dags för en *hemcentrerad kyrka*, som stöds av det som sker i våra grens-, församlings- och stavsbyggnader.

Kyrkan fortsätter att växa världen över, och många medlemmar bor på platser där vi inte har några möteshus – och kanske inte får det under en överskådlig framtid. Jag minns en familj som på grund av sådana omständigheter fick ha sina möten hemma. Jag frågade modern vad hon tyckte om att gå i kyrkan i sitt eget hem. Hon svarade: "Jag tycker om det! Min man

använder ett bättre språk hemma nu eftersom han vet att han ska välsigna sakramentet här varje söndag."

Det mål kyrkan har haft sedan länge är att hjälpa alla medlemmar att öka sin tro på Herren Jesus Kristus och hans försoning, att hjälpa dem ingå och hålla sina förbund med Gud, samt att stärka och besegla deras familjer. I dagens komplicerade värld är det här inte lätt. Motståndaren ökar sina angrepp på tron och på oss och våra familjer i allt snabbare takt. För att överleva andligt behöver vi motstrategier och proaktiva

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kворum

planer. Följaktligen vill vi nu verkställa organisatoriska justeringar som ytterligare kommer att stärka våra medlemmar och deras familjer.

I många år har kyrkans ledare arbetat på ett integrerat studiekursmaterial som stärker familjer och enskilda genom en plan som är *hemcentrerad* och som *stöds av kyrkan*, för att undervisa om läran, stärka tron och främja ökad personlig gudsdyrkan. Våra ansträngningar under senare år att helga sabbaten – att göra den till en fröjd och ett personligt tecken till Gud om vår kärlek till honom – förstärks av justeringarna vi nu ska presentera.

Den här förmiddagen ska vi tillkännage en ny balans och anknytning mellan evangelieundervisning i hemmet och i kyrkan. Vi är var och en ansvariga för vår egen andliga tillväxt. Och skrifterna klargör att föräldrarna har huvudansvaret att undervisa sina barn om läran.² Det är kyrkans ansvar att hjälpa varje medlem i det gudomligt fastställda målet att fördjupa den enskildes kunskap om evangeliet.

Äldste Quentin L. Cook ska nu förklara de här viktiga justeringarna. Alla medlemmar i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum stöttar enhälligt det här budskapet. Vi erkänner tacksamt inspirationen från Herren som har påverkat utvecklingen av de planer och tillvägagångssätt som äldste Cook ska presentera.

Mina kära bröder och systrar, jag vet att Gud lever! Jesus är Kristus! Det här är hans kyrka, som han leder genom profetia och uppenbarelse till sina ödmjuka tjänare. Jag vittnar så i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson och Wendy W. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.lds.org.
2. Se L&F 93:40; Mose 6:58–62.

Djup och varaktig omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus

Vår avsikt är att balansera upplevelserna i kyrkan och i hemmet på ett sådant sätt att det storligen ökar tron och andligheten och fördjupar omvändelsen.

Som president Russell M. Nelson så vackert och värtaligt just framlagt har kyrkans ledare under en längre tid arbetat på en "plan som är *hemcentrerad* och som *stöds av kyrkan*, för att undervisa om läran, stärka tron och främja ökad personlig gudsdyrkan". President Nelson tillkännagav sedan en justering som ska åstadkomma "en ny balans och anknytning mellan evangelieundervisning i hemmet och i kyrkan".¹

För att genomföra dessa avsikter – beskrivna av president Russell M. Nelson och under hans ledning, samt enligt det beslut som fattats av första presidentskapets råd och de tolv apostlarnas kворum – justeras söndagens mötesschema på följande sätt från och med januari 2019.

Söndagens mötesschema

Kyrkans möten på söndagen kommer att bestå av ett 60 minuter långt

sakramentsmöte varje söndag med fokus på Frälsaren, sakramentets för rättning och andliga budskap. Efter en paus för övergång till klasser deltar kyrkans medlemmar i en 50 minuter lång lektion som alternerar varje söndag:

- Söndagsskolan hålls första och tredje söndagen i månaden.
- Möten för prästadömet's kворum, Hjälpföreningen och Unga kvinnor hålls andra och fjärde söndagen.
- Den femte söndagens möten hålls under biskopens ledning.

Primär hålls varje vecka under samma 50-minutersperiod där man bland annat har sångstund och lektioner.

När det gäller söndagens mötesschema har kyrkans främsta ledare under många år varit medvetna om att det för en del av våra dyrbara

medlemmar är problematiskt med ett trettimmarsblock i kyrkan på söndagar. Det gäller framför allt föräldrar med små barn, primärbarn, äldre medlemmar, nya medlemmar och andra.²

Men den här justeringen går mycket djupare än bara ett förkortat mötes-schema på söndagarna. President Nelson har tacksamt uppmärksammat allt det som görs tack vare att ni trofast följer tidigare uppmaningar. Han och kyrkans hela ledarskap vill föra större glädje i evangeliet – till föräldrar, barn, ungdomar, ensamstående, äldre, nya medlemmar och dem som missionärerna undervisar – genom ett balanserat program som är hemcentrerat och stöds av kyrkan. Avsikterna och välsignelserna som kommer av den här justeringen och andra nyss gjorda ändringar är bland annat följande:

- En djupare omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus och starkare tro på dem.
- Starkare enskilda och familjer genom studiekursmaterial som är hemcentrerat och stöds av kyrkan och som leder till ett glädjefullt evangelieinriktat liv.
- Att helga sabbatsdagen med fokus på sakramentets förrättning.

- Att hjälpa vår himmelske Faders alla barn på båda sidorna av slöjan genom missionsarbete och genom att ta emot templets förrättningar, förbund och välsignelser.

Hemcentrerade studier av evangeliet som stöds av kyrkan

Det här söndagsschemat ger också mer tid till en familjekväll och till att studera evangeliet i hemmet under söndagen, eller när enskilda och familjen väljer att göra det. En aktivitetskväll för familjen kan hållas på måndagen eller vid andra tillfällen. Därför bör ledare fortsätta hålla måndagskvällen fri från möten och aktiviteter i kyrkan. Men tid för familjekvällar, evangeliestudier och aktiviteter för enskilda och familjer kan schemaläggas enligt personliga omständigheter.

Familjens och enskildas studier av evangeliet i hemmet kommer storligen att förhöjas av ett integrerat studiekursmaterial och den nya resursen *Kom och följ mig* för enskilda och familjer som samordnas med det som undervisas i Söndagsskolan och Primär.³ I januari börjar kyrkans ungdoms- och vuxenklasser i Söndagsskolan och Primärs klasser att studera Nya testamentet. Den nya

hemstudieresursen *Kom och följ mig* för enskilda och familjer – som också täcker Nya testamentet – har tagits fram för att hjälpa medlemmar studera evangeliet i hemmet. Den förklarar att den här resursen ”är till för varje enskild och familj i kyrkan. Den är avsedd att hjälpa oss [bättre] lära om evangeliet – vare sig [vi] studerar själva eller tillsammans med [vår] familj. ... Lektionsförslagen i den här [nya] resursen är organiserade efter ett veckolässa-schema.”⁴

Primärs nya lektioner från *Kom och följ mig* som lärs ut i kyrkan följer samma veckoschema. Ungdoms- och vuxenklasser i Söndagsskolan den första och tredje söndagen samordnas så att de stödjer den nya hemstudieresursen *Kom och följ mig*. Andra och fjärde söndagen fortsätter vuxna i prästadömet och Hjälpföreningen att studera kyrkans ledares undervisning, med tonvikt på de senaste budskapen från nutida profeter.⁵ Unga kvinnor och aronska prästadömet's unga män studerar evangelieämnen de söndagarna.

Den nya hemstudieresursen ger ”förslag för skriftstudier med familjen och familjens hemafton”.⁶ Lektionsförslagen för varje vecka har bra förslag för studier och aktiviteter för enskilda

och familjer. Resursen *Kom och följ mig* för enskilda och familjer har också många bilder som kan förhöja enskildas och familjers studier, särskilt för barn.⁷ Den här nya resursen distribueras till varje hushåll senast i december i år.

President Nelson uppmanade oss i sitt första tal till kyrkans medlemmar i januari att förbereda oss för Jesu Kristi andra ankomst genom att vandra längs förbundsstigen.⁸

Förhållandena i världen kräver en djupare personlig omvändelse till och starkare tro på vår himmelske Fader och på Jesus Kristus och hans försoning. Herren har förberett oss, rad på rad, för de svåra tider vi nu står inför. Under de senaste åren har Herren väglett oss att ta upp dithörande viktiga ämnen, bland annat följande:

- Helgande av sabbatsdagen och sakramentets heliga förrättning har återigen betonats under de senaste tre åren.
- Under biskopens ledning är stärkta äldstekvorum och Hjälpföreningar fokuserade på kyrkans syfte och gudomligt tilldelade ansvar⁹ och på att hjälpa medlemmar ingå och hålla heliga förbund.
- Vi har glatt börjat stödja varandra på ett ”högre och heligare sätt”.
- Genom att börja med målet i sikte blir templets förbund och släktforskningens tjänande en mer fokuserad del av förbundsstigen.

Justeringarna som tillkännagavs denna morgon är ännu ett exempel på vägledning för vår tids utmaningar.

Kyrkans traditionella studiekursmaterial har betonat det vi upplever i kyrkan på söndagarna. Vi vet att när undervisningen är bättre och klassdeltagarna är mer andligt förberedda så förbättras det vi upplever i kyrkan på söndagen. Vi välsignas med att Anden ofta ökar och stärker vår omvändelse i kyrkans miljö.

Det nya hemcentrerade studiekursmaterialet som stöds av kyrkan behöver i större mån påverka hur familjen utövar och tillämpar evangeliet och hur den enskilde utövar och tillämpar evangeliet. Vi känner till den andliga uppbyggelse och den djupa och varaktiga omvändelse som kan uppnås i hemmets miljö. För flera år sedan visade en studie att unga män och unga kvinnor oftast känner den Helige Andens inflytande när de själva studerar skrifterna och ber i hemmet. Vår avsikt är att balansera upplevelserna i kyrkan och i hemmet på ett sådant sätt att det storligen ökar tron och andligheten och fördjupar omvändelsen till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus.

Den del av justeringen som är hemcentrerad och stöds av kyrkan är flexibel så att varje enskild person och familj under bön kan avgöra hur och när det ska införas. Även om justeringarna till exempel storligen kommer att välsigna alla familjer, kan det utifrån lokala behov vara mycket lämpligt för unga ensamstående vuxna, ensamstående vuxna, ensamstående föräldrar, familjer där inte alla är medlemmar, nya medlemmar¹⁰ och andra att samlas i grupper utanför kyrkans söndagsmöten för att njuta av evangeliet i grupp och stärkas av att studera den hemcentrerade och kyrkostödda

resursen tillsammans. Det sker då på informell basis för dem som så önskar.

På många platser i världen väljer man att stanna kvar i kyrkan efter de schemalagda mötena för att umgås. Det finns inget i den tillkännagivna justeringen som hindrar denna underbara och givande vana på något sätt.

För att hjälpa medlemmar förbereda sig för sabbaten skickar en del församlingar redan information i ett mejl, sms eller inlägg på sociala medier mitt i veckan. Med tanke på den här justeringen rekommenderar vi starkt sådan kommunikation. Dessa inbjudningar påminner medlemmarna om schemat för den kommande söndagen, däribland lektionens ämne, och stöder fortsatta samtal om evangeliet i hemmet. Dessutom kommer vuxnas möten på söndagar också att ge information om hur man kan binda samman studier i kyrkan och i hemmet varje vecka.

Sakramentsmötet och lektionstiden kräver eftertänksam bön så att andliga prioriteringar betonas framför administrativa funktioner. Annonseringar kan till exempel till största del ske i den inbjudan som går ut mitt i veckan eller i ett tryckt program. Sakramentsmötet ska ha en inlednings- och avslutningsbön, men under det andra mötet behövs endast avslutningsbön.¹¹

Som vi nämnde tidigare börjar inte det nya söndagsschemat förrän i januari 2019. Det fanns flera anledningar till detta. De två viktigaste är 1) att det finns tid till att distribuera resursen *Kom och följ mig* för enskilda och familjer och 2) att ge stavspresidenter och biskopar tid att planera mötesscheman så att allt fler församlingar kan träffas tidigare under dagen.

När ledare har sökt uppenbarhet har vägledningen de fått under de senaste två åren varit att stärka

sakramentsmötet, helga sabbatsdagen och uppmuntra och hjälpa föräldrar och enskilda att göra hemmet till en källa till andlig styrka och ökad tro – en plats för glädje och lycka.

Fantastiska välsignelser

Vad innebär dessa justeringar för medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga? Vi är övertygade om att medlemmarna kommer att välsignas på många sätt. Söndagen kan bli en dag för lärande och undervisning av evangeliet i kyrkan och i hemmet. När enskilda och familjer engagerar sig i familjeråd, släktforskning, stödverksamheten, tjänande, personlig gudsdyrkan och glädjefylld familjetid, blir sabbatsdagen verkligen en fröjd.

En familj från Brasilien tillhör en stav som testade den nya resursen *Kom och följ mig*. Pappan Fernando, en återvänd missionär som har fyra små barn tillsammans med sin fru Nancy, sa: "När programmet *Kom och följ mig* presenterades i vår stav blev jag så förväntansfull och tänkte att 'det kommer att förändra hur vi studerar skriften hemma'. Det hände verkligen i mitt hem, och som ledare i kyrkan såg jag att det hände i andras hem ... Det hjälpte oss att verkligen samtala om skriften hemma. Min fru och jag fick en djupare insikt om ämnena vi studerade. ... Det hjälpte oss ... att fördjupa vår kunskap om evangeliet och det stärkte vår tro och våra vittnesbörd. ... Jag vittnar om ... att det inspirerades av Herren så att regelbundna och effektiva studier av principerna och läran i skriften kan skänka större tro, vittnesbörd och ljus till familjen ... i en allt mer fallen värld."¹²

Teststavar världen över gav mycket positiv feedback på den nya hemstudieresursen *Kom och följ mig*. Många

rapporterade att de hade gått från att läsa skriften till att faktiskt studera skriften. En annan vanlig kommentar var att upplevelsen stärkte tron och hade en fantastisk inverkan på församlingen.¹³

Djup och varaktig omvändelse

Målet med de här justeringarna är att uppnå en djup och varaktig omvändelse hos vuxna och det växande släktet. På första sidan av resursen för enskilda och familjer står det: "Syftet med allt lärande om och all undervisning om evangeliet är att fördjupa vår omvändelse och hjälpa oss bli mer som Jesus Kristus. ... Det betyder att vi litar till att Kristus förändrar våra hjärtan."¹⁴ Detta förstärks av att "det sträcker sig bortom klassrummet till människors hjärtan och hem. Det kräver konsekventa dagliga ansträngningar att förstå och leva efter evangeliet. Sann omvändelse kräver den Helige Andens inflytande."¹⁵

Det viktigaste målet och den slutliga välsignelsen av djup och varaktig omvändelse är att man värdigt kan ta emot förbunden och förrättningar längs förbundsstigen.¹⁶

Vi litar på att ni rådgör tillsammans och söker uppenbarelse för hur dessa

justeringar ska införas – samtidigt som ni inte riktar era blickar bortom målet eller försöker detaljstyra enskilda och familjer. Ytterligare information ges i kommande kommunikation, bland annat i ett brev från första presidentskapet med bilaga.

Jag vittnar för er att under de överläggningar som första presidentskapets råd och de tolv apostlarnas kvorum höll i templet, och efter att vår käre profet väddat till Herren om uppenbarelse om att gå vidare med dessa justeringar, kom en mäktig bekräftelse till alla. Russell M. Nelson är vår levande president och profet. Tillkännagivandena som gjorts i dag kommer att resultera i stora välsignelser för dem som entusiastiskt tar emot justeringarna och söker den Helige Andens vägledning. Då kommer vi närmare vår himmelske Fader och vår Herre och Frälsare Jesus Kristus, vilka jag bär ett fast vittnesbörd om. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Inledande ord", *Liahona*, nov. 2018, s. 8.
2. Vi är också medvetna om att evenemang gällande information, utbildning och till och med underhållning i samhället i stort har kortats ner avsevärt.
3. Det här studiematerialet kommer att

M. Joseph Brough

andre rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap

- finnas både digitalt och i tryck.
4. Se *Kom och följ mig – för enskilda och familjer* (2019), s. VI.
 5. Se "Kom och följ mig – för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen", *Liahona*, maj 2018, s. 140. I stället för andra och tredje söndagen kommer generalkonferenstal att tas upp under andra och fjärde söndagen.
 6. *Kom och följ mig – för enskilda och familjer*, s. 4. Enskilda och familjer avgör vilken del av hemmets evangeliestudier, familjekvällar och familjeaktiviteter sker under det vi traditionellt har kallat familjens hemafton. Eftersom enskilda och familjer avgör detta har termerna *familjekväll* och *familjens hemafton* använts synonymt i justeringarna som har tillkännagetts.
 7. Se *Kom och följ mig – för enskilda och familjer*, s. 29.
 8. Se Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, apr. 2018, s. 7.
 9. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 2.2. Till gudomligt tilldelade ansvar hör att "hjälpa medlemmar att leva efter Jesu Kristi evangelium, samla Israel genom missionsarbete, ta hand om fattiga och behövande och möjliggöra de dödas frälsning genom att bygga tempel och utföra ställföreträdande förrättningar". Se även L&F 110, som innehåller redogörelsen för återställelsen av viktiga nycklar.
 10. Var särskilt uppmärksam på barn vars föräldrar inte är medlemmar i kyrkan eller inte regelbundet kommer till kyrkan. Ensamtstående och andra kan också träffas tillsammans med en familj om det gagnar alla inblandade.
 11. En inledning hålls vanligtvis inte under det andra mötet.
 12. Fernando och Nancy de Carvalho med familj, Brasilien.
 13. Enskilda och familjer som deltog i testet studerade i genomsnitt evangeliet oftare och hade mer givande evangeliestudier och samtal om evangeliet i hemmet. De rapporterade att de hade haft fler informella samtal om evangeliet med familjen och församlingsmedlemmarna och tyckte om att de studerade samma skriftställeblock som andra i familjen. Det gällde särskilt ungdomarna.
 14. Se *Kom och följ mig – för enskilda och familjer*, s. V; se även 2 Kor. 5:17.
 15. *Kom och följ mig – för enskilda och familjer*, s. V.
 16. Se Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", s. 7.

Lyft upp ditt huvud och fröjda dig

När vi möter svårigheter på Herrens sätt, må vi då lyfta våra huvuden och fröjda oss.

Ar 1981 åkte min pappa, två nära vänner och jag iväg på ett äventyr i Alaska. Vi skulle landa på en avlägsen sjö och klättra upp på några vackra höjder. För att minska packningen som vi själva behövde bära, svepte vi in våra förnödenheter och lade dem i lådor, täckte dem med skumplast, försåg dem med stora färgglada vimplar och kastade ut dem från fönstret på vårt lättviktsplan vid vår destination.

Vi letade och letade när vi kom fram, men till vår bestörtning kunde vi inte hitta en enda låda. Till slut hittade vi en. Den innehöll en liten gasspis, en

presenning, lite godis och ett par påsar pasta och köttfärssåsmix – men ingen köttfärs. Vi hade ingen möjlighet att kommunicera med resten av världen och hade beställt hämtning om en vecka.

Jag lärde mig två värdefulla läxor av den upplevelsen: Ett, kasta inte ut din mat genom fönstret. Två, ibland måste vi möta svårigheter.

Vår första reaktion på svårigheter är ofta "varför jag"? Men att fråga sig varför tar aldrig bort svårigheten. Herren kräver att vi övervinna utmaningar och han har sagt "att allt detta skall ge [oss] erfarenhet och tjäna [oss] till godo".¹

Ibland ber Herren oss göra något som är svårt och ibland skapas våra utmaningar genom vår egen eller andras användning av handlingsfriheten. Nephi upplevde båda de här situationerna. När Lehi bad sina söner återvända för att hämta plåtarna hos Laban, sa han: "Och se, nu knotar dina bröder och säger att det är något svårt jag har begärt av dem. Men se, jag har inte begärt det av dem, utan det är en Herrens befallning."² Vid ett annat tillfälle använde Nephis bröder sin handlingsfrihet till att begränsa hans: "De bar hand på mig, ty se, de var mycket vreda och de band mig med rep, ty de traktade efter att beröva mig livet."³

Joseph Smith mötte något svårt i Libertyfängelset. Utan undsättning i sikte och i förtvivlan, utropade Joseph: "O Gud, var är du?"⁴ Utan tvivel har en del av oss känt oss som Joseph kände sig.

Alla möter svårigheter: en närståendes död, skilsmässa, ett vilsegånget barn, sjukdom, trosprövningar, arbetslöshet eller andra motgångar.

Jag förändrades för alltid när jag hörde de här orden från äldste Neal A. Maxwell i de tolv apostlarnas kворum, sagda mitt under hans kamp mot leukemi. Han sa: "Jag [ägnade] mig åt eftertanke och begrundan, och då kom följande lärorika och tröstande ord till mitt sinne: 'Jag har gett dig leukemi för att du ska kunna undervisa mitt folk på ett äkta sätt.'" Han uttryckte sedan vidare hur den här erfarenheten hade välsignat honom med "perspektiv på evighetens stora realiteter. ... Vissa glimtar av evigheten kan hjälpa oss färdas de närmaste hundra meterna, vilket kan vara mycket svårt."⁵

För att hjälpa oss ta oss igenom och besegra våra svårigheter med sådana glimtar av evigheten vill jag föreslå två saker. Vi måste möta svårigheter genom att för det första förlåta andra, och för

det andra genom att ge oss själva till vår himmelske Fader.

Att förlåta dem som kanske orsakat vår svårighet och förlika oss "med Guds vilja"⁶ kan vara mycket svårt. Det kan göra mest ont när våra svårigheter orsakas av en familjemedlem, en nära vän eller till och med av oss själva.

Som ung biskop lärde jag mig om förlåtelse när min stavspresident, Bruce M. Cook, berättade följande. Han förklarade:

"I slutet av 70-talet startade några kollegor och jag ett företag. Vi gjorde inget olagligt, men några dåliga beslut i kombination med de svåra ekonomiska tiderna fick oss i konkurs.

Några investerare stämde oss för att få tillbaka det de förlorat. Deras advokat råkade vara rådgivare i min familjs biskopsråd. Det var mycket svårt att stödja den man som verkade vara ute efter att tillintetgöra mig. Jag blev allt bittrare på honom och såg honom som min fiende. Efter fem år av rättsliga strider förlorade vi allt vi ägde, till och med vårt hem.

År 2002 fick min fru och jag veta att stavspresidentskapet, som jag verkade i som rådgivare, skulle omorganiseras. På en kort semesterresa innan jag avlöstes frågade hon mig vilka jag skulle välja som mina rådgivare om

jag kallades som ny stavspresident. Jag ville inte prata om det, men hon gav sig inte. Till slut dök ett namn upp i mitt sinne. Då nämnde hon namnet på den advokat som vi ansåg var den som främst hade orsakat oss våra svåra problem 20 år tidigare. När hon sa det, bekräftade Anden att det var han som skulle bli den andre rådgivaren. Kunde jag förlåta den mannen?

När äldste David E. Sorensen kallade mig att verka som stavspresident gav han mig en timme att välja rådgivare. Med tårar i ögonen sa jag att Herren redan hade gett mig den uppenbarelsen. När jag uttalade namnet på mannen jag hade ansett vara min fiende, försvann vreden, förbittringen och hatet jag hade hyst. I det ögonblicket fick jag veta vilken frid som följer på förlåtelse genom Kristi försoning."

Men andra ord, min stavspresident "förlät honom uppriktigt", liksom Nephi i forna tider.⁷ Jag kände president Cook och hans rådgivare som två rättfärdiga prästadsledare som älskade varandra. Jag bestämde mig för att bli som de.

Många år tidigare, under vårt missöde i Alaska, lärde jag mig snabbt att detta att skylla våra omständigheter på andra – på piloten som kastade ut maten när det började mörkna – inte var en lösning. Men, under det att vi

upplevde fysisk utmattning, brist på mat, sjukdom och övernattnings på barmark under en kraftig storm med bara en presenning som skydd, lärde jag mig att "ingenting är omöjligt för Gud".⁸

Ungdomar, Gud kräver svåra saker av er. En 14-årig ung kvinna tävlade i basketboll. Hon drömde om att spela basket på high school som sin storsyster. Men så fick hon veta att hennes föräldrar hade kallats att presidiera över en mission i Guatemala.

När hon kom dit upptäckte hon att ett par av hennes kurser skulle hållas på spanska, ett språk hon ännu inte talade. Det fanns inte ett enda idrottslag för flickor på hennes skola. Hon bodde på fjortonde våningen i en välbevakad byggnad. Till råga på allt fick hon inte gå ut, av säkerhetsskäl.

Hennes föräldrar hörde henne gråta sig till sömns varje kväll i flera månader. Det fick deras hjärtan att brista! Till slut bestämde de sig för att skicka hem henne till hennes mormor för att gå i skola där.

När min fru gick in i vår datters rum för att berätta för henne om beslutet, såg hon vår dotter på knä i bön med Mormons bok uppslagen på sängen. Anden viskade till min fru "det kommer att gå bra för henne", och min fru lämnade tyst rummet.

Vi hörde henne aldrig mer gråta sig till sömns. Med beslutsamhet och Herrens hjälp tog hon sig tappert igenom de där tre åren.

Mot slutet av vår mission frågade jag min dotter om hon skulle gå ut som heltidsmissionär. Hon svarade: "Nej pappa, det har jag redan gjort."

Jag förstod henne! Men ungefär sex månader senare väckte Anden mig mitt i natten med det här budskapet: "Jag har kallat din dotter att verka som missionär."

Min reaktion var "Fader i himlen, hon har gett så mycket". Jag tillrättavisades genast av Anden och insåg att Herren fordrade att hon tjänade som missionär.

Strax därpå bjöd jag ut min dotter på lunch. Tvärs över bordet frågade jag henne: "Ganzie, vet du varför vi är här?"

Hon svarade: "Ja, pappa. Du vet att jag måste gå ut som missionär. Det är inget jag vill, men jag gör det."

Eftersom hon gav sin vilja till sin himmelske Fader, tjänade hon honom av hela sitt hjärta, sin förmåga, sitt förstånd och sin styrka. Hon har lärt sin pappa att göra något svårt.

I en världsomfattande andakt för ungdomar uppmanade president Russell M. Nelson ungdomarna att göra några svåra saker. President Nelsons femte uppmaning var att de ska "sticka ut och vara annorlunda än världen. ... Därför behöver Herren att du ska se ut som, låta som, bete dig som och klä dig som en sann lärjunge till Jesus Kristus."⁹ Det kan vara svårt, men jag vet att ni kan göra det – med glädje.

Kom ihåg att "människorna är till för att de skall kunna ha glädje".¹⁰ Trots allt som Lehi fick utstå, fann han ändå glädje. Kommer ni ihåg att Alma var "nedtyngd av sorg"¹¹ på grund av Ammonihahs folk? Ängeln sa till honom: "Välsignad är du, Alma.

Lyft därför upp ditt huvud och fröjda dig. ... Ty du har varit trofast i att hålla Guds bud."¹² Alma lärde sig en stor sanning: Vi kan alltid glädjas när vi håller buden. Kom ihåg att trots krigen och svårigheterna under befälhavare Moronis tid, "hade Nephis folk ... [aldrig] haft en lyckligare tid".¹³ Vi kan och bör finna glädje när vi står inför svårigheter.

Frälsaren mötte svårigheter:

"Världen skall ... akta honom för intet. Därför gisslar de honom, och han låter det ske. Och de slår honom, och han låter det ske. Ja, de spottar på honom, och han låter det ske på grund av sin kärleksfulla godhet och sitt tålmod med människobarnen."¹⁴

På grund av denna kärleksfulla godhet utstod Jesus Kristus försoningen. Därför säger han till var och en av oss: "I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen."¹⁵ Tack vare Kristus kan också vi övervinna världen.

När vi möter svårigheter på Herrens sätt, må vi då lyfta våra huvuden och fröjda oss. Vid det här heliga tillfället att vittna för världen, förkunnar jag att vår Frälsare lever och leder sin kyrka. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 122:7.
2. 1 Ne. 3:5.
3. 1 Ne. 7:16.
4. L&F 121:1.
5. Neal A. Maxwell, "Uppenbarelse", *Det första världsomfattande ledarutbildningsmötet*, 11 jan. 2003, s. 6.
6. 2 Ne. 10:24.
7. Se 1 Ne. 7:21.
8. Luk. 1:37.
9. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), [HopeofIsrael.lds.org](https://www.hopeofisrael.lds.org).
10. 2 Ne. 2:25.
11. Alma 8:14.
12. Alma 8:15.
13. Alma 50:23.
14. 1 Ne. 19:9.
15. Joh. 16:33.

Äldste Steven R. Bangerter
i de sjuttios kворum

Lägga grundvalen till ett stort verk

De saker vi lär oss genom traditioner som etableras i våra hem är, fastän små och enkla, allt viktigare i dagens värld.

S om föräldrar i Sion har vi en helig plikt att hos våra barn väcka kärlek till och hängivenhet mot glädjen, ljuset och sanningarna i Jesu Kristi evangelium. Medan vi fostrar våra barn skapar vi traditioner i våra hem och vi bygger kommunikations- och beteendemönster i våra familjerelationer. De traditioner vi på så sätt skapar bör inympa starka, orubbliga goda egenskaper i våra barn som ger dem styrka att möta livets utmaningar.

I många år har vår familj haft som årlig tradition att campa högt uppe i Uintah-bergen i nordöstra Utah. Vi färdas drygt tre mil över stenig grusväg och kommer fram till en vacker grön dal omgiven av höga bergväggar, genom vilken rinner en flod med kallt, klart vatten. Varje år, med hopp om att bekräfta värdet av evangeliets lära och livsstil i våra barns och våra barnbarns liv, ber Susan och jag var och en av våra sex söner och deras familjer att förbereda ett kort budskap om ett ämne de tycker är en viktig del av grunden i ett hem med Kristus i centrum. Sedan samlas vi till familjeandakt på en avskild plats, och var och en framför sitt budskap.

I år skrev våra barnbarn ämnet till sina tal på stenar och grävde sedan ner dem, en i taget, bredvid varandra. Det föreställde en säker grundval på vilken ett lyckligt liv baseras. Invävd bland alla sex budskapen var den oföränderliga, eviga sanningen att Jesus Kristus är hörnstenen i den grundvalen.

Med Jesajas ord: "Se, jag har lagt en grundsten i Sion, en beprövad sten, en dyrbar hörnsten, en fast grundval.

Den som tror på den behöver inte fly."¹ Jesus Kristus är den dyrbara hörnstenen i Sions grundval. Det var han som uppbarade för Joseph Smith: "Bli därför inte trötta av att göra gott, ty ni lägger grundvalen till ett stort verk. Och av det ringa kommer det som är stort."²

De saker vi lär oss genom traditioner som etableras i våra hem är, fastän små och enkla, allt viktigare i dagens värld. Vilka är de små och enkla medel som när de är fast grundade utför storverk i våra barns liv?

President Russell M. Nelson talade nyligen till en stor församling i närheten av Toronto, Kanada, och påminde med eftertryck föräldrar om vårt heliga ansvar att undervisa våra barn. Bland de väsentliga ansvar som togs upp, betonade president Nelson det ansvar vi har som föräldrar att lära våra barn förstå varför vi tar sakramentet, betydelsen av att födas inom förbundet samt vikten av att förbereda sig för och ta emot en patriarkalisk välsignelse, och han uppmanade föräldrar att ta ledningen i att läsa skrifterna tillsammans i familjen.³ Härigenom uppmanar vår

Budskap som representerar grundvalen till ett lyckligt liv, med Jesus Kristus som hörnstenen i den grundvalen.

älskade profet oss att göra våra hem till "trons fristäder"⁴.

I Mormons bok skriver Enos om den djupa tacksamhet han kände för sin fars exempel, som "undervisade [honom] om sitt språk och även i Herrens fostran och förmaning." Med stor känsla utropade Enos: "Och välsignat vare min Guds namn för detta."⁵

Jag värdesätter de små och enkla traditioner som vi har omhuldat i vårt hem under de 35 år vi har varit gifta. Många av våra traditioner är små men meningsfulla. Till exempel:

- Kvällar när jag inte var hemma visste jag alltid att vår äldste närvarande son under Susans ledning skulle ta på sig att leda familjen i skriftstudier och familjebön.⁶
- En annan tradition: Vi går aldrig hemifrån eller avslutar ett telefonsamtal utan att säga "jag älskar dig".
- Våra liv har välsignats av att vi regelbundet har avsatt en tid för personliga samtal med var och en av våra söner. Under ett sådant

samtal frågade jag vår son om hans önskan och förberedelse för att bli missionär. Efter en stunds diskussion blev det en eftertänksam tystnad. Sedan lutade han sig framåt och sa tankfullt: "Pappa, minns du när jag var liten och vi började med de här pappasamtalen?" Jag sa: "Ja." Då sa han: "Jag lovade dig då att jag skulle bli missionär, och du och mamma lovade att ni skulle gå ut som missionärer när ni blev gamla." Så blev det ännu en paus. "Har ni två något problem som hindrar er från att gå ut – för jag kanske kan hjälpa till?"

Sunda traditioner som innefattar bön, skriftläsning, familjens hemafton och närvaro på kyrkans möten verkar små och enkla, men skapar en kultur av kärlek, respekt, enighet och trygghet. I den anda som åtföljer dessa saker blir våra barn beskyddade från motståndarens brinnande pilar, som är gömda i världens kultur i dag.

Vi påminns om Helamans visa råd till sina söner: "Kom ihåg att det är på

klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, skall detta inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippan som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla."⁷

För årtatal sedan, medan jag var en ung biskop, bad en äldre man att få träffa mig. Han beskrev hur han lämnat kyrkan och sina föräldrars rättfärdiga traditioner när han var ung. Han beskrev i detalj den sorg han upplevde under sitt liv medan han fåfängt sökte bestående lycka mitt i den tillfälliga glädje världen har att erbjuda. Nu, under livets senare år, upplevde han hur Guds andes milda, ibland envisa viskningar ledde honom tillbaka till hans ungdoms lektioner, livsstil, känslor och andliga trygghet. Han uttryckte sin tacksamhet för sina

föräldrars traditioner, och med nutida ord upprepade han Enos förkunnelse: "Och välsignat vare min Guds namn för detta."

Enligt min erfarenhet är den här käre mannens återkomst till evangeliet karakteristisk för många och upprepas ofta bland Guds barn som är borta en tid, bara för att återvända till sin ungdoms lärdomar och livsstil. I de här stunderna bevittnar vi visdomen hos författaren till Ordspråksboken som uppmanar föräldrar: "Vänj den unge vid den väg han ska vandra, så viker han inte av från den när han blir gammal."⁸

Varje förälder ställs inför stunder av frustration och olika nivåer av beslutsamhet och styrka i barnens uppfostran. Men när föräldrar utövar tro genom att undervisa barnen konsekvent, öppet, kärleksfullt och genom att göra allt de kan för att hjälpa dem längs vägen, får de större hopp om att de frön som såts ska slå rot i barnens hjärta och sinne.

Mose förstod väl det fundamentala behovet av ständig undervisning. Han sa: "Du ska inskräpa [dessa ord] hos dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp."⁹

Vi knäböjer bredvid våra barn under familjebönen, vi vårdar dem genom våra ansträngningar att hålla meningsfulla skriftstudier, vi vårdar dem tålmodigt och kärleksfullt när vi deltar i familjens hemafton, och vi ängslas för dem på knä i våra personliga böner till himlen. Å, vad vi längtar att de frön vi sår ska slå rot i våra barns hjärtan och sinnen.

Jag tror att det är mindre en fråga om huruvida våra barn "fattar" allt under vår undervisning, när vi till exempel kämpar med skriftläsning eller att ha familjens hemafton eller delta

i aktivitetskvällar och andra kyrkans möten. Det är mindre en fråga om huruvida de i dessa stunder förstår vikten av de här aktiviteterna och mer en fråga om huruvida vi som föräldrar utövar tillräcklig tro att följa Herrens råd att flitigt leva, undervisa, uppmana och lägga fram förväntningar som är inspirerade av Jesu Kristi evangelium. Det är ett arbete som drivs av vår tro – vår tro på att de frön vi sådde i deras ungdom en dag ska slå rot och börja spira och växa.

Det vi talar om, det vi predikar och undervisar om avgör det som sker bland oss. När vi etablerar sunda traditioner som undervisar om Kristi lära bär den Helige Anden vittne om sanningen

i vårt budskap och ger näring till evangeliets frön som sås djupt i hjärtat hos våra barn genom vårt arbete längs vägen. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Jes. 28:16.
2. L&F 64:33.
3. Se Neil L. Andersens Facebook-sida, inlägg från 19 aug. 2018, facebook.com/lds.neil.l.andersen.
4. I Sarah Jane Weaver, "President Nelson Urges 'Teach the Children'", *Church News*, 23 sep. 2018, s. 11.
5. Enos 1:1.
6. Se Dallin H. Oaks, "Prästadömetts myndighet i familjen och i kyrkan", *Liahona*, nov. 2005, s. 24–27.
7. Hel. 5:12.
8. Ords. 22:6.
9. 5 Mos. 6:7.

Äldste Ronald A. Rasband

i de tolv apostlarnas kворum

Var inte oroliga

Fatta mod, bröder och systrar. Ja, vi lever i svåra tider, men om vi håller oss kvar på förbundsstigen behöver vi inte vara rädda.

Jag instämmer och vittnar om budskapen som president Russell M. Nelson och äldste Quentin L. Cook gav för en stund sedan om harmonin och enigheten i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворums råd. Jag vet att de uppenbarade tillkännagivandena är Herrens sinne och vilja och att de kommer att välsigna och stärka enskilda, familjer och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i kommande generationer.

För en del år sedan ställde en av våra unga gifta döttrar och hennes man en mycket viktig, livsavgörande fråga till syster Rasband och mig: "Är det fortfarande tryggt och klokt att sätta barn till den här världen vi lever i, som verkar så ogudaktig och skrämmande?"

Det var sannerligen en viktig fråga för en mamma och pappa att begrunda tillsammans med sina kära gifta barn. Vi hörde rädslan i deras röster och kände rädslan i deras hjärtan. Vårt svar till dem var ett bestämt "ja, det är mer än okej", och vi tog upp grundläggande lärosatser i evangeliet och delade egna uppriktiga intryck och livserfarenheter.

Rädsla är inget nytt. Jesu Kristi lärjungar som var ute på Galileiska sjön skrämdes av stormvinden och vågorna i den mörka natten.¹ Som hans lärjungar i dag har också vi rädslor.

Våra ensamstående vuxna är rädda för sådana förpliktelser som äktenskap. Unga gifta, som våra barn, kan vara rädda för att fostra barn i en allt ondare värld. Missionärer är rädda för mycket, särskilt för att kontakta främlingar. Änkor är rädda för att gå vidare ensamma. Tonåringar är rädda för att inte bli accepterade, skolbarn är rädda för första dagen i skolan, universitets-elever är rädda när de får tillbaka ett prov. Vi är rädda för misslyckanden, avvisanden, besvikelser och det okända. Vi är rädda för orkaner, jordbävningar och bränder som ödelägger landområden och våra liv. Vi är rädda för att inte bli valda, men kan också vara rädda för att bli valda. Vi är rädda för att inte vara bra nog, vi är rädda att Herren inte har några välsignelser åt oss. Vi är rädda för förändringar, och vår rädsla kan trappas upp till skräck. Har jag nu fått med nästan alla?

Sedan urminnes tider har rädsla begränsat Guds barns perspektiv. Jag har alltid tyckt om berättelsen om Elisha i 2 Kungaboken. Syriens kung hade skickat en härskara som "kom på natten och omringade staden".² Deras avsikt var att tillfångata och döda profeten Elisha. Vi läser:

"När gudsmannens tjänare tidigt på morgonen steg upp och gick ut, se, då

hade en här med hästar och vagnar omringat staden. Tjänaren sade till gudsmannen: 'O, min herre, vad ska vi ta oss till?'³

Det var rädslan som talade.

"[Elisha] svarade: 'Var inte rädd! De som är med oss är fler än de som är med dem.'"⁴

Men han slutade inte där.

"Elisha bad: 'Herre, öppna hans ögon så att han ser.' Då öppnade Herren tjänarens ögon, och han fick se att berget var fullt av hästar och vagnar av eld runt omkring Elisha."⁵

Vi kanske eller kanske inte får vagnar av eld sända till oss för att skingra vår rädsla och besegra våra demoner, men lärdomen här är tydlig. Herren är med oss, bryr sig om oss och välsignar oss så som bara han kan. Böner kan kalla ner styrkan och uppenbarelsen vi behöver för att fokusera våra tankar på Jesus Kristus och hans försoningsoffer. Herren visste att vi skulle bli rädda ibland. Jag har varit där, och du också, och det är därför skrifterna är fyllda av Herrens råd:

”Var ... vid gott mod och frukta inte.”⁶

”Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte.”⁷

”Frukta ... inte, du lilla hjord.”⁸ Jag tycker om ömsintheten i ”du lilla hjord”. I den här kyrkan må vi vara få till antalet så som världen mäter inflytande, men när vi öppnar våra andliga ögon är ”de som är med oss ... fler än de som är med dem.”⁹ Vår kärleksfulle Herde Jesus Kristus fortsätter sedan: ”Låt jord och helvete förena sig mot er, ty om ni är byggda på min klippa kan de inte få överhand.”¹⁰

Hur skingras rädslan? För den unge tjänarens del stod han bredvid Elisha, en Guds profet. Vi har samma löfte. När vi lyssnar på president Russell M. Nelson, när vi följer hans råd, står vi med en Guds profet. Kom ihåg Joseph Smiths ord: ”Och nu, efter de många vittnesbörd som har givits om honom är detta det allra sista vittnesbördet som vi ger om honom: Att han lever!”¹¹ Jesus Kristus lever. Vår kärlek till honom och hans evangelium skingrar rädslan.

Vår önskan att ”alltid ... ha hans Ande”¹² hos oss tränger undan rädslan och vi får en mer evig syn på jordevivet. President Nelson har sagt: ”I kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande.”¹³

Herren sa om det gissel som skulle drabba landet och förhärda många hjärtan: ”Mina lärjungar skall stå på heliga platser och skall inte rubbas.”¹⁴

Och sedan detta gudomliga råd: ”Var inte oroliga, ty när allt detta sker, då kan ni veta att de löften som har givits er skall uppfyllas.”¹⁵

Stå på heliga platser och låt er inte rubbas, så ska löfterna uppfyllas. Låt oss titta på varje aspekt i relation till våra rädslor.

För det första: Stå på heliga platser. När vi står på heliga platser – våra rättfärdiga hem, våra invigda möteshus, våra invigda tempel – känner vi att Herrens Ande är med oss. Vi får svar på frågor som bekymrar oss eller frid att helt enkelt lägga dem åt sidan. Det är Anden i handling. De här heliga platserna i Guds rike på jorden framkallar vår vördnad, vår respekt för andra, vårt allra bästa i fråga om att följa evangeliet, och vårt hopp om att kunna tränga undan rädslor och söka Jesu Kristi helande kraft genom hans försoning.

Det finns inte rum för rädsla på dessa Guds heliga platser, eller i hans barns hjärtan. Varför inte? På grund av kärleken. Gud älskar oss – alltid – och vi älskar honom. Vår kärlek till Gud övervinner alla rädslor, och hans kärlek överflödar på heliga platser. Tänk på det. När vi bara trevar oss fram i våra förpliktelser mot Herren, när vi irrar bort från hans väg mot evigt liv, när vi ifrågasätter eller tvivlar på vår betydelse i hans gudomliga plan, när vi låter rädslan öppna dörren till alla sina följeslagare – missmod, ilska, frustration,

besvikelse – lämnar Anden oss och vi står utan Herren. Om du vet hur det är så vet du att det inte är någon bra plats att vara på. När vi däremot står på heliga platser kan vi känna Guds kärlek, och ”fullkomlig kärlek driver ut all fruktan”.¹⁶

Nästa löfte är ”var inte oroliga”.¹⁷ Hur mycket ondska och kaos det än finns på jorden har vi genom vår dagliga trofasthet mot Jesus Kristus blivit lovade ”Guds frid, som övergår allt förstånd”.¹⁸ Och när Kristus kommer i all sin makt och härlighet är det slut på ondska, upproriskhet och orättvisor.

För länge sedan profeterade aposteln Paulus om vår tid och sa till den unge Timoteus:

”Du ska veta att i de sista dagarna blir det svåra tider.

Människorna kommer att vara egenkära, pengakära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa ...

De kommer att älska njutning mer än Gud.”¹⁹

Tänk på att ”de som är med oss” på båda sidor om slöjan, de som älskar

Herren av allt sitt hjärta, sin förmåga, sitt förstånd och sin styrka, "är fler än de som är med dem".²⁰ Om vi aktivt litar på Herren och hans sätt, om vi är engagerade i hans verk, är vi inte rädda för världens trender eller låter dem bekymra oss. Jag väddar till er att lägga världens inflytande och påtryckningar åt sidan och söka efter andlighet i ert dagliga liv. Älska det som Herren älskar – det inbegriper hans bud, hans heliga hus, våra heliga förbund med honom, sakramentet varje sabbatsdag, vår kommunikation genom bön – så blir ni inte missmodiga.

Sista punkten: Lita på Herren och hans löften. Jag vet att alla hans löften blir uppfyllda. Jag vet det lika säkert som att jag står här inför er under detta heliga möte.

Herren har uppenbarat: "Ty de som är visa och har tagit emot sanningen samt tagit den Helige Anden till sin vägledare och inte har låtit sig bedragas – sannerligen säger jag er: De skall inte huggas ned och kastas i elden, utan de skall uthärda den dagen."²¹

Det är därför vi inte ska bekymra oss för vår tids tumult, för människorna i den stora och rymliga byggnaden, för dem som hånar uppriktiga ansträngningar och hängivet tjänande för Herren Jesus Kristus. Optimism, mod och kärlek kommer från ett hjärta

som inte tyngs av problem eller tumult. President Nelson, som är "optimistisk inför framtiden", har påmint oss: "Om vi ska ha något hopp om att kunna sälla bland de myriader röster och människofilosofier som attackerar sanningen måste vi lära oss att ta emot uppenbarelse."²²

För att få uppenbarelse måste vi prioritera att följa evangeliet och uppmuntra trofasthet och andlighet hos såväl andra som oss själva.

Spencer W. Kimball var en av min ungdoms profeter. Under de senaste åren, efter att ha kallats som apostel, har jag funnit frid i hans första budskap

under generalkonferensen i oktober 1943. Han var överväldigad av sin kallelse. Jag vet hur det känns. Äldste Kimball sa: "Jag har tänkt mycket och bett mycket, och fastat och bett. Det fanns motstridiga tankar som kämpade i mitt inre, röster som tycktes säga: 'Du kan inte utföra arbetet. Du är inte värdig. Du har inte förmågan' – men varje gång kom till sist den segrande tanken: 'Du måste utföra det arbete du kallats till – du måste göra dig värdig, kvalificerad och duglig.' Och striden rasade vidare."²³

Jag får mod av vittnesbördet från denne renhjärtade apostel som senare blev denna mäktiga kyrkas tolfte president. Han insåg att han måste lägga rädslorna bakom sig för att "utföra det arbete [han] kallats till", och att han måste lita på att Herren gav honom styrka att bli "värdig, kvalificerad och duglig". Det kan vi också. Striderna rasar vidare, men vi möter dem i Herrens Ande. Vi blir inte oroliga, för när vi står med Herren och står för hans principer och hans eviga plan, står vi på helig mark.

Hur var det nu med dottern och svärsonen som ställde den uppriktiga och inträngande, i rädsla grundade frågan för årtal sedan? De begrundade allvarligt vårt samtal den kvällen. De bad och fastade och drog sina egna slutsatser. Glädjande nog för dem och för oss – morföräldrarna – har de nu välsignats med sju underbara barn, och de går framåt i tro och kärlek.

Fatta mod, bröder och systrar. Ja, vi lever i svåra tider, men om vi håller oss kvar på förbundsstigen behöver vi inte vara rädda. Jag välsignar er med att ni, när ni gör det, inte bekymras av tiderna som vi lever i eller svårigheterna längs vägen. Jag välsignar er med att välja att stå på heliga platser och inte låta er rubbas. Jag välsignar er med tro på Jesu Kristi löften, att han lever och att han vakar över oss, bryr sig om oss och står bredvid oss. I vår Herre och Frälsare Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Mark. 4:37.
2. 2 Kung. 6:14.
3. 2 Kung. 6:15.
4. 2 Kung. 6:16.
5. 2 Kung. 6:17.
6. L&F 68:6.
7. L&F 6:36.
8. L&F 6:34.
9. 2 Kung. 6:16.
10. L&F 6:34.
11. L&F 76:22.
12. L&F 20:77.
13. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 96.
14. L&F 45:32.
15. L&F 45:35.
16. Moro. 8:16.
17. L&F 45:35.
18. Fil. 4:7.
19. 2 Tim. 3:1–2, 4.
20. 2 Kung. 6:16.
21. L&F 45:57.
22. Russel M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", s. 96.
23. Spencer W. Kimball, Conference Report, apr. 1943, s. 16–17.

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kворum

Sammanfatta allt i Kristus

Frälsarens evangeliums kraft att förvandla och välsigna oss kommer av att vi urskiljer och tillämpar dess sammanhängande lära, principer och tillämpningar.

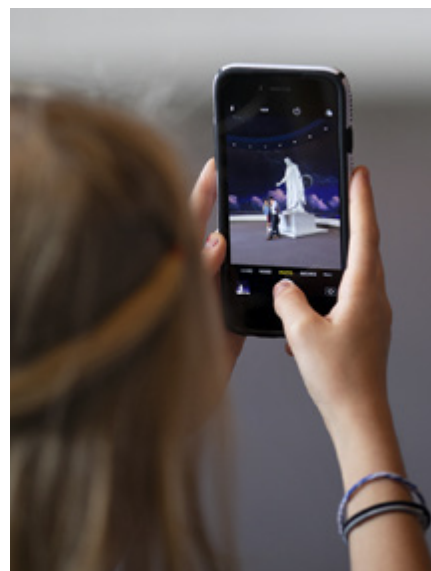
Ett rep är ett nödvändigt redskap vi alla känner till. Rep tillverkas av trådar av tyg, växter, metall eller annat material som vrids samman eller flätas ihop. Intressant nog kan material som är rätt oansenliga vävas ihop och bli oerhört starka. Med andra ord kan man sammanbinda ett alldeles vanligt material till ett fantastiskt redskap.

Precis som ett rep blir starkt på grund av dess många sammanflätade trådar, ger Jesu Kristi evangelium det största sanningsperspektivet och erbjuder de rikaste välsignelserna när vi lyder Paulus uppmaning att "sammanfatta allt i himlen och på jorden i Kristus".¹ Det är viktigt att den här nödvändiga sammanfattningen av sanning centreras och fokuseras på Herren Jesus Kristus, för han är "vägen, sanningen och livet".²

Jag ber att den Helige Anden upplyser var och en av oss när vi begrundar hur principen att *sammanfatta allt i Kristus* kan tillämpas praktiskt på hur vi lär oss och efterlever hans återupprättade evangelium i våra dagliga liv.

En uppenbarelsens tid

Vi lever i en anmärkningsvärd tid och en uppenbarelsens tid i Jesu Kristi återställda kyrka. De historiska förändringar som annonserats i dag har ett enda övergripande syfte: att stärka tron på vår himmelske Fader och hans plan och på hans Son Jesus Kristus och hans försoning. Söndagens mötesschema har inte bara förkortats. Snarare har vi

nu större möjligheter och ansvar som enskilda och familjer att använda vår tid till att göra sabbaten till en fröjd hemma och i kyrkan.

I april i år var det inte bara den organisatoriska strukturen i prästedomets kvorum som förändrades. Eftertryck och kraft gavs till ett högre och heligare sätt att betjäna våra bröder och systrar.

Liksom de hopflätade trådarna i ett rep skapar ett kraftfullt och slittåligt redskap är alla dessa sammanhängande handlingar en del av en förenad ansträngning att inrikta Frälsarens återupprättade kyrkas fokus, resurser och arbete på dess grundläggande uppgift: att bistå Gud i hans verk att åstadkomma sina barns frälsning och upphöjelse. Vi önskar att ni inte fokuserar enbart på logistiken i det som har tillkännagetts. Vi får inte låta praktiska detaljer skymma de övergripande andliga skälen till att de här förändringarna görs nu.

Vår önskan är att tron på Faderns plan och på Frälsarens återlösande mission ska kunna tillta på jorden och att Guds eviga förbund ska

kunna upprättas.³ Vårt enda mål är att underlätta fortgående omvändelse till Herren och att mer fullständigt älska och mer effektivt tjäna våra bröder och systrar.

Dela upp och separera

Som medlemmar i kyrkan delar vi ibland upp, separerar och tillämpar evangeliet i våra liv genom att skapa långa listor över enskilda ämnen vi ska studera och uppgifter vi ska utföra. Men ett sådant förhållningssätt kan begränsa vår insikt och vision. Vi måste vara försiktiga, för en fariseisk fokusering på listor kan hindra oss från att närma oss Herren.

Det fokus och den rening, den lycka och den glädje, den fortgående omvändelse och det beskydd som kommer av att vi "överlämnar våra hjärtan åt Gud"⁴ och återspeglar hans bild i vårt ansikte⁵ kan inte uppnås om vi bara utför och bockar av alla de andliga saker vi förväntas göra. Det är snarare så att Frälsarens evangeliums kraft att förvandla och välsigna oss kommer av att vi urskiljer och tillämpar dess sammanhängande lära, principer

och tillvägagångssätt. Det är bara när vi *sammanfattar allt i Kristus*, med fast fokus på honom, som evangeliets sanningar i samverkan gör det möjligt för oss att bli vad Gud vill att vi ska bli⁶ och att tappert härda ut intill änden.⁷

Att lära och sammanlänka evangeliets sanningar

Jesu Kristi evangelium är en magnifik gobeläng av sammanfogad⁸ och sammanvävd sanning. När vi lär oss och länkar samman evangeliets uppenbarade sanningar får vi välsignelsen av att ta emot dyrbara perspektiv och ökad andlig kapacitet genom ögon som kan se Herrens inflytande i våra liv och öron som kan höra hans röst.⁹ Och principen att *sammanfatta allt i Herren* kan hjälpa oss byta ut de traditionella listorna till en förenad, integrerad och komplett helhet. Låt mig ge både ett doktrinärt och ett kyrkligt exempel på vad jag menar.

Exempel 1. Den fjärde trosartikeln är ett av de bästa exemplen på hur man sammanfattar allt i Kristus: "Vi tror att evangeliets första grundsatser och förordningar är: 1) Tro på Herren Jesus Kristus, 2) omvändelse, 3) dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse, 4) handpåläggning för den Helige Andens gäva."¹⁰

Sann tro fokuseras i och på Herren Jesus Kristus – i honom som Faderns gudomlige och enfödde Son och på honom och den återlösande mission han genomförde. "Han har ju uppfyllt lagens krav, och han gör anspråk på alla dem som har tro på honom. Och de som har tro på honom håller fast vid alla goda ting. Därför för han alla människobarnens talan."¹¹ Att utöva tro på Kristus innebär att *lita på* och ha förtroende för honom som vår Frälsare, på hans namn och på hans löften.

Den första, naturliga följden av att lita på Frälsaren är att omvända sig och vända sig bort från ondska. När vi utövar tro på Herren vänder vi oss av naturen mot, kommer till och förlitar oss på honom. Omvändelse innebär alltså att vi *litar på* och *förtröstar* på att Frälsaren hjälper oss med det som vi inte kan göra själva. Var och en av oss måste ha "fullkomlig *förtröstan* på hans förtjänster som är mäktig att frälsa"¹², för bara "genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd"¹³ kan vi bli nya skapelser i Kristus¹⁴ och slutligen återvända till och bo i Guds närhet.

Förrättningen dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse kräver att vi *litar* på honom, *förtröstar* på honom och *följer* honom. Nephi förkunnade: "[Jag vet] att om ni *följer Sonen* helhjärtat, utan hyckleri eller förställning inför Gud, men med ärligt uppsåt och omvänder er från era synder och vittnar för Fadern att ni är villiga att ta på er Kristi namn genom dopet – ja, *genom att följa er Herre och er Frälsare* ned i vattnet enligt hans ord, se, då skall ni ta emot den Helige Anden. Ja, sedan kommer dopet med eld och med den Helige Anden."¹⁵

Förrättningen handpåläggning för den Helige Andens gåva kräver att vi

litar på honom, *förtröstar* på honom, *följer* honom och *strävar framåt* i honom med hjälp av hans Helige Ande. Som Nephi förkunnade: "Och ... jag vet härigenom att om en människa inte håller ut intill änden genom att följa den levande Gudens Sons exempel, så kan hon inte bli frälst."¹⁶

Den fjärde trosartikeln klarlägger inte bara det återupprättade evangeliets grundläggande principer och förrättningar. Den här inspirerade trosförkunnelsen sammanfattar snarare allt i Kristus: att *lita* på honom, att *förtrösta* på honom, att *följa* honom och att *sträva framåt* tillsammans med honom – ja, i honom.

Exempel 2. Jag vill nu beskriva hur alla kyrkans program och initiativ sammanfattas i Kristus. Många fler exempel skulle kunna lyftas fram. Ja ska bara använda några få.

År 1978 bad president Spencer W. Kimball kyrkans medlemmar att bygga upp Sions styrka över hela världen. Han rådde de heliga att stanna kvar i sina egna länder och etablera starka stavar genom att samla Guds familj och undervisa dem om Herrens vägar. Han tillkännagav att fler tempel skulle byggas och utlovade välsignelser till de heliga varhelst de bodde över hela världen.¹⁷

Allt eftersom antalet stavar växte ökade också behovet av att medlemmarna hade ett hem "där hela familjen [tyckte] om att vistas, där de [kunde] berika sina liv och finna ömsesidig kärlek, stöd, uppskattning och uppmuntran".¹⁸ År 1980 samlades därför söndagens möten till ett enda tretimmarsblock för att "åter betona den enskildes och familjens ansvar att lära, leva efter och undervisa om evangeliet".¹⁹ Den här tonvikten på familjen och hemmet bekräftades på nytt i "Familjen: Ett tillkännagivande för

världen”, som lades fram av president Gordon B. Hinckley 1995.²⁰

I april 1998 tillkännagav president Hinckley att många fler mindre tempel skulle byggas, så att de heliga förrättningararna i Herrens hus skulle komma närmare de sista dagars heliga och kyrkans familjer världen över.²¹ Och de här förbättrade möjligheterna för andlig tillväxt och utveckling kompletterades av en samtidig ökning av timligt oberoende genom att Ständiga utbildningsfonden etablerades 2001.²²

Under sin ämbetsdags uppmådde president Thomas S. Monson gång på gång de heliga att komma ”till undsättning”, och betonade att ett av kyrkans gudomligt tilldelade ansvar är att ta hand om de fattiga och behövande. Med fortsatt tonvikt på timlig förberedelse infördes programmet Oberoende-service 2012.

Under de senaste åren har grundläggande principer om att göra sabbatsdagen till en fröjd i hemmet och i kyrkan betonats och förstärkts,²³ vilket har förberett oss för justeringen av mötesschemat för söndagens möten som tillkännagavs under det här generalkonferensmötet.

Och för sex månader sedan stärktes de melkisedekska prästadömskvorumen och samordnades på ett mer effektivt sätt med biorganisationerna för att åstadkomma ett högre och heligare sätt att stödja andra.

Jag tror att ordningen och tidpunkten för de här händelserna under många årtionden kan hjälpa oss se ett förenat och heltäckande arbete och inte bara en serie av varandra oberoende, separata initiativ. ”Gud har uppenbarat ett mönster för andlig utveckling för den enskilde och familjen genom förrättningar, undervisning, program och aktiviteter **som inriktas på hemmet och som stöds av kyrkan**. Kyrkans organisationer och program är till för att välsigna den enskilde och familjen och är inga självändamål.”²⁴

Jag ber att vi ska kunna se Herrens verk som ett stort världsomspännande verk som blir allt mer inriktat på hemmet och som stöds av kyrkan. Jag vet och vittnar om att Herren uppenbarar och ”ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående Guds rike”.²⁵

Löfte och vittnesbörd

Jag började mitt tal med att lägga tonvikt vid den styrka som skapas när enskilda trådar av material vrids ihop eller flätas samman till ett rep. På ett liknande sätt lovar jag att ökat perspektiv, ökad målmedvetenhet och kraft kommer att visa sig i hur vi lär oss och lever efter Jesu Kristi återupprättade evangelium när vi strävar efter att sammanfatta allt i Kristus.

Alla möjligheter och välsignelser som har eviga följder kommer genom,

är möjliga och har ett syfte på grund av, och varar genom Herren Jesus Kristus. Som Alma vittnade: ”Det ... finns [inte] någon annan väg eller något annat sätt för människan att bli frälst än i och genom Kristus. Se, han är världens liv och ljus.”²⁶

Jag vittnar med glädje om vår evige Faders och hans älskade Sons, Jesu Kristi, gudomlighet och att de verkligen lever. I vår Frälsare finner vi glädje. Och i honom finner vi försäkran om ”frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen”.²⁷ Det vittnar jag om i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Ef. 1:10.
2. Joh. 14:6.
3. Se L&F 1:21–22.
4. Se Hel. 3:35.
5. Se Alma 5:14.
6. Se Matt. 5:48; 3 Ne. 12:48.
7. Se L&F 121:29.
8. Se Ef. 2:21.
9. Se L&F 136:32.
10. TA 1:4.
11. Moro. 7:28.
12. 2 Ne. 31:19.
13. 2 Ne. 2:8.
14. Se 2 Kor. 5:17.
15. 2 Ne. 31:13, kursivering tillagd.
16. 2 Ne. 31:16.
17. Se Spencer W. Kimball, ”Frukten av vårt välfärdsarbete”, *Nordstjärnan*, apr. 1979, s. 130.
18. Instruktioner för stavspresidentskap och biskopsråd, ”Church Consolidates Meeting Schedules”, *Ensign*, mars 1980, s. 73.
19. Instruktioner, ”Church Consolidates Meeting Schedules”, s. 73.
20. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, maj 2017, s. 145.
21. Se Gordon B. Hinckley, ”Nya tempel ger evangeliets högsta välsignelser”, *Nordstjärnan*, juli 1998, s. 90–91.
22. Se Gordon B. Hinckley, ”Den ständiga utbildningsfonden”, *Liahona*, juli 2001, s. 60–62, 67.
23. Se Russell M. Nelson, ”Sabbaten är en lust och en glädje”, *Liahona*, maj 2015, s. 129–132.
24. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 1.4; kursivering tillagd.
25. Se TA 1:9.
26. Alma 38:9.
27. L&F 59:23.

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Sanningen och planen

När vi söker sanningen om religion bör vi använda andliga metoder som är lämpliga för den typen av utforskning.

Nutida uppenbarelse definierar sanning som "kunskapen om tingen som de är och som de var och som de kommer att vara" (L&F 93:24). Det är en perfekt definition för frälsningsplanen och "Familjen: Ett tillkännagivande för världen".

Vi lever i en tid med mycket utbredd och spridd information. Men det är inte all information som är sann. Vi behöver vara försiktiga när vi söker efter sanning och väljer källorna vi söker i. Vi bör inte förväxla världslig berömmelse eller auktoritet med kvalificerade sanningskällor. Vi bör vara försiktiga med information eller råd från stjärnor inom underhållningsbranschen, framstående idrottare eller anonyma källor på internet. Expertis på ett område ska inte tas som expertis på sanning inom andra områden.

Vi bör också vara försiktiga i förhållande till motivationen hos den som ger informationen. Det är därför skrifterna varnar oss för prästvålden (se 2 Ne. 26:29). Om källan är anonym eller okänd kan informationen också vara tvivelaktig.

Våra personliga val bör baseras på information från källor som är kvalificerade i ämnet och fria från själviska motiv.

I.

När vi söker sanningen om religion bör vi använda andliga metoder som är lämpliga för den typen av utforskning: bön, den Helige Andens vittnesbörd samt studier av skrifterna och nutida profeters ord. Jag blir alltid ledsen när jag hör talas om någon som säger sig ha förlorat sin religiösa tro på grund av världsliga läror. De som en gång har haft andlig syn kan drabbas av självförvållad andlig blindhet. Som president Henry B. Eyring har sagt: "Deras problem består

inte i vad de tror att de ser utan snarare i vad de ännu inte kan se."¹

Vetenskapliga metoder leder oss till vad vi kallar vetenskaplig sanning. Men den här "vetenskapliga sanningen" är inte hela livet. De som inte lär sig "genom studier och även genom tro" (L&F 88:118) begränsar sin kunskap om sanningen till det som kan bevisas vetenskapligt. Det sätter upp konstgjorda gränser för sitt sökande efter sanningen.

President James E. Faust sa: "De som [blivit döpta] riskerar sin eviga själ genom att obetänksamt endast söka sig till den världsliga kunskapskällan. Vi tror att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har Kristi evangeliums fullhet, och att detta evangelium är själva kärnan i all sanning och evig insikt."²

Vi finner sann och varaktig glädje i att lära oss om och handla efter sanningen om vilka vi är, vad meningen med jordelivet är och vart vi tar vägen när vi dör. De sanningarna kan man inte lära sig genom världsliga eller vetenskapliga metoder.

II.

Jag ska nu tala om återställda evangeliesanningar som är grundläggande för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lära. Tänk noga på de här sanningarna. De förklarar en hel del om vår lära och vår våra seder, kanske till och med sådant som ännu inte har blivit förstått.

Det finns en Gud som är den kärleksfulle Fadern till alla människors andar som någonsin har levt eller som kommer att leva.

Könstillhörigheten är evig. Innan vi föddes till den här jorden levde vi alla som manliga eller kvinnliga andar i Guds närhet.

Vi har just hört Tabernacle Choir at Temple Square sjunga "Jag kan följa Guds plan".³ Det är den planen Gud instiftade för att alla hans andebarn ska kunna utvecklas för evigt. Planen är livsviktig för oss var och en.

Enligt den planen skapade Gud jorden som en plats där hans älskade andebarn kunde födas till jordelivet för att få en fysisk kropp och ha möjlighet att utvecklas för evigt genom att göra rättfärdiga val.

För att vara meningsfulla behövde de jordiska valen göras mellan motstridiga goda och onda krafter. Motsatser var nödvändiga, och därför finns det en motståndare, som drevs ut på grund av upproriskhet och fick tillåtelse att locka Guds barn till att handla i motsats till Guds plan.

Syftet med Guds plan var att ge hans barn möjligheten att välja evigt liv. Det kunde bara uppnås genom jordisk erfarenhet och genom tillväxt efter döden, förvärvat i andevärlden.

Under jordelivet skulle vi alla bli befläckade av synd när vi gav efter för motståndarens djävulska frestelser, och vi skulle så småningom dö. Vi accepterade de här utmaningarna med tillit till planens försäkran att Gud vår Fader skulle ge oss en Frälsare, sin enfödde Son, som skulle rädda oss genom en universell uppståndelse till ett liv där ande och kropp förenas efter döden. Frälsaren skulle också utföra en försoning som betalade priset för att alla skulle kunna bli renade från synd enligt de villkor han fastställde. De villkoren var tro på Kristus, omvändelse, dop, den Helige Andens gåva och andra förrättningar utförda med prästadömetts myndighet.

Guds stora lycksalighetsplan skapar fullkomlig balans mellan evig rättvisa och den nåd vi kan uppnå genom Jesu Kristi försoning. Den gör det också möjligt för oss att förvandlas till nya skapelser i Kristus.

En kärleksfull Gud räcker ut handen till var och en av oss. Vi vet att genom hans kärlek och hans enfödde Sons försoning kan *hela* människosläktet frälsas genom lydnad mot hans evangeliums lagar och förordningar (se TA 1:3; kursivering tillagd).

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är lämpligt nog känd för att vara en familjeinriktad kyrka. Men något som kanske inte är lika känt är att vår inriktning på familjen handlar om mer än jordiska relationer. Eviga relationer är också fundamentala i vår teologi. "Familjen är instiftad av Gud."⁴ Enligt vår kärleksfulle Skapares storslagna plan är hans återställda kyrkas uppdrag att hjälpa Guds barn uppnå den förunderliga välsignelsen som upphöjelse i det celestialet riket är, och det kan bara fås genom evigt äktenskap mellan en man och en kvinna (se L&F 131:1–3). Vi bekräftar Herrens lära att "olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift" och att "äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan".⁵

Slutligen är Guds kärlek så stor att han, förutom för det fåtal som avsiktligt blir förtappelsens söner, har förberett en härlig bestämmelse åt alla sina barn. "Alla hans barn" inbegriper även alla som är döda. Vi utför ställföreträdande förrättningar för dem i våra tempel. Syftet med Jesu Kristi kyrka är att hjälpa hans barn kvalificera sig för den högsta härlighetsgraden, vilken är upphöjelse eller evigt liv. För dem som inte önskar detta, eller som inte är värdiga, har han berett underbara men lägre härlighetsriken.

Alla som förstår de här eviga sanningarna kan förstå varför vi medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga tänker som vi gör och gör det vi gör.

III.

Nu ska jag nämna några tillämpningar av de här eviga sanningarna som bara kan förstås i ljuset av Guds plan.

För det första hyllar vi den personliga handlingsfriheten. Många känner

till kyrkans omfattande arbete med att främja religionsfrihet i Förenta staterna och över hela världen. De här ansträngningarna främjar inte bara våra egna intressen utan syftar, enligt Guds plan, till att hjälpa alla hans barn att åtnjuta friheten att välja.

För det andra är vi ett missionerande folk. Ibland får vi frågan varför vi skickar ut missionärer till så många länder, till och med till kristna folkgrupper. Vi får liknande frågor om varför vi skänker miljontals dollar i humanitär hjälp till människor som inte tillhör vår kyrka och varför vi inte kopplar den här hjälpen till vårt missionsarbete. Vi gör det här därför att vi ser alla människor som Guds barn – våra bröder och systrar – och vi vill dela vårt andliga och timliga överflöd med alla.

För det tredje är jordelivet heligt för oss. Vår förpliktelse att följa Guds plan gör att vi motsätter oss abort och dödshjälp.

För det fjärde störs några av kyrkans ställningstagande i fråga om äktenskap och barn. Vår kunskap om Guds uppenbarade frälsningsplan gör att vi motsätter oss nuvarande sociala och rättsliga påtryckningar att frånga det traditionella äktenskapet och att göra förändringar som förvirrar eller ändrar könstillhörigheten eller som utplånar skillnaderna mellan män och kvinnor. Vi vet att mäns och kvinnors relationer, identiteter och funktioner är nödvändiga för att vi ska kunna genomföra Guds stora plan.

För det femte har vi också ett särskilt perspektiv i fråga om barn. Vi ser på barnafödande och fostran av barn som en del av Guds plan och som en glädjefylld och helig plikt för dem som fått möjlighet till det. Vi tror att de största skatterna på jorden och i himlen är våra barn och våra efterkommande. Därför måste vi

undervisa om och kämpa för principer och metoder som ger bästa möjliga förutsättningar för alla barns utveckling och lycka.

Slutligen är vi älskade barn till en himmelsk Fader som har lärt oss att manligt och kvinnligt, äktenskap mellan man och kvinna, samt barnafödande och fostran av barn är nödvändiga för hans stora lycksalighetsplan. Vår ståndpunkt gällande dessa grundprinciper väcker ofta motstånd mot kyrkan. Vi anser att det är oundvikligt. Motstånd är en del av planen, och Satans mest energiska motstånd riktas mot det som är viktigast i Guds plan. Han försöker bryta ner Guds verk. Hans främsta metoder är att så tvivel om Frälsaren och hans gudomliga myndighet, att utplåna effekterna av Jesu Kristi försoning, att avskräcka från omvändelse, att förfalska uppenbarelse och att bestrida individens ansvarsskyldighet. Han försöker också förvirra

könstillhörigheten, förvränga äktenskapet och avskräcka från barnafödande – särskilt hos de föräldrar som skulle uppfostra barnen i sanning.

IV.

Herrens verk går framåt trots det organiserade och konstanta motstånd vi möter när vi strävar efter att följa lärdomarna i Jesu Kristi återställda kyrka. För dem som vacklar inför motståndet har jag följande förslag.

Kom ihåg omvändelsens princip som möjliggörs genom kraften i Jesu Kristi försoning. Som äldste Neal A. Maxwell manade: Var inte en av dem "som hellre vill försöka ändra på kyrkan än att ändra på sig själva".⁶

Som äldste Jeffrey R. Holland har sagt:

"Håll ... fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap. ...

*I den här kyrkan kommer det vi vet alltid att triumfera över det vi inte vet."*⁷

Framlagd av president Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Utöva tro på Herren Jesus Kristus, vilket är evangeliets första grundsats.

Slutligen, sök hjälp. Våra ledare älskar er och söker andlig vägledning för att hjälpa er. Vi tillhandahåller många resurser, till exempel de du kan hitta på LDS.org och andra stöd för evangeliestudier i hemmet. Vi har också stödbroder och stödsysstrar som är kallade att ge kärleksfull hjälp.

Vår kärleksfulle himmelske Fader vill att hans barn ska få den glädje som är avsikten med vår skapelse. Denna glädjefyllda bestämmelse är evigt liv, som vi kan få genom att ståndaktigt sträva framåt längs det som vår profet, president Russell M. Nelson, ofta kallar "förbundsstigen". Så här sa han i sitt första tal som president för kyrkan: "Stanna kvar på förbundsstigen. Din beslutsamhet att följa Frälsaren genom att ingå förbund med honom och sedan hålla dessa förbund öppnar dörren för varje andlig välsignelse och förmån som är tillgänglig för män, kvinnor och barn överallt."⁸

Jag vittnar högtidligt om att det jag har sagt är sant, och att det är möjligt tack vare Jesu Kristi lärdomar och försoning, som möjliggör allt det här under den stora plan som fastställts av Gud, vår evige Fader. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God: A Collection of Discourses* (1997), s. 143.
2. Se James E. Faust, "Det överflödande rika livet", *Nordstjärnan*, nr 2, apr. 1986, s. 7.
3. "Jag kan följa Guds plan", *Barnens sångbok*, s. 86–87.
4. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145.
5. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", s. 145.
6. Neal A. Maxwell, *If Thou Endure It Well* (1996), s. 101.
7. Jeffrey R. Holland, "Jag tror", *Liahona*, maj 2013, s. 94; kursivering i originalet.
8. Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, apr. 2018, s. 7.

Röstning på kyrkans ämbetsmän

Bröder och systrar, jag framlägger nu för er kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap för ert stöd genom röstning.

Det är föreslaget att vi stödjer Russell Marion Nelson som profet,

siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Dallin Harris Oaks som förste rådgivare i första presidentskapet och Henry Bennion Eyring som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.
De som är emot, om någon, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer Dallin H. Oaks som president för de tolv apostlarnas kворum och M. Russell Ballard som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum.

De som instämmer kan visa det.
Om någon är emot visas det.

Det är föreslaget att vi stödjer följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kворum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong och Ulisses Soares.

Alla som instämmer kan visa det.
Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stödjer rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.
Om någon är emot, visas det på samma sätt.

Det är föreslaget att vi stödjer Brook P. Hales som har kallats att tjäna som generalauktoritetssjuttio.

Alla som instämmer kan visa det.
De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är föreslaget att vi med tack för deras utmärkta tjänande avlöser äldsterna Mervyn B. Arnold, Craig A. Cardon, Larry J. Echo Hawk, C. Scott

Grow, Allan F. Packer, Gregory A. Schwitzer och Claudio D. Zivic som generalauktoritetssjuttio och ger dem emeritusstatus.

De som vill instämma i vårt tack till dessa bröder för deras utomordentliga tjänande kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi avlöser följande som områdessjuttio: B. Sergio Antunes, Alan C. Batt, R. Randall Bluth, Hans T. Boom, Fernando E. Calderón, H. Marcelo Cardus, Paul R. Coward, Marion B. De Antuñano, Robert A. Dryden, Daniel F. Dunnigan, Jeffrey D. Erikson, Mervyn C. Giddey, João Roberto Grahl, Richard K. Hansen, Todd B. Hansen, Michael R. Jensen, Daniel W. Jones, Steven O. Laing, Axel H. Leimer, Tasara Makasi, Alvin F. Meredith III, Adonay S. Obando, Katsuyuki Otahara, Fred A. Parker, José C. Pineda, Gary S. Price, Miguel A. Reyes, Alfredo L. Salas, Netzahualcoyotl Salinas, Michael L. Southward, G. Lawrence Spackman, William H. Stoddard, Stephen E. Thompson, David J. Thomson, George J. Tobias, Jacques A. Van Reenen, Raul Edgardo A. Vicencio, Keith P. Walker och Daniel Yirenya-Tawiah.

De som med oss vill visa sin uppskattning för deras utmärkta tjänande kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.
Om någon är emot, visas det på samma sätt.

Den som är emot något av förslagen bör kontakta sin stavspresident.

Bröder och systrar, vi tackar er för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledare. ■

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

Fasta och ståndaktiga i tron på Kristus

För att vi ska förbli fasta och ståndaktiga i tron på Kristus krävs det att Jesu Kristi evangelium genomsyrar själ och hjärta.

Gamla testamentets historia läser vi om olika perioder när Israels barn hedrade sitt förbund med Jehova och tillbad honom, och andra perioder när de ignorerade det förbundet och tillbad avgudar eller Baal.¹

Ahabs regeringstid var en tid av avfall i Israels norra rike. Vid ett tillfälle bad profeten Elia kung Ahab att kalla samman Israels folk och Baals profeter eller präster till berget Karmel. När folket hade samlats sa Elia till dem: "Hur länge ska ni halta på båda sidor? [eller med andra ord: "När ska ni bestämma er en gång för alla?"] Om det är HERREN som är Gud, så följ honom. Men om det är Baal, så följ honom." Men folket svarade honom inte med ett ord.² Så Elia sa att både han och Baals profeter skulle stycka en ung tjur och lägga den på veden på sina respektive altare, men "utan att tända eld".³ "Därefter kan ni åkalla er guds namn, men jag ska åkalla HERRENS namn. Den gud som svarar med eld, han är Gud." Allt folket svarade: "Ditt förslag är bra."⁴

Ni minns att Baals präster i timmar ropade till sin ickeexisterande gud om att skicka ner eld, men "inte ett

ljud hördes, ingen svarade och ingen tycktes heller bry sig om dem".⁵ När det var Elias tur byggde han upp Herrens nedrivna altare, lade veden och offret på det och befallde sedan att allt skulle dränkas i vatten, inte en gång utan tre gånger. Det rådde inget tvivel om att varken han eller någon annan mänsklig kraft skulle kunna tända elden.

"Då tiden var inne att frambära matoffret, trädde profeten Elia fram och sade: 'HERRE, Abrahams, Isaks och

Israels Gud, låt det bli känt i dag att det är du som är Gud i Israel, att jag är din tjänare och att det är på din befallning jag har gjort allt detta.' ...

Då föll HERRENS eld ner och förtärde brännoffret, veden, stenarna och jorden och torkade upp vattnet som fanns i diket.

När allt folket såg det, föll de ner på sina ansikten och sade: 'Det är HERREN som är Gud! Det är HERREN som är Gud!'"⁶

I dag skulle Elia kanske säga:

- Antingen finns Gud vår himmelske Fader eller så gör han det inte – men om han finns, tillbe då honom.
- Antingen är Jesus Kristus Guds Son, mänsklighetens uppståndne Återlösare, eller så är han det inte – men om han är det, följ då honom.
- Antingen är Mormons bok Guds ord eller så är den det inte – men om den är det, "kom då närmare Gud genom att [studera och] följa dess lärosatser".⁷
- Antingen såg och samtalade Joseph Smith med Fadern och Sonen den där våren 1820 eller så gjorde han det inte – men om han gjorde det,

följ då den profetiska manteln, däribland beseglingens nycklar som jag, Elia, har förlänat honom.

Vid den senaste generalkonferensen förkunnade president Nelson: "Du behöver inte undra vad som är sant [se Moro. 10:5]. Du behöver inte undra vem du kan lita på. Genom personlig uppenbarelse kan du få ett eget vittnesbörd om att Mormons bok är Guds ord, att Joseph Smith är en profet, och att det här är Herrens kyrka. Oavsett vad andra kanske säger eller gör kan ingen ta ifrån dig det vittnesbörd som burits till ditt hjärta och förstånd om vad som är sant."⁸

När Jakob lovade att Gud "ger åt alla villigt" som söker hans vishet,⁹ sa han också:

"Men han ska be i tro, utan att tvivla. Den som tvivlar liknar havets våg som drivs och piskas av vinden.

En sådan människa ska inte tänka att hon kan ta emot något från Herren, splittrad som hon är och ostadig på alla sina vägar."¹⁰

Vår Frälsare var å andra sidan det fullkomliga exemplet på stabilitet. Han sa: "[Fadern] har inte lämnat mig ensam, för jag gör *alltid* det som behagar honom."¹¹ Begrunda de här beskrivningarna i skrifterna av män och kvinnor som liksom Frälsaren var fasta och ståndaktiga:

De "hade omvänts till den sanna tron. Och de ville inte vika därifrån, ty de var fasta och ståndaktiga och orubbliga och villiga att med all iver hålla Herrens bud."¹²

"Deras sinnen är orubbliga, och de sätter ständigt sin lit till Gud."¹³

"Och se, ni vet själva, ty ni har bevittnat det, att alla de som bringas till kunskap om sanningen ... är fasta och ståndaktiga i tron och i det varmed de har gjorts fria."¹⁴

"De höll troget fast vid apostlarnas undervisning och vid gemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna."¹⁵

För att vi ska förbli fasta och ståndaktiga i tron på Kristus krävs det att Jesu Kristi evangelium genomsyrar själ och hjärta, vilket innebär att evangeliet inte bara är en av många influenser i en persons liv utan det som ger fokus åt hans eller hennes liv och karaktär. Herren säger:

"Jag ska ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag ska ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött.

Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem.

Så ska ni ... vara mitt folk och jag ska vara er Gud."¹⁶

Det här är förbundet vi ingår genom dopet och i tempelförrättningarna. Men några har ännu inte till fullo tagit emot Jesu Kristi evangelium. Som Paulus

säger är de "begravda med [Kristus] genom dopet", men de har inte förstått att "liksom Kristus är uppväckt från de döda", ska de också "leva det nya livet".¹⁷ Evangeliet definierar dem inte ännu. De har inte Kristus i centrum. De väljer vilka lärdomar och bud de ska följa och var och när de ska tjäna i kyrkan. Å andra sidan är det genom att noggrant hålla sina förbund som "de som är utvalda enligt förbundet"¹⁸ undgår att bli bedragna och står fasta i tron på Kristus.

De flesta av oss befinner sig just nu någonstans på en skala mellan socialt motiverat deltagande i evangeliets ritualer å ena sidan och fullt utvecklad kristuslik hängivenhet mot Guds vilja å andra sidan. Någonstans längs den skalan tränger de goda nyheterna om Jesu Kristi evangelium in i hjärtat och tar själen i besittning. Det kanske inte sker på ett ögonblick, men vi bör alla vara på väg mot det välsignade tillståndet.

Det är svårt men nödvändigt att vi förblir ståndaktiga när vi förädlas "i lidandets ugn"¹⁹, något som händer oss förr eller senare under jordelivet. Utan Gud kan de här mörka upplevelserna leda till en känsla av hopplöshet, förtvivlan och kanske bitterhet. Med Gud ersätter tröst smärta, frid ersätter tumult och hoppet ersätter sorgen. Genom att förbli fasta i tron på Kristus får vi del av hans uppehållande nåd och stöd.²⁰ Han förvandlar prövningar till välsignelser och ger, med Jesajas ord, "skönhet i stället för aska"²¹.

Jag vill nämna tre exempel som jag personligen känner till:

Det finns en kvinna som lider av en tärande, kronisk sjukdom som inte ger med sig trots läkarvård, prästdömet välsignelser samt fasta och böner. Ändå är hennes tro på bönen kraft och på Guds kärlek till henne oförminskad. Hon kämpar vidare dag för dag (och ibland timme för timme), tjänar där hon är kallad i kyrkan, tar tillsammans med maken hand om deras små barn och ler så mycket hon kan. Hennes medkänsla med andra

är genuin, förfinad av hennes eget lidande, och hon glömmer ofta sig själv när hon tjänar andra. Hon fortsätter ståndaktigt, och andra känner sig glada i hennes närhet.

En man som har vuxit upp i kyrkan, verkat som heltidsmissionär och gift sig med en god kvinna blev förvånad när några av hans syskon började kritisera kyrkan och profeten Joseph Smith. Efter en tid lämnade de kyrkan och försökte övertala honom att göra detsamma. Som så ofta händer i sådana fall bombarderade de honom med uppsatser, poddsändningar och videor som producerats av kritiker, varav de flesta var avogt inställda före detta medlemmar i kyrkan. Hans syskon hånade hans tro och sa att han var lättrogen och vilseledd. Han kunde inte svara på alla deras påståenden, och hans tro började vackla under det ständiga motståndet. Han undrade om han borde sluta komma till kyrkan. Han pratade med sin fru. Han pratade med personer som han litade på. Han bad. När han mediterade i sitt bekymrade tillstånd erinrade han sig stunder när han hade känt den Helige Anden

och fått ett vittnesbörd om sanningen av Anden. Han kom till slutsatsen att "om jag är ärlig mot mig själv måste jag erkänna att Anden har berört mig mer än en gång och att Andens vittnesbörd är verkligt". Han känner en förnyad glädje och frid som delas av hans fru och barn.

En man och hustru som konsekvent och med glädje följt brödernas råd sörjde över att de hade svårt att få barn. De spenderade mycket pengar på kunnig medicinsk personal, och efter en tid välsignades de med en son. Men tragiskt nog råkade barnet efter bara omkring ett år ut för en olycka som inte var någons fel, men som orsakade avsevärda hjärnskador med en bestående medvetandesänkning. Han har fått den bästa tänkbara vård, men läkarna kan inte förutsäga vad som ska hända i framtiden. Barnet som det här paret strävat efter och bett så innerligt för att få till världen har på sätt och vis tagits bort från dem, och de vet inte om de får honom tillbaka. De kämpar nu för att ta hand om barnets kritiska behov samtidigt som de måste möta sina andra ansvar.

I den här ytterst svåra situationen har de vänt sig till Herren. De litar till det "dagliga bröd" de får av honom. De får hjälp av medkännande vänner och familjemedlemmar och styrka av prästtjänstgöringsmedlemmar. De har kommit närmare varandra och är kanske ännu mer sammansvetsade än vad som annars hade varit möjligt.

Den 23 juli 1837 gav Herren en uppenbarelse till den dåvarande presidenten för de tolv apostlarnas kворum, Thomas B. Marsh. Den innehåller följande:

"Och be för dina bröder, de tolv. Förmana dem skarpt för mitt namns skull, och låt dem förmanas för alla sina synder, och var trofast mot mitt namn inför mig.

Och efter deras frestelser och många prövningar, se då skall jag, Herren, söka efter dem, och om de inte förhärdat sina hjärtan och gör sig styvnackade mot mig, skall de bli omvända och jag skall hela dem."²²

Jag tror att principerna i de här verserna gäller oss alla. Frestelserna och prövningarna vi upplever, och andra tester som Herren anser att vi bör utsättas för, kan leda till fullständig omvändelse och helande. Men det händer om, och bara om, vi inte förhärdat våra hjärtan eller gör oss styvnackade mot honom. Om vi förblir fasta och ståndaktiga, oavsett vad som händer, uppnår vi den omvändelse som Frälsaren avsåg när han sa till Petrus: "När du en gång har omvänt dig, styrk då dina bröder",²³ en omvändelse så fullständig att den inte kan omintetgöras. Det utlovade helandet utgörs av att vår själ som skadats av synden renas och helgas, så att vi blir heliga.

Jag kommer att tänka på våra mödrars råd: "Ät dina grönsaker. Det är nyttigt för dig." Våra mödrar har rätt,

och när vi talar om ståndaktighet i tron "äter vi våra grönsaker" när vi ständigt ber, mättar oss med skrifterna dagligen, tjänar och tillber i kyrkan, värdigt tar del av sakramentet varje vecka, älskar vår nästa och tar upp vårt kors i lydnad mot Gud varje dag.²⁴

Glöm aldrig löftet om det goda som ska komma, både nu och i nästa liv, för dem som är fasta och ståndaktiga i tron på Kristus. Kom ihåg "evigt liv och de heligas glädje"²⁵. "O alla ni som är renhjärtade, lyft upp era huvuden och ta emot Guds behagliga ord och mätta er med hans kärlek, ty det kan ni för evigt göra, om ert sinne är ståndaktigt."²⁶ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se HFS, "Baal".
2. 1 Kung. 18:21.
3. 1 Kung. 18:23.
4. 1 Kung. 18:24.
5. 1 Kung. 18:29.
6. 1 Kung. 18:36, 38–39.
7. Se inledningen till Mormons bok.
8. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 95.
9. Se Jak. 1:5.
10. Jak. 1:6–8.
11. Joh. 8:29; kursivering tillagd.
12. 3 Ne. 6:14; se även Alma 27:27.
13. Alma 57:27.

14. Hel. 15:7–8.

15. Apg. 2:42.

16. Hes. 36:26–28; se även 2 Kor. 3:3.

17. Rom. 6:4.

18. Se JS–M 1:22–23; se även Matt. 24:24–25.

19. 1 Ne. 20:10; se även Jes. 48:10.

20. Som Herren sa till den 22-årige Joseph Smith när han hade förlorat en del av översättningen av Mormons bok: "Du skulle inte ha fruktat människor mer än Gud. ... Då skulle Gud ha räckt ut sin arm och beskyddat dig mot motståndarens alla brinnande pilar, och han skulle ha varit med dig i varje provostund" (L&F 3:7–8). Alma vittnade efter sin omvändelse: "Och jag har fått stöd i prövningar och besvärigheter av alla de slag, ja, och i alla slags lidanden. Ja, Gud har befriat mig från fängelse och från bojor och från död. Ja, och jag sätter min lit till honom, och han skall fortsätta att befria mig. Och jag vet att han skall uppressa mig på den yttersta dagen till att bo hos honom i härlighet." (Alma 36:27–28).

21. Se Jes. 61:3; se även KJV Isaiah 61:3.

22. L&F 112:12–13.

23. Luk. 22:32.

24. Se Luk. 9:23. President Russell M. Nelson påminner oss: "Inget öppnar himlarna på riktigt samma sätt som kombinationen av ökad renhet, noggrann lydnad, uppriktigt sökande, att man dagligen mättar sig med Kristi ord i Mormons bok [se 2 Ne. 32:3] och regelbunden tid som viks åt tempeltjänst och släktforskning" ("Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", s. 95).

25. Enos 1:3.

26. Jakobs bok 3:2.

Biskop Dean M. Davies
förste rådgivare i presiderande biskopsrådet

Kom, lyssna till profetens röst

När vi gör det till en fast vana att lyssna till och hörsamma de levande profeternas röst, får vi skörda eviga välsignelser.

Om presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga förkunnade Herren:

”Och vidare: Den plikt som åvilar presidenten för det höga prästadömet är att presidera över hela kyrkan och att vara så som Mose ...

ja, att vara siare, uppenbarare, översättare och profet, *med alla de Guds gåvor som han ger kyrkans överhuvud*” (L&F 107:91–92; kursivering tillagd).

Jag har haft förmånen att bevittna några av de gåvor som Gud har gett sina profeter. Jag vill berätta för er om en sådan helig upplevelse. Innan jag fick mitt nuvarande ämbete hjälpte jag till med att lokalisera och rekommendera framtida tempelplatser. Efter den 11 september 2001 skärptes USA:s gränskontroller. Till följd av detta tog det två till tre timmar för många medlemmar att korsa gränsen på väg från Vancouver, Kanada till Seattle tempel i Washington, USA. President Gordon B. Hinckley, kyrkans dåvarande president, menade att ett tempel i Vancouver skulle välsigna kyrkans medlemmar. Ett tillstånd att söka efter tomt gavs, och när vi hade undersökt

flera av kyrkans fastigheter tittade vi även på andra tomter som inte ägdes av kyrkan.

En vacker tomt planerad för religiös verksamhet, belägen intill den transkanadensiska motorvägen, hittades. Tomten var mycket lättillgänglig, var täckt av vackra kanadensiska tallar och hade ett läge som gjorde den synlig för tusentals passerande bilförare.

Vi presenterade tomten med hjälp av bilder och kartor under det månatliga mötet för kommittén för tempelplatser. President Hinckley gav oss tillstånd att upprätta ett preliminärt köpekontrakt och att genomföra de nödvändiga undersökningarna. I december samma år rapporterade vi till kommittén att undersökningarna var färdiga och att vi nu önskade få ett godkännande för att genomföra köpet. När president Hinckley hade lyssnat på vår rapport sa han: ”Jag känner att jag borde se den här tomten.”

Senare samma månad, två dagar efter jul, reste vi till Vancouver med president Hinckley, president Thomas S. Monson och Bill Williams, en tempelarkitekt. Vi möttes av Paul Christensen, den lokale stavspresidenten, som tog oss till platsen. Det var lite vått och dimmigt den dagen, men president Hinckley hoppade snabbt ur bilen och började gå omkring över hela tomten.

När vi hade varit en stund på tomten frågade jag president Hinckley om han också ville se några av de andra tomterna som hade övervägts. Han sa att ja, det skulle han vilja. Genom att titta på de andra tomterna kunde vi nämligen jämföra deras olika fördelar.

Vi körde en stor runda medsols kring Vancouver och tittade på de andra tomterna, och kom till slut tillbaka till den ursprungliga platsen. President Hinckley sa: ”Det här är en vacker plats.” Sedan frågade han: ”Kan vi åka till möteshuset som kyrkan äger omkring 400 meter härifrån?”

”Självklart, president Hinckley”, svarade vi.

Vi hoppade in i bilarna igen och körde till det närliggande möteshuset. När vi kom fram till kyrkan sa president Hinckley: ”Sväng vänster här.” Vi svängde och följde vägen som

han anvisade. Vägen började bli lite brantare.

Just när bilen nådde krönet så president Hinckley: "Stanna bilen, stanna bilen." Sedan pekade han åt höger på en bit mark och sa: "Vad sägs om den här tomten? Här ska templet ligga. Det är här som Herren vill ha templet. Kan ni ordna fram den? Kan ni ordna fram den?"

Vi hade inte tittat på den tomten. Den låg längre in och längre bort från huvudvägen och var inte annonserad till salu. När vi svarade att vi inte visste, pekade president Hinckley på tomten igen och sa: "Det är där templet ska ligga." Vi stannade några minuter och åkte sedan till flygplatsen för att återvända hem.

Nästa dag kallades broder Williams och jag till president Hinckleys kontor. Han hade skissat en karta på ett papper: vägarna, kyrkan, sväng vänster här, X markerar platsen för templet. Han frågade vad vi hade fått fram. Vi sa att han inte kunde ha valt en besvärligare tomt. Den ägdes av tre olika personer: en från Kanada, en från Indien och en från Kina! Och den hade inte heller den stadsplanering för religiös verksamhet som krävdes.

"Okej, men gör så gott ni kan", sa han.

Sedan började underverken ske. Inom ett antal månader ägde vi tomten och sedan gav staden Langley i British Columbia sitt tillstånd till tempelbygget.

När jag tänker på den här upplevelsen blir jag ödmjuk av att inse att fastän broder Williams och jag hade den formella utbildningen och flera års erfarenhet av fastighetsbranschen och av tempeldesign, och fastän president Hinckley inte hade någon sådan utbildning, hade han något mycket viktigare: den profetiska siargåvan. Han kunde se var Guds tempel skulle stå.

När Herren befälde de heliga i början av den här tidsutdelningen att bygga ett tempel, sa han:

"Låt bygga ett hus åt mitt namn efter det mönster som jag skall visa dem.

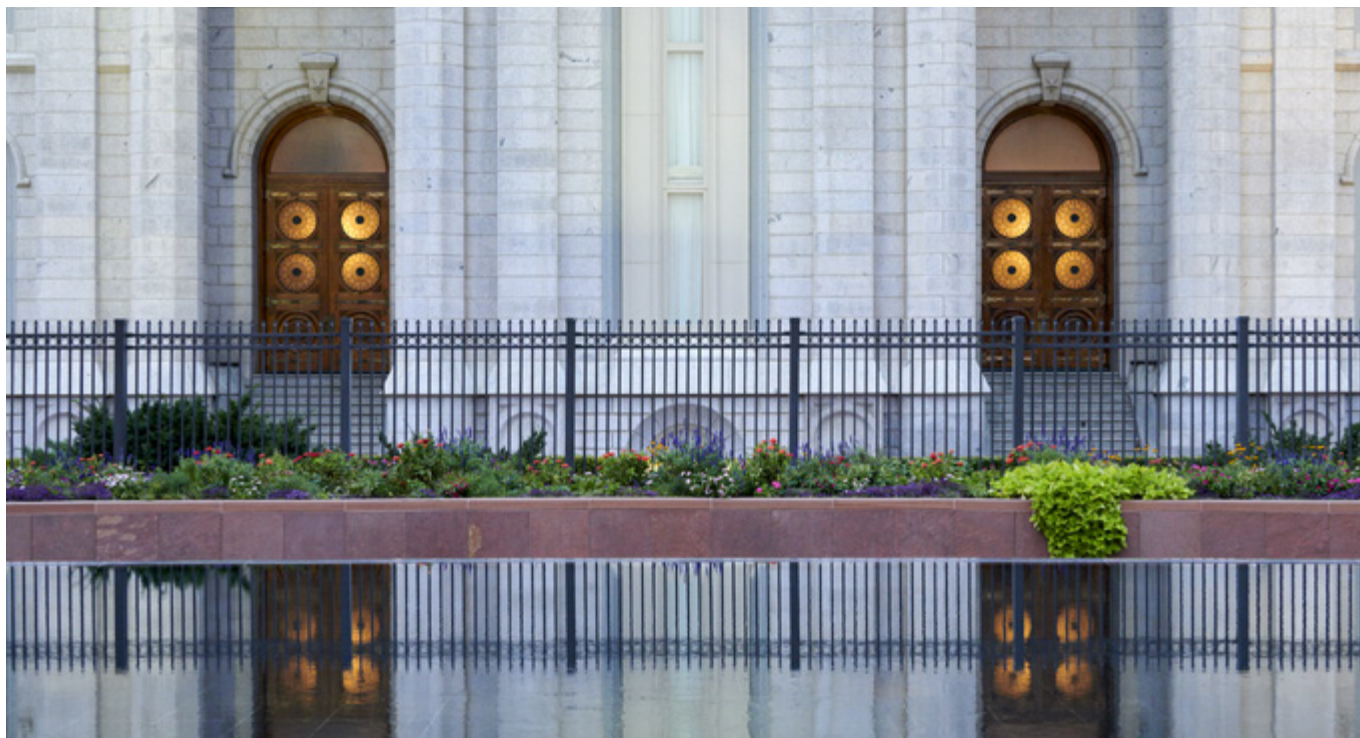
Och om mitt folk inte bygger det efter det mönster som jag skall visa deras presidentskap, kommer jag inte att ta emot det ur deras händer" (L&F 115:14–15).

Som det var för de tidiga heliga, är det med oss i dag: Herren har uppenbarat och fortsätter att uppenbara för kyrkans president de mönster som Guds rike ska styras efter i vår tid. Och på personlig nivå ger han vägledning om hur var och en av oss bör styra våra liv, så att våra handlingar på samma vis kan godtas av Herren.

I april 2013 talade jag om vad som krävs som förberedelse för varje ny tempelgrund, för att den ska kunna motstå de stormar och katastrofer som den kan utsättas för. Men grunden är bara början. Ett tempel utgörs av många byggstenar som måste passas

samman enligt ett förbestämt mönster. Om våra liv ska bli som de templet som vi alla strävar efter att bygga enligt Herrens undervisning (se 1 Kor. 3:16–17), bör vi rimligtvis fråga oss själva: Vilka byggstenar behöver vi få på plats för att våra liv ska bli vackra, majestätiska och motståndskraftiga mot världens stormar?

Vi kan hitta svaret på den frågan i Mormons bok. Profeten Joseph Smith sa om Mormons bok: "Jag berättade för bröderna att Mormons bok var den mest felfria boken av alla på jorden och vår religions slutsten samt att en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok" (inledningen till Mormons bok). I inledningen till Mormons bok får vi veta att "de som får [ett gudomligt] vittnesbörd av den Helige Anden [att Mormons bok är Guds ord] kommer också genom samma kraft att veta att Jesus Kristus är världens Frälsare, att Joseph Smith är hans uppenbarare och [återställsens] profet ... samt att

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Herrens rike, än en gång grundat på jorden.”

Följande är alltså viktiga byggstenar för vår egen tro och vårt eget vittnesbörd:

1. Jesus Kristus är världens Frälsare.
2. Mormons bok är Guds ord.
3. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Guds rike på jorden.
4. Joseph Smith är en profet, och vi har levande profeter på jorden i dag.

De senaste månaderna har jag lyssnat på alla generalkonferenstal som president Nelson har hållit sedan han kallades som apostel. Den övningen har förändrat mitt liv. När jag studerade och begrundade 34 år av president Nelsons samlade visdom, framkom tydliga och återkommande teman i hans undervisning. Vart och ett av de här temana har antingen koppling till de byggstenar jag nämnde nyss eller så utgör de ytterligare byggstenar för våra personliga tempel. De innefattar tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse, dop till syndarnas förlåtelse, den Helige Andens gåva, de dödas återlösning och tempeltjänst, att helga sabbatsdagen, att

börja med målet i sikte och att stanna kvar på förbundsstigen. President Nelson har talat om dem alla med kärlek och hängivenhet.

Den viktigaste hörnstenen och byggstenen för kyrkan och för våra liv är Jesus Kristus. Det här är hans kyrka. President Nelson är hans profet. President Nelsons undervisning vittnar om och uppenbarar Jesu Kristi liv och karaktär till vår nytta. Han talar kärleksfullt och insiktsfullt om Frälsarens natur och om hans mission. Han har också vittnat ofta och ivrigt om de levande profeternas – kyrkans presidenters – gudomliga kall, vilka han har tjänat under.

Nu, i dag, har vi förmånen att stödja *honom* som Herrens levande profet på jorden. Vi har för vana att stödja kyrkans ledare genom det gudomliga mönstret att höja armen till rätt vinkel för att visa vårt godkännande och stöd. Vi gjorde det för bara några minuter sedan. Men verkligt stöd går långt bortom det fysiska tecknet. I enlighet med Läran och förbunden 107:22 ska första presidentskapet ”upprätthållas genom kyrkans förtroende, tro och böner”. Vi stöder den levande profeten helt och fullt allteftersom vi utvecklar ett mönster av att lita på hans ord, ha

tro till att handla enligt dem och att sedan be om Herrens fortsatta välsignelser över honom.

När jag tänker på president Russell M. Nelson finner jag tröst i Frälsarens ord: ”Och om mitt folk hör-sammar min röst och mina tjänares röst vilka jag har utsett att leda mitt folk, se, sannerligen säger jag er: De skall inte flyttas från sin plats” (L&F 124:45).

Att lyssna till och hörsamma levande profeter har en djupgående och till och med livsförändrande effekt på våra liv. Vi stärks. Vi blir mer övertygade och säkra i Herren. Vi hör Herrens ord. Vi känner Guds kärlek. Vi förstår hur vi ska leva våra liv målmedvetet.

Jag älskar och stöder president Russell M. Nelson och alla andra som har kallats som profeter, siare och uppenbarare. Jag vittnar om att han har de gåvor som Herren har gett honom, och jag vittnar om att när vi gör det till en fast vana att lyssna till och hörsamma de levande profeternas röst, byggs våra liv enligt Herrens gudomliga mönster för oss, och vi får skörda de utlovade eviga välsignelserna. Inbjudan ges till alla. Kom, lyssna till profetens röst, ja, kom till Kristus så att du får leva. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Ulisses Soares

i de tolv apostlarnas kvorum

Ett i Kristus

Mina älskade medarbetare i Herrens verk, jag tror att vi kan göra så mycket mer och borde göra mer för att välkomna nya vänner in i kyrkan.

God eftermiddag, mina kära bröder och systrar. Som vi säger på mitt modersmål brasiliansk portugisiska: "Boa tarde!" Jag känner mig välsignad av att få samlas till denna fantastiska generalkonferens för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga under ledning av vår älskade profet, president Russell M. Nelson. Jag förundras över den stora möjligheten var och en av oss har att lyssna till Herrens röst genom hans tjänare på jorden i denna sista tid vi lever i.

Mitt hemland Brasilien är mycket rikt på naturtillgångar. En av dem är den berömda Amazonfloden, en av de största och längsta floderna i världen. Den består av två olika floder: Rio Solimões och Rio Negro. Intressant nog flyter de tillsammans i många kilometer innan flodernas vatten blandas, detta på grund av att de skiljer sig mycket åt i ursprung, hastighet, temperatur och kemisk sammansättning. Efter flera kilometer blandas vattnen slutligen så att de blir till en flod som skiljer sig från sina enskilda delar. Endast efter att dessa delar blir till ett är Amazonfloden så mäktig att den, när den når Atlanten, föser undan havsvattnet så att man kan hitta sötvatten flera kilometer ut i havet.

På samma sätt som Rio Solimões och Rio Negro flyter ihop för att bilda den

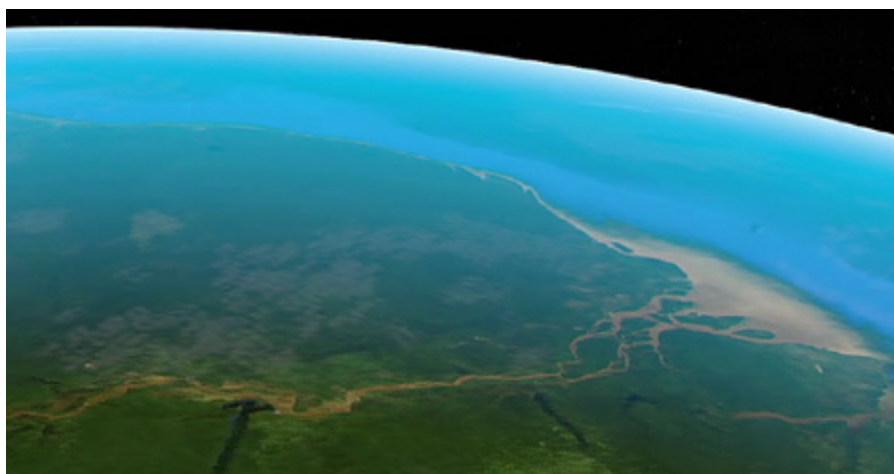
stora Amazonfloden, samlas Guds barn i Jesu Kristi återställda kyrka från olika sociala bakgrunder, traditioner och kulturer och bildar denna underbara gemenskap med heliga i Kristus. Till slut – genom att vi uppmuntrar, stödjer och älskar varandra – går vi samman och blir till en mäktig kraft i det godas tjänst i världen. Som Jesu Kristi efterföljare, som enhälligt skapar denna flod av godhet, kan vi föra evangeliets "sötvatten" till en törstande värld.

Herren har inspirerat sina profeter att lära oss hur vi kan stödja och älska varandra, så att vi kan bli förenade i

tro och syfte när vi följer Jesus Kristus. Paulus, en apostel i Nya testamentet, förklarade att de som "blivit döpta till Kristus har iklätt sig Kristus ... [för] alla är ... *ett i Kristus Jesus*".¹

När vi i dopet lovar att följa Frälsaren vittnar vi inför Fadern att vi är villiga att ta på oss Kristi namn.² När vi strävar efter att förvärva hans gudomliga egenskaper i våra liv förändras vi genom Herren Kristi försoning, och vår kärlek till alla människor ökar på ett naturligt sätt.³ Vi intresserar oss uppriktigt för allas välfärd och lycka. Vi ser varandra som bröder och systrar, som Guds barn med gudomligt ursprung, gudomliga egenskaper och gudomlig potential. Vi vill bry oss om varandra och bära varandras bördor.⁴

Det är så Paulus beskriver kärleken.⁵ Mormon, en profet i Mormons bok, beskrev den som "Kristi rena kärlek",⁶ vilket är kärlekens mest sublima, ädla och starka form. Vår nuvarande profet, president Russell M. Nelson, beskrev nyligen att ett uttryck för Kristi rena kärlek är stödverksamheten, vilken är ett mer fokuserat och heligt sätt

Liksom den mäktiga Amazonfloden, som driver tillbaka havsvattnet när den når Atlanten, ger Jesu Kristi följare evangeliets "sötvatten" till en törstig värld.

att älska och ta hand om andra så som Frälsaren gjorde.⁷

Låt oss se på kärlek och omvårdnad, som Frälsaren gjorde, inom ramen för hur vi uppmuntrar, hjälper och stödjer dem som nyligen blivit medlemmar och dem som börjar visa intresse för att besöka våra möten.

När dessa nya vänner lämnar världen och tar emot Jesu Kristi evangelium och blir medlemmar i hans kyrka, blir de hans lärjungar och föds på nytt genom honom.⁸ De lämnar bakom sig en välbekant värld och väljer att följa Jesus Kristus helhjärtat: De förenas med en ny "flod" som är som den mäktiga Amazonfloden – en flod som är en modig kraft i godhetens och rättfärdighetens tjänst och som leder fram till Guds närhet. Aposteln Petrus beskriver den som "ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk".⁹ När dessa nya vänner flyter in i denna nya och obekanta flod kan de känna sig lite vilsna till en början. Dessa nya vänner inser att de blandar sig med en flod med unikt ursprung och unika temperaturer och kemiska sammansättningar – en flod som har egna traditioner, egen kultur och egen vokabulär. Detta nya liv i Kristus kan kännas överväldigande. Tänk efter hur det kan kännas för dem när de för första gången hör uttryck som "hemafton", "BUK", "faste-söndag", "dop för de döda", "tre-i-ett" och så vidare.

Det är lätt att förstå varför de kanske inte känner sig hemma. I sådana situationer kan de fråga sig själva: Finns det plats för mig här? Passar jag in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga? Behöver kyrkan mig? Kommer jag att hitta vänner som är villiga att hjälpa och stötta mig?

Mina kära vänner, när det händer måste vi som är på en annan

plats under lärjungeskapets långa resa sträcka ut en varm vänskapens hand till våra nya vänner, välkomna dem där de är och hjälpa, älska och inkludera dem i våra liv. Alla dessa nya vänner är Guds dyrbara söner och döttrar.¹⁰ Vi har inte råd att tappa en enda av dem, för precis som Amazonfloden är beroende av att dess bifloder ger den vatten, behöver vi dem lika mycket som de behöver oss för att bli en mäktig kraft för det goda i världen.

Våra nya vänner har gudagivna talanger, entusiasm och godhet inom sig. Deras entusiasm för evangeliet kan smitta av sig, och på så sätt ge ny livskraft till våra egna vittnesbörd. De för också med sig nya perspektiv som hjälper oss förstå livet och evangeliet.

Vi har länge undervisats om hur vi kan hjälpa våra nya vänner känna sig välkomna och älskade i Jesu Kristi återställda kyrka. De behöver tre saker för att stå starka och trofasta livet ut:

För det första behöver de bröder och systrar i kyrkan som är uppriktigt intresserade av dem, sanna och lojala vänner som de alltid kan vända sig till, som vandrar bredvid dem och besvarar deras frågor. Som medlemmar bör vi alltid vara uppmärksamma och söka efter nya ansikten under kyrkans aktiviteter och möten, oavsett våra ansvar, uppdrag eller bekymmer. Vi kan göra enkla saker för att hjälpa

dessa nya vänner känna sig omhulade och välkomna i kyrkan, som att varmt hälsa på dem, le uppriktigt mot dem, sitta med dem när vi sjunger och tillber Gud, presentera dem för andra medlemmar och så vidare. När vi öppnar hjärtat för våra nya vänner på några av dessa sätt agerar vi i tjänandets anda. När vi tjänar dem på Frälsarens sätt känner de sig inte längre som "främlingar inom våra portar". De känner att de passar in och kan lära känna nya vänner, och vad som är allra viktigast: de känner Frälsarens kärlek genom vår genuina omsorg.

För det andra, nya vänner behöver en uppgift – en möjlighet att tjäna andra. Tjänande är ett av de fina särdragen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det är en process som gör det möjligt för vår tro att stärkas. Varje ny vän förtjänar den möjligheten. Även om biskopen och församlingsrådet har det direkta ansvaret för att ge kallelser strax efter dopet finns det inget som hindrar oss som medlemmar från att be våra nya vänner om hjälp med att tjäna andra informellt eller i tjänandeprojekt.

För det tredje måste nya vänner ges "näring genom Guds goda ord"¹¹. Vi kan hjälpa dem att älska och bekanta sig med skrifterna genom att läsa och samtala om dess undervisning med dem, sätta in berättelserna i deras sammanhang och förklara svåra ord. Vi kan också lära dem om hur de kan få personlig vägledning genom att regelbundet studera skrifterna. Dessutom kan vi nå ut till våra nya vänner i deras hem och bjuda hem dem till oss utanför kyrkans schemalagda möten och aktiviteter och hjälpa dem förenas med de heligas gemenskaps mäktiga flod.

När vi förstår anpassningarna och utmaningarna som våra nya vänner

möter när de blir en del av Guds familj, som våra bröder och systrar, kan vi berätta om hur vi har övervunnit liknande utmaningar i våra liv. Det hjälper dem förstå att de inte är ensamma och att Gud välsignar dem när de utövar tro på hans löften.¹²

När Rio Solimões och Rio Negro förenas blir Amazonfloden mäktig och stark. När vi och våra nya vänner i sanning förenas blir också Jesu Kristi återställda kyrka ännu starkare och orubbligare. Min kära Rosana och jag är så tacksamma för alla dem som hjälpte oss förenas med denna nya flod för många år sedan, när vi tog emot Jesu Kristi evangelium i vårt hemland Brasilien. Under årens gång har dessa fantastiska människor i sanning tjänat oss och hjälpt oss fortsätta flöda i rättfärdighet. Vi är så tacksamma för dem.

Profeterna på västra halvklotet visste mycket väl hur man ska få nya vänner att fortsätta flöda trofast tillsammans i denna nya flod av godhet fram mot evigt liv. Till exempel: Eftersom Moroni hade sett vår tid och visste att vi skulle möta liknande utmaningar¹³ tog han med några av dessa viktiga steg i det han skrev i Mormons bok.

”Och sedan de hade mottagits till dop och påverkats och renats genom den Helige Andens kraft räknades de bland Kristi kyrkas folk. Och deras namn uppptecknades så att de skulle bli ihågkomna och få näring genom Guds goda ord för att hålla dem på den rätta vägen och få dem att ständigt och vaksamt be och förtrosta endast på Kristi förtjänster, han som var deras tros upphovsman och fullkomnare.

Och kyrkan kom ofta tillsammans för att fasta och be och för att tala med varandra om sina sjäalars välfärd.”¹⁴

Mina älskade medarbetare i Herrens verk, jag tror att vi kan göra

så mycket mer och borde göra mer för att välkomna nya vänner in i kyrkan. Jag ber er fundera över vad vi kan göra för att än mer inkludera, acceptera och hjälpa dem, från och med nästa söndag. Var noga med att inte låta era uppdrag i kyrkan hindra er från att välkomna nya vänner under kyrkans möten och aktiviteter. Trots allt är dessa själar dyrt aktade i Guds ögon och betyder mycket mer än program och aktiviteter. Om vi tjänar våra nya vänner med hjärtat fyllt av ren kärlek, som Frälsaren gjorde, lovar jag er i hans namn att han hjälper oss i vårt arbete. När vi tjänar trofast, som Frälsaren gjorde, har våra nya vänner den hjälp de behöver för att fortsätta vara starka, hängivna och trofasta intill änden. De förenar sig med oss och vi blir Guds mäktiga folk och de hjälper oss föra sötvatten till en värld som desperat behöver välsignelserna som finns i Jesu Kristi evangelium. Dessa Guds barn kommer att känna att de ”inte längre [är] gäster och främlingar, utan medborgare med de heliga”.¹⁵ Jag lovar er att de kommer att känna vår Frälsare Jesu Kristi närvaro i hans egen kyrka. De kommer att fortsätta att flöda med oss in i godhetens källa, tills de tas emot med öppna armar av

vår Herre Jesus Kristus och hör Fadern säga: ”Ni *skall* få evigt liv.”¹⁶

Jag ber er söka Herrens hjälp i att älska andra så som han har älskat er. Låt oss alla följa det råd profeten Mormon gav oss: ”Därför, mina älskade bröder [och systrar], be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare.”¹⁷ Om dessa sanningar vittnar jag och gör det i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Gal. 3:27–28; kursivering tillagd.
2. Se L&F 20:37.
3. Se Mosiah 3:19.
4. Se Mosiah 18:8.
5. Se 1 Kor. 13.
6. Moro. 7:47.
7. Se Russell M. Nelson, ”Tjäna med Guds kraft och myndighet”, *Liahona*, maj 2018, s. 68–70, 75.
8. Se Mosiah 27:25.
9. 1 Petr. 2:9.
10. Se L&F 18:10.
11. Moro. 6:4; se även ”Hur samarbetar jag med stavs- och församlingsledare?” *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), lds.org/bc/content/shared/content/swedish/pdf/language-materials/36617_swe.pdf?lang=swe.
12. Se 1 Ne. 7:12.
13. Se Morm. 8:35.
14. Moro. 6:4–5.
15. Ef. 2:19.
16. 2 Ne. 31:20, kursivering tillagd.
17. Moro. 7:48.

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kворum

Vår tros lägereld

För dem som söker, tillåter och lever för det, ska trons gryning, ibland gradvis, komma eller återvända.

Kära bröder och systrar, är det inte underbart att genom president Russel M. Nelson och våra ledare i kyrkan få ta emot fortsatt uppenbarelse från himlen som uppmanar oss att av allt vårt hjärta, förstånd och styrka leva på nya och heligare sätt,¹ hemma och i kyrkan?

Har ni någonsin haft möjlighet att göra något som ni kände er oförberedda eller otillräckliga för, men blev välsignade av att försöka?

Det har jag. Här är ett exempel.

Äldste Richard G. Scott, medlem i de tolv apostlarnas kворum, frågade mig vänligt för några år sedan:

"Gerrit, vill du måla akvarell med mig?"

Äldste Scott sa att målning hjälpte honom att iaktta och skapa. Han har skrivit: "Försök vara kreativ även om resultaten blir blygsamma. ... Kreativitet kan framkalla en anda av tacksamhet för livet och för det som Herren har vävt in i ditt väsen. ... Om du väljer klokt behöver det inte ta upp så mycket av din tid."²

President Henry B. Eyring beskriver sin konstnärliga aktivitet som något som motiveras av "en känsla av kärlek", inte minst "kärleken hos en Skapare som förväntar sig att hans barn ska

bli som han – att de ska skapa och forma".³ President Eyrings kreativa alster skänker ett "unik, andligt perspektiv på vittnesbörd och tro".⁴

President Boyd K. Packers konstverk skildrar ett grundläggande evangeliebudskap: "Gud har skapat himlarna och jorden och allt som tillhör dem, så att hela naturen vittnar om denna gudomligt styrda skapelse och om att en fullständig harmoni råder mellan naturen, vetenskapen och Jesu Kristi evangelium."⁵

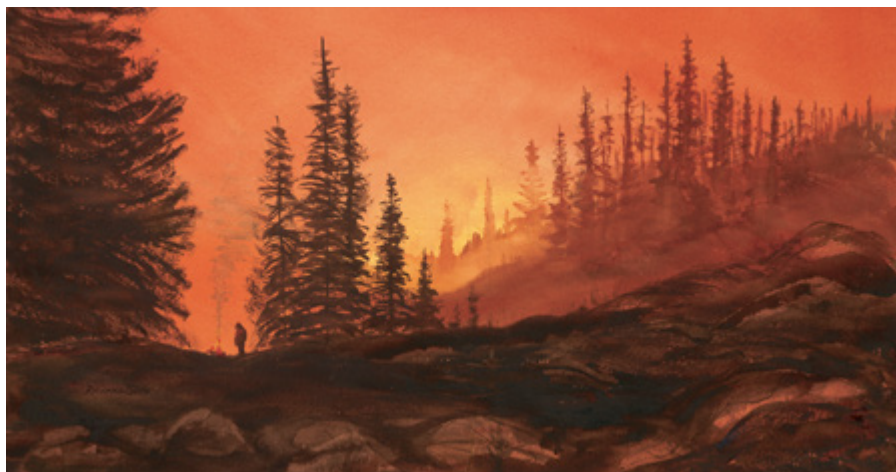
Alma vittnade om att "allt tyder på att det finns en Gud".⁶ Primärbarnen sjunger: "Närhelst jag hör fåglars jublande sång och ser upp mot himlen blå, ... fylls hjärtat av tacksamhet, Fader, till dig, för den värld du har skapat åt mig."⁷ Författaren Victor Hugo hyllar det "sällsamma sambandet mellan varelser och ting i den här outtömliga helheten, från solen till bladlusen. ... Alla fåglar som flyger håller evighetens garn i sina klor. ... En nebulosa är en myrstack av stjärnor."⁸

Och det för oss tillbaka till äldste Scotts inbjudan.

"Äldste Scott", svarade jag, "jag vill gärna bli mer observant och kreativ. Jag ryser av välbehag vid tanken på att vår himmelske Fader målar med böljande moln och skyar och vatten i alla nyanser. "Men" – och en lång paus följde – "äldste Scott", sa jag, "jag vet inte hur man målar akvarell. Jag är rädd att det blir jobbigt för dig att försöka lära mig."

Äldste Scott log och ordnade så att vi kunde träffas. När dagen var inne tog han fram papper, färger och penslar. Han gjorde några skisser och hjälpte mig att fukta papperet.

Som förlaga använde vi hans vackra akvarell *Lägereld i skymningen*. Medan vi målade pratade vi om tro – om hur vi genom att vända oss mot lägereldens ljus och värme lämnar mörker och

Lägereld i skymningen, av äldste Richard G. Scott

ovisshet bakom oss – om hur vår tros lägereld under ibland långa, ensamma nätter kan ge oss hopp och tillförsikt. Och gryningen kommer. Vår tros lägereld – våra minnen, upplevelser och vårt arv av tro på Guds godhet och milda barmhärtighet i vårt liv – har stärkt oss genom natten.

Mitt vittnesbörd är att för dem som söker, tillåter och lever för det, ska trons gryning, ibland gradvis, komma eller kunna återvända. Ljuset kommer när vi önskar och söker efter det, när vi är tålmodiga och lyder Guds bud, när vi är öppna för Guds nåd, läkedom och förbund.

När vi började måla sa äldste Scott uppmuntrande: "Gerrit, redan efter en lektion kommer du att ha målat något som du vill behålla och minnas." Äldste Scott hade rätt. Jag värderar högt akvarellen av lägerelden som äldste Scott hjälpte mig måla. Min konstnärliga förmåga var och förblir begränsad, men minnet av lägerelden av tro kan uppmuntra oss på fem sätt.

För det första kan en lägereld av tro uppmuntra oss att finna glädje i sund kreativitet.

Det finns glädje i att tänka sig, lära och göra nya värdefulla saker. Det gäller speciellt när vi fördjupar vår tro på och tillit till vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. Vi kan inte älska oss själva så mycket att vi kan frälsa oss själva. Men vår himmelske Fader älskar oss mer och känner oss bättre än vi älskar eller känner oss själva. Vi kan lita på Herren och inte förlita oss på vårt eget förstånd.⁹

Har du någonsin varit den enda som inte blev bjuden till någons födelsedagskalas?

Har du någonsin blivit vald sist, eller inte vald alls när man valde lag?

Har du någonsin förberett dig för ett prov i skolan, en jobbintervju, en

möjlighet som du verkligen ville få – och känt att du misslyckades?

Har du bett för ett förhållande som av någon anledning ändå inte höll?

Har du råkat ut för kronisk sjukdom, övergivits av din make eller maka, vändats för familjen?

Vår Frälsare känner till våra omständigheter. Om vi utövar vår gudagivna handlingsfrihet och ödmjukt och trofast tar alla våra förmågor i bruk, kan vår Frälsare Jesus Kristus hjälpa oss möta livets utmaningar och glädjeämnen. Tro innefattar en önskan och ett val att tro. Tro kommer också av att lyda Guds bud, som givits för att välsigna oss medan vi följer hans förbundsstig.

För dem som har känt eller känner sig ovissta, ensamma, frustrerade, arga, svikna, besvikna eller fjärrade från Gud och hans återställda kyrka, kan det krävas extra mycket arbete och tro för att återvända till hans förbundsstig. Men det är värt det! Jag ber er komma, eller återvända, till Herren Jesus Kristus! Guds kärlek är starkare än dödens band – andliga eller timliga.¹⁰ Vår Frälsares försoning är obegränsad och evig. Alla går vi vilse eller kommer till korta. Vi kan för en tid gå vilse. Gud försäkrar oss kärleksfullt att var vi än är eller vad vi än har gjort, är det aldrig för sent att vända om. Han väntar, redo att omfamna oss.¹¹

För det andra kan en lägereld av tro uppmuntra oss att stödja på nya, högre och heligare sätt, fyllda av Anden.

Sådant tjänande leder till under och välsignelserna av att tillhöra Guds förbund – där vi känner Guds kärlek och i den andan försöker betjäna andra.

Syster Gong och jag blev bekanta nyligen med en pappa och familj som välsignades genom en trofast prästdömsbroder som gick till deras biskop och frågade om han fick bli pappans hemlärlarkamrat. Pappan var inte aktiv och inte intresserad av hemlärarverksamheten. Men allteftersom pappans hjärta förändrades, började han och hans kärleksfulle prästdömsbroder besöka "sina" familjer. Efter ett sådant besök frågade hans fru – som då själv inte gick i kyrkan – sin man hur det hade gått. Pappan medgav: "Jag kan ha känt något" – sedan gick han till köket för att ta sig en öl.¹²

Men en sak följde på en annan: finstämda upplevelser, innerligt tjänande, förändrade hjärtan, tempelförberedande kurs, kyrkobesök, besegling som familj i det heliga templet. Föreställ er hur tacksamma barnen och barnbarnen är till sin mamma och pappa, och till stödkamraten som kom som en vän och som pappans stödkamrat för att betjäna och älska andra.

En tredje lägereld som uppmuntrar tron: Kreativ glädje och kreativa välsignelser i evangeliet kommer när vi strävar efter att älska Herren av hela vårt hjärta och vår själ.

Skrifterna uppmanar oss att lägga allt vi är och håller på att bli på kärlekens och tjänandets altare. I Gamla testamentet föreskriver 5 Moseboken att vi ska "älska HERREN din Gud" av hela vårt hjärta, hela vår själ och hela vår kraft.¹³ Josuas uppmaning lyder: "Älska HERREN er Gud. Vandra på alla hans vägar, håll fast vid hans bud, håll er till honom och tjäna honom av hela ert hjärta och av hela er själ."¹⁴

I Nya testamentet nämnde vår Frälsare de två stora buden: "Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft ... och din nästa som dig själv."¹⁵

I Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi testamente, arbetade kung Benjamin "med sin kropps alla krafter och hela sin själs förmåga" och upprättade fred i landet.¹⁶ I Läran och förbunden, som alla missionärer vet, ber Herren oss att tjäna honom av allt vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka.¹⁷ När de heliga kom till Jackson County befallde Herren dem att hålla sabbatsdagen helig genom att "älska Herren din Gud av allt ditt hjärta, med all din förmåga, allt ditt förstånd och all

din styrka, och i Jesu Kristi namn skall du tjäna honom".¹⁸

Vi gläds åt uppmaningen att ägna hela vår själ åt att söka högre och heligare sätt att älska Gud och dem omkring oss och att stärka vår tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus i våra hjärtan, i våra hem och i kyrkan.

För det fjärde uppmantrar trons lägereld oss att skapa regelbundna mönster för ett rättfärdigt liv som fördjupar tro och andlighet.

Dessa heliga vanor, rättfärdiga rutiner eller mönster i bönen anda, kan innefatta bön, skriftstudier, fasta, att minnas vår Frälsare och våra förbund genom sakramentet, att dela med oss av evangeliets välsignelser genom missionsverksamhet, tempeltjänst, släktforskning och annat tjänande, skriva dagbok och så vidare.

När rättfärdiga mönster och en andlig längtan förenas, sammanförs tid och evighet. Andligt ljus och liv kommer när regelbunden religionsutövning för oss närmare vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus. När vi älskar lagens bokstav och anda, kan det som hör evigheten till falla

över vår själ som himlens dagg.¹⁹ Med daglig lydnad och uppfriskande levande vatten finner vi svar, tro och styrka att möta vardagens utmaningar och möjligheter med evangeliets tålamod, perspektiv och glädje.

För det femte, när vi behåller de bästa av de bekanta mönstren medan vi söker nya och heligare sätt att älska Gud och hjälpa oss och förbereda oss för att möta honom, kan en lägereld av tro hjälpa oss minnas att fullkomlighet finns i Kristus, inte i oss själva eller i världslig perfektionism.

Guds uppmaningar är fulla av kärlek och möjligheter eftersom Jesus Kristus är "vägen, sanningen och livet".²⁰ Till dem som känner sig tyngda, säger han "kom till mig", och de som kommer till honom får löftet "så ska jag ge er vila".²¹ "Kom till Kristus och bli fullkomnade i honom och ... älska Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka, då är hans nåd tillräcklig för er så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus."²²

I orden "genom hans nåd kan ni bli fullkomliga i Kristus" finns också trösten, friden och löftet att vi kan fortsätta framåt med tro och tillit till Herren även när saker och ting inte går som vi hoppas, förväntar oss eller kanske förtjänar, utan att vi själva gjort något fel, och även när vi gjort vårt bästa.

I olika tider och på olika sätt känner vi oss alla otillräckliga, ovissa, kanske ovärdiga. Ändå kan vi i vår kamp att älska Gud och tjäna vår nästa, känna Guds kärlek och den inspiration vi behöver för deras och vårt liv på nya och heligare sätt.

Med medkänsla uppmantrar och lovar han oss att vi kan "sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor".²³ Kristi lära, vår Frälsares försoning och vår helhjärtade

vandring längs hans förbundsstig kan hjälpa oss lära känna hans sanningar och göra oss fria.²⁴

Jag vittnar om att fullheten i hans evangelium och hans plan för vår lycka har återställts och lärs i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, i heliga skrifter och genom profeter, från profeten Joseph Smith till president Russell M. Nelson i dag. Jag vittnar om att hans förbundsstig leder till den största gåvan som vår kärleksfulle himmelske Fader lovar oss: "Ni skall få evigt liv."²⁵

Må hans välsignelser och varaktiga glädje bli vår när vi värmer våra hjärtan, förhoppningar och förpliktelser vid vår tros lägereld, är min bön i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, "Stödverksamhet", *Liahona*, maj 2018, s. 100.
2. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), s. 162–163; citerad i *Elder Richard G. Scott Art Exhibit: A Self-Guided Tour* (broschyr, 2010).
3. *A Visual Journal: Artwork of Henry B. Eyring* (häfte, 2017), s. 2.
4. *A Visual Journal*, s. 28.
5. Boyd K. Packer, *The Earth Shall Teach Thee: The Lifework of an Amateur Artist* (2012), s. ix.
6. Alma 30:44.
7. "Min himmelske Fader älskar mig", *Barnens sångbok*, s. 16–17.
8. Se Victor Hugo, *Les Misérables*, övers. av Julie Rose till engelska (2008), s. 728.
9. Se Ords. 3:5–6.
10. Se L&F 121:44.
11. Se Luk. 15:20.
12. Berättat med tillåtelse.
13. Se 5 Mos. 6:5.
14. Se Jos. 22:5.
15. Luk. 10:27.
16. Morm. ord 1:18.
17. L&F 4:2.
18. L&F 59:5.
19. Se L&F 121:45–46.
20. Joh. 14:6.
21. Matt. 11:28.
22. Se Moro. 10:32.
23. 2 Ne. 31:20.
24. Se Joh. 8:32.
25. 2 Ne. 31:20.

Paul B. Pieper
i de sjuttios kvorum

Alla måste ta på sig det namn som givits av Fadern

Frälsarens namn har en enastående och väsentlig kraft. Hans namn är det enda som möjliggör frälsning.

För några veckor sedan deltog jag vid ett dop för flera åttaåriga barn. De hade börjat lära sig om Jesu Kristi evangelium av sina föräldrar och lärare. Deras frö av tro på honom hade börjat växa. Och nu ville de följa honom ner i dopets vatten för att bli medlemmar i hans återställda kyrka. Då jag såg deras förväntan undrade jag hur mycket de förstod av en viktig aspekt av deras dopförbund: Deras åtagande att ta på sig Jesu Kristi namn.

Sedan begynnelsen har Gud förkunnat hur viktigt Jesu Kristi namn är i hans plan för oss. En ängel lärde vår första anfader Adam: "[Du skall] göra allt du gör i Sonens namn, och du skall omvända dig och åkalla Gud i Sonens namn evinnerligen."¹

Profeten kung Benjamin i Mormons Bok lärde sitt folk: "Inget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt eller medel varigenom frälsning kan komma till människobarnen."²

Herren upprepade denna sanning för profeten Joseph Smith: "Se, Jesus Kristus är det namn som är givet av Fadern, och det finns inget annat namn givet varigenom människan kan bli frälst."³

I vår tid har president Dallin H. Oaks sagt att "de som således utövar tro på Jesu Kristi heliga namn ... och inträder i hans förbund ... kan göra anspråk på Jesu Kristi försoningsoffer".⁴

Vår himmelske Fader vill göra det fullkomligt klart att hans Sons namn, Jesus Kristus, inte är vilket namn som helst. Frälsarens namn har en enastående och väsentlig kraft. Hans namn är det enda som möjliggör frälsning. Genom att betona denna sanning i varje tidsutdelning försäkrar vår kärleksfulle Fader alla sina barn om att det finns en väg tillbaka till honom. Men bara för att det finns en säker väg tillbaka, betyder det inte att vi automatiskt är garanterade att återvända. Gud berättar för oss att det krävs att vi handlar: "Därför måste alla människor *ta på sig* det namn som är givet av Fadern."⁵

För att vi ska kunna nyttja den frälsande kraft som endast kommer genom Kristi namn måste vi "ödmjuka oss inför Gud och ... komma fram med förkrossat hjärta och botfärdig ande ... och *vara villiga att ta på oss Jesu Kristi namn*" och därigenom vara värdiga, som mina åttaåriga vänner, att "genom dopet tas emot i hans kyrka".⁶

Alla som uppriktigt önskar ta på sig Frälsarens namn måste gör sig värdiga för och ta emot dopets förbund som ett fysiskt vittnesbörd inför Gud om deras beslut.⁷ Men dopet är bara början.

Ordet *ta* är inte passivt. Det är ett verb som beskriver en handling och har mer än en innebörd.⁸ Detsamma gäller vårt åtagande att ta på oss Jesu Kristi namn, det kräver handling och har också mer än en innebörd.

Till exempel är ordet *ta* en del av ordet *inta* (något i sin kropp) som när vi *tar* oss något att dricka. Genom att ta på oss Kristi namn åtar vi oss att *ta* till oss hans lärdomar, hans egenskaper och slutligen hans kärlek på djupet så att de blir en del av de vi är. Därför är president Russell M. Nelsons uppmaning till de unga vuxna så viktig. Han sa att de ivrigt och genom bön skulle "söka att förstå vad alla [Frälsarens] olika titlar och namn betyder för *just [dem]*"⁹ och mätta sig med Kristi ord i skrifterna, särskilt i Mormons bok.¹⁰

Ett annat exempel på hur verbet *ta* kan användas är att man *godtar* en person i en viss roll eller att en idé eller princip är sann. När vi tar på oss Kristi namn betyder det att vi tar emot honom som vår Frälsare och ständigt låter hans lärdomar vägleda oss i våra liv. I varje betydelsefullt beslut som vi fattar kan vi *godta* att hans evangelium är sant och lydigt leva efter det av allt vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka.

Vi ser också verbet *ta* i ord som beskriver att man ansluter sig till en person eller sak. Många av oss har någon gång *tagit på oss* en uppgift på jobbet eller *tagit oss an* en sak eller rörelse. När vi tar på oss Kristi namn tar

vi på oss en sann lärjunges uppgifter, vi förespråkar hans sak och vi står "som vittnen om [honom] alltid och i allting och överallt där [vi] må befinna [oss]".¹¹ President Nelson har uppmanat "*varje* ung kvinna och *varje* ung man ... att gå med i Herrens ungdomskår för att hjälpa till att samla in Israel".¹² Och vi följer alla tacksamt profetens uppmaning att förkunna det namn på Frälsarens återställda kyrka som han själv uppenbarade: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.¹³

När vi tar på oss Frälsarens namn måste vi förstå att Kristi sak och hans kyrka är ett. Man kan inte separera dem. På samma sätt kan man inte separera vårt personliga lärjungeskap till Frälsaren från ett aktivt medlemskap i hans kyrka. Om vi vacklar i vårt åtagande gentemot det ena minskar även vårt åtagande gentemot det andra, lika säkert som natt följer på dag.

Vissa tvekar inför att ta på sig Jesu Kristi namn och hans sak eftersom de anser att det är alltför restriktivt, begränsande och inskränkande. Faktum är att när vi tar på oss Kristi namn växer vi och blir friare. Det väcker den önskan vi kände när vi tog emot Guds plan genom tro på Frälsaren. När denna önskan är levande i våra hjärtan

kan vi upptäcka det verkliga syftet med våra gudagivna gåvor och talanger, uppleva hans stärkande kärlek och växa i vår omsorg om andras välbefinnande. När vi tar på oss Frälsarens namn håller vi verkligen fast vid allt som är gott och blir som han.¹⁴

Det är viktigt att komma ihåg att när vi tar på oss Frälsarens namn så är det ett förbundsåtagande, som börjar med det förbund vi sluter när vi döps. President Nelson har sagt: "[Vår] beslutsamhet att följa Frälsaren genom att ingå förbund med honom och sedan hålla dessa förbund öppnar dörren för varje andlig välsignelse och förmån som är tillgänglig."¹⁵ Ett av de gudomliga privilegierna som kommer av att vi tar på oss Frälsarens namn genom dopet är att det ger oss tillträde till nästa förrättning på förbundsstigen: vår konfirmation. När jag frågade en av mina åttaåriga vänner vad det innebar för henne att ta på sig Kristi namn, svarade hon enkelt: "Det betyder att jag kan få den Helige Anden." Det hade hon rätt i.

Vi får den Helige Andens gåva genom konfirmation när vi har tagit emot dopets förrättning. Denna gåva är rätten och möjligheten att ha den Helige Anden som sin ständige ledsagare. Om vi lyssnar till och lyder hans stilla och milda röst håller han oss kvar på den förbundsstig som vi beträdde genom dopet, han varnar oss när vi frestas att lämna den och uppmuntrar oss att omvända oss och ändra det som behövs. Vårt fokus efter dopet är att se till att den Helige Anden alltid är med oss så att vi kan fortsätta längs förbundsstigen. Den Helige Anden kan bara vara med oss i den mån vi håller våra liv rena och fria från synd.

Därför har Herren gett oss ett sätt att kontinuerligt förnya dopets renande verkan genom en annan

förrättning: sakramentet. Varje vecka kan vi "betyga ... att vi är villiga att ta på oss Sonens namn"¹⁶ igen genom att ta de emblem som symboliserar Herrens kött och blod – brödet och vattnet – i våra händer och inta dem ända in i själen. I gengäld utför Frälsaren sitt renande underverk än en gång och gör oss värdiga den Helige Andens ständiga inflytande. Är inte detta ett bevis på den oändliga nåd som vi bara finner i Jesu Kristi namn? Precis som vi tar på oss hans namn, tar han på sig våra synder och sorger och trots det är hans "barmhärtighets arm ... utsträckt"¹⁷ för att omsluta oss i hans kärleks armar.¹⁸

Sakramentet påminner oss varje vecka om att det är ett fortlöpande och oavbrutet åtagande att ta på oss Kristi namn och inte en enskild händelse som bara inträffade på vår dopdag.¹⁹ Vi kan njuta oavbrutet och återkommande av det "stora, helga offer, som mänska ej förstod"²⁰, av att få våra synder förlättna och ta del av hans kött och blod. Det är föga förvånande att när Guds barn förstår de kraftfulla andliga välsignelser som kan komma av att de tar på sig Kristi namn, så känner de alltid glädje och alltid en önskan om att ingå förbund med sin Gud.²¹

När vi följer denna gudomligt utformade förbundsstig ger vår beslutsamhet och våra ansträngningar att ta på oss Jesu Kristi namn oss styrka att "bevara [hans namn] skrivet i [våra] hjärtan"²². Vi älskar Gud och vår nästa och känner en önskan att tjäna dem. Vi håller hans bud och längtar efter att komma närmare honom genom att ingå ytterligare förbund med honom. Och när vi känner oss svaga och oförmögna att handla enligt våra rättfärdiga önskningar, ber vi om den styrka som vi bara kan få genom hans namn, och han kommer till vår undsättning. När vi uthärdar i trofasthet kommer den dagen när vi får se honom och vara hos honom och vi kommer att finna att vi blivit som han, och därför är värdiga att återvända till Faderns närhet.

För Frälsarens löfte står fast: De som tror "på Jesu Kristi namn och tillber Fadern i hans namn samt håller ut i tro på hans namn intill änden"²³ ska bli frälsta i Guds rike. Med er gläds jag över att dessa ojämförliga välsignelser är möjliga genom att vi tar på oss Jesu Kristi namn, som jag vittnar om och i vars namn jag vittnar, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mose 5:8.
2. Mosiah 3:17.

3. L&F 18:23.
4. Dallin H. Oaks, "Att ta på oss Jesu Kristi namn", *Nordstjärnan*, juli 1985, s.76.
5. L&F 18:24; kursivering tillagd.
6. Se L&F 20:37; kursivering tillagd.
7. President Dallin H. Oaks har sagt: "Vi tar på oss vår Frälsares namn, när vi blir medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. ... Eftersom vi verkligen tror på Kristus, som kristna, påtar vi oss gärna hans namn" ("Att ta på oss Jesu Kristi namn", s. 74).
8. Merriam-Websters uppslagsboks nätupplaga listar 20 definitioner av det transitiva verbet *take* (ta), som används i uttrycket "ta på oss Jesu Kristi namn" (se merriam-webster.com/dictionary/take).
9. Se Russell M. Nelson, "Profeter, ledarskap och gudomlig lag" (världsomfattande andakt för unga vuxna, 8 jan. 2017), broadcasts.lds.org.
10. Se Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?" *Liahona*, nov. 2017, s. 60–63.
11. Mosiah 18:9.
12. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.Lds.org.
13. "Herren har i mitt sinne inpräntat vikten av det namn som han har uppenbart för sin kyrka, ja Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det finns saker vi behöver göra för att vi ska vara i harmoni med hans vilja" (Russell M. Nelson i "Kyrkans namn" [officiellt uttalande, 16 aug. 2018], mormonnewsroom.se).
14. Se Moro. 7:19.
15. Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, apr. 2018, s. 7.
16. Se L&F 20:77; kursivering tillagd.
17. 3 Ne. 9:14; se även Alma 5:33–34.
18. Se 2 Ne. 1:15.
19. "När vi betygar vår *villighet* att ta på oss Jesu Kristi namn, [vittnar vi] om vår beslutsamhet att göra allt vi kan för att uppnå evigt liv i vår Faders rike. Vi tillkännager vår avsikt att sträva efter upphöjelse i det celestialet riket. ... [Vi betygar inte] att vi *tar* på oss hans namn, utan att vi är *villiga* att göra detta. I denna bemärkelse kopplas vårt vittnesbörd samman med [en] framtida händelse eller [ett] framtida tillstånd som inte är självpåtaget utan är beroende av Frälsarens egen auktoritet eller initiativkraft" (Dallin H. Oaks, "Att ta på oss Jesu Kristi namn", s. 77).
20. "O Gud som bor där ovan", *Psalmer*, nr. 111.
21. Se Mosiah 5; 6; 18; 3 Ne. 19.
22. Mosiah 5:12.
23. Se L&F 20:29.

Äldste Dieter F. Uchtdorf
i de tolv apostlarnas kворum

Tro, älska, gör

Vi uppnår det överflödande livet genom att bli sanna lärjungar till Jesus Kristus – genom att följa hans vägar och engagera oss i hans verk.

Mina kära bröder och systrar, det är så underbart att få vara med er under detta fantastiska generalkonferensmöte i dag: att få lyssna till inspirerade budskap, lyssna till denna fantastiska, härliga kör med missionärer som representerar de många tusen missionärer som finns världen över – våra döttrar, våra söner – och särskilt att få förenas i tro i dag och åter stödja vår käre president och profet, president Russell M. Nelson, första presidentskapet och kyrkans generalämbetsmän. Vilken glädjefylld dag vi har tillsammans.

Den forntida kung Salomo var en av de till det yttre mest framgångsrika

människorna i historien.¹ Han tycktes ha allt – pengar, makt, beundran, ära. Men efter årtionden av njutningslystnad och lyx, hur sammanfattade kung Salomo sitt liv?

"Allt är förgängligt",² sa han.

Denne man som hade allt blev till slut desillusionerad, pessimistisk och olycklig, trots allt som gick bra för honom.³

På tyska har vi ordet *Weltschmerz*. Enkelt sagt är det en sorg som kommer av att grubbla på hur mycket sämre världen är jämfört med vad vi tycker att den borde vara.

Kanske finns det lite *Weltschmerz* i oss alla.

När en stilla sorg kryper in i livets hörn. När missmod genomsyrar våra dagar och kastar långa skuggor över våra nätter. När tragedier och orättvisor drabbar världen omkring oss, också dem vi älskar. När vi vandrar längs vår personliga och ensamma otursstig, och smärta förmörkar vår ro och bryter igenom vårt lugn, kan vi frestas att hålla med Salomo om att livet är förgängligt och utan mening.

Det stora hoppet

Den goda nyheten är att det finns hopp. Det finns en lösning på livets tomhet, förgänglighet och *Weltschmerz*.

Det finns även en lösning på den djupaste tomhet och det missmod som du kan känna.

Det här hoppet finns i Jesu Kristi evangeliums förvandlingskraft och i Frälsarens återlösande kraft att bota oss från vår själanöd.

"Jag har kommit", sa Jesus, "för att de ska ha liv, och liv i överflöd".⁴

Vi uppnår inte det där överflödande livet genom att fokusera på våra egna behov eller på våra egna prestationer, utan genom att bli sanna lärjungar till Jesus Kristus – genom att följa hans vägar och engagera oss i hans verk. Vi hittar det överflödande livet genom att glömma oss själva och engagera oss i Kristi stora sak.

Och vad är Kristi stora sak? Det är att tro på honom, älska som han älskade och göra som han gjorde.

Jesu "gick omkring och gjorde gott".⁵ Han rörde sig bland de fattiga, de utstötta, de sjuka och de skamsna. Han betjänade de maktlösa, de svaga och de som var utan vänner. Han tillbringade tid med dem. Han pratade med dem. "Och han botade dem alla."⁶

Vart Frälsaren än gick, predikade han evangeliets "goda nyheter".⁷ Han förkunnade eviga sanningar som befriade folket både andligt och timligt.

De som viger sitt liv åt Kristi sak upptäcker att Frälsarens löfte är sant: "Den som mister sitt liv för min skull ska vinna det."⁸

Salomo hade fel, mina kära bröder och systrar – livet är inte "förgängligt". Det kan tvärtom vara fyllt av avsikt, mening och frid.

Jesu Kristi helande kraft når ut till alla som söker honom. Jag har kommit att veta utan tvivel att tro på och kärlek till Gud och strävan att följa honom kan förändra våra hjärtan,⁹ mildra vår smärta och fylla våra själar med "mycket stor glädje".¹⁰

Tro, älska, gör

Vi måste förstås göra mycket mer än att bara intellektuellt förstå evangeliet för att det ska få en helande inverkan i våra liv. Vi måste införliva det med våra liv – göra det till en del av det vi är och det vi gör.

Jag vill påstå att lärjungeskap börjar med tre enkla ord:

Tro, älska och gör.

Tro på Gud leder oss till att utveckla tillit till hans ord. Tron får våra hjärtan att växa i kärleken till Gud och andra. När den kärleken växer, inspireras vi att efterlikna Frälsaren i vår egen fortsatta storslagna resa på lärjungeskapets stig.

"Men", säger ni, "det där verkar vara lite för enkelt. Livets problem, åtminstone mina problem, är alltför komplicerade för en sådan enkel lösning. Man kan inte bota sin *Weltschmerz* med tre enkla ord: *Tro, älska, gör.*"

Det är inte aforismen som botar. Det är Guds kärlek som räddar, återställer och upplivar.

Gud känner dig. Du är hans barn. Han älskar dig.

Även när du känner dig oälskad, räcker han dig handen.

Just i dag – varje dag – räcker han dig handen, han vill hela dig, lyfta dig och ersätta tomheten i ditt hjärta med bestående glädje. Han vill sopa bort molnet som förmörkar ditt liv och fylla

din själ med sin oändliga härlighets heliga och strålande ljus.

Jag har själv upplevt det här.

Och det är mitt vittnesbörd, som en Herren Jesu Kristi apostel, att alla som kommer till Gud – alla som verkligen *tror, älskar, och gör* – kan uppleva samma sak.

Vi tror

Skrifterna lär oss att "utan tro är det omöjligt att behaga Gud, för den som kommer till Gud måste tro att han finns".¹¹

För vissa är det svårt att tro. Ibland kommer vårt högmod i vägen. Kanske anser vi att eftersom vi är smarta, utbildade eller erfarna så kan vi helt enkelt inte tro på Gud. Och vi börjar se på religion som en fäinig tradition.¹²

Min upplevelse är att tro inte är som en målning vi tittar på och beundrar, och som vi samtalar och teoretiserar över. Den är mer som en plog som vi tar ut på fälten och varmed vi, genom vårt anletes svett, skapar fåror i jorden som tar emot frön och bär frukt.¹³

Närma er Gud så närmar han sig er.¹⁴ Det här är ett löfte till alla som vill tro.

Vi älskar

I skrifterna står det att ju mer vi älskar Gud och hans barn, desto

lyckligare blir vi.¹⁵ Men den kärlek som Jesus förkunnade är inte en present-kortskärlek eller en slit-och-släng-kärlek. Det är inte en kärlek som man pratar om och sedan glömmar. Det är inte en "låt mig veta om jag kan göra något"-kärlek.

Den kärlek Gud talar om är av det slaget som tränger in i hjärtat när vi vaknar på morgonen, stannar kvar hos oss hela dagen och sväller i hjärtat när vi uppsänder våra tacksamma böner vid kvällens slut.

Det här är den obeskrivliga kärlek som vår himmelske Fader har till oss.

Det är hans oändliga medlidande som gör att vi tydligare kan se andra sådana de verkligen är. Genom den rena kärlekens lins ser vi odödliga var-elser med oändlig potential och oändligt värde, älskade söner och döttrar till en allsmäktig Gud.

När vi väl ser genom den linsen kan vi inte ignorera, bortse från eller diskriminera någon.

Vi gör

I Frälsarens verk är det ofta så att "med små och enkla medel uträttas mycket stort".¹⁶

Vi vet att upprepning är vad som krävs för att bli bra på något. Vare sig det gäller att spela klarinett, sparka in en boll i ett nät, reparera en bil eller till och med att flyga ett flygplan, är det genom övning som vi blir bättre och bättre.¹⁷

Organisationen som vår Frälsare skapade på jorden – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga – hjälper oss att göra just detta. Den erbjuder en plats där vi kan öva på att leva så som han lärde och välsigna andra så som han gjorde.

Som medlemmar i kyrkan ges vi ämbeten, ansvar och möjligheter att sträcka oss ut med medkänsla och tjäna andra.

Nyligen har kyrkan lagt en förnyad betoning på att stödja, eller att tjäna och älska andra. Vi ägnade stor tankeverksamhet åt att bestämma vad vi skulle kalla den här särskilda betoningen.

Ett av namnen vi övervägde var *herdeverksamhet*, med en passande anknytning till Kristi uppmaning: "Var en herde för mina får."¹⁸ Men det hade minst en komplikation: Med det ordet skulle jag bli en *schäfer* [på engelska german shepherd, dvs. tysk herde, ö.a.]. Därför är jag ganska nöjd med ordet *stödverksamhet*.

Det här arbetet är till för alla

Den här betoningen är förstås inget nytt. Den ger oss helt enkelt en förnyad och förbättrad möjlighet att öva på Frälsarens bud att "älska varandra"¹⁹ – ett ädlare sätt att tillämpa och genomföra kyrkans syfte.

Tänk bara på missionsarbetet: det modiga, ödmjuka och tillitsfulla sättet att sprida evangeliet är ett underbart

exempel på att uppfylla andras andliga behov, vilka de än är.

Eller tempeltjänsten – att söka efter namnen på våra förfäder och erbjuda dem evighetens välsignelser. Vilket gudomligt sätt att tjäna!

Tänk på sådana gärningar som att söka upp de fattiga och behövande, lyfta upp kraftlösa händer eller välsigna sjuka och lidande. Var det inte gärningar som dessa av genuint tjänande som Herren utförde när han vandrade på jorden?

Om du inte tillhör kyrkan inbjuder jag dig att komma och se.²⁰ Kom och förena dig med oss. Om du är medlem i kyrkan men inte är aktiv för närvarande inbjuder jag dig: Kom tillbaka. Vi behöver dig!

Kom, förena din styrka med vår.

Med dina unika talanger, förmågor och personlighet kan du hjälpa oss att bli bättre och lyckligare. I gengäld hjälper vi dig att bli bättre och lyckligare också.

Kom, hjälp oss bygga och stärka en kultur av helande, vänlighet och

barmhärtighet mot alla Guds barn. För vi strävar alla efter att bli nya varelser varigenom "det gamla är förbi" och "något nytt har kommit".²¹ Frälsaren visar oss åt vilket håll vi ska gå – framåt och uppåt. Han säger: "Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud."²² Låt oss alla arbeta tillsammans för att bli det folk som Gud avsåg att vi skulle bli.

Det är en sådan evangeliekultur som vi vill främja överallt i Jesu Kristi kyrka. Vi vill stärka kyrkan som en plats där vi förlåter varandra. Där vi står emot frestelsen att hitta fel, skvallra och trycka ner varandra. Där vi i stället för att peka ut fel lyfter och hjälper varandra att bli vårt bästa jag.

Låt mig inbjuda dig igen. Kom och se. Före dig med oss. Vi behöver dig.

Ofullkomliga människor

Du kommer att märka att den här kyrkan är fylld av några av de bästa människor som den här världen har att erbjuda. De är välkomnande, kärleksfulla, vänliga och uppriktiga. De är hårt arbetande, villiga att uppoffra och till och med hjältemodiga ibland.

Och de är också plågsamt ofullkomliga.

De gör misstag.

Då och då säger de sådant de inte borde. De gör sådant de önskar de inte gjort.

Men de har en sak gemensamt – de vill bli bättre och komma närmare Herren, vår Frälsare, ja Jesus Kristus.

De försöker göra rätt.

De *tror*. De *älskar*. De *gör*.

De vill bli mindre själviska, mer omtänksamma, mer förfinade, mer som Jesus.

En planskiss för lycka

Ja, livet kan vara svårt ibland. Vi har alla våra stunder av förtvivlan och misströstan.

Men Jesu Kristi evangelium ger hopp. Och i Jesu Kristi kyrka förenar vi oss med andra som söker en plats där vi kan känna oss hemma – en plats av tillväxt där vi kan *tro*, *älska* och *göra*.

Oavsett våra skillnader vill vi omfamna varandra som söner och döttrar till vår älskade himmelske Fader.

Jag är oändligt tacksam över att tillhöra Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och att veta att Gud älskar sina barn så mycket att han ger dem en planskiss för lycka och mening i det här livet, och ett sätt att uppleva evig glädje i härlighetens salar i nästa liv.

Jag är tacksam att Gud har gett oss ett sätt att bota livets själanöd och *Weltschmerz*.

Jag vittnar om och ger er välsignelsen att när vi *tror* på Gud, när vi *älskar* honom och *älskar* hans barn av hela vårt hjärta och när vi strävar efter att *göra* det som Gud har bett oss, blir vi botade och får uppleva frid, glädje och mening. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Efter en röstning på msn.com listades Salomo som den femte rikaste personen som någonsin levte. "Enligt bibeln regerade

kung Salomo från 970 f.Kr. till 931 f.Kr., och under den tiden sägs det att han tog emot 25 ton guld för vart och ett av hans 39 regeringsår. År 2016 skulle det vara värt miljarder dollar. Tillsammans med de otroliga rikedomar som samlades in genom beskattning och handel kunde de bibliska regenternas personliga förmögenhet överstiga 2 biljoner dollar i dagens penningvärde" ("The 20 Richest People of All Time", 25 apr. 2017, msn.com).

2. Se Pred. 1:1–2.

3. Se Pred. 2:17.

4. Joh. 10:10.

5. Apg. 10:38.

6. Matt. 12:15; se även Matt. 15:30.

7. Ordet *evangelium* (gospel) har sina rötter i ett grekiskt ord som bokstavligen betyder "goda nyheter" (se Bible Dictionary, "Gospels").

8. Matt. 16:25.

9. Se Hes. 36:26; Jer. 24:7.

10. 1 Ne. 8:12.

11. Hebr. 11:6.

12. Se 2 Ne. 9:28.

13. Se Joh. 15:16.

14. Se Jak. 4:8.

15. Se 4 Ne. 1:15–16.

16. Alma 37:6.

17. Aristoteles ansåg att "det är genom att utföra rätttrådiga gärningar som en rättträdig människa skapas" (*The Nicomachean Ethics*, översätn. David Ross, rev. av Lesley Brown [2009], s. 28).

18. Se Joh. 21:15–17.

19. Joh. 15:12.

20. Se Joh. 1:39.

21. 2 Kor. 5:17.

22. Joh. 14:15.

Joy D. Jones

Primärs generalpresident

För honom

Att veta vem och varför när vi tjänar andra hjälper oss förstå att kärlekens högsta manifestation är hängivenhet mot Gud.

Denna historiska kväll uttrycker jag min kärlek till och uppskattning för var och en av er, mina kära systrar. Oavsett ålder, plats eller omständigheter samlas vi i kväll i enighet, styrka, syfte och vittnesbörd om att vi är älskade och leds av vår himmelske Fader, vår Frälsare Jesus Kristus och vår levande profet president Russell M. Nelson.

När vi var unga kallades min man och jag av vår biskop att besöka och betjäna en familj som inte hade varit i kyrkan på många år. Vi accepterade villigt vårt uppdrag och åkte hem till dem några dagar senare. Det stod genast klart för oss att de inte ville ha besök från kyrkan.

Så vid vårt nästa besök kom vi med ett fat med kakor, övertygade om att choklad skulle få deras hjärtan att smälta. Det gjorde den inte. Paret talade till oss genom nätdörren och gjorde det ännu tydligare att vi inte var välkomna. Men när vi körde hem kände vi oss ganska säkra på att vi skulle ha lyckats bättre om vi bara hade gett dem rice krispie treats i stället.

Vår brist på ett andligt perspektiv gjorde att vi frustrerades av ytterligare misslyckade försök. Det känns aldrig bra att bli avvisad. Med tiden började

vi fråga oss själva: "Varför gör vi det här? Vad har vi för mål?"

Äldste Carl B. Cook gjorde följande iakttagelse: "Tjänande i kyrkan kan ... vara en utmaning om vi ombes göra något som skrämmer oss, om vi blir trötta på att tjäna eller om vi kallas att göra något som först inte tilltalar oss."¹ Vi upplevde sanningen i äldste Cooks ord när vi bestämde oss för att vi måste söka vägledning från någon med ett större perspektiv än vårt eget.

Så efter många uppriktiga böner och skriftstudier fick vi svaret på *varför* vi tjänar. Det förändrade vår insikt, våra hjärtan förändrades, vi upplevde faktiskt uppenbarelse.² När vi sökte vägledning i skrifterna lärde Herren oss hur man kan tjäna andra på enklare och mer meningsfulla sätt. Det här är versen vi läste som förändrade både våra hjärtan och vårt sätt att tjäna: "Du skall älska Herren din Gud av allt ditt hjärta, med all din förmåga, allt ditt förstånd och all din styrka, och i Jesu Kristi namn *skall du tjäna honom*."³ Trots att den här versen var så välbekant tycktes den tala till oss på ett nytt och betydelsefullt sätt.

Vi insåg att vi uppriktigt strävade efter att tjäna den här familjen och tjäna vår biskop, men vi behövde fråga oss själva om vi verkligen tjänade av kärlek

till Herren. Kung Benjamin tydliggjorde detta när han förklarade: "Se, jag säger er att trots att jag sade till er att jag tillbringat mina dagar i er tjänst, vill jag inte skryta, ty *jag har endast varit i Guds tjänst*."⁴

Så vilka tjänade kung Benjamin egentligen? Vår himmelske Fader och Frälsaren. Att veta *vem* och *varför* när vi tjänar andra hjälper oss förstå att kärleken högsta manifestation är hängivenhet mot Gud.

När vårt fokus gradvis förändrades, förändrades även våra böner. Vi började se fram emot våra besök hos den här kära familjen tack vare vår kärlek till Herren.⁵ Vi gjorde det för honom. Han gjorde så att kampen inte längre var en kamp. Efter många månader av att stå på tröskeln började familjen släppa in oss. Så småningom hade vi regelbundna böner och förtroliga samtal om evangeliet tillsammans. En långvarig vänskap växte fram. Vi tillbad och älskade Herren genom att älska hans barn.

Kan du minnas ett tillfälle när du kärleksfullt och uppriktigt har ansträngt dig för att hjälpa någon och känt att dina ansträngningar passerat obemärkt eller kanske var ouppskattade eller till och med oönskade? Ifrågasatte du i den stunden värdet av din insats? Om du gjorde det så hoppas jag att kung Benjamins ord kan ersätta ditt tvivel och till och med din smärta: "Ni [är] endast i er Guds tjänst."⁶

I stället för att bygga upp irritation kan vi genom tjänande bygga en ännu bättre relation till vår himmelske Fader. Vår kärlek till och hängivenhet mot honom tar bort behovet av erkännande eller uppskattning och gör att hans kärlek kan flöda till och genom oss.

Ibland kan vi till en början tjäna av ren plikt eller för att vi känner ansvar, men även det tjänandet kan leda till att vi hämtar kraft från något ädlare inom

oss, vilket leder oss till att tjäna på ett sätt "som vida överträffar alla andra"⁷ – som president Nelsons inbjudan till "ett nytt, heligare sätt att ta hand om och stödja andra".⁸

När vi fokuserar på allt som Gud har gjort för oss flödar vårt tjänande från ett tacksamt hjärta. När vi bryr oss mindre om hur vårt tjänande är bra för oss själva, inser vi i stället att tjänandet ska fokusera på att sätta Gud främst.⁹

President M. Russell Ballard undervisade: "Det är bara när vi älskar Gud och Kristus av allt hjärta, själ och sinne som vi kan dela den kärleken med våra medmänniskor genom att vara vänliga och hjälpsamma."¹⁰

Det första av de tio budorden upp-
repar denna gudomliga visdom: "Jag är HERREN din Gud. ... Du ska inte ha andra gudar vid sidan av mig."¹¹ Placeringen av detta bud hjälper oss förstå att *om* vi sätter honom allra främst kommer allt annat så småningom att falla på plats – till och med hur vi tjänar andra. När han får främsta platsen i våra liv genom vårt medvetna val kan han välsigna våra handlingar till vårt bästa och till förmån för andra.

Herren sa: "Vänd er till mig i varje tanke."¹² Och varje vecka sluter vi

förbund att göra just det – att "alltid minnas honom"¹³. Kan ett sådant gudomligt fokus tillämpas på allt vi gör? Kan utförandet av till och med en enkel uppgift bli en möjlighet att visa vår kärlek till och hängivenhet mot honom? Jag tror att det kan och kommer att bli det.

Vi kan se till att varje sak på vår att göra-lista blir ett sätt att prisa honom på. Vi kan se varje uppgift som en förmån och möjlighet att tjäna honom, även när vi är mitt uppe i deadlines, plikter eller blöjbyten.

Som Ammon sa: "Ja, jag vet att jag är ingenting. Till min styrka är jag svag, därför vill jag inte skryta över mig själv, utan jag vill skryta över min Gud, ty i hans kraft kan jag göra allting."¹⁴

När vår främsta prioritet i livet blir att tjäna vår Gud förlorar vi oss själva, och i sinom tid finner vi oss själva.¹⁵

Frälsaren undervisade om denna princip så enkelt och tydligt: "Låt därför ert ljus så lysa för detta folk så att de ser era goda gärningar och *prisar er Fader* som är i himlen."¹⁶

Låt mig jag dela med mig av några visdomsord som stod på väggen i ett barnhem i Kolkata (Calcutta) i Indien: "Om du är vänlig kan andra anklaga dig för att ha själviska, dolda motiv. Var

vänlig ändå. Det som tagit dig många år att bygga upp kan någon förstöra över en natt. Bygg ändå. Det goda du gör i dag glömmes människor ofta i morgon. Gör gott ändå. Ge världen det bästa du har och det kanske aldrig är tillräckligt. Ge världen det bästa du har ändå. Du förstår, i slutändan är det mellan dig och din Gud ... det står."¹⁷

Systrar, det är alltid mellan oss och Herren det står. Som president James E. Faust sa: "Vilket är det största behovet i världen? ... Är inte det största behovet i hela världen att var och en har en personlig, pågående, daglig och fortsatt relation till Frälsaren? En sådan relation kan frigöra gudomligheten inom oss och ingenting kan skapa en större förändring i våra liv än när vi börjar känna och förstå vår gudomliga relation till Gud."¹⁸

I samma anda förklarade Alma för sin son: "Ja, låt alla dina gärningar göras för Herren, och varthelst du går, låt det ske i Herren. Ja, låt alla dina tankar riktas mot Herren, ja, låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt."¹⁹

Och president Russell M. Nelson har också undervisat oss: "När vi förstår hans frivilliga försoningsverk över-skuggas varje känsla av uppoffring från

vår sida fullständigt av en djup känsla av tacksamhet över förmånen att få tjäna honom.”²⁰

Sysstrar, jag vittnar om att när Jesus Kristus, genom kraften i hans försoning, arbetar *på* oss och *i* oss, börjar han arbeta *genom* oss för att välsigna andra. Vi tjänar dem, men vi gör det genom att älska och tjäna honom. Vi blir det som skrifterna beskriver: ”Var och en strävar efter det som är till hans [eller hennes] nästas fördel och gör allt med blicken endast fäst på Guds ära.”²¹

Kanske visste vår biskop att det var det min man och jag skulle lära oss av dessa första och välmenta, men ändå inte fullkomliga, ansträngningar att tjäna Guds älskade söner och döttrar. Jag bär mitt personliga och fasta vittnesbörd om den godhet och kärlek han delar med oss när vi strävar efter att tjäna för honom. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Carl B. Cook, ”Tjäna”, *Liahona*, nov. 2016, s.110.
2. Se Mosiah 5:2.
3. L&F 59:5; kursivering tillagd.
4. Mosiah 2:16; kursivering tillagd.
5. Se 1 Ne. 11:22.
6. Mosiah 2:17.
7. 1 Kor. 12:31.
8. Russell M. Nelson, ”Stödverksamhet”, *Liahona*, maj 2018, s. 100.
9. Se Matt. 6:1-4, 33.
10. M. Russell Ballard, ”Finn glädje genom kärleksfullt tjänande”, *Liahona*, maj 2011, s. 47.
11. 2 Mos. 20:2-3.
12. L&F 6:36.
13. L&F 20:77, 79.
14. Alma 26:12.
15. Se Matt. 16:24-25.
16. 3 Ne. 12:16; kursivering tillagd.
17. Ofta tillskrivet moder Teresa; se Kent M. Keith, *The Paradoxical Commandments* (1968).
18. James E. Faust, ”A Personal Relationship with the Savior”, *Ensign*, nov. 1976, s. 58.
19. Alma 37:36.
20. Russell M. Nelson, ”Försoningen”, *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 34.
21. Se L&F 82:19.

Michelle D. Craig

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Gudomligt missnöje

Gudomligt missnöje kan leda oss till att handla i tro, följa Frälsarens uppmaning att göra gott och att ödmjukt ge våra liv till honom.

När jag gick i grundskolan gick vi hem på en asfalterad stig som slingrade fram och tillbaka uppför en kulle. Det fanns en annan stig som inte var asfalterad, och den kallades ”pojknas stig”. Pojkarnas stig var en trampad stig som gick rakt uppför kullen. Den var kortare men mycket brantare. Som ung flicka visste jag att jag kunde gå på alla stigar som pojkarna kunde. Ännu viktigare var att jag visste att jag levde i de sista dagarna och att jag skulle behöva göra svåra saker, som pionjäerna – och jag ville vara förberedd. Så då och då halkade jag efter mina vänner på den

asfalterade stigen, tog av mig skorna och gick barfota uppför pojkarnas stig. Jag försökte härda mina fötter.

Som ung flicka i Primär trodde jag att det var det jag kunde göra för att förbereda mig. Nu vet jag att det inte är så! I stället för att gå barfota uppför bergsstigar vet jag att jag kan förbereda mina fötter för att gå på förbundets stig genom att svara på den Helige Andens maningar. Herren kallar oss nämligen genom sin profet att leva och ha omsorg på ett ”högre och heligare sätt” och att ”gå ett steg högre upp”.¹

De här profetiska uppmaningarna kan tillsammans med vår medfödda

känsla av att vi kan göra och vara mer ibland skapa något inom oss som äldste Neal A. Maxwell kallade "gudomligt missnöje".² Gudomligt missnöje kommer när vi jämför "vad vi *är* [med] vad vi har kraften att *bli*".³ Var och en av oss känner, om vi ska vara ärliga, en klyfta mellan var och vilka vi är och var och vilka vi vill bli. Vi längtar efter att ha större personlig förmåga. Vi har dessa känslor eftersom vi är döttrar och söner till Gud, födda med Kristi ljus samtidigt som vi lever i en fallen värld. De här känslorna är gudagivna och skapar en iver att handla.

Vi bör välkomna känslor av gudomligt missnöje som för oss till ett högre plan medan vi känner igen och undviker Satans förfalskade variant – förlamande missmod. Det här tillfället är något som Satan alltför gärna utnyttjar. Vi kan välja att vandra den högre stigen som leder oss till att söka Gud och hans frid och nåd eller så kan vi lyssna till Satan, som bombarderar oss med budskapen att vi aldrig kan bli tillräckligt bra: tillräckligt rika, tillräckligt smarta, tillräckligt vackra, aldrig någonsin tillräckliga. Vårt missnöje kan bli gudomligt – eller destruktivt.

Handla i tro

Ett sätt att skilja gudomligt missnöje från Satans förfalskade variant är att gudomligt missnöje leder oss till trofasta handlingar. Gudomligt missnöje är inte en inbjudan att stanna kvar i bekvämlighetszonen och leder heller inte till förtvivlan. Jag har lärt mig att när jag hänger mig åt tankar om allt jag *inte* är så går jag inte framåt och det blir mycket svårare att känna och följa Anden.⁴

Som ung man blev Joseph Smith ytterst medveten om sina brister och oroade sig för "[sin] odödliga själs välfärd". Med hans egna ord: "Jag blev mycket bedrövd, för jag var övertygad

om mina synder, och... kände sorg över mina egna synder och över världens synder."⁵ Detta ledde till "allvarlig begrundan och stor oro".⁶ Låter det bekant? Känner du dig orolig eller bedrövd över dina brister?

Men Joseph *gjorde* något. Han berättade: "Jag [sa] ofta till mig själv: 'Vad ska jag *göra*?'"⁷ Joseph handlade i tro. Han vände sig till skrifterna, läste uppmaningen i Jakobs brev 1:5 och vände sig till Gud för att få hjälp. Den syn som följde inledde återställelsen. Jag är så tacksam att Joseph Smiths gudomliga missnöje och hans stund av obehag och förvirring drev honom till att handla i tro.

Följ maningar att göra gott

Världen använder ofta känslan av missnöje som en ursäkt för självupptagenhet, för att vända våra tankar inåt och bakåt och att ha vårt eget fokus på vem *jag* är, vem *jag* inte är och vad *jag* vill. Gudomligt missnöje motiverar oss att följa Frälsarens exempel, han som "gick omkring och gjorde gott".⁸ När vi vandrar längs lärjungeskapets stig får vi andliga maningar att räcka handen till andra.

En berättelse som jag hörde för några år sedan har hjälpt mig känna igen och sedan handla efter Andens maningar. Syster Bonnie D. Parkin, dåvarande generalpresident i Hjälpföreningen, sa så här:

"Susan ... var en fantastisk sömmerska. President [Spencer W.] Kimball bodde i [hennes] församling. En söndag märkte Susan att han hade en ny kostym. Hennes far hade nyligen... tagit med sig ett utsökt sidentyg till henne. Susan tyckte att tyget skulle vara perfekt för en snygg slips till president Kimballs nya kostym. Så på måndagen sydde hon slipsen. Hon slog in den i silkespapper och gick upp längs kvarteret till president Kimballs hem.

På väg till ytterdörren stannade hon plötsligt och tänkte: 'Ska verkligen jag göra en slips till profeten? Han har förmodligen massor'. Hon bestämde sig för att hon hade gjort ett misstag och vände sig om för att gå.

Just då öppnade syster Kimball dörren och sa: 'Åh, Susan!'

Snubblande över sig själv sa Susan: 'Jag såg president Kimball i sin nya kostym i söndags. Pappa hade just tagit med sig lite siden från New York ... så jag gjorde en slips till honom.'

Innan Susan kunde fortsätta hindrade syster Kimball henne, tog tag i hennes axlar och sa: 'Susan, undertryck aldrig en storsint tanke.'⁹

Jag älskar det! "Undertryck aldrig en storsint tanke." Ibland när jag får en känsla av att göra något för någon så undrar jag om det är en maning eller bara mina egna tankar. Men jag blir påmind om att "det som är av Gud inbjuder och lockar till att ständigt göra

gott. Därför är allt som inbjuder och lockar till att göra gott, och till att älska Gud och att tjäna honom, inspirerat av Gud.”¹⁰

Vare sig de är direkta maningar eller bara impulser att hjälpa, är en god gärning aldrig förgäves, för ”kärleken upphör aldrig”¹¹ – och den är aldrig fel svar.

Ofta är tillfället olägligt och vi får sällan se vilken inverkan vårt blygsamma tjänande har. Men då och då kan vi se att vi har varit redskap i Guds händer och vi är då tacksamma över kunskapen att när den Helige Anden verkar genom oss är det ett tecken på Guds godkännande.

Systrar, ni och jag kan vädja till den Helige Anden att visa oss ”allt vad [vi] bör göra”,¹² även när vår att-göra-lista ser fulltecknad ut. När vi känner oss manade kan vi lämna disken i diskhon eller inkorgen full av krav på vår uppmärksamhet för att läsa för ett barn, besöka en vän, sitta barnvakt åt grannens barn eller tjäna i templet. Missförstå mig inte – jag är en sådan som gör listor, jag älskar att bocka av saker. Men frid kommer av vetskapen om att när vi *är* mer så är det inte nödvändigtvis detsamma som att vi *gör* mer. Att reagera på missnöje genom att bestämma mig för att följa maningar förändrar mitt sätt att se på ”min tid” och jag ser inte människor

som störande avbrott utan som mitt livs syfte.

Gudomligt missnöje leder oss till Kristus

Gudomligt missnöje leder till ödmjukhet, inte till självömkan eller till det missmod som kommer av jämförelser med andra där vi alltid kommer till korta. Förbundstroga kvinnor finns i alla storlekar och former. Deras familjer, deras upplevelser och deras omständigheter varierar.

Naturligtvis har ingen av oss uppnått vår gudomliga potential, och det finns en viss sanning i insikten om att *ensamma* räcker vi inte till. Men evangeliets goda nyheter är att med Guds nåd så *räcker* vi. Med Kristi hjälp kan vi göra allting.¹³ Skrifterna lovar att vi ska ”finna nåd till hjälp i rätt tid”.¹⁴

Den överraskande sanningen är att våra svagheter kan bli till välsignelser när de gör oss ödmjukare och får oss att vända oss till Kristus.¹⁵ Missnöje blir gudomligt när vi ödmjukt tar våra brister inför Jesus Kristus i stället för att stå tillbaka i självömkan.

Jesu underverk började faktiskt ofta med ett erkännande av brister, behov, misslyckande eller otillräcklighet. Kommer du ihåg bröden och fiskarna? Var och en av evangelieförfattarna återger hur Jesus mirakulöst mättade de många tusen som följde honom.¹⁶ Men berättelsen börjar med att

lärjungarna erkänner vad de saknar. De insåg att de bara hade ”fem kornbröd och två fiskar. Men vad räcker det till så många?”¹⁷ Lärjungarna hade rätt. De hade *inte* tillräckligt mycket mat, men de gav det som de hade till Jesus och sedan åstadkom *han* underverket.

Har du någonsin känt att dina talanger och gåvor inte var tillräckliga för den uppgift som låg framför dig? Det har jag. Men du och jag kan ge det vi har till Kristus och han kan föröka våra ansträngningar. Vad du har att erbjuda är mer än tillräckligt – även med dina mänskliga svagheter och brister – *om* du litar på Guds nåd.

Sanningen är den att var och en av oss bara är en generation från gudomen – var och en är ett Guds barn.¹⁸ Och precis som han har gjort med både profeter och vanliga män och kvinnor genom tidsåldrarna, har vår himmelske Fader för avsikt att förvandla oss.

C.S. Lewis förklarade Guds förvandlingskraft på det här sättet: ”Föreställ er själva att ni är ett levande hus. Gud kommer in för att renovera huset. Först kanske ni kan förstå vad det är han gör. Han korrigerar avloppsrören och tätar hålen i taket osv. Ni visste att det var sådant som måste göras, och därför blir ni inte överraskade. Men plötsligt börjar han hamra på huset på ett sätt som gör ohyggligt ont. ... [Ni förstår,] han bygger ett helt annat hus än ni tänkt er. ... Ni hade trott att ni skulle göras om till en nått liten villa, men han bygger ett palats. Han tänker själv komma och bo i det.”¹⁹

Tack vare Frälsarens försoningsoffer kan vi få förmåga att klara av det som ligger framför oss. Profeterna har lärt oss att om vi går lärjungeskapets stig kan vi göras heliga genom Kristi nåd. Gudomligt missnöje kan leda oss till

att handla i tro, följa Frälsarens uppmaning att göra gott och att ödmjukt ge våra liv till honom. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, i Tad Walch, "The Lord's Message Is for Everyone: President Nelson Talks about Global Tour", *Deseret News*, 12 april 2018, deseretnews.com.
2. Neal A. Maxwell, "Becoming a Disciple", *Ensign*, juni 1996, s. 18.
3. Neal A. Maxwell, "Becoming a Disciple", s. 16; kursivering tillagd.
4. "Modfärdighet försvagar din tro. Om du sänker dina förväntningar blir du mindre effektiv, din önskan försvagas och du får svårare att följa Andens ledning" ("Vad är min uppgift som missionär?" *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 10; lds.org/bc/content/shared/content/swedish/pdf/language-materials/36617_swe.pdf?lang=swe).
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 28.
6. JS-H 1:8.
7. JS-H 1:10; kursivering tillagd.
8. App. 10:38.
9. Bonnie D. Parkin, "Personal Ministry: Sacred and Precious" (andligt möte vid Brigham Young University, 13 feb. 2007) s.1, speeches.byu.edu.
10. Moro. 7:13.
11. 1 Kor. 13:8.
12. 2 Ne. 32:5.
13. "Allt förmår jag i honom som ger mig kraft" (Fil. 4:13).
14. Hebr. 4:16.
15. "Och om människorna kommer till mig skall jag visa dem deras svaghet. Jag ger människorna svaghet för att de skall kunna bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukas sig inför mig. Ty om de ödmjukas sig inför mig och har tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem" (Eth. 12:27; kursivering tillagd).
16. Se Matt. 14:13–21; Mark. 6:31–44; Luk. 9:10–17; Joh. 6:1–14.
17. Joh. 6:9.
18. President Boyd K. Packer sa: "Det spelar ingen roll hur stor släkt du har, spelar ingen roll vilken ras eller folk du representerar, din andes antavleblad kan skrivas på en enda rad. Du är ett Guds barn!" ("Till unga kvinnor och män," *Nordstjärnan*, juli 1989, s. 51).
19. C.S. Lewis, *Mere Christianity* (1960), s. 160.

Cristina B. Franco

andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap

Glädjen i osjälviskt tjänande

Vi har lovat vår Fader i himlen att vi ska tjäna honom och andra med kärlek och utföra hans vilja i allting.

Efter den senaste generalkonferensen kom många människor fram till mig och ställde samma fråga: "Är de där stolarna bekväma?" Jag svarade alltid likadant: "De där stolarna är väldigt bekväma om man inte måste tala." Det är sant, eller hur? Min stol har inte varit lika bekväm under den här konferensen, men jag är sannerligen tacksam för välsignelsen och äran att få tala till er i kväll.

Ibland när vi tjänar får vi sitta på olika stolar. En del är riktigt bekväma och andra inte, men vi har lovat vår Fader i himlen att vi ska tjäna honom och andra med kärlek och utföra hans vilja i allting.

För några år sedan fick kyrkans ungdomar lära sig att "när ni 'inträder i Guds tjänst' [L&F 4:2], börjar ett av era största äventyr. Då hjälper ni Gud att påskynda sitt verk och det är en härlig, glädjeric och fantastisk upplevelse."¹ Det är ett äventyr som är tillgängligt för alla – oavsett ålder – och det är också ett äventyr som tar oss längs det som vår älskade profet har kallat "förbundsstigen"².

Men tyvärr lever vi i en självisk värld, där människor hela tiden frågar "Vad vinner jag på det?" i stället för att fråga "Vem kan jag hjälpa i dag?" eller "Hur kan jag bättre tjäna Herren i mitt ämbete?" eller "Ger jag Herren mitt allt?"

Ett stort exempel på osjälviskt tjänande i mitt liv är syster Victoria Antoniotti. Victoria var en av primärlärarna i min gren under min uppväxt i Argentina. Varje tisdagseftermiddag när vi samlades för Primär hade hon

med sig en choklادتårta åt oss. Alla älskade tårten – nåja, alla utom jag. Jag avskydde choklادتårta! Och fast hon alltid försökte ge mig en bit tårta tackade jag alltid nej till hennes erbjudande.

En dag efter att hon delat med sig av choklادتårten till de andra barnen frågade jag henne: "Varför tar du inte med en tårta med en annan smak, som apelsin eller vanilj?"

Efter att ha skrattat lite frågade hon mig: "Varför provar inte *du* en liten bit? Den här tårten har bakats med en speciell ingrediens, och jag lovar att om du smakar så kommer du att tycka om den!"

Jag såg mig om, och till min förvåning verkade alla njuta av tårten. Jag gick med på att försöka. Kan ni gissa vad som hände? Jag tyckte om den! Det var allra första gången jag tyckte om choklادتårta.

Det var inte förrän många år senare som jag fick reda på vad den hemliga ingrediensen i syster Antoniettis choklادتårta var. Mina barn och jag besökte mamma varje vecka. Vid ett av de här besöken njöt mamma och jag av en bit choklادتårta, och jag berättade för henne hur jag kom att tycka om den för första gången. Då upplyste hon mig med resten av berättelsen.

"Du förstår, Cris", sa mamma, "Victoria och hennes familj hade inte så mycket pengar, och varje vecka var hon

tvungen att välja mellan att betala bussresan till Primär för sig själv och sina fyra barn, eller att köpa ingredienserna till choklادتårten åt sin primärklass. Hon valde alltid choklادتårten framför bussresan, och hon och hennes barn gick mer än tre kilometer till och från kyrkan, oavsett väderlek."

Den dagen fick jag större uppskattning för hennes choklادتårta. Ännu viktigare var att jag fick veta att den hemliga ingrediensen i Victorias tårta var kärleken hon kände för dem hon tjänade och hennes osjälviska offer för oss.

När jag tänker tillbaka på Victorias tårta kommer jag ihåg ett osjälviskt offer i de tidlösa lärdomar Frälsaren gav sina lärjungar när han gick mot offerkistorna i templet. Ni kan berättelsen. Äldste James E. Talmage lärde att det fanns tretton offerkistor "i [vilka] folket lade ned sina bidrag till de olika ändamål som fanns angivna på kistorna". Jesus såg på raden av givare, som bestod av alla slags människor. Några lade ner sina gåvor med "tydlig uppriktighet" medan andra lade ner "stora summor av silver och guld" i förhoppningen att bli sedda, uppmärksammade och prisade för sina gåvor.

"Bland de många var en fattig änka, som ... i en av offerkistorna lade ned två små bronsmynt, kända som skärvar; hennes bidrag var mindre än en halv cent i amerikanska mynt. Herren

kallade sina lärjungar till sig och fäste deras uppmärksamhet på den utblottade änkan och hennes handling och sa: 'Jag säger er sanningen: Den här fattiga änkan gav mer än alla de andra som lade något i offerkistan. Alla andra gav av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt som hon hade att leva på' [Mark. 12:43–44]."³

Änkan verkade inte inneha en framstående ställning i samhället på sin tid. Hon innehade något viktigare: hennes avsikter var rena, och hon gav allt hon hade att ge. Hon kanske gav mindre än andra, på ett tystare sätt än andra, på ett annorlunda sätt än andra. I vissas ögon var hennes gåva obetydlig, men i Frälsarens ögon, han som "urskiljer hjärtats tankar och avsikter"⁴, gav hon sitt allt.

Systrar, ger vi vårt allt till Herren utan förbehåll? Offrar vi vår tid och våra talanger så att det uppväxande släktet kan lära sig älska Herren och hålla hans bud? Betjänar vi både dem omkring oss och dem vi har fått i uppgift att betjäna med omsorg och noggrannhet, genom att offra tid och energi som vi skulle ha kunnat använda på andra sätt? Lever vi efter de två största buden – att älska Gud och att älska hans barn?⁵ Ofta visar sig den kärleken som tjänande.

President Dallin H. Oaks har sagt: "Vår Frälsare ägnade hela sitt liv åt osjälviskt tjänande. Han lärde att vi alla bör följa honom genom att förneka oss själviska intressen för att kunna tjäna andra."

Han fortsatte:

"Ett vanligt exempel på att ägna sig helhjärtat åt att tjäna andra ... är de uppoffringar föräldrar gör för sina barn. Mödrar genomgår lidande och får avstå från egna prioriteringar och bekvämligheter för att bära på och uppfostra varje barn. Fäder anpassar

sina liv och prioriteringar för att försörja en familj. ...

Vi gläder oss också åt dem som tar hand om handikappade familjemedlemmar och åldrande föräldrar. Ingen som tjänar på detta sätt frågar: 'Vad har jag för fördel av det?' Allt detta kräver att den egna bekvämligheten läggs åt sidan för osjälviskt tjänande. ...

[Och] allt det här visar på den eviga principen att vi är lyckligare och nöjdare när vi handlar och tjänar med tanke på vad vi kan ge och inte med tanke på vad vi kan få.

Vår Frälsare lär oss att följa honom genom att göra de uppoffringar som behövs för att kunna ägna vårt liv åt att osjälviskt tjäna andra.”⁶

President Thomas S. Monson lärde också att ”när vi står inför vår Mästare blir vi kanske inte tillfrågade: 'Hur

många ämbeten hade du?’ utan snarare: 'Hur många människor hjälpte du?’ Man kan egentligen aldrig älska Herren förän man tjänar honom genom att tjäna hans folk.”⁷

Med andra ord, systrar, kommer det inte att ha någon betydelse om vi satt på de bekväma stolarna eller kämpade för att ta oss igenom mötet på en rostig klappstol i den bakersta raden. Det kommer inte ens att ha någon betydelse om vi blev tvungna att gå ut i en foajé för att trösta ett gråtande

spädbarn. Det som kommer att betyda något är att vi kom dit med en önskan att tjäna, att vi lade märke till dem vi är stödsystrar till och glatt hälsade på dem, och att vi presenterade oss för de andra på vår rad av klappstolar – och sträckte oss ut i vänskap trots att vi *inte* fått i uppgift att betjäna dem. Och det kommer verkligen att betyda något att vi gör allt som vi gör med den speciella ingrediensen tjänande i kombination med kärlek och uppoffringar.

Jag har lärt mig att vi inte behöver baka en choklادتårta för att vara framgångsrika och hängivna primärlärare, för det handlade inte om tårten. Det var kärleken bakom handlingen.

Jag vittnar om att kärlek helgas genom offer – en lärares uppoffringar, och ännu mer genom Guds Sons yttersta och eviga offer. Jag vittnar om att han lever! Jag älskar honom och vill lägga undan själviska önskningar för att kunna älska och tjäna som han gör. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Unga mäns generalpresidentskap, "Detta förunderliga verk", *Liahona*, jan. 2015, s. 49.
2. Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, apr. 2018, s. 7.
3. Se James E. Talmage, *Jesu Kristus* (1964), s. 550–551.
4. L&F 33:1.
5. Se Matt. 22:37, 39.
6. Dallin H. Oaks, "Osjälviskt tjänande", *Liahona*, maj 2009, s. 93, 96.
7. Thomas S. Monson, "Lysande utsikter" (tal under andligt möte vid Brigham Young University, 11 jan. 2009), s. 6, speeches.byu.edu.

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Kvinnor och evangelielärande i hemmet

Frälsaren är det fullkomliga exemplet på hur ni kan spela en framträdande roll i hans strävan att lägga starkare betoning på evangelielärande i hemmet.

Mina kära systrar, det är underbart att vara med er. Det här är en spännande tid i Jesu Kristi kyrka av Sista Dagars Heliga. Herren utgjuter kunskap över sin kyrka som han lovat att han skulle.

Ni minns vad han sa: "Hur länge kan rinnande vatten förbli orent? Vilken makt kan hålla tillbaka himlarna? Lika gärna kan människan sträcka ut sin svaga arm för att hejda Missourifloden i dess bestämda lopp eller vända den mot strömmen, som att hindra den Allsmäktige från att utgjuta kunskap från himlen över de sista dagars heligas huvuden."¹

En del av Herrens nuvarande utgjutande av kunskap handlar om att han allt snabbare utgjuter evig sanning över sitt folks huvuden och i deras hjärtan. Han har klargjort att vår himmelske Faders döttrar ska spela en framträdande roll i detta förunderliga påskyndande. Ett exempel på detta under är att han leder sin levande profet till att lägga mycket större vikt

vid evangelieundervisning i hemmet och i familjen.

Ni kanske frågar "Hur ger det här trofasta systrar en framträdande roll i att hjälpa Herren utgjuta kunskap över de heliga?" Herren ger svaret i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Ni minns orden, men ni kanske ser en ny

innebörd och inser att Herren förutsåg dessa spännande förändringar, som händer nu. I tillkännagivandet gav han systrar uppdraget att vara familjens främsta evangelielärare, med dessa ord: "Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad."² Detta innefattar att vårda med evangeliets sanningar och kunskaper.

Tillkännagivandet fortsätter: "Fadern och modern [är] skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar."³ De är likvärdiga partners, likvärdiga i potential för andlig tillväxt och kunskapsinhämtning och är sålunda för-enade genom att hjälpa varandra. De är likvärdiga i sin gudomliga bestämelse att upphöjas tillsammans. Män och kvinnor kan faktiskt inte bli upphöjda ensamma.

Varför ges då en Guds dotter i en enad och jämställd relation det främsta ansvaret för att ge omvårdnad med den viktigaste näringen som alla måste få, nämligen kunskap om den sanning som kommer från himlen? Så vitt jag kan förstå har detta varit Herrens sätt alltsedan familjer skapades i den här världen.

Det var till exempel Eva som tog emot kunskapen om att Adam behövde äta av frukten från trädet med kunskap för att de skulle kunna hålla alla Guds bud och bilda en familj. Jag vet inte varför kunskapen kom till Eva först, men Adam och Eva var fullkomligt förenade när kunskapen utgöts över Adam.

Ett annat exempel på hur Herren använder kvinnors vårdande gåvor visar sig i hur han stärkte Helamans söner. Jag får en klump i halsen när jag läser berättelsen och minns min egen mors lågmälda lugnande ord när jag för hemifrån till militärtjänst.

Helaman skrev:

"De hade av sina mödrar lärt att om de inte tvivlade skulle Gud rädda dem.

Och de upprepade sina mödrars ord för mig och sade: Vi tvivlar inte på att våra mödrar visste det."⁴

Jag känner inte till alla Herrens skäl till att ge främsta ansvaret för familjens omvårdnad till trofasta systrar, men jag tror det har att göra med er förmåga att älska. Det krävs stor kärlek för att känna en annans behov som större än sina egna. Det är Kristi rena kärlek till den person som ni ger näring. Den känslan av kärlek kommer av att den som valt att vårda har blivit värdig inflytandet av Jesu Kristi försoning. Hjälpföreningens motto, som min egen mor var exempel på, tycks mig inspirerat: "Kärleken upphör aldrig."

Som Guds döttrar har ni en medfödd, stor förmåga att känna andras behov och att älska. Det gör er i sin tur mer mottagliga för Andens viskningar. Anden kan sedan leda era tankar, era ord och era gärningar till att vårda människor så att Herren kan utgjuta kunskap, sanning och mod över dem.

Ni systrar som hör mina ord är alla på olika platser i er färd genom livet. En del av er är flickor som är på kvinnornas möte för första gången. En del av er är unga kvinnor som förbereder er för att bli de vårdare Gud vill att ni ska vara. En del är nygifta som ännu inte fått barn; andra är unga mödrar med ett eller flera. En del är mödrar till tonåringar och andra har barn på missionsfältet. En del har barn vars tro försvagats och som är långt hemifrån. En del lever ensamma, utan en trogen livskamrat. Några är mor- och farmödrar.

Men oavsett era personliga omständigheter är ni en del – en viktig del – av Guds familj och er egen familj, vare sig det är i framtiden, i den här världen eller i andevärlden. Ni har av Gud anförtratts omvårdnad av så många av hans och era familjer som ni kan med er kärlek och tro på Herren Jesus Kristus.

Er praktiska utmaning är att veta vem ni ska vårda, hur och när. Ni behöver Herrens hjälp. Han känner

andras hjärtan och han vet när de är redo att ta emot er hjälp. Er tros bön blir nyckeln till er framgång. Ni kan lita på ni får hans vägledning.

Han gav denna uppmuntran: "Be till Fadern i mitt namn, i tro och med tillit till att ni skall få, så skall ni få den Helige Anden som uppenbarar allt som är lämpligt."⁵

Förutom bönen blir allvarliga skriftstudier en del av er växande förmåga att ge näring. Här är löftet: "Bekymra er inte heller i förväg för vad ni skall säga, utan samla ständigt livets ord i era sinnen, och det skall i samma stund bli givet er den del som skall tilldelas var och en."⁶

Så ni lägger mer tid på att be, att begrunda och meditera över andliga frågor. Kunskap om sanningen kommer att utgjas över er, och ni tillväxer i er förmåga till omvårdnad om andra i er familj.

Det kommer tillfällen när ni känner att era framsteg i att lära hur ni ska hjälpa andra bättre går långsamt. Det krävs tro för att hålla ut. Frälsaren har sänt den här uppmuntran till er:

"Bli därför inte trötta av att göra gott, ty ni lägger grundvalen till ett stort verk. Och av det ringa kommer det som är stort.

Se, Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne, och de villiga och lydiga skall i dessa sista dagar äta Sions lands goda."⁷

Er närvaro här i kväll visar att ni är villiga att ta till er Herrens inbjudan att ge näring åt andra. Det gäller också de yngsta här i kväll. Ni kan veta vem ni behöver hjälpa i er familj. Om ni ber med ärligt uppsåt kommer ett ansikte eller ett namn till sinnet. Om ni ber och frågar vad ni ska göra eller säga, känner ni ett svar. Varje gång ni lyder, växer er förmåga att vårda. Ni förbereder er då för den dag när ni får omvårdnaden av egna barn.

Mödrar till tonåringar kan be för att få veta hur de ska hjälpa en son eller dotter som verkar oemottaglig för omsorgen. Ni kan be för att få veta vem som kan ha ett andligt inflytande som ert barn behöver och kan ta emot. Gud hör och besvarar sådana böner ur hjärtat från oroliga mödrar, och han sänder hjälp.

Och en farmor eller mormor här i kväll kan känna sorg i hjärtat orsakad av hennes barns och barnbarns kamp och svårigheter. Ni kan få mod och vägledning av andra familjers upplevelser i skrifterna.

Från Adams och Evas tid, genom fader Israel och vidare till varje familj i

Mormons bok ges en säker lärdom om vad man ska göra åt sorgen över barn som inte lyssnar: Sluta aldrig älska.

Vi har Frälsarens uppmuntrande exempel när han betjänade sin himmelske Faders upproriska andebarn. Också när de och vi orsakar smärta är Frälsarens hand ännu utsträckt.⁸ Han talade i 3 Nephi om sina andliga systrar och bröder som han förgäves försökt att vårda sig om: "O, ni [människor] ... som är av Israels hus: Hur ofta har jag inte samlat er, så som en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, och vårdat mig om er."⁹

För systrar i varje stadium av livets resa, i varje familjesituation och i alla kulturer är Frälsaren det fullkomliga exemplet på hur ni kan spela en framträdande roll i hans strävan att lägga starkare betoning på evangelielärande i hemmet och familjen.

Ni kommer att låta era medfödda känslor av kärlek påverka förändringar i er familjs aktiviteter och vanor. Det medför större andlig tillväxt. När ni ber med och för familjemedlemmar ska ni känna er egen och Frälsarens kärlek till dem. Detta blir allt mer er andliga gåva

när ni söker den. Era familjemedlemmar kommer att känna detta när ni ber med större tro.

När familjen samlas för att läsa skrifterna högt, har ni redan läst dem och bett för att förbereda er. Ni har funnit tillfällen att be om att Anden ska upplysa ert sinne. När det sedan är er tur att läsa, känner familjen er kärlek till Gud och till hans ord. De får näring av honom och av hans Ande.

Samma utgjutande kan ske vid varje familjesamling om ni ber och planerar för det. Det kan ta arbete och tid, men det åstadkommer underverk. Jag minns en lärdom som min mor gav mig när jag var liten. Jag ser fortfarande för mitt inre öga den färglagda karta hon gjort över aposteln Paulus resor. Jag undrar hur hon fann tid och energi till att göra det. Och jag är än i dag välsignad genom hennes kärlek till den trofaste aposteln.

Ni kan alla finna sätt att bidra till utgjutandet av sanning över era familjer i Herrens återställda kyrka. Var och en av er ska be, studera och begrunda för att veta vad just ert bidrag ska bli. Men detta vet jag: Var och en av er, jämlikt sammanlänkade med Guds söner, ska bli en viktig del av ett underverk av lärande och efterlevnad av evangeliet som ska påskynda Israels insamling och förbereda Guds familj för Herren Jesu Kristi återkomst i härlighet. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 121:33.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145.
3. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", s. 145.
4. Alma 56:47–48.
5. L&F 18:18.
6. L&F 84:85.
7. L&F 64:33–34.
8. Se 2 Ne. 19:12, 21.
9. 3 Nephi 10:4.

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Föräldrar och barn

Vår himmelske Faders stora lycksalighetsplan säger er vilka ni är och vad avsikten med era liv är.

Mina kära systrar, det är underbart att ha det här nya konferensmötet för kyrkans kvinnor, åtta år och äldre. Vi har hört inspirerade budskap från de systrar som är ledare och från president Henry B. Eyring. President Eyring och jag tycker om att arbeta under ledning av president Russell M. Nelson och ser fram emot hans profetiska tal.

I.

Våra barn är vår dyrbaraste gåva från Gud – vår eviga avkomma. Ändå

lever vi i en tid när många kvinnor inte har någon önskan att föda och fostra barn. Många unga vuxna väntar med giftermål tills deras timliga behov är uppfyllda. Genomsnittsåldern för giftermål bland kyrkans medlemmar har stigit med mer än två år, och antalet födslar bland kyrkans medlemmar minskar. USA och en del andra länder står inför en framtid där för få barn blir vuxna och kan försörja antalet vuxna som går i pension.¹ Över 40 procent av de barn som föds i USA föds av ogifta mödrar. Dessa barn är sårbara.

Var och en av dessa trender motarbetar vår himmelske Faders gudomliga frälsningsplan.

II.

Sista dagars heliga kvinnor förstår att moderskapet är deras högsta prioritet och deras yttersta glädje. President Gordon B. Hinckley sa: "Kvinnor upplever för det mesta sin största tillfredsställelse och lycka i hemmet och familjen. Gud nedlade i kvinnan något gudomligt som finner uttryck i tyst styrka, förfining, frid, godhet, dygd, sanning och i kärlek. Och alla dessa framstående egenskaper får sitt sannaste och mest tillfredsställande uttryck i moderskapet."

Han fortsatte: "Det viktigaste arbete en kvinna någonsin kan uträtta är att vårda, undervisa, upplyfta, uppmuntra och fostra sina barn i rättfärdighet och sanning. Oavsett vad en kvinna gör, finns det inget annat som kan jämföras med detta."²

Mödrar, älskade systrar, vi älskar er för dem ni är och för vad ni gör för oss alla.

I sitt viktiga tal "En vädjan till mina systrar" från 2015 sa president Russell M. Nelson:

"Guds rike är inte och kan inte vara fullständigt utan kvinnor som ingår heliga förbund, och sedan håller dem, kvinnor som talar med Guds kraft och myndighet! ...

I dag ... behöver [vi] kvinnor som vet hur man får viktiga saker att ske genom tro och som är modiga försvarare av goda seder och familjen i en värld genomsyrad av synd. Vi behöver kvinnor som ägnar sig åt att leda Guds barn längs förbundets väg mot upphöjelse, kvinnor som vet hur man får personlig uppenbarelse, som förstår kraften och friden i tempelbegåvningen, kvinnor som vet hur man

*Himlens Gud är städs oss nära,
Oss beskyddar natt och dag,
Om vi söka skriftens lära,
Om vi följa Herrens lag.⁵*

Det finns två lärdomar i den versen: för det första att vår himmelske Fader är nära oss och vakar över oss dag och natt. Tänk på det! Gud älskar oss, han är nära oss, och han vakar över oss. Och för det andra vill han välsigna oss "om vi följa Herrens lag". Vilken tröst mitt i vår oro och våra svårigheter!

Ja, unga kvinnor, ni är välsignade och ni är underbara, men ni liknar alla vår himmelske Faders barn i att ni behöver "följa Herrens lag".

Här skulle jag kunna ge er råd om många olika saker, men jag har valt att bara tala om två.

Mitt första råd gäller mobiltelefoner. En landsomfattande undersökning som hölls nyligen fann att över hälften av alla tonåringar i USA säger att de lägger för mycket tid på sina mobiltelefoner. Över 40 procent sa att de kände sig oroliga när de inte hade sina mobiltelefoner med sig.⁶ Det här var vanligare bland flickor än bland pojkar. Mina unga systrar – och även vuxna kvinnor – era liv välsignas om ni begränsar er användning och ert beroende av era mobiltelefoner.

Mitt andra råd är ännu viktigare. Var vänlig mot andra. Vänlighet är något många av våra ungdomar redan ägnar sig åt. Vissa ungdomsgrupper i vissa områden har visat oss alla vägen. Vi har inspirerats av våra unga människors vänliga handlingar mot dem som behöver kärlek och hjälp. På många sätt ger ni den här hjälpen och visar den här kärleken till varandra. Vi önskar att alla skulle följa ert exempel.

Samtidigt vet vi att fienden frestar oss alla att vara ovänliga, och det finns fortfarande många exempel på det,

kallar ner himlens krafter för att skydda och stärka barn och familj, kvinnor som undervisar oförskräckt."³

De här inspirerade lärdomarna baseras alla på "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", i vilket den här återupprättade kyrkan åter bekräftar de läror och förfaringsätt som var centrala i Skaparens plan innan han skapade jorden.

III.

Nu vänder jag mig till den yngre gruppen bland mina åhörare. Mina kära unga systrar, genom er kunskap om Jesu Kristi återställda evangelium är ni unika. Er kunskap gör att ni kan hålla ut och övervinna svårigheterna med att växa upp. Från tidig ålder har ni deltagit i projekt och program som har utvecklat era talanger, såsom att skriva, tala och planera. Ni har lärt er ansvarsfullt beteende och hur man står emot frestelser att ljuga, fuska, stjäla eller använda alkohol eller droger.

En studie vid University of North Carolina av amerikanska tonåringar och religion uppmärksammade hur unika ni är. En artikel i *Charlotte Observer* hade titeln "Mormon teens

cope best: Study finds they top peers at handling adolescence" [Mormon-ungdomar klarar sig bäst: Studie visar att de klarar tonåren bättre än sina jämnåriga]. Den här artikeln drog slutsatsen att "mormoner klarade bäst att undvika riskbeteenden, gjorde bra ifrån sig i skolan och hade en positiv inställning till framtiden". En av forskarna i studien, som hade intervjuat de flesta av våra ungdomar, sa: "I nästan alla kategorier vi tittade på fanns ett tydligt mönster. Mormonerna låg först."⁴

Varför är ni bäst på att klara av uppväxtårens svårigheter? Unga kvinnor, det är för att ni förstår vår himmelske Faders stora plan för vår lycka. Den säger er vilka ni är och vad syftet med era liv är. Ungdomar med den insikten är de första att lösa problem och de första att välja rätt. Ni vet att ni kan få Herrens hjälp att övervinna alla svårigheter med att växa upp.

En annan anledning till att ni är mest effektiva är att ni förstår att ni är barn till en himmelsk Fader som älskar er. Ni är säkert väl bekanta med vår underbara psalm "Himlens Gud är städs oss nära". Här är första versen, som vi alla har sjungit och trott på:

Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Dallin H. Oaks
förste rådgivare

Russell M. Nelson
president

Henry B. Eyring
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

PRESIDENTSKAPET FÖR DE SJUJTIO

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO

(i alfabetisk ordning)

Marcos A. Alubalcis

Jose L. Alonso

Wilford W. Andersen

Ian S. Arden

Steven R. Bangert

W. Mark Bassett

David S. Baxter

Randall K. Bennett

Shayne M. Bowen

Mark A. Bragg

Matthew L. Carpenter

Yoon Hwan Choi

Craig C. Christensen

Kim B. Clark

Weatherford T. Clayton

Lawrence E. Corbridge

Valeri V. Cordin

J. Devin Cornish

Claudio R. M. Costa

Joaquin E. Costa

Leonard R. Curtis Jr.

Massimo De Feo

Benjamin De Hoyos

Edward Dube

Kevin R. Duncan

Timothy J. Dyches

David J. Evans

Enrique R. Fabella

Bradley D. Foster

Randy D. Funk

Eduardo Gavarret

Jack N. Gerard

Taylor G. Goboy

Christoffel Golden

Walter F. Gonzalez

O. Vincent Haleck

Brook P. Hales

Donald L. Hallstrom

Kevin S. Hamilton

Allen D. Haynie

Mathias Held

David P. Homer

Paul V. Johnson

Larry S. Kachar

Jörg Klasinger

Joni L. Koch

Erich M. Kopischke

Hugo E. Martinez

James B. Martino

Richard J. Maynes

Kyle S. McKay

Peter F. Meurs

Hugo Montoya

Marcus B. Nash

K. Brett Nattress

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Adrián Ordoa

S. Mark Palmer

Adilson de Paula Parralla

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

John C. Pongree Jr.

Rafael E. Pino

Michael T. Ringwood

Lynn G. Robbins

Gary B. Sablin

Evan A. Schmutz

Joseph W. Shati

Steven E. Snow

Vern P. Stanfill

Brian K. Taylor

Michael John U. Teh

Juan A. Uceda

Amulio Valenzuela

Juan Pablo Villar

Takashi Wada

Taniela B. Wékolo

Scott D. Whiting

Jorge F. Zaballós

Kazuhiko Yamashita

Chad R. Callister

Brian K. Ashton

Michelle D. Craig

Betsy Craven

Jean B. Bingham

Sharon Eubank

Lisa L. Hakkrass

Joy D. Jones

Cristina B. Franco

Douglas D. Holmes

M. Joseph Brough

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

Dean M. Davies
förste rådgivare

Gerald Causse
presiderande biskop

W. Christopher Viadelli
andra rådgivare

GENERALÄMBETSMÄN

SÖNDAGSSKOLAN

Devin G. Durant
förste rådgivare

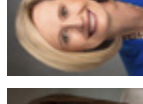
Tad R. Callister
president

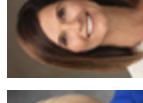
Brian K. Ashton
andra rådgivare

Michelle D. Craig
första rådgivare

Bonnie H. Gordon
president

Betsy Craven
andra rådgivare

UNGA KVINNOR

HJÄLPFÖRENINGEN

Sharon Eubank
första rådgivare

Jean B. Bingham
president

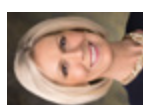

Reyna I. Aburto
andra rådgivare

PRIMÄR

Lisa L. Hakkrass
första rådgivare

Joy D. Jones
president

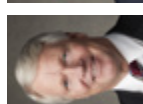

Cristina B. Franco
andra rådgivare

UNGA MÄN

Douglas D. Holmes
förste rådgivare

Stephen W. Owen
president

M. Joseph Brough
andra rådgivare

även bland barn och ungdomar. Ihållande ovänlighet kallas många saker, som mobbning eller att gå samman för att frysa ut andra. De här är exempel på att avsiktligt tillfoga klasskamrater eller vänner smärta. Mina unga systrar, det är inte behagligt för Herren om vi är grymma eller elaka mot andra.

Här är ett exempel. Jag känner till en ung man, flyktig här i Utah, som blev retad för att han var annorlunda, bland annat för att han ibland talade sitt modersmål. Han trakasserades av ett gäng privilegierade ungdomar tills han slog tillbaka på ett sätt som gjorde att han fängslades i över 70 dagar medan man övervägde att deportera honom. Jag vet inte vad som provocerade den här gruppen ungdomar, många av dem sista dagars heliga liksom ni, men jag kan se vilken inverkan deras elakhet har haft, en tragisk upplevelse till ett högt pris för ett av Guds barn. Små ovänliga handlingar kan få förödande konsekvenser.

När jag hörde talas om det här jämförde jag det med vad vår profet, president Nelson, sa nyligen under en världsomfattande andakt för ungdomar. När han bad er och alla andra ungdomar att hjälpa till att samla in Israel sa han åt er att "sticka ut och vara annorlunda än världen. Du och jag vet att du ska vara ett ljus för världen. Därför behöver Herren att du ska se ut som, låta som, bete dig som och klä dig som en sann lärjunge till Jesus Kristus."⁷

I ungdomskåren som president Nelson uppmanade er att gå med i är de inte *elaka* mot varandra. De följer Herrens lärdom att vi ska nå ut och vara kärleksfulla och omtänksamma mot andra, till och med vända andra kinden till när vi känner att någon har felat mot oss.

I ett generalkonferenstal som hölls ungefär då många av er föddes prisade

president Gordon B. Hinckley "vackra unga kvinnor som anstränger sig att leva efter evangeliet". Han beskrev dem precis som jag vill beskriva er:

"De är generösa mot varandra. De försöker stärka varandra. De är till heder för sina föräldrar och sina hem. De växer upp och kommer som vuxna kvinnor livet igenom att bära med sig de ideal som nu motiverar dem."⁸

Som en Herrens tjänare säger jag till er unga kvinnor: Vår värld behöver er godhet och kärlek. Var vänliga mot varandra. Jesus lärde oss att älska varandra och att behandla andra som vi vill bli behandlade. När vi strävar efter att vara vänliga kommer vi närmare honom och hans kärleksfulla inflytande.

Min kära systrar, om ni ägnar er åt elakheter eller småaktighet – enskilt eller i grupp – besluta er nu för att förändras och uppmuntra andra att förändras. Det är mitt råd, och jag ger er det som en Herren Jesu Kristi tjänare eftersom hans Ande har manat mig att tala till er om det här viktiga ämnet. Jag

vittnar om Jesus Kristus, vår Frälsare, som lärde oss att älska varandra som han älskade oss. Jag ber att vi ska göra så, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Sara Berg, "Nation's Latest Challenge: Too Few Children", AMA Wire, 18 juni 2018, wire.ama-assn.org.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), s. 387, 390; se även M. Russell Ballard, "Mödrar och döttrar", *Liahona*, maj 2010, s. 18; (i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* [2011], s. 156).
3. Russell M. Nelson, "En vädjan till mina systrar", *Liahona*, nov. 2015, s. 96; se även Russell M. Nelson, "Förbundets barn", *Nordstjärnan*, juli 1995, s. 32–35.
4. Studien publicerades av Oxford University Press som: Christian Smith och Melinda Lundquist Denton, *Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers* (2005).
5. "Himlens Gud är städs oss nära", *Psalmer*, nr 192.
6. Se "In Our Opinion: You Don't Need to Be Captured by Screen Time", *Deseret News*, 31 aug. 2018, deseretnews.com.
7. President Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), s. 8, broadcasts.lds.org.
8. Gordon B. Hinckley, "Behovet av större vänlighet", *Liahona*, maj 2006, s. 60–61.

President Russell M. Nelson

Systrarnas roll i Israels insamling

Jag framför en profetisk vädjan till er, kyrkans kvinnor, att forma framtiden genom att hjälpa till att samla in det skingrade Israel.

Det är underbart att få vara med er, mina kära och dyrbara systrar. En upplevelse jag nyligen hade kanske kan ge er en glimt av hur jag känner för er och de gudomliga förmågor som ni begåvats med.

En dag när jag talade till en församling i Sydamerika blev jag mycket engagerad i mitt ämne, och i ett avgörande ögonblick sa jag: "Som *mor* till tio barn kan jag säga att ..." Och sedan talade jag vidare.

Jag insåg inte att jag hade använt ordet *mor*. Min tolk, som tog för givet att jag hade sagt fel, ändrade ordet *mor* till *far*, så församlingen visste inte att jag hade kallat mig själv *mor*. Men min hustru Wendy hörde det, och hon tyckte min freudianska felsägning var underbar.

I det ögonblicket bubblade en djup längtan upp i mitt hjärta efter att göra skillnad i världen – som bara en mor kan göra. När jag under åren har blivit tillfrågad varför jag *valde* att bli läkare har mitt svar alltid varit det samma: "Eftersom jag inte kunde *välja* att bli mor."

Jag vill att ni förstår att när jag använder ordet *mor* talar jag inte

bara om de kvinnor som har fött eller adopterat barn i det här livet. Jag talar om *alla* våra himmelska föräldrars vuxna döttrar. *Varje* kvinna är mor i kraft av sin eviga gudomliga bestämmelse.

Så i kväll, som *far* till tio barn – *nio döttrar* och en son – och som kyrkans president, ber jag att ni ska kunna känna hur djupa känslor jag har för er – för vilka ni är och allt det goda ni kan

göra. Ingen kan göra det en rättfärdig kvinna kan göra. Inget kan jämföras med en mors inflytande.

Män kan framföra vår himmelske Faders och Frälsarens kärlek, och gör ofta det. Men kvinnor har särskild talang för det – en gudomlig begåvning. Ni har förmågan att känna av vad någon annan behöver – och *när* han eller hon behöver det. Ni kan räcka ut en hand, trösta, undervisa och stärka någon när han eller hon behöver det som mest.

Kvinnor ser saker på ett annat sätt än män, och vi behöver verkligen ert perspektiv! Av naturen tänker ni *först* på andra, och på hur era handlingar påverkar andra.

Som president Eyring påpekade var det vår härliga moder Eva – med sin vidsträckta vision av vår himmelske Faders plan – som tog initiativet till det vi kallar "fallet". Hennes visa och modiga val och Adams stödjande beslut förde Guds lycksalighetsplan framåt. De gjorde det möjligt för var och en av oss att komma till jorden, få en kropp, och visa att vi skulle välja att stå upp

för Jesus Kristus *nu*, precis som vi gjorde i förut tillvaron.

Mina kära systrar, ni har särskilda andliga gåvor och förmågor. I kväll uppmanar jag er, med hela mitt hjärtas förhoppning, att be om att förstå *era andliga gåvor* – och att odla, använda och förstora dem mer än ni någonsin gjort. Ni förändrar världen när ni gör det.

Som kvinnor inspirerar ni andra och utgör en förebild värd att efterlikna. Låt mig ge er lite bakgrund till två av de stora tillkännagivanden som gavs under vår senaste generalkonferens. Ni, mina kära systrar, var viktiga för var och en av dem.

Först, stödverksamheten. Den främsta måttstocken för tjänande utgörs av vår Frälsare Jesus Kristus. Generellt sett är kvinnor, och har alltid varit, närmare den nivån än män. När man verkligen tjänar, följer man sina känslor för att hjälpa någon annan uppleva mer av Frälsarens kärlek. Benägenheten att tjäna ligger i rättfärdiga kvinnors natur. Jag känner kvinnor som varje dag ber: "Vem vill du att jag ska hjälpa i dag?"

Före tillkännagivandet i april 2018 om ett högre och heligare sätt att bry sig om andra hade en del män tendensen att bocka av hemlärandet som "utfört" och gå vidare till nästa uppgift.

Men när *ni* kände att en syster på er besökslista behövde hjälp var er respons omedelbar och varade hela månaden. Alltså var det *ert sätt* att tjäna som inspirerade oss att gå upp en nivå, till stödverksamhet.

För det andra: Under den senaste generalkonferensen omstrukturerade vi också melkisedekska prästadöms kvorum. När vi brottades med hur vi kunde hjälpa männen i kyrkan att verka bättre i sina ansvar, begrundade vi noga Hjälpföreningens exempel.

I Hjälpföreningen möts kvinnor i olika åldrar och stadier i livet. Varje

årtionde i livet bär med sig unika utmaningar, men ändå var *ni* där, vecka efter vecka, umgicks tillsammans, växte och undervisade evangeliet tillsammans, och gjorde verklig skillnad i världen.

Nu följer de melkisedekska prästadömsbärarna ert exempel och är medlemmar i äldstestyndet. Dessa män är mellan 18 och 98 år (kanske äldre), och har lika varierande erfarenhet inom prästadömet och kyrkan. Dessa bröder kan nu skapa starkare brodersband, lära tillsammans och välsigna andra på ett mer effektivt sätt.

Ni minns nog att i juni talade syster Nelson och jag till kyrkans ungdomar. Vi uppmanade dem att gå med i Herrens ungdomskår för att hjälpa till att samla in Israel på båda sidor av slöjan. Denna insamling är "*den största* utmaningen, *den största* saken och *det största* arbetet på jorden i dag!"¹

Det är ett uppdrag med ett enormt behov av kvinnor, för kvinnor formar framtiden. Så i kväll framför jag en profetisk vädjan till er, kyrkans kvinnor, att forma framtiden genom att hjälpa till att samla in det skingrade Israel.

Var kan ni börja?

Får jag ge er *fyra uppmaningar*:

För det första uppmanar jag er att delta i en tio dagar lång fasta från

sociala medier och från alla andra medier som föder negativa och orena tankar i ert sinne. Be om att få veta vilka inflytanden ni ska avstå från under er fasta. Effekten av denna tio dagar långa fasta kan överraska er. Vad märker ni efter att ha tagit en paus från världens perspektiv som har skadat er ande? Har det skett en förändring i var ni *nu* vill spendera er tid och energi? Har några av era prioriteter förändrats – om än aldrig så lite? Jag uppmanar er att skriva ner och följa upp varje intryck.

För det andra uppmanar jag er att läsa hela Mormons bok före årets slut. Hur omöjligt det än må verka med allt ni försöker klara av i era liv: Om ni tar emot den här uppmaningen helhjärtat, hjälper Herren er att finna ett sätt att åstadkomma detta. Och när ni studerar under bön lovar jag att himlarna öppnas för er. Herren välsignar er med ökad inspiration och uppenbarelse.

När ni läser uppmuntrar jag er att markera varje vers som talar om eller syftar på Frälsaren. Var sedan målmedvetna när ni talar om Kristus, gläds i Kristus och predikar om Kristus för era familjer och vänner.² Ni och de dras närmare Frälsaren genom denna process. Och förändringar, till och med underverk, börjar ske.

I dag tillkännagavs det nya söndags-schemat och ett hemcentrerat studie-kursmaterial som stöds av kyrkan. Ni, mina kära systrar, är nyckeln till framgång för denna nya, balanserade och samordnade ansträngning att undervisa om evangeliet. Undervisa dem ni älskar om det ni lär er i skrift-erna. Lär dem att vända sig till Frälsaren och hans helande och renande kraft när de syndar. Och lär dem hur de kan använda sig av hans stärkande kraft varje dag i sina liv.

För det tredje, etablera ett mönster för regelbundna tempelbesök. Det kan kräva lite fler uppoffringar i era liv. När ni besöker templet mer regelbundet kan Herren lära er hur man använder sig av hans prästadömes kraft, som ni har begåvats med i templet. För dem av er som inte bor nära ett tempel: Jag uppmanar er att under bön studera det som står om tempel i skrifterna och i de levande profeternas ord. Sök att *veta* mer, att *förstå* mer, att *känna* mer för templet än någonsin förr.

I vår världsomfattande andakt i juni berättade jag om en ung man vars liv förändrades när föräldrarna bytte ut hans smartphone mot en viktobil. Den unge mannens mor är en orädd trosviss kvinna. Hon såg sin son dras mot val som kunde hindra honom från att tjäna som missionär. Hon tog sin vädjan till templet för att få veta hur hon bäst kunde hjälpa sin son. Sedan följde hon upp varje intryck hon fått.

Hon sa: "Jag kände Anden leda mig till att kolla min sons mobil vid bestämda tidpunkter för att fånga upp

vissa saker. Jag vet inte hur man navigerar i de här smarta mobilerna, men Anden ledde mig genom alla sociala medier som jag inte ens använder! Jag vet att Anden hjälper föräldrar som söker vägledning för att kunna skydda sina barn. [Först] var min son rasande på mig. ... Men efter bara tre dagar tackade han mig! Han kände skillnaden."

Hennes sons beteende och inställning förändrades dramatiskt. Han blev mer hjälpsam hemma, log mer, och var mer uppmärksam i kyrkan. Han tyckte mycket om att tjäna i dopavdelningen och förbereda sig för sin mission.

Hjälpföreningens syfte

Hjälpföreningen förbereder kvinnor för det eviga livets välsignelser när de

- ökar tron på vår himmelske Fader och på Jesus Kristus och hans försoning
- stärker enskilda, familjer och hem genom förrättningar och förbund
- arbetar i enighet för att hjälpa behövande.

Exemplar kan fås via [lds.org/callings/relief-society/purposes](https://www.lds.org/callings/relief-society/purposes) eller via [store.lds.org](https://www.lds.org/store).

Min fjärde uppmaning, till dem av er som har åldern inne, är att delta fullt ut i Hjälpföreningen, Jag uppmanar er att studera det aktuella uttalandet om Hjälpföreningens syften. Det är inspirerande. Det kan leda er i att skapa en egen avsiktsförklaring för ert eget liv. Jag väddar också till er att begrunda sanningarna i Hjälpföreningens tillkännagivande som publicerades för nästan 20 år sedan.³ Ett inramat exemplar av detta tillkännagivande hänger på väggen i första president-skapets kontor. Jag blir glad *varje* gång jag läser det. Det beskriver vilka ni är och vilka Herren har behov av att ni är *precis* vid den här tidpunkten när ni gör *er* del för att samla in det skingrade Israel.

Mina kära systrar, vi behöver *er*! Vi "behöver *er* styrka, *er* omvändelse, *er* övertygelse, *er* förmåga att leda, *er* visdom och *era* röster".⁴ Vi kan helt enkelt inte samla Israel utan er.

Jag älskar er och tackar er och välsignar er nu med förmågan att lämna världen bakom er och hjälpa till i detta livsviktiga och brådskande verk. Till-sammans kan vi göra allt vår himmelske Fader har behov av att vi gör för att förbereda världen för hans älskade Sons andra ankomst.

Jesus är Kristus. Det här är hans kyrka. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), [broadcasts.lds.org](https://www.broadcasts.lds.org).
2. Se 2 Ne. 25:26.
3. Dessa dokument finns tillgängliga via internet. För uttalandet om Hjälpföreningens syften, se [lds.org/callings/relief-society](https://www.lds.org/callings/relief-society). För Hjälpföreningens tillkännagivande, se Mary Ellen Smoot, "Jubla och gläd er, ni Sions döttrar!" *Liahona*, jan. 2000, s. 111–114.
4. Russell M. Nelson, "En vädjan till mina systrar", *Liahona*, nov. 2015, s. 96, kursivering tillagd.

Äldste M. Russell Ballard

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum

Synen om de dödas återlösning

*Jag vittnar om att synen som president Joseph F. Smith tog emot är sann.
Jag vittnar om att alla kan komma till insikt om att den är sann.*

Mina bröder och systrar, mitt tal skrevs en tid innan min kära fru Barbara gick bort. Min familj och jag tackar er för er kärlek och vänlighet. Jag ber Herren välsigna mig nu när jag talar till er denna morgon.

I oktober 1918, för 100 år sedan, tog president Joseph F. Smith emot en underbar syn. Efter att i nästan 65 år hängivet ha tjänat Herren i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och endast några veckor före sin död den 19 november 1918, satt han i sitt rum och begrundade Kristi försoningsoffer och läste aposteln Petrus beskrivning av Frälsarens arbete i andevärlden efter korsfästelsen.

Han skrev: "Medan jag läste blev jag mycket gripen ... Medan jag begrundade det ... öppnades mitt förstånds ögon och Herrens Ande vilade på mig och jag såg de dödas härskrar."¹ Hela uppenbarelsen finns nedtecknad i Läran och förbunden, kapitel 138.

Låt mig ge lite bakgrundsinformation så att vi bättre kan uppskatta hur Joseph F. under hela sitt liv förbereddes för denna anmärkningsvärda uppenbarelse.

Som president för kyrkan besökte han Nauvoo 1906 och reflekterade över ett minne från när han var bara fem år gammal. Han sa: "Detta är exakt den plats ... där jag stod när [min farbror Joseph och min far Hyrum] kom ridande på vägen till Carthage. Utan att stiga av hästen lutade far sig ner från sadeln och lyfte upp mig från marken. Han kysste mig adjö och satte ner mig igen och jag såg honom rida bort."²

Nästa gång Joseph F. såg dem var när hans mor Mary Fielding Smith lyfte upp honom så att han kunde se martyrerna ligga sida vid sida efter de brutala morderna i Carthagefängelset den 27 juni 1844.

Två år senare lämnade Joseph F., hans syskon och hans trofasta mor Mary Fielding Smith hemmet i Nauvoo, på väg till Winter Quarters. Fastän Joseph F. ännu inte var 8 år fick han köra ett av oxspannen från Montrose, Iowa till Winter Quarters och senare till Saltsjödal. Han var nästan 10 år när de kom fram. Jag hoppas att ni pojkar och unga män lyssnar och inser vilket ansvar och vilka förväntningar som vilade på Joseph F. under hans barndom.

Bara fyra år senare, 1852, var Joseph 13 när hans älskade mor dog – och han och hans syskon blev föräldralösa.³

Joseph F. kallades som missionär till Hawaiiöarna 1854 när han var 15 år. Den missionen, som varade i över tre år, var början på hans livslånga tjänande i kyrkan.

När Joseph var tillbaka i Utah gifte han sig 1859.⁴ Under de närmaste åren fylldes hans liv av arbete, familjeansvar och ytterligare två missioner. Den 1 juli 1866, när Joseph F. var 27 år, förändrades hans liv för alltid då han ordinerades till apostel av Brigham Young. I oktober följande år fyllde han en vakans i de tolv råds.⁵ Han verkade som rådgivare till Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff och Lorenzo Snow innan han själv blev president 1901.⁶

Joseph F. och hans fru Julina välkomnade sitt första barn Mercy Josephine till familjen.⁷ Hon var bara två och ett halvt år när hon gick bort. Strax därefter skrev Joseph F.: "I går

I en förunderlig syn som president Joseph F. Smith tog emot i oktober 1918 såg han sin far Hyrum och profeten Joseph Smith.

var det en månad sedan min ... älskade Josephine dog. O, vad jag önskar att jag kunde ha räddat henne så att hon fick växa upp. Jag saknar henne varje dag och känner mig ensam. ... Må Gud förlåta min svaghet om det är fel att älska mina små så som jag älskar dem.”⁸

Under sin livstid förlorade president Smith sin far, sin mor, en bror och två systrar, två fruar och 13 barn. Han var väl förtrogen med lidande och att mista nära och kära.

När hans son Albert Jesse dog skrev Joseph F. till sin syster Martha Ann att han hade väddat till Herren om att rädda honom och frågat: ”Varför är det så här? O Gud, varför behövde det hända?”⁹

Trots sina böner fick Joseph F. inget svar om detta.¹⁰ Han sa till Martha Ann att ”himlarna var som mässing över våra huvuden” när det gällde döden och andevärlden. Men trots det var hans tro på Herrens eviga löften fast och orubblig.

I Herrens egen tid kom svaren, trösten och insikten om andevärlden som president Smith sökte i den underbara syn han tog emot i oktober 1918.

Det året hade varit extra smärtsamt. Han sörjde över antalet dödsoffer i första världskriget, som fortsatte att stiga till över 20 miljoner. Dessutom härjade en influensapandemi världen över som tog livet av upp till 100 miljoner människor.

Under året förlorade president Smith ytterligare tre kära familjemedlemmar. Äldste Hyrum Mack Smith i de tolv apostlarnas kворum, hans förstfödde son och min farfar, dog oväntat av brusten blindtarm.

President Smith skrev: ”Jag är mållös – stum av sorg! ... Mitt hjärta är förkrossat. Det flämtar efter liv! ... Åh! Jag älskade honom! ... Jag kommer alltid att älska honom. Och så är det och kommer alltid att vara med alla mina söner och döttrar, men han är min förstfödde son, den förste som gav mig glädje och hopp om ett beständigt hedervärt namn bland människorna. Från djupet av min själ tackar jag Gud för honom! Men ... åh! Jag behövde honom! Vi behövde alla honom! Han var till stor hjälp för kyrkan. ... Och nu ... Åh, vad ska jag göra? ... O Gud, hjälp mig!”¹¹

Månaden därefter dog president

Smiths svärson Alonzo Kesler i en tragisk olycka.¹² President Smith skrev i sin dagbok: ”Denna ytterst tragiska och hjärtslitande dödsolycka har återigen lagt en dyster skugga över hela min familj.”¹³

Sju månader senare, i september 1918, dog president Smiths svärdotter och min farmor Ida Bowman Smith i barnsäng när hennes femte barn, min farbror Hyrum, föddes.¹⁴

Och så hände det sig den 3 oktober 1918, efter intensiv sorg över de miljoner som dött i världen på grund av krig och sjukdom och dödsfallen i sin egen familj, att president Smith tog emot den himmelska uppenbarelse som kallas ”synen om de dödas återlösning”.

Han anspelade på uppenbarelse följande dag under halvårskonferensens första möte. President Smiths hälsalade, men han höll ett kort tal: ”Jag tänker inte, jag vågar inte, försöka ge mig in på mycket av det som jag har i mina tankar denna morgon, och jag ska till en framtida tidpunkt, om Herren låter mig göra det, uppskjuta mitt försök att berätta för er om något av det jag har i mitt sinne och i mitt hjärta. Jag har inte levt ensam dessa fem månader. Jag har vistats i en anda av bön, av åkallan, av tro och av beslutsamhet, och jag har haft ständig kommunikation med Herrens Ande.”¹⁵

Uppenbarelse han tog emot den 3 oktober tröstade hans hjärta och besvarade många av hans frågor. Vi kan också finna tröst och lära oss mer om vad som händer när vi och våra närstående dör och kommer till andevärlden genom att studera den här uppenbarelse och begrunda dess betydelse för hur vi lever våra liv dagligen.

President Smith såg bland annat Frälsarens besök hos de trofasta i

andevärlden efter sin egen död på korset. Jag citerar ur synen:

”Men se, bland de rättfärdiga organiserade han sina styrkor och utsåg budbärare, klädda med makt och myndighet, och bemyndigade dem att gå ut och föra evangeliets ljus till dem som befann sig i mörker, ja, till alla människors¹⁶ andar, och på så sätt blev evangeliet predikat för de döda. ...

Dessa blev undervisade om tro på Gud, omvändelse från synd, ställföreträdande dop till syndernas förlåtelse, den Helige Andens gåva genom handpåläggning,

och om alla andra evangeliets principer som det var nödvändigt för dem att känna till för att själva kunna kvalificera sig, så att de skulle kunna dömas i köttet som människor döms, men leva liksom Gud i anden. ...

Ty de döda hade betraktat sina andars långa frånvaro från sina kroppar som en fångenskap.

Dessa undervisade Herren och gav dem kraft att efter hans uppståndelse från de döda komma fram för att inträda i hans Faders rike för att där krönas med odödlighet och evigt liv

och från den stunden fortsätta sitt arbete så som Herren lovat och bli delaktiga av alla välsignelser som hållits i beredskap för dem som älskar honom.”¹⁷

I synen såg president Smith sin far Hyrum och profeten Joseph Smith. Det hade gått 74 år sedan han såg dem senast då han var en liten pojke i Nauvoo. Vi kan bara föreställa oss glädjen han kände då han såg sin älskade far och farbror. Han måste ha inspirerats och tröstats av att få veta att alla andar fortsätter att se ut som den dödliga kroppen och att de ivrigt väntar på den utlovade uppståndelsens dag. Synen uppenbarade på ett

tydligare sätt djupet och bredden i vår himmelske Faders plan för sina barn och Kristus återlösande kärlek och den oförlikneliga kraften i hans försoning.¹⁸

På denna speciella 100-årsdag ber jag er att noggrant och eftertänksamt läsa denna uppenbarelse. När ni gör det, må då Herren välsigna er så att ni bättre förstår och uppskattar Guds kärlek och hans plan för sina barns frälsning och lycka.

Jag vittnar om att synen som president Joseph F. Smith tog emot är sann. Jag vittnar om att alla kan läsa den och komma till insikt om att den är sann. De som inte tar emot den insikten i detta liv kommer sannerligen att få veta att den är sann när de anländer till andevärlden. Där kommer alla att älska och prisa Gud och Herren Jesus Kristus för den stora frälsningsplanen och välsignelsen av den utlovade uppståndelsen,

när kropp och ande återigen förenas för att aldrig skiljas åt igen.¹⁹

Jag är så tacksam för att jag vet var min kära Barbara är och att vi kommer att vara tillsammans igen, med vår familj, i all evighet. Må Herrens frid upprätthålla oss nu och för alltid, är min ödmjuka bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 138:6, 11.
2. Joseph F. Smith, i Preston Nibley, *Kyrkans presidenter* (1981), s. 168–169.
3. Se Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith* (1938), s. 13.
4. Han gifte sig med Levira Clark 1859, Julina Lambson 1866, Sarah Richards 1868, Edna Lambson 1871, Alice Kimball 1883 och Mary Schwartz 1884.
5. Joseph F. Smith kallades som ytterligare en rådgivare till första presidentskapet (Brigham Young, Heber C. Kimball och Daniel H. Wells). Han verkade också som andre rådgivare i första presidentskapet med tre av kyrkans presidenter: presidenterna John Taylor, Wilford

Bonnie H. Cordon

Unga kvinnors generalpresident

- Woodruff och Lorenzo Snow.
6. Joseph F. Smith verkade som rådgivare till första presidentskapet under Brigham Youngs tid som president och verkade som andra rådgivare i första presidentskapet under John Taylors, Wilford Woodruffs och Lorenzo Snows tid som presidenter. Han var den första presidenten för kyrkan som hade verkat i första presidentskapet innan kallelsen som president.
 7. Mercy Josephine, Joseph F:s förstfödda barn, föddes den 14 augusti 1867 och dog den 6 juni 1870.
 8. Joseph F. Smith, dagbok, 7 juli 1870, Kyrkans historiska bibliotek, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah, USA.
 9. Joseph F. Smith till Martha Ann Smith Harris, 26 aug. 1883, Kyrkans historiska bibliotek; se Richard Neitzel Holzapfel och David M. Whitchurch, *My Dear Sister: The Letters between Joseph F. Smith and His Sister Martha Ann* (2018), s. 290–291.
 10. I många fall vägledde Herren Joseph F. Smith i hans personliga liv och i hans verksamhet som apostel och president för kyrkan genom inspirerade drömmar, uppenbarelser och syner. Dessa dyrbara gåvor från Herren dokumenterades ofta i hans dagböcker, predikningar, minnen och kyrkans officiella uppteckningar.
 11. Joseph F. Smith, dagbok, 23 jan. 1918, Kyrkans historiska bibliotek; se Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith*, s. 473–474.
 12. Se "A. [P.] Kesler Is Killed in Fall from a Building", *Ogden Standard*, 5 feb. 1918, s. 5.
 13. Joseph F. Smith, dagbok, 4 feb. 1918, Kyrkans historiska bibliotek.
 14. Se "Ida Bowman Smith", *Salt Lake Herald-Republican*, 26 sep. 1918, s. 4.
 15. Joseph F. Smith, Conference Report, okt. 1918, s. 2.
 16. L&F 138:39.
 17. L&F 138:30, 33–34, 50–52.
 18. Uppenbarelsen publicerades i skriftlig form för första gången den 30 november 1918 i *Deseret News*, 11 dagar efter president Smiths bortgång den 19 november. Den trycktes i decembernumret av *Improvement Era* och i januarinumret 1919 av *Relief Society Magazine*, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, *Young Woman's Journal* och *Millennial Star*.
 19. Även om förtappelsens söner uppstår, kanske de inte älskar och prisar sin himmelske Fader och Jesus Kristus som de gör som får ta emot ett härlighetsrike. Se Alma 11:41; L&F 88:32–35.

Att bli en herde

Jag hoppas att de ni betjäna i stödverksamheten ser er som en vän och inser att de i er har en förkämpe och någon att anförtro sig åt.

För ett år sedan träffade jag ett primärbarn i Chile som fick mig att le. "Hej", sa han, "jag heter David. Ska du prata om mig på generalkonferensen?"

I tysta stunder har jag funderat på Davids oväntade hälsningsfras. Vi vill alla bli uppmärksammade. Vi vill känna oss viktiga, ihågkomna och älskade.

Systrar och bröder, var och en av er är viktig. Även om du inte omnämnas på generalkonferensen, känner Frälsaren dig och älskar dig. Ifall du undrar om det är sant behöver du bara tänka på att han har "inristat dig på [sina] handflator".¹

Med vetskap om att Frälsaren älskar oss, kanske vi undrar: Hur kan vi bäst visa vår kärlek till honom?

Frälsaren frågade Petrus: "Älskar du mig ...?"

Petrus svarade: "Ja, Herre. Du vet att jag har dig kär." Jesus sade till honom: "För mina lamm på bete."

När Jesus både en andra och en tredje gång frågade: "Har du mig kär?" blev Petrus bedrövad men betygade sin kärlek: "Herre, du vet allt. Du vet att jag har dig kär." Jesus sade: "För mina får på bete."²

Hade inte Petrus redan visat sig vara en kärleksfull Kristi efterföljare? Under deras första möte på stranden lämnade

han genast sina fiskenät för att följa Frälsaren.³ Petrus blev en sann människofiskare. Han följde med Frälsaren under hans personliga verksamhet och hjälpte till att undervisa andra om Jesu Kristi evangelium.

Men nu skulle den uppståndne Herren inte längre finnas vid Petrus sida och visa honom hur och när han skulle tjäna. I Frälsarens frånvaro skulle Petrus behöva söka vägledning av Anden, själv ta emot uppenbarelse och sedan ha modet och tron att agera. Med fokus på sina får önskade

Frälsaren att Petrus skulle göra det som han hade gjort om han var där. Han bad Petrus att bli en herde.

I april gav president Russell M. Nelson en liknande uppmaning till oss att föra vår Faders får på bete på ett heligare sätt, och att göra det genom stödverksamheten.⁴

För att kunna följa hans uppmaning på ett bra sätt måste vi utveckla en herdes hjärta och förstå behoven hos Herrens får. Så hur blir vi de herdar som Herren vill att vi ska bli?

Som med alla frågor kan vi se till vår Frälsare, Jesus Kristus – den gode Herden. Frälsarens får var kända och räknade, de vakades över, och de samlades in i Guds fålla.

Kända och räknade

När vi strävar efter att följa Frälsarens exempel måste vi först känna och räkna hans får. Vi har tilldelats specifika individer och familjer att ansvara för så att vi är säkra på att alla i Herrens hjord är inräknade och ingen är glömd. Att räkna handlar dock egentligen inte om siffror – det handlar om att se till att *varje* individ känner Frälsarens kärlek genom någon som tjänar *åt* honom. På så sätt kan alla känna att de är kända av en kärleksfull Fader i himlen.

Nyligen träffade jag en ung kvinna som fått i uppgift att vara stödsyster åt en nästan fem gånger äldre syster. Tillsammans upptäckte de att båda älskade musik. Under den unga kvinnans besök sjunger de tillsammans och de delar med sig av sina favoriter. De svetsas samman i en vänskap som berikar dem båda.

Jag hoppas att de ni betjänar i stödverksamheten ser er som en vän och inser att de i er har en förkämpe och någon att anförtro sig åt – någon som är medveten om deras omständigheter och stöttar dem i deras förhoppningar och strävanden.

Nyligen blev jag kallad att betjäna en syster som varken jag eller min kamrat kände särskilt väl. När jag rådgjorde med Jess, min 16-åriga stödkamrat, föreslog hon klokt: "Vi behöver lära känna henne."

Vi beslutade oss genast för att presentera oss med en selfie och ett sms. Jag höll i telefonen och Jess tryckte på knappen för att ta fotot. Vårt första möjlighet att betjäna var en gemensam insats.

Vid vårt första besök frågade vi vår syster om det fanns något vi kunde ta med i våra böner för henne. Hon berättade om en känslig personlig svårighet och sa att vi väldigt gärna fick be för henne. Hennes ärlighet och tillit skapade genast ett kärleksband. Vilken ljuvlig förmån att få minnas henne i mina dagliga böner.

När ni ber kommer ni att känna den kärlek Jesus Kristus har för dem ni betjänar. Dela med er av den kärleken till dem. Finns det något bättre sätt att föra hans får på bete än att hjälpa dem känna hans kärlek – *genom er*?

Vakade över

Ett annat sätt att utveckla en herdes hjärta är att vaka över hans får. Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kan vi flytta, fixa, reparera och återuppbygga nästan vad som helst. Vi uppfyller snabbt behov med

en hjälpande hand eller ett fat med kakor. Men finns det mer?

Vet våra får att vi vakar över dem med kärlek och att vi går till handling för att hjälpa?

I Matteus 25 läser vi:

"Kom, ni min Fars välsignade, och ta emot det rike som stått berett för er. ...

För jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. ...

Då ska de rättfärdiga svara honom: Herre, när *såg* vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka?

Och när *såg* vi dig som främling och tog emot dig?"⁵

Bröder och systrar, nyckelordet är *såg*. De rättfärdiga såg de nödställda eftersom de gav akt på och lade märke till dem. Vi kan också vara ett vakande öga för att hjälpa och trösta, hylla och till och med drömma. När vi agerar kan vi vara säkra på löftet i Matteus: "Allt vad ni har gjort för en av dessa ... , det har ni gjort för mig."⁶

En vän – jag kallar honom John – berättade vad som kan hända när vi ser ett mindre synligt behov oss någon annan: "En syster i min församling försökte begå självmord. Efter två månader upptäckte jag att ingen i mitt kvorum hade pratat med hennes man om den här traumatiska upplevelsen.

Ledsamt nog hade inte jag heller gjort det. Till slut bjöd jag ut maken på lunch. Han var en blyg man, ofta reserverad. Men när jag sa: 'Din fru försökte begå självmord. Det måste ha varit överväldigande för dig. Vill du prata om det?', så grät han öppet. Vi hade ett förtroligt och hjärtligt samtal och utvecklade en ovanlig närhet och tillit på bara några minuter."

John tillade: "Jag tror att vi har en benägenhet att bara komma förbi med brownies i stället för att ta reda på hur vi ska närma oss situationen med uppriktighet och kärlek."⁷

Våra får kanske lider, är vilse eller har uppsåtligt lämnat oss. Som deras herde kan vi vara bland de första att se deras behov. Vi kan lyssna och ge kärlek utan att döma, och erbjuda hopp och hjälp med den Helige Andens urskiljande vägledning.

Systrar och bröder, världen är i större grad fylld av hopp och glädje tack vare era inspirerade goda gärningar. Allteftersom ni söker Herrens vägledning för att kunna förmedla hans kärlek och se behoven hos dem ni betjänar, öppnas era ögon. Era helgade uppdrag i stödverksamheten ger er den gudomliga rätten till inspiration. Ni kan söka den inspirationen med tillförsikt.

Insamlade i Guds fålla

För det tredje vill vi att våra får ska samlas in i Guds fålla. För att göra det måste vi tänka på var de befinner sig på förbundsstigen och vara villiga att gå med dem under deras resa i tro. Vi har den heliga förmånen att lära känna deras hjärtan och vända dem till deras Frälsare.

Syster Josivini i Fiji hade svårt att se framåt på sin förbundsstig – bokstavligt talat. Josivinis vän såg att hon hade svårt att se skrifterna tydligt nog för att läsa dem. Hon gav Josivini ett par nya läsglasögon och en klargul penna så att hon kunde stryka under namnet Jesus Kristus varje gång han nämndes i Mormons bok. Det som började som en enkel önskan att betjäna och underlätta skriftstudier resulterade i att Josivini besökte templet för första gången – 28 år efter sitt dop.

Vare sig våra får är starka eller svaga, glada eller bedrövade, kan vi se till att ingen vandrar ensam. Vi kan älska dem var de än befinner sig andligen och erbjuda stöd och uppmuntran inför nästa steg framåt. När vi ber och försöker förstå deras hjärtan, vittnar jag om att vår himmelske Fader leder oss och att hans Ande är med oss. Vi har möjlighet att vara "änglar runtomkring" dem medan Herren går framför dem.⁸

Frälsaren ber oss att föra hans får på bete, och att ta hand om hans flock som han skulle göra det. Han ber oss vara herdar för varje nation, varje land. (Och ja, äldste Uchtdorf, vi älskar och behöver schäfrar [på engelska "German shepherds", d.v.s. tyska herdar, ö.a.]) Och han vill att hans ungdomar ska hjälpa till med verket.

Våra ungdomar kan vara några av de starkaste herdarna. De är, som president Russell M. Nelson sa, "bland de allra bästa som Herren *någonsin* sänt till denna jord". De är "ädlar andar", våra "finaste spelare", som följer Frälsaren.⁹ Kan ni föreställa er vilken kraft sådana herdar bidrar med i omsorgen om hans får? I vårt tjänande sida vid sida med de här ungdomarna ser vi underverk.

Unga kvinnor och unga män, vi behöver er. Om ni inte har ett uppdrag i stödverksamheten så tala med er president i Hjälpföreningen eller äldstestyrelsen. De kommer att fröjas över er villighet att se till att hans får är kända och räknade, vakade över och insamlade i Guds fålla.

När dagen kommer för oss att knäböja vid vår älskade Frälsares fötter och vi har gett näring åt hans hjordar, är det min bön att vi liksom Petrus kan svara: "Ja, Herre. Du vet att jag har dig kär."¹⁰ Dessa dina får är *älskade*, de är *trygga*, och de är *hemma*. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 1 Ne. 21:16.
2. Se Joh. 21:15–17; kursivering tillagd.
3. Se Matt. 4:20.
4. Se Russell M. Nelson, "Stödverksamhet", *Liahona*, maj 2018, s. 100.
5. Matt. 25:34–35, 37–38; kursivering tillagd.
6. Matt 25:40.
7. Personlig korrespondens.
8. L&F 84:88.
9. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), broadcasts.lds.org.
10. Joh. 21:15.

Äldste Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas kvorum

I förlikningens anda

Jag vittnar om den själsliga ro som kommer av att vi förlikas med Gud och varandra, om vi är ödmjuka och modiga nog att söka den.

I april, när president Russell M. Nelson presenterade stödverksamheten, betonade han att den var ett sätt att följa de stora buden att älska Gud och att älska varandra.¹ Vi som ledare i kyrkan vill öppet hylla och gratulera er för ert fina gensvar på det området. Vi tackar er för att ni följer vår älskade profet i den här underbara strävan och föreslår att ni inte väntar på särskilt många fler instruktioner. Hoppa bara i bassängen och simma. Rikta in er på de behövande. Stå inte handlingsförlamade och undra om ni ska simma ryggsim eller hundsim. Om vi följer de grundläggande principerna som vi undervisats om, rättar oss efter prästadörets nycklar och söker den Helige Andens vägledning så kan vi inte misslyckas.

Den här morgonen vill jag tala om en ännu mer personlig aspekt av tjänande som inte ges som ett uppdrag, inte inbegriper en schemalagd intervju eller ska rapporteras, utom till himlen. Låt mig ge ett enkelt exempel på den sortens tjänande.

Grant Morrell Bowen var en hårt arbetande, hängiven make och far som, liksom många andra som levde av det som jorden gav, råkade ut för ekonomiska svårigheter när potatis-skörden slog fel. Han och hans fru

Norma skaffade annat arbete och flyttade slutligen till en annan stad, och började bygga upp sin ekonomi igen. Men på grund av en mycket beklaglig händelse blev broder Bowen djupt sårad när biskopen under en intervju för tempelrekommendation var lite skeptisk mot att Morell sa att han betalade fullt tionde.

Jag vet inte vilken av dessa män som hade mer korrekta uppgifter den dagen, men det jag vet är att syster Bowen lämnade den intervjun med en förnyad tempelrekommendation medan broder Bowen gick därifrån i vrede, en vrede som skulle hålla honom borta från kyrkan i 15 år.

Oavsett vem som hade rätt i fråga om tiondet, glömde uppenbarligen både Morrell och biskopen Frälsarens befallning att man ska förlikas med sin motpart utan fördröjning² och Paulus råd: "Låt inte solen gå ner över er vrede."³ Faktum är att de *inte* förlikades och att solen *gick* ner över broder Bowens vrede i flera dagar, sedan veckor, sedan år, vilket förstärker poängen som en av de visaste av de gamla romarna uttryckte när han sa: "Vrede, om den inte hålls tillbaka, är ofta mer [destruktiv] än oförrätten som framkallar den."⁴ Men vi har alltid tillgång till förlikningens mirakel, och på grund av kärlek till familjen och den kyrka som Morell Bowen visste var sann, blev han helt aktiv i kyrkan igen. Låt mig kortfattat berätta hur det gick till.

Broder Bowens son Brad är en god vän till oss och en hängiven områdes-sjuttio som tjänar i södra Idaho. Brad var 11 år när det här hände och i 15 år såg han sin fars religiösa hängivenhet dala. Han bevittnade den fruktansvärda skörd som kommer av att vrede och missförstånd sås. Något behövde göras. Så när tiden närmade sig tacksägelsedagen 1977 satte sig Brad, då en 26-årig elev vid Brigham

Young University, hans fru Valerie och deras nyfödde bebis Mic i sin skraltiga bil, trots dåligt väder, och körde till Billings, Montana. Inte ens det faktum att de körde in i en snövall strax väster om Yellowstone hindrade trion från att tjäna pappa Bowen.

När de anlände bad Brad och hans syster Pam att få tala med sin far i enrum. "Du har varit en underbar pappa", började Brad känslosamt, "och vi har alltid vetat hur mycket du älskade oss. Men någonting är fel, och det har varit fel länge. På grund av att du sårades vid ett tillfälle har hela vår familj lidit i årtal. Vi är trasiga, och bara du kan laga oss igen. Snälla, snälla, efter all den här tiden, kan du inte finna kraften att lägga den beklagliga händelsen med den där biskopen åt sidan och återigen leda den här familjen i evangeliet som du en gång gjorde?"

Tystnaden var total. Sedan såg broder Bowen upp på dessa två, hans barn, ben av hans ben och kött av hans kött⁵ och sa mycket tyst: "Jo. Jo, det kan jag."

Överlyckliga men förbluffade av det oväntade svaret såg Brad Bowen och hans familj hur deras make och far gick till sin dåvarande biskop i en anda av förlikning för att sätta allt till rätta i sitt liv. Som ett fullkomligt svar på detta modiga men oväntade besök slog

biskopen, som ofta hade bett broder Bowen komma tillbaka, sina armar om Morell och höll om honom länge, länge, länge.

På bara några få veckor – det tar inte länge – var broder Bowen fullt engagerad i kyrkan och hade sett till att han var värdig att återvända till templet. Inom kort tog han emot kallet att presidera över en kämpande liten gren på 25 medlemmar och fick den att växa till en församling på över 100. Allt detta skedde för nästan 50 år sedan, men följderna av en sons och en dotters tjänande vädjan till sin egen far och den faderns villighet att förlåta och gå vidare trots andras ofullkomligheter, har lett till välsignelser som fortfarande flödar – och för evigt kommer att fortsätta flöda – över familjen Bowen.

Bröder och systrar, Jesus har bett oss att "leva tillsammans i kärlek"⁶ utan "några ordstrider ibland er".⁷ "Den som har en stridslysten ande är inte av mig", varnade han nephiterna.⁸ Ja, vår relation till Kristus avgörs till stor del av – eller påverkas i alla fall av – vår relation till varandra.

"Om du ... önskar komma till mig, och kommer ihåg att din broder har något emot dig –

gå då bort till din broder och *förlika dig först med [honom]. Och kom sedan till mig med helhjärtat uppsåt, och jag skall ta emot dig.*"⁹

Vi kan nog alla räkna upp en oändlig lista över gamla ärr och sorger och smärtsamma minnen som i denna stund fortfarande fräter sönder friden i någons hjärta eller familj eller grannskap. Oavsett om vi har orsakat smärtan eller drabbats av smärtan, behöver dessa sår botas så att livet kan vara lika givande som Gud avsåg att det skulle vara. Liksom maten i ditt kylskåp som dina barnbarn noggrant håller uppsikt över åt dig, har dessa gamla oförrätter sedan länge passerat bäst före datum. Snälla du, ge inte dyrbar plats i din själ åt dem längre. Som Prospero sa till den ångerfulle Alonso i *Stormen*: "Låt oss ej våra minnen tynga ned med ont, som är förbi."¹⁰

"Förlåt, så blir ni förlåtna",¹¹ lärde Kristus på Nya testamentets tid. Och i vår tid: "Jag, Herren, förlåter den jag vill förlåta, men av er krävs det att ni förlåter alla människor."¹² Men det är också viktigt att vissa av er som lever med sådan smärta noterar vad han *inte* sa. Han sa *inte*: "Ni får inte känna genuin smärta eller verklig sorg över de förödande upplevelser andra har

orsakat er." Han sa *inte heller*: "För att ni helt ska kunna förlåta, måste ni återvända till skadliga förhållanden eller låta övergrepp och destruktiva omständigheter upprepas." Men vilka fruktansvärda kränkningar vi än upplever, kan vi endast höja oss över smärtan genom att vandra längs stigen som leder till sann läkedom. Den stigen är den förlåtelsens stig som Jesus från Nasaret vandrade, han som ropar till oss alla: "Kom ... och följ mig."¹³

Med en sådan uppmaning att vara hans lärjungar och att försöka göra det han gjorde, ber Jesus oss att vara verktyg för hans nåd – att vara "sändebud för Kristus" i "förlikningens tjänst", som Paulus beskriver det för korinterna.¹⁴ Han som botar varje sår, som rättar till varje fel, ber oss att med honom verka i den svåra uppgiften att vara fridsstiftare i en värld som inte kan uppnå den på något annat sätt.

Så, som Phillips Brooks skrev: "Du som låter sorgliga missförstånd leva kvar från år till år, i avsikten att reda ut dem en dag; du som håller eländiga tvister vid liv eftersom du inte helt kan bestämma dig för att det är dags att offra din stolthet och [lösa] dem; du som surt går förbi andra på gatan

och inte talar med dem på grund av enfaldig agg ...; du som låter ... [någons] hjärta värka av längtan efter uppskattande eller vänliga ord, som du avser att uttrycka ... en dag ...: Gå genast och gör det du kanske aldrig får ännu en möjlighet att göra."¹⁵

Mina älskade bröder och systrar, jag vittnar om att förlåtelse och glömande av oförrätter, gamla eller nya, är en central del av Jesu Kristi försonings storslagenhet. Jag vittnar om att sådan andlig lindring i slutändan endast kan komma från vår gudomlige Återlösare, han som rusar till vår hjälp "med läkedom under sina vingar".¹⁶ Vi tackar honom, och vår himmelske Fader som sände honom, för att förnyelse och pånyttfödelse, en framtid fri från gamla sorger och tidigare misstag, inte bara är möjliga – de har redan förvärvats, betalats för, till ett ytterst plågsamt pris som symboliseras av Lammets utgjutna blod.

Med den apostoliska myndighet jag beviljats av världens Frälsare, vittnar jag om den själsliga ro som kommer av att vi förlikas med Gud och varandra, om vi är ödmjuka och modiga nog att söka den. "Upphör att strida med varandra", vädjade Frälsaren.¹⁷ Om du känner till en gammal skada,

reparera den. Ta kärleksfullt hand om varandra.

Mina älskade vänner, i förlikningens anda som vi alla har gemensam ber jag att vi ska vara fridsstiftare – att vi ska älska frid, söka frid, skapa frid, vårda oss om frid. Jag vädjar till er i Fridsfurstens namn, han som vet allt om att få sår "hemma hos sina vänner"¹⁸ men som ändå fann styrkan att glömma och förlåta – och att hela – och att vara glad. Om detta ber jag, för er och för mig, i Herren Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Matt. 22:36–40; Luk. 10:25–28
2. Se Matt. 5:25.
3. Ef. 4:26.
4. Seneca, i Tryon Edwards, *A Dictionary of Thoughts* (1891), s. 21.
5. Se 1 Mos. 2:23.
6. L&F 42:45.
7. 3 Ne. 11:22; se även 3 Ne. 11:28.
8. 3 Ne. 11:29.
9. 3 Ne. 12:23–24; kursivering tillagd.
10. William Shakespeare, *Stormen*, akt 5, scen 1. Övers. Carl August Hagberg.
11. Luk. 6:37.
12. L&F 64:10.
13. Luk. 18:22.
14. Se 2 Kor. 5:18–20.
15. Phillips Brooks, *The Purpose and Use of Comfort* (1906), s. 329.
16. Mal. 4:2; se även 2 Ne. 25:13; 3 Ne. 25:2.
17. L&F 136:23.
18. Sak. 13:6; se även L&F 45:52.

Shayne M. Bowen
i de sjuttios kvorum

Mormons boks roll i omvändelsen

Vi samlar in Israel för sista gången och gör det med Mormons bok, ett av omvändelsens kraftfullaste redskap.

Många människor funderar i dag på om Gud är verklig och på vårt förhållande till honom.

Många vet lite eller inget om hans stora lycksalighetsplan. För mer än 30 år sedan konstaterade president Ezra Taft Benson att "en stor del av ... världen förnekar i dag Frälsarens gudomlighet. De ifrågasätter hans mirakulösa födelse, hans fullkomliga liv och att hans härliga uppståndelse verkligen ägde rum."¹

I vår tid riktas frågorna inte bara mot Frälsaren utan också mot hans kyrka – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga – som han återupprättade genom profeten Joseph Smith. De här frågorna fokuserar ofta på historien, lärdomarna eller tillvägagångssätten i Frälsarens kyrka.

Mormons bok hjälper vårt vittnesbörd att växa

I *Predika mitt evangelium* läser vi: "Kom ... ihåg att vår kunskap [om vår himmelske Fader och hans lycksalighetsplan] kommer från nutida profeter – Joseph Smith och hans efterträdare – vilka får direkt uppenbarelse av Gud. Den första fråga [man] måste ställa sig är därför om Joseph

Smith var en profet, och [man] kan få svar på den frågan genom att be och läsa Mormons bok."²

Mitt vittnesbörd om profeten Joseph Smiths gudomliga kallelse har stärkts när jag under bön har studerat Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi testamente. Jag har handlat enligt Moronis uppmaning att fråga "Gud, den evige Fadern, i Kristi namn" för att veta om Mormons bok är sann.³ Jag vittnar om att jag vet att den är sann. Den kunskapen har kommit till mig, liksom den kan komma till dig, "genom den Helige Andens kraft".⁴

Följande står i inledningen till Mormons bok: "De som får detta gudomliga vittnesbörd [om Mormons bok] av den Helige Anden kommer också genom samma kraft att veta att Jesus Kristus är världens Frälsare, att Joseph Smith är hans uppenbarare och profet i dessa sista dagar samt att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Herrens rike, än en gång grundat på jorden som förberedelse för Messias andra ankomst".⁵

Som ung missionär kallad till Chile fick jag en livsomvälvande lärdom om Mormons boks kraft till omvändelse. Herr Gonzalez verkade i en ansedd position i sin kyrka i många år. Han hade omfattande religiös utbildning, däribland en examen i teologi. Han var stolt över sin bibelkunskap. Det var uppenbart för oss att han var en religiös expert.

Han var mycket medveten om missionärerna från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som tjänade i hans hemstad Lima i Peru. Han ville alltid träffa dem så att han kunde undervisa dem om Bibeln.

En dag, det var nästan som en gåva från himlen i hans sinne, hejdade två missionärer honom på gatan och

frågade om de fick komma till hans hem och prata med honom om skrifterna. Det var en dröm som besannades! Hans böner hade besvarats. Äntligen skulle han få de här vilseledda unga pojkarna att se klart. Han sa att han väldigt gärna ville att de kom hem till honom för att diskutera skrifterna.

Han kunde knappt vänta tills de skulle komma. Han var redo att med hjälp av Bibeln motbevisa deras tro. Han var övertygad om att Bibeln klart och tydligt skulle påvisa deras felaktiga lärdomar. Kvällen för deras möte kom och missionärerna knackade på dörren. Han var upprymd. Äntligen hade hans stund kommit.

Han öppnade dörren och bjöd in missionärerna i sitt hem. En av missionärerna gav honom en blå bok och bar ett uppriktigt vittnesbörd om att han visste att boken innehöll Guds ord. Den andra missionären tillade sitt kraftfulla vittnesbörd om boken, vittnande om att den hade blivit översatt av en nutida profet vid namn Joseph Smith och att den undervisade om Kristus. Missionärerna tackade sedan för sig och lämnade hans hem.

Herr Gonzalez var så besviken. Men han öppnade boken och började bläddra igenom dess sidor. Han läste första sidan. Han läste sida efter sida och slutade inte förrän sent på eftermiddagen dagen därpå. Han läste hela boken och visste att den var sann. Han visste vad han behövde göra. Han ringde missionärerna, tog emot lektionerna och gav upp sitt tidigare liv för att bli medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Där här fina mannen var min lärare på missionärsskolan i Provo, Utah. Broder Gonzalez omvändelseberättelse och kraften i Mormons bok gjorde stort intryck på mig.

När jag kom till Chile uppmanade min missionspresident Royden J. Glade oss att läsa Joseph Smiths vittnesbörd som återges i Joseph Smith – Historien, varje vecka. Han lärde oss att ett vittnesbörd om den första synen var direkt kopplat till vårt eget vittnesbörd om evangeliet och vårt vittnesbörd om Mormons bok.

Jag tog hans uppmaning på allvar. Jag har läst redogörelserna för den första synen och jag har läst Mormons bok. Jag har bett enligt Moronis anvisningar och frågat "Gud, den evige Fadern, i Kristi namn"⁶ om Mormons bok är sann. Jag bär i dag vittne om att jag, liksom profeten Joseph Smith, vet att Mormons bok är "den mest felfria av alla på jorden och vår religions slutsten samt att en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok".⁷ Profeten Joseph Smith sa också: "Ta bort Mormons bok och uppenbarelserna, och var är då vår religion? Vi har ingen."⁸

Personlig omvändelse

När vi har en bättre förståelse om vilka vi är och syftet med Mormons

bok så fördjupas vår omvändelse och blir säkrare. Vi stärks i vår beslutsamhet att hålla de förbund vi har ingått med Gud.

Ett huvudsyfte med Mormons bok är att samla in det skingrade Israel. Den här insamlingen ger alla Guds barn möjlighet att gå in på förbundsstigen och genom att hålla dessa förbund återvända till Faderns närhet. När vi undervisar om omvändelse och döper omvända samlar vi in det skingrade Israel.

Det finns 108 hänvisningar till Israels hus i Mormons bok. I början av Mormons bok säger Nephi: "Ty hela min avsikt är att förmå människor att komma till Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud och bli frälsta".⁹ Abrahams, Isaks och Jakobs Gud är Jesus Kristus, Gamla testamentets Gud. Vi blir frälsta när vi kommer till Kristus genom att leva efter hans evangelium.

Nephi skrev senare:

"Ja, min far talade mycket om icke-judarna och likaså om Israels hus, att de skulle liknas vid ett olivträd vars grenar skulle brytas av och skulle skingras över hela jordens yta. ...

fundamentala sanningen: Alla vår himmelske Faders barn, på båda sidorna av slöjan, förtjänar att få höra budskapet om Jesu Kristi återställda evangelium. De avgör själva om de vill veta mer.”¹³

Det är det vi gör som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga: Vi försöker hjälpa världen förstå – och omvända sig till – Jesu Kristi evangelium. Vi är de ”sista dagarnas insamlare”.¹⁴ Vår uppgift är tydlig. Bröder och systrar, låt oss bli kända för att ha tagit Moronis löfte på allvar, bett och fått till svar att Mormons bok är sann och därefter delat med oss av den kunskapen till andra i ord och – ännu viktigare – i handling.

Mormons boks roll i omvändelsen

Mormons bok innehåller Jesu Kristi evangeliums fullhet.¹⁵ Den leder oss till Faderns förbund vilka, om de hålls, försäkrar oss om hans största gåva – evigt liv.¹⁶ Mormons bok är slutstenen i alla vår himmelske Faders söners och döttrars omvändelse.

Jag citerar åter president Nelson: ”När du fortsätter att dagligen läsa i Mormons bok undervisas du om läran om insamlingen, sanningar om Jesus Kristus, hans försoning och hans evangeliums fullhet som inte finns i Bibeln. Mormons bok är central i Israels insamling. Faktum är att om vi inte hade Mormons bok, skulle den utlovade insamlingen av Israel inte ske.”¹⁷

Låt mig avsluta med Frälsarens ord när han undervisade nephiterna om de utlovade välsignelserna: ”Ni är profeternas barn, och ni är av Israels hus. Och ni tillhör förbundet som Fadern slöt med era fäder, då han sade till Abraham: Och genom din avkomma skall alla jordens släkten bli välsignade.”¹⁸

Och sedan Israels hus förskingrats skulle de åter samlas in. Eller kort sagt: Sedan icke-judarna fått evangeliets fullhet skulle olivträdets naturliga grenar, eller återstoden av Israels hus, ympas in eller komma till kunskap om den sanne Messias, deras Herre och deras Återlösare.”¹⁰

I slutet av Mormons bok påminner även profeten Moroni oss om våra förbund: ”... så att du inte mer må uppblandas, och så att den evige Faderns förbund, som han har slutit med dig, o Israels hus, må bli fullbordat”.¹¹

Den evige Faderns förbund

Vilka är ”den evige Faderns förbund” som Moroni talar om? Vi läser i Abrahams bok:

”Mitt namn är Jehova, och jag känner änden från begynnelsen, därför skall min hand vara över dig.

Och jag skall av dig skapa ett stort folk och jag skall välsigna dig övermåttan och göra ditt namn stort bland alla folk, och du skall bli till välsignelse för dina avkomlingar efter dig, så att de i sina händer skall bära detta ämbete och prästadöme till alla folk.”¹²

President Russell M. Nelson sa nyligen vid en världsomfattande utsändning att ”det här *är* de sista dagarna, och Herren påskyndar sitt verk att insamla Israel. Den insamlingen är det viktigaste som sker på jorden i dag. Inget annat kan jämföras i fråga om omfattning, inget kan jämföras i fråga om betydelse, inget annat kan jämföras i fråga om majestät. Och om ni väljer det, om ni vill, kan ni vara en stor del i det. Ni kan vara en stor del av något stort, något storslaget, något majestätiskt!

När vi talar om *insamlingen*, säger vi helt enkelt den här enkla

Jag vittnar om att vi är söner och döttrar till Gud, Abrahams efterkommande och Israels hus. Vi samlar Israel för sista gången och gör det med Mormons bok – en bok som tillsammans med Herrens Ande är omvändelsens kraftfullaste redskap. Vi leds av en Guds profet, president Russell M. Nelson, som leder Israels insamling i vår tid. Mormons bok är sann. Den har förändrat mitt liv. Jag lovar dig, liksom Moroni och många profeter genom tiderna, att den kan förändra ditt.¹⁹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson* (2014), s. 128.
2. "Vad är syftet med Mormons bok?" *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 109, lds.org/bc/content/shared/content/swedish/pdf/language-materials/36617_swe.pdf?lang=swe.
3. Moro. 10:4.
4. Moro. 10:4.
5. Inledningen till Mormons bok.
6. Moro. 10:4.
7. Inledningen till Mormons bok.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 194.
9. 1 Ne. 6:4.
10. 1 Ne. 10:12, 14.
11. Moro. 10:31.
12. Abr. 2:8–9
13. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (Världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), s. 4, broadcasts.lds.org.
14. Se Jakob 5:72.
15. President Ezra Taft Benson sa: "Herren själv förkunnade att Mormons bok innehåller 'fullheten av Jesu Kristi evangelium' (L&F 20:9). Det innebär inte att den innehåller varje undervisning och varje lärdom som blivit uppenbarad. Snarare innebär det att i Mormons bok finner vi fullheten av de lärdomar som behövs för vår frälsning. Och de lärs ut så tydligt och enkelt att även små barn kan lära sig frälsningens och upphöjelsens vägar" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson*, s.130).
16. Se L&F 14:7.
17. Russell M. Nelson, "Israels hopp", s. 7.
18. 3 Ne. 20:25.
19. Se till exempel Henry B. Eyring, "Mormons bok förändrar ditt liv", *Liahona*, feb. 2004, s.13–18.

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kворum

Sårade

*Gå tålmodigt framåt under dina jordiska prövningars skärseld.
Då ger Frälsarens helande kraft dig ljus, förståelse, frid och hopp.*

Den 22 mars 2016, strax före klockan åtta på morgonen, exploderade två terroristbomber på Bryssels flygplats. Äldste Richard Norby, äldste Mason Wells och äldste Joseph Empey hade tagit syster Fanny Clain till flygplatsen för att flyga till sin mission i Cleveland i Ohio. 32 personer miste livet och alla missionärerna blev skadade.

Den svårast skadade var äldste Richard Norby, 66 år, som tjänade med sin hustru, syster Pam Norby.

Äldste Richard Norby tänker tillbaka på det ögonblicket:

"Jag förstod genast vad som hade hänt.

Richard Norby vårdas på sjukhuset.

Jag försökte springa i säkerhet, men föll genast. ... Jag kunde se att mitt vänstra ben var svårt skadat. Jag [såg] svart, nästan spindelvävsaktigt sot som hängde från båda händerna. Jag drog försiktigt i det, men insåg att det inte var sot utan mitt skinn som hade blivit bränt. Min vita skjorta färgades röd av en skada på ryggen.

När medvetandet om vad som just hade hänt fyllde mitt sinne fick [jag] en mycket tydlig tanke ... Frälsaren visste var jag var, vad som just hade inträffat och [vad] jag upplevde i det ögonblicket."¹

Svåra dagar väntade Richard Norby och hans hustru Pam. Han försattes i medicinsk koma, följd av operationer, infektioner och stor ovisshet.

Richard Norby överlevde, men hans liv skulle aldrig bli detsamma. Två och ett halvt år senare håller hans sår fortfarande på att läka. En benortos ersätter benets förlorade delar. Varje steg skiljer sig från tiden före ögonblicket på Bryssels flygplats.

Varför drabbade det här Richard och Pam Norby?² De hade varit trogna sina förbund, tjänat som missionärer i Elfenbenskusten och fostrat en underbar familj. Det skulle vara förståeligt om någon sa: "Det är inte rättvist! Det är helt enkelt inte rätt! De gav sina liv för

Richard och Pam Norby.

Jesu Kristi evangelium. Hur kunde det här få hända?"

Sådant är jordelivet

Även om detaljerna skiljer sig åt drabbar tragedier, oväntade prövningar och svårigheter – både fysiska och andliga – oss alla, för sådant är jordelivet.

När jag i morse tänkte på talarna under just det här konferensmötet slog det mig att två av dem har förlorat barn och tre av dem har förlorat barnbarn som oväntat har återvänt till sitt himmelska hem. Ingen har sluppit sjukdom och sorg, och som nämnts tidigare gick denna vecka en ängel på jorden som vi alla älskar, syster Barbara Ballard, genom slöjan. President Ballard, vi kommer aldrig att glömma ditt vittnesbörd denna morgon.

Vi söker efter lycka. Vi längtar efter fred och frid. Vi hoppas på kärlek. Och Herren låter ett överflöd av välsignelser regna över oss. Men blandat med glädjen och lyckan är det ett som är säkert: Det kommer att finnas stunder, timmar, dagar, ibland år då din själ är sargad.

I skrifterna står det att vi ska smaka bittert och sött³ och att det ska finnas "en motsats till allting"⁴. Jesus sa: "[Er Fader] låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga."⁵

Sjålasår är inte bara för de rika eller för de fattiga, för en viss kultur, en viss nation eller en viss generation. De kommer till alla och är en del av den erfarenhet vi får av den här jordiska upplevelsen.

De rättfärdiga är inte immuna

Mitt budskap i dag riktar sig särskilt till dem som håller Guds bud, håller sina löften till Gud, och som, i likhet med paret Norby och många andra män, kvinnor och barn i den här världs-omfattande åhörarskaran, ställs inför prövningar och utmaningar som är oväntade och smärtsamma.

Våra sår kan komma av en naturkatastrof eller en olyckshändelse. De kan komma av en otrogen make eller maka, som vänder livet upp och ner för en rättfärdig äkta hälft och barnen. Såren kan komma av depressionens mörker och elände, av en oväntad sjukdom, när någon vi älskar lider eller dör en för tidig död, av sorgen när en släkting förkastar sin tro, av ensamheten när omständigheterna inte leder till en evig livskamrat, eller av hundra andra hjärtskärande, smärtsamma "sorger som ögat inte ser"⁶.

Vi förstår att svårigheter är en del av livet, men när de drabbar oss personligen kan de få oss att tappa andan. Vi behöver vara redo, utan att för den skull vara oroade. Aposteln Petrus sa: "Var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom för att prövas, som om det var något

oväntat som hände er."⁷ Tillsammans med lyckans och glädjens klara färger, vävs mörkare trådar av prövning och tragedi djupt in i väven av vår Faders plan. De här motgångarna, även om de är svåra, blir ofta våra främsta läromästare.⁸

När vi återger den mirakulösa berättelsen om Helamans 2 060 unga krigare citerar vi gärna följande skriftställe:

"Tack vare Guds godhet, och till vår stora förvåning och även till hela härens stora glädje, [var det] inte en enda själ av dem som hade omkommit."

Men versen fortsätter: "Ja, och det fanns inte heller en enda bland dem som inte hade fått många sår."⁹ Varenda en av de 2 060 fick många sår, och var och en av oss kommer att bli sårad i livets strid, fysiskt eller andligt, eller både och.

Jesus Kristus är vår barmhärtige samarier

Ge aldrig upp – oavsett hur djupa såren i själen är, oavsett deras upphov, oavsett var eller hur de uppstod och hur länge de varar, är det inte meningen att du ska dö andligen. Det är meningen att du ska överleva andligen och blomma ut i din tro och tillit till Gud.

Gud skapade inte våra andar till att vara oberoende av honom. Genom sin försonings oskattbara gåva räddar vår Herre och Frälsare Jesus Kristus oss inte bara från döden och förlåter oss våra synder genom vår omvändelse, utan han står också redo att rädda oss från den sargade själens sorg och smärta.¹⁰

Frälsaren är vår barmhärtige samarier¹¹, som sändes att "förbinda dem som har förkrossade hjärtan"¹². Han kommer till oss när andra går förbi. I medkänsla lägger han sin helande balsam på våra sår och förbinder dem. Han bär oss. Han tar hand om oss. Han ber oss: "Kom till mig så att jag kan hela er."¹³

Och Jesus ska lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag, och detta för att han ska kunna ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar och ta på sig våra skröpligheter, så att han kan fyllas av barmhärtighet.¹⁴

Kom ni bedrövade, var ni än försmäktar.

Kom till hans nådastol, knäböj nu där. Frambär ert hjärtas sår, utgjut er smärta.

Ingen sorg på jorden, som himlen ej bär.¹⁵

Vid en tidpunkt då profeten Joseph led oerhört, sa Herren till honom: "Allt detta skall ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo."¹⁶ Hur kan smärtsamma sår tjäna oss till godo? Gå tålmodigt framåt under dina jordiska prövningars skärseld. Då ger Frälsarens helande kraft dig ljus, förståelse, frid och hopp.¹⁷

Ge aldrig upp

Be av allt ditt hjärta. Stärk din tro på Jesus Kristus, på att han är verklig, på hans nåd. Håll fast vid hans ord:

"Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet."¹⁸

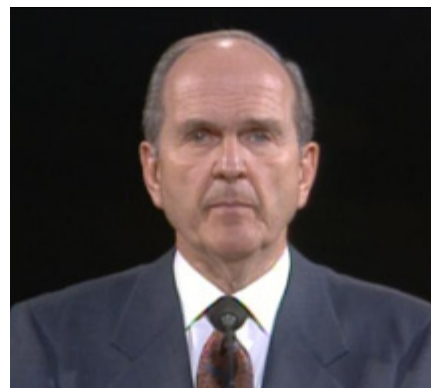
Kom ihåg att omvändelse är en kraftfull andlig medicin.¹⁹ Håll buden och var värdiga Hjälparen, och kom ihåg att Frälsaren lovade: "Jag ska inte lämna er faderlösa, jag ska komma till er."²⁰

Templets frid är en lindrande balsam för den sårade själen. Återvänd till Herrens hus med ditt sårade hjärta och dina släktnamn så ofta som möjligt. Templet ger en klar bild av vår korta tid i dödligheten mot bakgrund av evighetens bredbildsskärm.²¹

Se bakåt, kom ihåg att du bevisade din värdighet i ditt förjordiska tillstånd. Du är ett ädelt barn till Gud och med hans hjälp kan du triumfera i den här fallna världens strider. Du har gjort det förut och du kan göra det igen.

Se framåt. Dina motgångar och sorger är mycket verkliga, men de varar inte för evigt.²² Din mörka natt kommer att ta slut, för Sonen stod upp med läkedom i sina vingar.²³

Paret Norby sa till mig: "Besvikelsen kommer på besök då och då, men får aldrig lov att stanna."²⁴ Aposteln Paulus sa: "Vi är ... trängda men inte instängda, rådvilla men inte rådlösa,

Under generalkonferensen i april 1995 talade president Russel M. Nelson om sin dotter Emily som nyligen hade dött och vittnade om att Jesus Kristus innehar uppståndelsens nycklar.

förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna."²⁵ Du kanske är helt utmattad, men ge aldrig upp.²⁶

Trots dina egna smärtsamma sår sträcker du dig instinktivt ut mot andra och litar på Frälsarens löfte: "Den som mister sitt liv för min skull ska vinna det."²⁷ De sårade som sköter om andras sår är Guds änglar på jorden.

Om några ögonblick ska vi lyssna till vår älskade profet, president Russell M. Nelson, en man med oförskräckt tro på Jesus Kristus, en hoppets och fridens man som älskas av Gud men som inte har undkommit själens sår.

År 1995 fick hans dotter Emily, som var gravid, en cancerdiagnos. Det fanns dagar av hopp och glädje när hennes friska baby hade fötts. Men cancer kom tillbaka och deras älskade Emily lämnade det här livet bara drygt två veckor efter sin trettiosjunde

"Genom att hålla Guds bud", sa president Nelson till de heliga i Puerto Rico, "kan vi finna glädje mitt i de värsta omständigheterna."

födelsedag, sörjd av en kärleksfull make och fem små barn.

På generalkonferensen strax efter hennes bortgång berättade president Nelson: "Jag har fällt många tårar av sorg och på samma gång önskat att jag kunde ha gjort mer för vår dotter. ... Om jag hade ägt uppståndelsens kraft, skulle jag varit frestad att kalla [henne] tillbaka. ... [Men] Jesus Kristus har de nycklarna och kommer att använda sig av dem för Emily ... och för alla människor i Herrens egen tid."²⁸

Förra månaden, när president Nelson besökte de heliga i Puerto Rico och mindes fjolårets förödande orkan, talade han med kärlek och medkänsla:

"[Det här] är en del av livet. Det är därför vi är här. Vi är här för att få en kropp och bli testade och provade. En del av provningarna är fysiska, en del är andliga, och era provningar här har varit både fysiska och andliga."²⁹

"Ni har inte gett upp. Vi är [så] stolta över er. Ni trofasta heliga har förlorat mycket, men genom allt har ni närt er tro på Herren Jesus Kristus."³⁰

"Genom att hålla Guds bud kan vi finna glädje mitt i de värsta omständigheterna."³¹

Alla tårar ska torkas bort

Mina bröder och systrar, det är mitt löfte till er att ni genom att öka er tro på Herren Jesus Kristus kan få större

styrka och hopp. Åt er, de rättfärdiga, ska våra själs läkare, i sin tid och på sitt sätt, läka alla sår.³² Ingen orättvisa, ingen förföljelse, ingen provning, ingen sorg, inget lidande, inget sår – oavsett hur djupt eller hur brett eller hur smärtsamt – stängs ute från trösten, friden och det varaktiga hoppet hos Herren, vars öppna armar och vars sårade händer välkomnar oss tillbaka till hans närhet. Den dagen, vittnar aposteln Johannes, ska de rättfärdiga "som kommer ur den stora nöden"³³ stå "klädda i vita kläder ... inför Guds tron". Lammet ska "slå upp sitt tält över [oss] ... och Gud ska torka alla tårar från [era] ögon".³⁴ Den dagen kommer. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Personligt samtal, 26 jan. 2018.
2. Under ett samtal tidigare i år sa Richard Norby till mig: "Vi tar itu med det som har fallit på vår lott." Han delade följande ur sin dagbok: "De provningar och svårigheter som kommer till oss var och en ger oss möjligheten och förmånen att lära känna Frälsaren bättre och att djupare förstå hans försoningsoffer. Det är honom vi lutar oss mot. Det är honom vi söker. Det är honom vi är beroende av. Det är honom vi har förtroende för. Det är honom vi älskar helhjärtat och utan reservationer. Frälsaren täcker all fysisk och känslomässig smärta som är en del av jordelivet. Han tar smärtan från oss. Han absorberar all vår sorg."
3. Se L&F 29:39.
4. 2 Ne. 2:11.
5. Matt. 5:45.
6. "Lord, I Would Follow Thee", *Hymns*, nr 220.
7. 1 Petr. 4:12.
8. "Och vi skall prova dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem" (Abr. 3:25; se även L&F 101:4–5).
9. Alma 57:25.
10. En vän skrev till mig: "En nästan fem år lång kamp med känslomässigt 'mörker och elände' i olika grad tar en till gränsen av ens förmåga, beslutsamhet, tro och tålamod. Efter dagar av 'lidande' är man trött. Efter veckor av 'lidande' är man helt utmattad. Efter månader av 'lidande' börjar man förlora fotfästet. Efter år av 'lidande' resignerar man inför eventualiteten att man kanske aldrig blir bättre igen. Hoppet blir den mest värdefulla och svåråtgångade gåvan. Kort sagt, jag vet inte hur jag tog mig igenom den här provningen, om det inte var för [Frälsaren]. Det är den enda förklaringen. Jag kan inte förklara hur jag vet det, bara att jag gör det. Tack vare honom klarade jag mig igenom det här."
11. Se Luk. 10:30–35.
12. Se Luke 4:18 i KJV; se även Jes. 61:1.
13. Se 3 Ne. 18:32.
14. Se Alma 7:11–12. "Han ... steg ned under allt, i det att han förstod allt" (L&F 88:6).
15. Se "Come, Ye Disconsolate", *Hymns*, nr 115.
16. L&F 122:7.
17. "[Du] känner ... Guds storhet. Och han skall helga dina lidanden till ditt bästa" (2 Ne. 2:2). "Ty jag vet att var och en som sätter sin lit till Gud skall få stöd i sina provningar och sina bekymmer och sina lidanden och skall bli upphöjd på den yttersta dagen" (Alma 36:3).
18. 2 Kor. 12:9.
19. Se Neil L. Andersen, "The Joy of Becoming Clean", *Ensign*, apr. 1995, s 50–53.
20. Joh. 14:18.
21. "Om det bara är för detta livet vi har vårt hopp till Kristus, då är vi de ömkligaste av alla människor" (1 Kor. 15:19).
22. I Mormons boks första vers förklarade Nephi att han hade erfårit många lidanden under sin levnads lopp (se 1 Ne. 1:1). Senare sa Nephi: "Ändå vände jag mig till Gud, och jag prisade honom hela dagen lång, och jag knotade inte över Herren för mina bedrövelsers skull" (1 Ne. 18:16).
23. Se 3 Ne. 25:2.
24. Personligt samtal, 26 jan. 2018.
25. 2 Kor. 4:8–9.
26. När president Hugh B. Brown besökte Israel fick han en fråga om varför Abraham fick befallningen att offra sin son. Han svarade: "Abraham behövde lära sig något om Abraham" (i Truman G. Madsen, *Joseph Smith the Prophet* [1989], s. 93).
27. Matt. 16:25.
28. Se Russell M. Nelson, "Förbundets barn", *Liahona*, juli 1995, s. 32.
29. Russell M. Nelson i Jason Swensen, "Better Days Are Ahead for the People of Puerto Rico", *Church News*, 9 sep. 2018, s. 4.
30. Russell M. Nelson i Swensen, "Better Days Are Ahead", s. 3.
31. Russell M. Nelson i Swensen, "Better Days Are Ahead", s. 4.
32. Se Russell M. Nelson, "Jesus Kristus – den store läkaren", *Liahona*, nov. 2005, s. 85–88.
33. Upp. 7:14, 13–15.
34. Upp. 7:16–17.

President Russell M. Nelson

Kyrkans rätta namn

Jesus Kristus befälde oss att kalla kyrkan vid hans namn eftersom det är hans kyrka, fylld av hans kraft.

Mina älskade bröder och systrar, den här vackra sabbatsdagen gläds vi tillsammans över våra många välsignelser från Herren. Vi är mycket tacksamma för era vittnesbörd om Jesu Kristi återställda evangelium, för de uppoffringar ni gjort för att bli kvar på eller återvända till hans förbundsstig och för ert helgade tjänande i hans kyrka.

I dag känner jag mig manad att tala till er om ett mycket viktigt ämne. För några veckor sedan gav jag ett uttalande om en kursändring som gäller kyrkans namn.¹ Jag gjorde det här för att Herren inpräntade i mitt sinne vikten av det namn han förkunnat för sin kyrka, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.²

Som man kan vänta sig har gensvaren på det här uttalandet och den reviderade stilguiden³ varit blandade. Många medlemmar rättade omedelbart kyrkans namn i sina bloggar och sociala mediesidor. Andra undrade varför, med allt som händer i världen, det var nödvändigt att betona något så "betydelselöst". Och några sa att det inte gick, så varför ens försöka? Låt mig förklara varför vi bryr oss så mycket om det här. Men först vill jag säga vad det här *inte* är:

- Det är inget namnbyte.
- Det är ingen ny profilering.
- Det är inte bara kosmetiskt.
- Det är inget plötsligt infall.
- Och det är inte betydelselöst.

Men det *är* ett tillrättaläggande. Det *är* Herrens befallning. Joseph Smith gav inte namn åt kyrkan som återställdes genom honom, och det gjorde inte Mormon heller. Det var Frälsaren själv som sa: "Ty så skall min kyrka kallas i de sista dagarna, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga."⁴

Ännu tidigare, år 34 e.Kr., gav den uppståndne Frälsaren samma besked till medlemmarna i sin kyrka när han besökte dem i Amerika. Den gången sa han:

"Ni [skall] kalla kyrkan efter mitt namn. ...

Och hur kan det vara min kyrka om den inte kallas efter mitt namn? Ty om en kyrka kallas efter Moses namn, så är det Moses kyrka. Och om den kallas efter en människas namn, så är det en människas kyrka. Men om den kallas efter mitt namn så är det min kyrka."⁵

Så kyrkans namn är inte förhandlingsbart. När Frälsaren tydligt säger vad hans kyrka ska heta, och till och med inleder förkunnelsen med "så skall min kyrka kallas", menar han allvar. Och om vi låter öknamn användas, använder eller till och med förespråkar öknamn själva, blir han förolämpad.

Vad betyder ett namn eller, i det här fallet, ett öknamn? När det gäller öknamn på kyrkan, som "SDH-kyrkan", "mormonkyrkan" eller "de

sista dagars heligas kyrka” är det viktigaste i dessa namn *frånvaron* av Frälsarens namn. Att ta bort Herrens namn från Herrens kyrka är en stor seger för Satan. När vi *utelämnar* Frälsarens namn, *ignorerar vi* på sätt och vis allt som Jesus Kristus gjorde för oss – även hans försoning.

Se det från hans synvinkel: Före sitt liv här på jorden var han Jehova, Gamla testamentets Gud. Under ledning av sin Fader skapade han denna och andra världar.⁶ Han valde att underkasta sig Faderns vilja och göra något för alla Guds barn som ingen annan kunde göra! Genom att gå med på att komma till jorden som Faderns Enfödde i köttet blev han brutalt smäddad, hånad, bespottad och gisslad. I Getsemanes trädgård tog vår Frälsare på sig *varje* smärta, *varje* synd och *all* den ångest och det lidande som *någonsin* upplevts av dig och mig och av alla som har levt eller någonsin kommer att leva. Under tyngden av denna olidliga börda blödde han ur varje por.⁷ Allt detta lidande intensifierades när han grymt korsfästes på Golgatas kors.

Genom dessa plågsamma upplevelser och den påföljande uppståndelsen – sin gränslösa försoning – gav han odödlighet till alla och friköpte var och en av oss från följderna av synden, på villkor att vi omvänder oss.

Efter Frälsarens uppståndelse och hans apostlars död slungades världen ner i århundraden av mörker. Sedan, år 1820, visade sig Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus för profeten Joseph Smith för att inleda Herrens kyrkas återställelse.

Efter allt han utstått – och efter allt han gjort för mänskligheten – inser jag till min djupa sorg att vi omedvetet har samtyckt till att Herrens återställda kyrka kallats vid andra namn, av vilka vart och ett raderar Jesu Kristi heliga namn!

Varje söndag när vi värdigt tar del av sakramentet, förnyar vi vårt heliga löfte till vår himmelske Fader att vi är villiga att ta på oss hans Sons, Jesu Kristi namn.⁸ Vi lovar att följa honom, omvända oss, hålla hans bud och *alltid* minnas honom.

När vi utelämnar hans namn från hans kyrka tar vi oavsiktligt bort *honom* som det centrala i våra liv.

Att ta på oss Frälsarens namn innebär att förkunna och vittna för andra – genom våra ord och våra handlingar – att Jesus är Kristus. Har vi blivit så rädda för att *stöta oss med* någon som kallar oss ”mormoner” att vi försummat att *försvara* Frälsaren själv, stå upp för honom i just det namn som hans kyrka bär?

Om vi som folk eller enskilda ska få tillgång till kraften i Jesu Kristi

försoning – till att rena och hela oss, till att stärka och förstora oss och till sist till att upphöja oss – måste vi tydligt erkänna honom som källan till den kraften. Vi kan börja med att kalla hans kyrka vid det namn som han påbjudit.

För en stor del av världen är Herrens kyrka just nu förklädd till ”mormonkyrkan”. Men vi som medlemmar i Herrens kyrka vet vem som står i ledningen för den: Jesus Kristus själv. Olyckligtvis kan många som hör ordet *mormon* tro att vi dyrkar Mormon. Så är det inte! Vi hedrar och respekterar den fornamerikanska profeten.⁹ Men vi är *inte* Mormons lärjungar. Vi är Herrens lärjungar.

I den återställda kyrkans tidiga dagar användes benämningar som *mormonkyrkan* och *mormoner*¹⁰ ofta som epitet – som elaka, respektlösa öknamn – avsedda att förneka Guds hand i återställelsen av Jesu Kristi kyrka i denna sista tid.¹¹

Bröder och systrar, det finns många världsliga argument mot att använda kyrkans rätta namn. På grund av den digitala värld vi lever i, och med sökmotoroptimering som hjälper oss alla att hitta informationen vi behöver nästan omedelbart – däribland information om Herrens kyrka – säger kritikerna att en ändring är oklok i nuläget. Andra anser att eftersom vi så allmänt kallas ”mormoner” och ”mormonkyrkan”, borde vi göra det bästa av det.

Om diskussionen gällde varumärket för en organisation som är skapad av människor, kunde de argumenten gälla. Men i den här viktiga frågan ser vi till honom vars kyrka detta är och erkänner att Herrens vägar inte är och aldrig har varit människans vägar. Om vi har tålmod och om vi gör vår del väl, leder Herren oss genom den här

viktiga uppgiften. Vi vet ju att Herren hjälper dem som försöker göra hans vilja, alldeles som han hjälpte Nephi uträtta uppgiften att bygga ett fartyg för att fara över havet.¹²

Vi ska vara artiga och tålmodiga i vår strävan att rätta till de här felen. Ansvarsfulla media kommer att ha förståelse för vår begäran.

Under en tidigare generalkonferens talade äldste Benjamín De Hoyos om en sådan händelse: Han sa:

”För flera år sedan då jag verkade på kontoret för kyrkans informationstjänst i Mexiko, inbjöds [en kamrat och jag] att delta i en pratshow på radio. ... [En av de programansvariga] frågade [oss]: 'Varför har kyrkan ett sådant långt namn? ...' ”

Min kamrat och jag log åt en sådan storartad fråga och började sedan förklara att kyrkans namn inte hade valts av en människa. Det gavs av Frälsaren. ... Programvärden svarade genast och respektfullt: 'Då ska vi mycket gärna upprepa det.' ”¹³

Den berättelsen ger oss ett mönster. En efter en blir det vår uppgift som enskilda att rätta till fel som har smugit sig in under årens lopp.¹⁴ Resten av världen kan följa vårt exempel i att kalla oss vid rätt namn, eller inte. Men det vore motsägelsefullt av oss att bli frustrerade om större delen av världen kallar kyrkan och dess medlemmar med fel namn, om vi själva gör samma sak.

Vår reviderade stilguide är till hjälp här. Där står: ”När ni nämner kyrkans namn för första gången föredrar vi att ni använder hela namnet: 'Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.' När ni behöver använda ett kortare namn [andra gången] uppmanar vi er att använda 'kyrkan' eller 'Jesu Kristi kyrka'. 'Jesu Kristi återställda kyrka' är också korrekt och lämpligt.”¹⁵

Om någon frågar ”Är du mormon?” kan du svara: ”Om du frågar om jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, är svaret ja.”

Om någon frågar ”Är du en sista dagars helig?”¹⁶ kan du svara ”ja, det är jag. Jag tror på Jesus Kristus och är medlem i hans återställda kyrka.”

Mina kära bröder och systrar, jag lovar er att om vi gör vårt bästa för att återställa det rätta namnet på Herrens kyrka, kommer han vars kyrka detta är att utgjuta sin kraft och välsignelser över de sista dagarnas heligas huvuden,¹⁷ på ett sätt som vi aldrig tidigare har sett. Vi ska få Guds kunskap och kraft till hjälp att föra Jesu Kristi återställda evangeliums välsignelser till varje nation, släkte, tungomål och folk och förbereda världen för Herrens andra ankomst.

Så vad betyder ett namn? När det gäller namnet på Herrens kyrka är svaret: ”Allt!” Jesus Kristus befallde oss att kalla kyrkan vid hans namn eftersom det är hans kyrka, fylld med hans kraft.

Jag vet att Gud lever. Jesus är Kristus. Han leder sin kyrka i dag. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Herren har i mitt sinne inpräntat vikten av det namn som han har uppenbarat för sin kyrka, ja Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det finns saker vi behöver göra för att vi ska vara i harmoni med hans vilja. Under de senaste veckorna har ledare och avdelningar i kyrkan påbörjat de nödvändiga stegen för att detta ska ske. Ytterligare information om denna viktiga fråga ges under kommande månader” (Russell M. Nelson i ”Kyrkans namn” [officiellt uttalande, 16 aug. 2018], mormonnewsroom.se).
2. Tidigare presidenter för kyrkan har uttryckt liknande uppmaningar. President George Albert Smith sa till exempel: ”Svik inte Herren genom att kalla kyrkan för mormonkyrkan. Han själv kallade den inte mormonkyrkan” (Conference Report, apr. 1948, s. 160).
3. Se ”Stilguide – Kyrkans namn”, mormonnewsroom.se.
4. L&F 115:4.
5. 3 Ne. 27:7–8.
6. Se Mose 1:33.
7. Se L&F 19:18.

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

8. Se Moro. 4:3; L&F 20:37, 77.
9. Mormon var en av Mormons boks fyra huvudförfattare. De andra är Nephi, Jakob och Moroni. De var alla ögonvittnen om Herren, liksom bokens inspirerade översättare, profeten Joseph Smith.
10. Även ordet *mormoniter* var bland de nedsättande termer som användes (se *History of the Church*, 2:62–63, 126).
11. Andra epitet tycks ha använts på Nya testamentets tid. När aposteln Paulus rannsakades inför Felix, sades han vara "en ledare för nasareernas sekt" (Apg. 24:5). Om användningen av benämningen "nasareerna" skrev en kommentator: "Detta var det namn som vanligtvis användes föraktfullt om kristna. De kallades så eftersom Jesus var från Nasaret" (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], s. 313).
Och en annan skribent kommenterade: "Liksom Herren föraktfullt kallades 'nasarén', (Matt. 26:71) kallade judarna hans lärjungar 'nasareerna'. De ville inte medge att dessa var kristna, *d.v.s.* lärjungar till Messias" (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, red. H. D. M. Spence och Joseph S. Exell [1884], 2:231).
- I samma anda sa äldste Neal A. Maxwell: "Allt genom de heliga skrifternas historia ser vi återkommande försök att förringa profeterna för att kunna avfärda dem – att sätta den eller den etiketten på dem för att minska deras betydelse. För det mesta förbigås de emellertid helt enkelt av sina samtida och av den världsliga historien. Ja, de första kristna kallades helt enkelt 'nasareernas sekt' (Apg. 24:5) (se "Ut ur dunklet", *Nordstjärnan*, rapport från den 154:e halvårskonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 1985, s. 7).
12. Se 1 Ne. 18:1–2.
13. Benjamín De Hoyos, "Kallade till att vara heliga", *Liahona*, maj 2011, s. 106.
14. Vi kan inte styra vad andra kallar oss, men vi styr helt och hållet vad vi kallar oss själva. Hur kan vi förvänta att andra ska använda kyrkans rätta namn om dess medlemmar inte gör det?
15. "Stilguide – Kyrkans namn", mormonnewsroom.se.
16. Termen *helig* används ofta i Bibeln. I Paulus brev till efesierna till exempel använde han ordet *helig* minst en gång i varje kapitel. En helig är en person som tror på Jesus Kristus och försöker följa honom.
17. Se L&F 121:33.

Försök, försök, försök

Frälsaren lägger sitt namn i era hjärtan. Och ni känner Kristi rena kärlek till andra och till er själva.

Mina kära bröder och systrar, jag är tacksam för tillfället att tala till er. Den här konferensen har varit upplyftande och uppbyggande för mig. Psalmerna som sjungits och orden som talats har förts till våra hjärtan genom den Helige Anden. Jag ber att det jag säger ska föras till er genom samme Ande.

För många år sedan var jag förste rådgivare till en distriktspresident i östra Förenta staterna. Mer än en gång, medan vi körde till våra små grenar, sa han: "Hal, när du träffar någon, behandla dem som om de har allvarliga problem. Du kommer att ha rätt mer

än hälften av gångerna." Han hade inte bara rätt; jag har dessutom lärt mig genom åren att hans uppskattning var lågt tilltagen. I dag vill jag uppmuntra er i utmaningarna ni ställs inför.

Vårt jordeliv är av en kärleksfull Gud avsett att vara en prövning och en källa till tillväxt för oss alla. Gud sa följande om sina barn när han skapade världen: "Och vi skall pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befaller dem."¹

Ända från början har proven inte varit lätta. Vi ställs inför prövningar som kommer av att vi har dödliga kroppar. Vi lever alla i en värld där Satans krig mot sanningen och mot vår personliga lycka blir allt mer intensivt. I världen och i ditt liv kan det verka råda allt större oro.

Min försäkran är: Den kärleksfulle Gud som tillåtit dessa prövningar för dig gav dig också ett säkert sätt att klara av dem. Så älskade vår himmelske Fader världen att han sände sin enfödde Son för att hjälpa oss.² Hans Son Jesus Kristus gav sitt liv för oss. Jesus Kristus bar, i Getsemane och på korset, tyngden av alla våra synder. Han upplevde alla sorger, all smärta och följderna av våra synder så att han kunde trösta och stärka oss genom varje prövning i livet.³

Ni minns att Herren sa till sina tjänare:

"Fadern och jag är ett. Jag är i Fadern och Fadern i mig, och i den mån ni har tagit emot mig är ni i mig och jag i er.

Därför är jag mitt ibland er, och jag är den gode herden och Israels klippa. Den som bygger på denna klippa skall aldrig falla."⁴

Vår profet president Russell M. Nelson har gett oss samma försäkran. Dessutom beskrev han ett sätt för oss att bygga på den klippan och lägga Herrens namn i våra hjärtan för att leda oss i våra prövningar.

Han sa: "Ni som kanske ibland känner modet svika er – kom ihåg att livet inte är menat att vara lätt. Prövningar måste uthärdas och sorg bäras längs vägen. När ni minns att 'ingenting är omöjligt för Gud' (Luk. 1:37), ska ni veta att han är er Fader. Ni är söner och döttrar som skapats i hans avbild, berättigade genom er värdighet att få uppenbarelse till hjälp i era rättfärdiga strävanden. Ni får ta på er Herrens heliga namn. Ni kan bli berättigade att tala i Guds heliga namn (se L&F 1:20)."⁵

President Nelsons ord påminner om löftet som ges i sakramentsbönen, ett

löfte som vår himmelske Fader uppfyller när vi gör det som vi i vår tur lovar.

Lyssna till orden: "O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta bröd för alla deras själar som äter därav, så att de kan göra det till minne av din Sons kropp och betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de är villiga att ta på sig din Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud som han har givit dem, så att de alltid kan ha hans Ande hos sig. Amen."⁶

Varje gång vi säger ordet *amen* när den bönen bes å våra vägnar, lovar vi genom att äta av brödet att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn och alltid minnas honom och hålla hans bud. Vi får i vår tur löftet att vi alltid kan ha hans Ande hos oss. Tack vare de här löfterna är Frälsaren den klippa vi alltid kan stå säkert på och inte frukta någon storm vi möter.

När jag begrundat förbundets ord och de löften som medföljer det, har jag undrat vad det innebär att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn.

President Dallin H. Oaks förklarar: "Det är betecknande att vi, när vi tar del av sakramentet, inte intygar att vi *påtar* oss Jesu Kristi namn. Vi betygar

att vi är *villiga* att göra detta. (Se L&F 20:77.) Att vi enbart betygar vår villighet måste innebära att något annat måste äga rum, innan vi konkret tar på oss hans heliga namn i dess viktigaste bemärkelse."⁷

Orden att vi är "villiga att ta på [oss]" hans namn innebär att fastän vi först tog på oss Frälsarens namn när vi döptes, fullbordades det inte vid dopet. Vi måste ständigt arbeta på att ta på oss hans namn hela livet, också när vi förnyar förbundet vid sakramentsbordet och sluter förbund i Herrens heliga tempel.

Så två avgörande frågor för oss alla blir "Vad måste jag göra för att ta på mig hans namn?" och "Hur vet jag när jag gör framsteg?"

President Nelsons ord antyder ett viktigt svar. Han sa att vi kunde ta på oss Frälsarens namn och att vi kunde tala för honom. När vi talar för honom, tjänar vi honom. "Ty hur kan en människa känna den mästare som hon inte har tjänat och som är en främling för henne och är långt borta från hennes hjärtas tankar och avsikter?"⁸

Att tala för honom kräver en bön i tro. Det behövs innerlig bön till vår himmelske Fader för att veta vilka ord vi kan tala för att hjälpa Frälsaren i

hans verk. Vi måste bli värdiga hans löfte: "Antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma."⁹

Men det krävs mer än att tala för honom för att ta på oss hans namn. Det finns känslor i hjärtat vi måste ha för att ha rätt att vara hans tjänare.

Profeten Mormon beskrev de känslor som berättigar oss och ger oss kraft att ta på oss hans namn. Känslorna är bland andra tro, hopp och den kärlek som är Kristi rena kärlek.

Mormon förklarade:

"Ty jag anser att ni har tro på Kristus tack vare er ödmjukhet. Ty om ni inte har tro på honom är ni inte lämpade att räknas bland hans kyrkas folk.

Och vidare, mina älskade bröder, vill jag tala till er om hopp. Hur skulle ni kunna uppnå tro om ni inte har hopp?

Och vad är det ni skall hoppas på? Se, jag säger er att ni genom Kristi försoning och hans uppståndelses kraft skall ha hopp om att kunna uppväckas till evigt liv, och detta tack vare er tro på honom enligt löftet.

Om därför en människa har tro så måste hon ha hopp, ty utan tro kan det inte finnas något hopp.

Och se, jag säger er att hon inte kan ha tro och hopp om hon inte är saktmodig och ödmjuk i hjärtat.

I så fall vore hennes tro och hopp förgäves, ty ingen är godtagbar inför Gud utom de saktmodiga och ödmjuka i hjärtat. Och om en människa är saktmodig och ödmjuk i hjärtat, och genom den Helige Andens kraft bekänner att Jesus är Kristus, måste hon ha kärlek, ty om hon inte har kärlek är hon ingenting. Därför måste hon ha kärlek."

Efter att ha beskrivit den kärleken, fortsätter Mormon:

"Men den kärlek som är Kristi rena kärlek består för evigt, och var och en som på den yttersta dagen befinns vara fylld därav, med honom är allt väl.

Därför, mina älskade bröder, be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare, så att ni kan bli Guds söner, så att vi, när han visar sig, skall bli lika honom, ty vi skall se honom sådan han är, så att vi kan ha detta hopp och så att vi kan bli renade alldeles som han är ren. Amen."¹⁰

Mitt vittnesbörd är att Frälsaren lägger sitt namn i era hjärtan. För många av er ökar tron på honom. Ni känner större hopp och optimism. Och ni känner Kristi rena kärlek till andra och till er själva.

Jag ser den i missionärerna som tjänar över hela världen. Jag ser den

i medlemmar som pratar med sina vänner och släktingar om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Män, kvinnor, ungdomar och till och med barn tjänar av kärlek till Frälsaren och till sin nästa.

Så snart det rapporteras om katastrofer världen över planerar medlemmar att komma till undsättning, ibland över haven, utan att bli ombedda. Ibland har de svårt att vänta tills ödelagda områden kan ta emot dem.

Jag inser att en del av er som lyssnar i dag kan känna att er tro och ert hopp överskuggas av era problem. Och ni kanske längtar efter att känna kärlek.

Bröder och systrar, Herren ger tillfällen nära er att känna och dela med er av hans kärlek. Ni kan be med tillförsikt att Herren ska leda er till att älska någon åt honom. Han besvarar böner från ödmjuka frivilliga som ni. Ni ska känna Guds kärlek till er och till dem ni tjänar i hans ställe. När ni hjälper Guds barn i deras svårigheter, känns era egna problem lättare att bära. Er tro och ert hopp stärks.

Jag är ett ögonvittne till denna sanning. Under ett helt liv har min hustru talat för Herren och tjänat människor åt honom. Som jag tidigare nämnt, sa en av våra biskopar en gång till mig: "Jag är förundrad. Varje gång jag hör talas om att en medlem i församlingen har problem, skyndar jag till hjälp. Men när jag kommer fram verkar det som om din hustru redan varit där." Så har det varit på alla de platser där vi har bott i 56 år.

Nu kan hon bara säga några få ord om dagen. Hon får besök av människor som hon älskat åt Herren. Varje kväll och morgon sjunger jag psalmer med henne och vi ber. Jag själv måste uttala böner och sjunga sångerna. Ibland ser jag hur hon ljudlöst formar orden till psalmerna. Hon föredrar barnens

sånger. Den känsla hon verkar tycka bäst om sammanfattas i sången "Jag vill gärna likna Jesus".¹¹

Häromdagen, när vi sjungit orden i refrängen: "Älska varandra, som Jesus har sagt. Han har sin kärlek i människan lagt", sa hon stilla men tydligt: "Försök, försök, försök." Jag tror att hon ska finna när hon möter vår Frälsare, att han har lagt sitt namn i hennes hjärta och att hon har blivit som han. Han bär henne genom hennes problem nu, så som han ska bära er genom era.

Jag bär mitt särskilda vittnesbörd om att Frälsaren känner och älskar dig. Han vet ditt namn, som du vet hans. Han vet vilka problem du har. Han har upplevt dem. Genom sin försoning har han övervunnit världen. Genom att vara villig att ta hans namn på dig, kan du lyfta otaliga andras bördor. Och så småningom ska du finna att du känner Frälsaren bättre och att du älskar honom mer. Hans namn ska finnas i ditt hjärta och vara fäst i ditt minne. Det är vid det namnet du kommer att kallas. Jag vittnar om detta, med tacksamhet för hans kärleksfulla omsorg om mig, mina nära och kära och om er, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Abr. 3:25.
2. Se Joh. 3:16–17.
3. Se Alma 7:11–12.
4. L&F 50:43–44.
5. Se Russell M. Nelson, "För Gud kan intet vara omöjligt," *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 32.
6. L&F 20:77.
7. Dallin H. Oaks, "Att ta på oss Jesu Kristi namn", *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 1985, s. 74–75.
8. Mosiah 5:13.
9. L&F 1:38.
10. Moro. 7:39–44, 47–48.
11. Se "Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s. 40–41.

Brian K. Ashton

andre rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap

Fadern

Var och en av oss har potentialen att bli som Fadern. För att bli det måste vi tillbe Fadern i Sonens namn.

I hela sitt liv har min fru Melinda helhjärtat försökt vara en trofast lärjunge till Jesus Kristus. Trots det började hon som ung känna sig ovärdig sin himmelske Faders kärlek och välsignelser eftersom hon missförstod hans natur. Lyckligtvis fortsatte Melinda att hålla buden trots sin sorgsenhet. För bara några år sedan hade hon en del upplevelser som hjälpte henne att bättre förstå Guds natur, som hans kärlek till sina barn och hans tacksamhet för våra ofullkomliga ansträngningar att utföra hans verk.

Hon förklarar hur det har påverkat henne: "Nu känner jag mig säker på att vår Faders plan fungerar, att han

personligen har investerat i vår framgång och att han ger oss de lärdomar och upplevelser som vi behöver för att återvända till honom. Jag ser mig själv och andra mer som Gud ser oss. Jag kan vara förälder, undervisa och tjäna med mer kärlek och mindre rädsla. Jag känner frid och tillförsikt i stället för oro och osäkerhet. I stället för att känna mig dömd känner jag mig stöttad. Min tro är mer viss. Jag känner min Faders kärlek oftare och djupare."¹

Att ha "en *rätt* uppfattning om [vår himmelske Faders] natur, fullkomlighet och egenskaper" är nödvändigt för att utöva den tro som krävs för att uppnå

upphöjelse.² En korrekt förståelse av vår himmelske Faders natur kan förändra vårt sätt att se på oss själva och andra och hjälpa oss att förstå Guds enorma kärlek till sina barn och hans stora önskan att hjälpa oss bli som han. En felaktig syn på hans natur kan få oss att känna oss oförmögna att någonsin kunna komma tillbaka till honom.

Min avsikt i dag är att undervisa om grundläggande lärosatser om Fadern som låter oss var och en, men speciellt de som undrar om Gud älskar dem, bättre förstå hans sanna natur och utöva större tro på honom, hans Son, och hans plan för oss.

Det förjordiska livet

I det förjordiska livet föddes vi som andar till himmelska föräldrar och levde hos dem som en familj.³ De kände oss, undervisade oss och älskade oss.⁴ Vi hade en stark önskan om att bli som vår himmelske Fader. Men för att kunna bli som han, insåg vi att vi måste

1. få förhärligade, odödliga, fysiska kroppar⁵
2. gifta oss och bilda familjer genom prästadörets beseglingsmakt⁶ och
3. förvärva all kunskap, makt och alla gudomliga egenskaper.⁷

Följaktligen utformade Fadern en plan som under vissa förutsättningar⁸ skulle låta oss få fysiska kroppar som skulle bli odödliga och förhärligade i uppståndelsen; gifta oss och bilda familjer i dödligheten, eller efter dödligheten⁹ för de trofasta som inte fick den här möjligheten; framåtskrida mot fullkomlighet och slutligen återvända till våra himmelska föräldrar för att leva med dem och våra familjer i ett tillstånd av upphöjelse och evig lycka.¹⁰

Skrifterna kallar det här frälsningsplanen.¹¹ Vi var så tacksamma för den här planen att vi när den framlades för oss ropade av glädje.¹² Var och en av oss gick med på planens villkor, som innefattade jordelivets erfarenheter

och utmaningar som skulle hjälpa oss utveckla gudomliga egenskaper.¹³

Jordelivet

Under dödligheten ger vår himmelske Fader oss de förutsättningar vi behöver för att utvecklas inom hans plan. Fadern frambringade Jesus Kristus i köttet¹⁴ och försåg honom med gudomlig hjälp så att han kunde uppfylla sitt uppdrag i dödligheten. Vår himmelske Fader hjälper oss var och en på samma sätt om vi strävar efter att hålla hans bud.¹⁵ Fadern ger oss handlingsfrihet.¹⁶ Våra liv är i hans händer och våra "dagar är kända" och "skall inte bli förkortade".¹⁷ Och han ser till att allt till slut samverkar till det bästa för dem som älskar honom.¹⁸

Det är vår himmelske Fader som ger oss vårt dagliga bröd,¹⁹ som innefattar både maten vi äter och styrkan vi behöver för att hålla hans bud.²⁰ Fadern skänker goda gåvor.²¹ Han hör och besvarar våra böner.²² Vår himmelske Fader frälser oss från det onda om vi låter honom göra det.²³ Han gråter över oss när vi lider.²⁴ I slutändan kommer alla våra välsignelser från Fadern.²⁵

Vår himmelske Fader vägleder oss och ger oss de upplevelser vi behöver beroende på våra styrkor, svagheter och val så att vi kan bära god frukt.²⁶ Fadern tuktar oss vid behov eftersom han älskar oss.²⁷ Han är en "Rådens Människa",²⁸ som rådgör med oss om vi ber honom göra det.²⁹

Det är vår himmelske Fader som sänder både inflytandet från den Helige Anden och dess gåva in i våra liv.³⁰ Genom den Helige Andens gåva kan Faderns härlighet – eller intelligens, ljus och kraft – bo i oss.³¹ Om vi strävar efter att få mer ljus och sanning tills vi har blicken fäst endast på Guds ära, sänder vår himmelske Fader löftets Helige Ande för att besegla oss till

evigt liv och uppenbarar sitt ansikte för oss – antingen i det här livet eller i nästa.³²

Livet efter döden

I andevärlden efter döden fortsätter vår himmelske Fader att utgjuta den Helige Anden och sända missionärer till dem som behöver evangeliet. Han besvarar böner och hjälper dem som saknar ställföreträdande frälsande förrättningar att få dem.³³

Fadern uppväckte Jesus Kristus och gav honom makt att åstadkomma uppståndelsen,³⁴ genom vilken vi får odödliga kroppar. Frälsarens återlösning och uppståndelse för oss tillbaka till Faderns närhet, där vi blir dömda av Jesus Kristus.³⁵

De som förlitar sig på "den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd"³⁶ får ta emot förhärjad kroppar liksom Faderns³⁷ och vistas hos honom "i ett tillstånd av oändlig lycka".³⁸ Där kommer Fadern att torka alla tårar från våra ögon³⁹ och hjälpa oss fortsätta vår färd mot att bli som han.

Som ni förstår finns vår himmelske Fader alltid där för oss.⁴⁰

Faderns utmärkande egenskaper

För att bli som Fadern måste vi utveckla hans utmärkande egenskaper. Vår himmelske Faders fullkomlighet och egenskaper innefattar följande:

- Fadern är "Oändlig och Evig".⁴¹
- Han är fullkomligt rättvis, barmhärtig, god och långmodig, och han vill bara vårt bästa.⁴²
- Vår himmelske Fader är kärlek.⁴³
- Han håller sina förbund.⁴⁴
- Han förändras inte.⁴⁵
- Han kan inte ljuga.⁴⁶
- Fadern gör inte skillnad på människor.⁴⁷

- Han vet allt – det förflutna, nuvarande och framtida – från begynnelsen.⁴⁸
- Vår himmelske Fader är intelligent⁴⁹ än oss alla.⁵⁰
- Fadern är allsmäktig⁵¹ och gör allt han i sitt hjärta bestämmer sig för att göra.⁵²

Bröder och systrar, vi kan ha förtroende för och förlita oss på Fadern. Eftersom vår himmelske Fader har ett evigt perspektiv, kan han se sådant som vi inte kan se. Hans glädje, verk och härlighet är att åstadkomma vår odödlighet och upphöjelse.⁵³ Allt han gör är till vår nytta. Han "är mer angelägen om [vår] eviga lycka än [vi själva] är".⁵⁴ Och han "skulle inte vilja att [vi] behövde uppleva ett enda ögonblick av svårigheter utöver det som är absolut nödvändigt för [vår] egen skull eller för [våra] nära och käras skull".⁵⁵ Därför fokuserar han på att hjälpa oss utvecklas, inte på att döma och fördöma oss.⁵⁶

Att bli som vår Fader

Som andliga söner och döttrar till Gud har var och en potentialen att bli som Fadern. För att bli det måste vi tillbe Fadern i Sonens namn.⁵⁷ Vi gör det genom att sträva efter att lyda Faderns vilja, som Sonen gjorde,⁵⁸ och genom att ständigt omvända oss.⁵⁹ När vi gör detta får vi "motta nåd för nåd" tills vi mottar Faderns fullhet⁶⁰ och förlänas hans "natur, fullkomlighet och egenskaper".⁶¹

Med tanke på avståndet mellan det som vi är som dödliga varelser och det som vår himmelske Fader har blivit, är det inte förvånande att det finns de som känner att det är ouppnåeligt att bli som Fadern. Likväl är skrifterna tydliga. Om vi i tro håller oss till Kristus, omvänder oss och söker Guds nåd genom lydnad, blir vi så småningom som Fadern. Jag finner stor tröst i det faktum att de som strävar efter att vara lydiga får "motta nåd för nåd" och i slutänden "motta hans fullhet".⁶² Med andra ord kan vi inte på egen hand bli som Fadern.⁶³ Snarare blir vi det genom nådegåvor, vissa stora men de flesta små, som bygger vidare på varandra tills vi har en fullhet. Men, bröder och systrar, den kommer!

Jag uppmanar er att lita på att vår himmelske Fader vet hur han ska upphöja er. Sök hans dagliga, upprätthållande hjälp och sträva framåt med tro på Kristus även när ni inte kan känna Guds kärlek.

Det finns mycket vi inte förstår när det gäller att bli som Fadern.⁶⁴ Men jag kan med vissnet vittna om att vår strävan efter att bli som Fadern är värd varenda uppoffring.⁶⁵ De uppoffringar vi gör här i dödligheten, oavsett hur stora de är, går helt enkelt inte att jämföra med den omätbara glädje, lycka och kärlek vi kommer att känna hos Gud.⁶⁶ Om ni kämpar med att tro på att det är värt de uppoffringar ni ombeds göra, kallar Frälsaren på er med orden: "Ni har ännu inte förstått hur stora välsignelser Fadern ... har berett åt er ... ni kan inte bära allt nu. Var dock vid gott mod, ty jag skall leda er."⁶⁷

Jag vittnar om att er himmelske Fader älskar *er* och vill att *ni* ska leva med honom igen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Författarens egna anteckningar; se även D. Melinda Ashton, "The Holy Ghost:

- Direction, Correction, and Warning" (kvinnokonferens vid Brigham Young University, 28 apr. 2016), byutv.org.
2. *Lectures on Faith* (1985), s. 38.
 3. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145; "Mother in Heaven", Gospel Topics, topics.lds.org.
 4. Aposteln Paulus antydde att vi kände Fadern så väl att våra själar fortfarande längtar efter att kalla honom *Abba*, som betyder "pappa", ett ord som förbehålls fäder som vi står mycket nära (se Rom. 8:15).
 5. Se L&F 130:22.
 6. Se L&F 132:19–20.
 7. Se Matt. 5:48; se även 2 Petr. 1:3–8.
 8. Dessa villkor var att vi skulle hålla vårt första tillstånd (se Abr. 3:26) och sedan under jordelivet utöva tro på Jesus Kristus och hans försoning, omvända oss, bli döpta genom nedsänkning av någon som har prästadömetts myndighet från Gud, motta den Helige Andens gåva och hålla ut intill änden (se 3 Ne. 27:16–20).
 9. President Dallin H. Oaks har sagt: "En del som lyssnar till detta budskap säger förmodligen: 'Men jag då?' Vi vet att många världiga, underbara sista dagars heliga för närvarande saknar de idealiska tillfällena och nödvändiga omständigheterna för sitt framåtskridande. Livet som ensamstående, barnlöshet, död och skilsmässa går över idealen och fördröjer uppfyllandet av de utlovade välsignelserna. ... Men dessa missträknningar är endast tillfälliga. Herren har lovat att ingen välsignelse i evigheten ska förnekas hans söner och döttrar som håller buden, är trogna sina förbund och vill göra det rätta" ("Den stora lyckalighetsplanen", *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 72).
 10. Se Mosiah 2:41.
 11. Se Alma 42:5; den kallas även återlösningensplanen (se t.ex. Jakob 6:8) och lyckalighetsplanen (se Alma 42:8, 16).
 12. Se Job 38:4–7.
 13. Se till exempel Hebr. 5:8; 12:11; Eth. 12:27. Åtminstone till en början ser några av de svårigheter vi ställs inför i dödligheten med vår begränsade kunskap ut som om de hindrar oss från att uppnå några av de utlovade välsignelser vi hoppats mest på. Trots dessa skenbara motsägelser kommer Gud att ge oss varenda utlovad välsignelse om vi förblir trofasta.
 14. Se Luk. 1:31–35; Joh. 1:14; 1 Ne. 11:18–21; HFS, "Jesus Kristus", scriptures.lds.org.
 15. Se L&F 93:4–5, 16–17, 19–20.
 16. Se Mose 7:32.
 17. L&F 122:9.
 18. Se Rom. 8:28.

19. Se Matt. 6:11.
 20. Se N. Eldon Tanner, "Bönens betydelse", *Nordstjärnan*, aug. 1974, s. 339–342.
 21. Se Luk. 11:10–13; Jak. 1:17.
 22. Se Luk. 11:5–10; JST, Luke 11:5–6 (i Luke 11:5, fotnot a); 3 Ne. 13:6.
 23. Se Matt. 6:13.
 24. Se Mose 7:31–40.
 25. Se Jak. 1:17.
 26. Se Joh. 15:1–2; L&F 122:6–7.
 27. Se Hebr. 12:5–11; L&F 95:1.
 28. Mose 7:35.
 29. Se Alma 37:12, 37.
 30. Se Joh. 14:26; 2 Ne. 31:12.
 31. Se Joh. 17:21–23, 26; L&F 93:36.
 32. Se L&F 76:53; 88:67–68.
 33. Se 1 Petr. 4:6. Äldste Melvin J. Ballard berättade varför en man han döpte hade slutit sig till kyrkan: "Jag fick veta att hans förfäder i andevärlden hade tagit emot evangeliet för längesedan och hade bett att några av deras släktingar på jorden skulle öppna dörren för dem, och att deras böner hade hjälpt och Herren hade väglett missionärerna till den här mannens dörr" (i Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard, Crusader for Righteousness* [1966], s. 250).
 34. Se Morm. 7:5–6; se även Joh. 5:21, 26; 1 Kor. 6:14; 2 Ne. 9:11–12; Alma 40:2–3; 3 Ne. 27:14.
 35. Se Joh. 5:22; Jakob 6:9; Alma 11:44; Hel. 14:15–18. Kristi försoning övervinner alla följder av Adams fall, inte minst den fysiska och den andliga döden, vilka båda måste övervinnas för att vi ska kunna återvända till vår himmelske Faders närhet. De som har omvänt sig från sina synder får bo hos Fadern och Sonen för evigt. Men, de som inte har omvänt sig får lida en andra död, som orsakas av deras egna synder (se Hel. 14:15–18).
 36. 2 Ne. 2:8.
 37. Se L&F 76:56; 88:28–29.
 38. Mosiah 2:41.
 39. Se Upp. 7:17.
 40. Se Mose 7:30. Vår himmelske Fader fortsätter till och med att vaka över och sörja för dem som är i det terrestriala riket genom Jesu Kristi och andra celestia
- varelser betjäning (se L&F 76:77, 87) och för dem som är i det telestiala riket genom den Helige Andens och änglars betjäning (se L&F 76:86, 88).
41. Mose 7:35; se även Ps. 90:2.
 42. Se Ps. 103:6–8; Luk. 6:36; Mose 7:30.
 43. Se 1 Joh. 4:16.
 44. Se L&F 84:40.
 45. Se Jak. 1:17.
 46. Se 4 Mos. 23:19.
 47. Se Apg. 10:34–35.
 48. Se 1 Ne. 9:6; L&F 130:7.
 49. Dictionary.com definierar *intelligens* som "förmåga till inläring, till att resonera, förstå och liknande former av mental aktivitet; en naturlig förmåga att greppa sanningar, samband, fakta, innebörder o.s.v." och "kunskap".
 50. Se Abr. 3:19. Jesus Kristus som förhärliad, fullkomnad varelse är också intelligentare än oss alla.
 51. Se Upp. 21:22.
 52. Se Abr. 3:17.
 53. Se Mose 1:39.
 54. Richard G. Scott, "Förtrösta på Herren", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 17.
 55. Richard G. Scott, "Förtrösta på Herren", s. 16.
 56. Se Joh. 5:22; Mose 1:39. Det är Satan och vi själva som fördömer oss (se Upp. 12:10; Alma 12:14).
 57. Se Joh. 4:23; L&F 18:40; 20:29.
 58. Se 3 Ne. 11:11; L&F 93:11–19.
 59. Omvändelse är den process genom vilken vi förändrar vår innersta natur så att vi blir som Gud. Därför bör vi ständigt omvända oss, inte bara omvända oss, när vi "gör något fel".
 60. Se L&F 93:19–20.
 61. *Lectures on Faith*, s. 38; se även Moro. 7:48; 10:32–33; L&F 76:56, 94–95; 84:33–38.
 62. L&F 93:20; kursivering tillagd.
 63. Se Moro. 10:32–33; L&F 76:69, 94–95.
 64. Varför kan eller vill inte Gud uppenbara mer om processen att bli som han? Ärligt talat känner jag inte till alla orsaker. Men det finns åtminstone två som jag faktiskt förstår. Den första är att vissa saker helt enkelt är ofattbara i vårt dödliga tillstånd (se L&F 78:17). Det kanske kan jämföras med att försöka förklara internet för någon som levde på medeltiden. Bakgrunden och perspektivet saknas, helt enkelt. Och den andra är att nådegåvor ofta kommer till oss just på grund av att vi måste vändas över och kämpa med att inte veta.
 65. De uppoffringar vi ombeds göra kan vara nödvändiga för att vi ska kunna bli fullkomnade (se JST, Hebrews 11:40 [i Hebrews 11:40, fotnot a]).
 66. Se Rom. 8:18.
 67. L&F 78:17–18.

Äldste Robert C. Gay
i de sjuttios presidentskap

Att ta på oss Jesu Kristi namn

Må vi trofast ta på oss Jesu Kristi namn – genom att se som han ser, tjäna som han tjänade och lita på att hans nåd är tillräcklig.

Mina medbröder och -systrar, när jag nyligen begrundade president Nelsons uppmaning att kalla kyrkan vid dess uppenbarade namn, slog jag upp vad Frälsaren sa till nephiterna om kyrkans namn.¹ När jag läste Frälsarens ord slogs jag av att han också sa till folket: "Ni måste ta på er Kristi namn."² Det fick mig att rannsaka mig själv och fråga: Tar jag på mig Frälsarens namn på det sätt som han skulle vilja att jag gör?³ I dag vill jag dela med mig av några av de intryck jag fått som svar på min fråga.

För det första: Att ta på oss Kristi namn innebär att vi trofast strävar efter att se som Gud ser.⁴ Hur ser Gud på människor? Joseph Smith sa: "Medan en del av mänskligheten dömer och fördömer den andra utan barmhärtighet, betraktar universums store Förälder hela människosläktet med faderlig omtanke och uppmärksamhet. ... Hans kärlek [är] ofattbar."⁵

För några år sedan gick min äldre syster bort. Hon hade ett svårt liv. Hon kämpade med evangeliet och var aldrig riktigt aktiv. Hennes man övergav deras äktenskap och lämnade henne med fyra barn att ta hand om.

Kvällen när hon gick bort gav jag henne en välsignelse, med hennes barn närvarande, så att hon fridfullt skulle kunna återvända hem. I den stunden insåg jag att jag alltför ofta definierat min systers liv utifrån hennes prövningar och hennes inaktivitet. När jag lade mina händer på hennes huvud den kvällen fick jag en allvarlig

tillrättavisning av Anden. Jag blev plötsligt medveten om hennes godhet och såg henne så som Gud såg henne – inte som någon som hade svårt för evangeliet och livet utan som någon som hade tvingats hantera svåra problem som jag inte hade. Jag såg henne som en enastående mamma som trots stora motgångar hade fostrat fyra fina, härliga barn. Jag såg henne som en vän till vår mor, som hon tog sig tid att ta hand om och stötta när vår far hade gått bort.

Under denna sista kväll med min syster kändes det som om Gud frågade mig: "Kan du inte se att alla runt omkring dig är heliga varelser?"

President Brigham Young sa:

"Jag vill uppmana de heliga ... att se män och kvinnor som de är och inte som de själva är."⁶

Hur ofta säger vi inte 'den personen har gjort fel och kan inte vara en helig.' ... Vi hör någon svära eller ljuga ... [eller] bryta mot sabbatsbudet. ... Döm inte en sådan person,

för ni känner inte till Herrens planer för dem ... [utan] ha överseende med dem.”⁷

Kan någon av er föreställa sig att vår Frälsare inte skulle lägga märke till dig eller dina bördor? Frälsaren såg på samariern, äktenskapsbryterskan, tullindrivaren, den spetälske, den mentalsjuka och syndaren med samma ögon. Alla var hans Faders barn. Alla kunde återlösas.

Kan ni föreställa er att han skulle vända sig bort från någon som tvivlar på sin plats i Guds rike eller från någon som lider på något sätt?⁸ Det kan inte jag. I Kristi ögon är varje själ ovärderlig. Ingen är förutbestämd att misslyckas. Evigt liv är möjligt för alla.⁹

Jag lärde mig en viktig läxa av Andens tillrättavisning vid min systers sida: att när vi ser människor som han ser dem, fördubblas vår seger – återlösning för dem vi berör och återlösning för oss själva.

För det andra: För att ta på oss Kristi namn måste vi inte bara se

människor som Gud ser dem, vi måste också utföra hans verk och tjäna så som han tjänade. Vi följer de två största buden, underkastar oss Guds vilja, samlar Israel och låter vårt ljus ”lysa för människorna”.¹⁰ Vi tar emot och lever efter förbunden och förrättningarna i hans återställda kyrka.¹¹ När vi gör det, begåvar Gud oss med kraft att välsigna oss själva, våra familjer och andra människor.¹² Fråga dig själv: ”Känner jag någon som inte behöver himlens krafter i sitt liv?”

Gud utför under bland oss när vi helgar oss.¹³ Vi helgar oss genom att rena vårt hjärta.¹⁴ Vi renar våra hjärtan när vi hörsammar honom,¹⁵ omvänder oss från våra synder,¹⁶ blir förändrade¹⁷ och älskar som han älskar.¹⁸ Frälsaren frågade oss: ”För om ni älskar dem som älskar er, vilken lön får ni för det?”¹⁹

Jag hörde nyligen talas om en händelse i äldste James E. Talmages liv som fick mig att stanna upp och begrunda hur jag älskar och tjänar

andra runt omkring mig. Som ung lärare, innan han blev apostel, mitt under den dödliga difteriepidemin år 1892, upptäckte äldste

Talmage en främmande familj som inte var medlemmar i kyrkan, som bodde nära honom och hade drabbats av sjukdomen. Ingen ville ta risken att besöka det sjukdomsdrabbade hemmet. Men äldste Talmage begav sig genast dit. Han fann fyra barn: en två-och-ett-halvt-åring som låg död på sängen, en femåring och en tioåring i svåra plågor och en medtagen trettonåring. Föräldrarna led av sorg och utmattnings.

Äldste Talmage tog hand om de döda och de levande, sopade golven, bar ut de smutsiga kläderna och brände trasor täckta med smittan. Han arbetade hela dagen och återvände nästa morgon. Tioåringen dog under natten. Han lyfte upp och höll femåringen. Hon hostade blodigt slem över hela hans ansikte och hans kläder. Han skrev ”Jag kunde inte lägga ner henne”, och han höll henne tills hon dog i hans armar. Han hjälpte till att begrava alla tre barnen och ordnade med mat och kläder till den sörjande familjen. När broder Talmage kom hem kastade han alla sina kläder, badade i zinklösning, isolerade sig från sin familj för att inte smitta dem, och genomled ett milt utbrott av sjukdomen.²⁰

Så många liv omkring oss står på spel. Heliga tar på sig Frälsarens namn genom att bli heliga och genom att tjäna alla oavsett vilka de är – liv räddas när vi gör det.²¹

Slutligen tror jag att vi, för att ta på oss Frälsarens namn, måste lita på honom. Under ett möte som jag var på en söndag, frågade en ung kvinna ungefär så här: ”Jag och min pojkvän gjorde nyligen slut och han valde

att lämna kyrkan. Han säger att han aldrig varit lyckligare. Hur kan det komma sig?"

Frälsaren besvarade den frågan när han sa till nephiterna: "Men om [ert liv] inte är byggt på mitt evangelium utan är byggt på människors verk, eller på djävulens verk, sannerligen säger jag er: [Ni] gläds åt [ert] verk en tid, och så småningom kommer slutet."²² Det finns helt enkelt ingen bestående glädje utanför Jesu Kristi evangelium.

Men under det mötet tänkte jag på de många goda människor jag känner som kämpar med tunga bördor och bud som är svåra för dem att hålla. Jag frågade mig: "Vad mer skulle Frälsaren kunna säga till dem?"²³ Jag tror att han skulle fråga: "Litar du på mig?"²⁴ Till kvinnan som hade blödningar sa han: "Din tro har frälst dig. Gå i frid."²⁵

Ett av mina favoritskriftställen är Johannes 4:4, där det står: "Han måste då ta vägen genom Samarien."

Varför älskar jag det skriftstället? Därför att Jesus inte *behövde* gå genom Samarien. På hans tid

föraktade judarna samarierna och reste vanligtvis längs en väg som gick runt Samarien. Men Jesus valde att gå dit för att för första gången förkunna inför hela världen att han var den utlovade Messias. För detta budskap valde han inte bara en utstött grupp, utan en kvinna – och inte vilken kvinna som helst, utan en kvinna som levde i synd – någon som på den tiden betraktades som den lägsta av de lägsta. Jag tror att Jesus gjorde det för att var och en av oss alltid ska förstå att hans kärlek är större än vår rädsla, våra sår, våra beroenden, våra tvivel, våra frestelser, våra synder, våra trasiga familjer, vår depression och ångest, våra kroniska sjukdomar, vår fattigdom, våra övergrepp, vår förtvivlan och vår ensamhet.²⁶ Han vill att alla ska veta att det inte finns något eller någon som han inte kan hela, och skänka en glädje som består.²⁷

Hans nåd är tillräcklig.²⁸ Han ensam steg ner under allt. Det är genom kraften i hans försoning som vi kan övervinna alla bördor i våra liv.²⁹ Budskapet i berättelsen om kvinnan vid

brunnen är att han känner till vår livssituation³⁰ och att vi alltid kan vandra med honom, oavsett var vi står. Till henne och till var och en av oss säger han: "Den som dricker av det vatten jag ger honom ska aldrig någonsin törsta [utan ska ha] en källa ... med vatten som flödar fram till evigt liv."³¹

Varför skulle man under någon enda av livets resor någonsin vända sig bort från den ende Frälsaren som har all kraft att hela och befria oss? Vilket pris ni än måste betala för att lita på honom är värt att betala. Mina bröder och systrar, låt oss välja att öka vår tro på vår himmelske Fader och vår Frälsare, Jesus Kristus.

Ur djupet av min själ bär jag vittnesbörd om att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Frälsarens kyrka och leds av den levande Kristus genom en sann profet. Min bön är att vi trofast ska ta på oss Jesu Kristi namn – genom att se som han ser, tjäna som han tjänade och lita på att hans nåd är tillräcklig för att ta oss hem och skänka bestående lycka. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 3 Ne. 27:3–8.
2. Se 3 Ne. 27:5–6; se även L&F 20:77 och sakramentets förbund.
3. Se Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998) för ett grundligt studium av hur man tar på sig och vittnar om Jesu Kristi namn.
4. Se Mosiah 5:2–3. En del av den mäktiga förändring som skedde i kung Benjamins folks hjärtan när de tog på sig Kristi namn var att de kom till "stor insikt". De som kommer att ärva det celestialet riket är personer som "ser som de är sedda" (L&F 76:94).
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 39.
6. Brigham Young, i *Journal of Discourses*, 8:37.
7. *Discourses of Brigham Young*, utv. av John A. Widtsoe (1954), s. 278.
8. Se 3 Ne. 17:7.
9. Se Joh. 3:14–17; Apg. 10:34; 1 Ne. 17:35; 2 Ne. 26:33; L&F 50:41–42; Mose 1:39. Äldste D. Todd Christofferson har också

tidiga verksamhet gick till sin synagoga i Nasaret, läste ett skriftställe från Jesaja som profeterade om Messias och sedan förkunnade: "I dag har det här stället i Skriften gått i uppfyllelse inför er som lyssnar." Det här är första gången som vi kan läsa om hur Frälsaren talar om sig själv som Messias. Men Johannes beskriver hur Jesus vid Jakobs brunn för första gången i ett öppet forum förkunnade att han var Messias. I det här sammanhanget – eftersom samarierna ansågs vara icke-judar, visade Jesus också att hans evangelium var till för alla, både judar och icke-judar. Han tillkännagav detta "omkring sjätte timmen", eller mitt på dagen, när jorden får som mest ljus från solen. Jakobs brunn ligger också i en dal nära den exakta plats där det forntida Israel ceremoniellt slöt förbund med Herren efter intåget i det förlovade landet. Intressant nog ligger det ett torrt berg på ena sidan dalen och på andra sidan finns ett berg fullt av källor med livgivande vatten.

27. Äldste Neal A. Maxwell sa: "När vi befinner oss i stressade situationer och undrar om vi verkligen har mer att ge, kan vi finna tröst i vetskapen om att Gud, som vet precis vad vi förmår, har satt oss här för att lyckas. Ingen är förutbestämd till att misslyckas eller till att vara ogudaktig. ... När vi känner oss överväldigade, låt oss då minnas löftet att Gud inte ger oss mer än vi klarar av ("Meeting the Challenges of Today" [andligt möte vid Brigham Young University, 10 okt. 1978], s. 9, speeches.byu.edu).
28. President Russell M. Nelson har sagt: "En dag i framtiden kommer du att stå inför Frälsaren. Du kommer att överväldigas till tårar av att vara i hans heliga närvaro. Du kommer att ha svårt att finna ord nog att tacka honom för att han betalat för dina synder, för att han låtit dig varje ovänligt ord mot andra, för att han helat dig från detta livs skador och orättvisor. Du kommer att tacka honom för att han stärkte dig så att du kunde göra det omöjliga, för att han vände dina svagheter till styrkor och gjorde det möjligt för dig att leva med honom och din familj för evigt. Hans identitet, hans försoning och hans egenskaper blir personliga och verkliga för dig" ("Profeter, ledarskap och gudomlig lag" [världsomfattande andakt för unga vuxna, 8 jan. 2017], broadcasts.lds.org).
29. Se Jes. 53:3–5; Alma 7:11–13; L&F 122:5–9.
30. Se JS-H 1:17; Elaine S. Dalton, "Han vet vad du heter", *Liahona*, maj 2005, s. 109–111.
31. Joh. 4:14.

- sagt: "Vi vittnar med tillförsikt om att Jesu Kristi försoning har förutsetts och till slut ska uppväga alla försakelser och förluster för dem som vänder sig till honom. Ingen är förutbestämd att få mindre än allt vad Fadern har för sina barn" ("Varför gifta sig? Varför bilda familj?", *Liahona*, maj 2015).
10. Se Matt. 5:14–16; 22:35–40; Mosiah 3:19; L&F 50:13–14; 133:5; se även Russell M. Nelson, "Insamlingen av det skingrade Israel", *Liahona*, nov. 2006, s. 79–82.
 11. Se 3 Mos. 18:4; 2 Ne. 31:5–12; L&F 1:12–16; 136:4; TA 1:3–4.
 12. Se L&F 84:20–21; 110:9.
 13. Se Jos. 3:5; L&F 43:16; se även Joh. 17:19. Frälsaren helgade sig själv för att få kraft att välsigna oss.
 14. Se Hel. 3:35; L&F 12:6–9; 88:74.
 15. Se JS-H 1:17, den första befallningen som Gud i en syn gav profeten Joseph Smith; se även 2 Ne. 9:29; 3 Ne. 28:34.
 16. Se Mark. 1:15; Apg. 3:19; Alma 5:33; 42:22–23; L&F 19:4–20. Begrunda även dessa två tankar om synd. För det första skriver Hugh Nibley: "Synd är slöseri. Det är att göra en sak när man borde göra andra och bättre saker som man har förmåga till" (*Approaching Zion*, red. Don E. Norton [1989], s. 66). John Wesleys mor, Susanna Wesley, skrev till sin son: "Följ den här regeln: Allt som försämrar ditt omdöme, dövar ditt samvete, för dig längre bort från Gud eller tar bort din hunger och törst efter andliga ting, kort sagt allt som ger kroppen större styrka och makt över själen, det är synd för dig, hur oskyldigt det än kan tyckas vara" (*Susanna Wesley: The Complete Writings*, red. Charles Wallace Jr [1997], s. 109).
 17. Se Luk. 22:32; 3 Ne. 9:11, 20.
 18. Se Joh. 13:2–15, 34. Samma kväll som Frälsaren skulle utföra försoningen, tvättade han fötterna på den som förrådade honom, på en annan som förnekade

- honom och åter andra som somnade när han behövde dem som mest. Sedan sa han: "Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er."
19. Matt. 5:46.
 20. Se John R. Talmage, *The Talmage Story: Life of James E. Talmage – Educator, Scientist, Apostle* (1972), s. 112–114.
 21. Se Alma 10:22–23; 62:40.
 22. Se 3 Ne. 27:11.
 23. I Matteus 11:28, 30 säger Herren: "Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. ... För mitt ok är mildt och min börda är lätt." Begrunda också 2 Korintierbrevet 12:7–9: Paulus beskriver sitt lidande som en mycket skarp "tagg i köttet" som han bad om att den skulle tas bort. Kristus sa till honom: "Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet." Se även Eth. 12:27.
 24. Se Mosiah 7:33; 29:20; Hel. 12:1; L&F 124:87.
 25. Se Luk. 8:43–48; Mark. 5:25–34. Kvinnan med blödningar var i desperat behov av hjälp och hade inga alternativ kvar. Hon hade lidit i tolv år, hade spenderat allt hon ägde på läkare och blev bara sämre. Hon som hade förvisats av sitt folk och sin familj, rörde sig beslutsamt genom folkmassan och kastade sig mot Frälsaren. Hon hade fullständig tillit till och tro på Frälsaren och han kände hur hon rörde vid hörntofsen på hans mantel. På grund av hennes tro botade han henne genast och fullständigt. Sedan kallade han henne "min dotter". Hon var inte längre en utstött person utan en del av Guds familj. Hon läktes fysiskt, socialt, känslomässigt och andligt. Våra utmaningar kan sträcka sig över flera år eller ett helt liv, men hans löfte att hela oss står fast och är oinskränkt.
 26. Se Luk. 4:21; Joh. 4:6–26. Lukas, men inte Johannes, beskriver hur Jesus under sin

Äldste Matthew L. Carpenter
i de sjuttios kvorum

Vill du bli frisk?

Tack vare Jesu Kristi försoning helar Frälsaren oss andligen om vi väljer att omvända oss och vända våra hjärtan helt och hållet till honom.

Några månader in på sin mission höll vår yngste son och hans missionskamrat på att avsluta sina studier när han började känna en molande smärta i huvudet. Han kände sig väldigt konstig. Först förlorade han kontrollen över sin vänstra arm, sedan domnade hans tunga. Vänster sida av ansiktet började hänga. Han fick svårt att tala. Han förstod att något var fel. Vad han inte visste var att han hade fått en massiv stroke på tre ställen i hjärnan. Rädslan grep honom när han blev delvis förlamad. Hur snabbt en strokedrabbad person får vård har avgörande effekt på återhämtningen. Hans trofasta missionskamrat var handlingskraftig. Efter att ha ringt larmnumret gav han honom en välsignelse. Mirakulöst nog var ambulansen bara fem minuter bort.

Efter att vår son hade förts i ilfart till sjukhus bedömde vårdpersonalen snabbt situationen och beslöt att sätta in ett läkemedel som skulle kunna häva strokens förlamande effekter med tiden.¹ Men om vår son inte hade en stroke kunde läkemedlet få allvarliga följder, som till exempel hjärnblödning. Vår son var tvungen att välja. Han valde att ta läkemedlet. Det skulle krävas flera operationer och många månader för vår son att återhämta sig helt, men

han kunde till slut återvända och slutföra sin mission när följderna av hans stroke i stort sett hade gått tillbaka.

Vår himmelske Fader är allrådande och allvetande. Han känner till våra fysiska svårigheter. Han är medveten om vår fysiska smärta som är en följd av ohälsa, sjukdomar, åldrande, olyckor eller medfödda skador. Han är medveten om den känslomässiga kamp som åtföljer ångest, ensamhet, depression och psykisk ohälsa. Han vet precis vem som har blivit orättvist behandlad eller på annat sätt utsatts för övergrepp.

Han känner till våra svagheter och de böjelser och frestelser vi kämpar med.

Under jordelivet blir vi prövade för att se om vi väljer gott i stället för ont. De som håller hans bud ska få bo hos honom "i ett tillstånd av oändlig lycka".² För att hjälpa oss i vår utveckling mot att bli som han, har vår himmelske Fader gett all makt och kunskap till sin Son Jesus Kristus. Det finns ingen fysisk, känslomässig eller andlig plåga som Kristus inte kan bota.³

Från Frälsarens jordiska verksamhet återberättar skrifterna många underverk då Jesus Kristus använde sin gudomliga makt till att bota dem som led fysiskt.

Johannesevangeliet återger berättelsen om en man som hade lidit av en tärande sjukdom i 38 år.

"Jesus såg honom ligga där och visste att han hade varit sjuk så länge, och han frågade honom: 'Vill du bli frisk?'"

Den sjuke svarade att ingen fanns där för att hjälpa honom när han behövde det som mest.

"Jesus sade till honom: 'Res dig, ta din bädd och gå!'"

Genast blev mannen frisk, och han tog sin bädd och gick.”⁴

Lägg märke till kontrasten mellan hur länge den här mannen hade lidit på egen hand – 38 år – och hur snabbt han blev botad när Frälsaren väl var involverad. Han blev botad ”*genast*”.

Vid ett annat tillfälle var det en kvinna, som hade haft blödningar i tolv år och spenderat allt hon hade på läkare, som kom till honom ”bakifrån och rörde vid hörntofsen på hans mantel, och *genast stannade* hennes blödning. ...

Jesus sade: ’Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig.’

När kvinnan insåg att hon var upp- täckt ... förklarade [hon] inför allt folket ... hur hon *genast* hade blivit botad.”⁵

Genom sitt tjänande lärde Kristus oss att han hade makt över den fysiska kroppen. Vi kan inte bestämma tidpunkten för när Kristus ska bota våra fysiska plågor. Botandet sker enligt hans vilja och visdom. I skrifterna fick en del människor lida i årtionden och andra hela sina jordeliv. Jordiska skräp- ligheter kan förädla oss och fördjupa vår förtröstan på Gud. Men när vi låter Kristus vara involverad stärker han oss alltid andligen så att vi får större förmåga att bära våra bördor.

Vi vet att varje fysisk plåga, sjuk- dom eller brist till sist ska botas i

uppståndelsen. Det är en gåva till hela mänskligheten genom Jesu Kristi försoning.⁶

Jesus Kristus kan bota mer än våra fysiska kroppar. Han kan hela vår ande också. Överallt i skrifterna får vi veta att Kristus hjälpte dem vilkas andar var svaga och gjorde dem friska.⁷ När vi begrundar dessa händelser växer vårt hopp och vår tro på Frälsarens makt att välsigna våra liv. Jesus Kristus kan förändra våra hjärtan, läka oss från följderna av den orättvisa eller de över- grepp vi upplever, stärka vår förmåga att bära förlust och sorger, ge oss frid som hjälper oss att uthärda livets pröv- ningar och hela oss känslomässigt.

Kristus kan också hela oss när vi syndar. Vi syndar när vi medvetet bryter mot Guds lag.⁸ När vi syndar blir själen oren. Inget orent kan vistas i Guds närhet.⁹ ”Att bli renad från synd är att bli andligen helad.”¹⁰

Gud Fadern vet att vi kommer att synda, men han har förberett en väg för oss att bli återlösta. Äldste Lynn G. Robbins har sagt: ”Omvändelse är inte [Guds] reservplan om vi skulle råka göra fel. Omvändelse *är* hans plan, eftersom han vet att vi kommer att göra det.”¹¹ När vi syndar har vi möjlighet att välja gott framför ont. Vi väljer det goda när vi omvänder oss efter att ha syndat. Genom Jesus Kristus och hans

försoningsoffer kan vi bli återlösta från våra synder och komma tillbaka till Gud Fadern om vi omvänder oss. Andligt helande har inte bara en sida – det kräver Frälsarens återlösande kraft, och uppriktig omvändelse från syndaren. De som väljer att inte omvända sig förkastar den läkedom Kristus erbjuder. För dem är det som om ingen återlös- ning hade skett.¹²

När jag har samtalat med personer som är villiga att omvända sig, har jag förundrats över att människor som levde i synd hade svårt att fatta rätt beslut. Den Helige Anden lämnade dem och de hade ofta svårt att fatta beslut som kunde föra dem närmare Gud. De kunde brottas med det i månader eller till och med år, generade eller rädda för följderna av deras synder. Ofta kände de att de aldrig skulle kunna förändras eller få förlåt- else. Jag har ofta hört dem berätta om rädslan för att deras närstående, om de fick veta vad de hade gjort, skulle sluta älska dem eller överge dem. När de tänkte på det här sättet, bestämde de sig för att bara hålla tyst och skjuta upp sin omvändelse. De kände, felaktigt, att det var bättre att inte omvända sig nu, så att de inte ytterligare skulle sårar dem de älskade. I deras tankar var det bättre att lida efter det här livet än att gå ige- nom omvändelseprocessen nu. Bröder och systrar, det är *aldrig* en god idé att skjuta upp sin omvändelse. Motstånd- aren använder ofta rädsla för att hindra oss från att *genast* handla enligt vår tro på Jesus Kristus.

När närstående ställs inför sann- ingen om de syndiga handlingarna vill de, även om de känner sig djupt sårade, ofta hjälpa den uppriktigt ångerfulle syndaren att förändras och förlikas med Gud. Utan tvivel går andlig läkning snabbare när syndare bekänner och sedan omges av dem

som älskar och hjälper dem att överge sina synder. Kom ihåg att Jesus Kristus har makten att också hela de oskyldiga offer för synd som vänder sig till honom.¹³

President Boyd K. Packer sa: "Våra andar skadas när vi gör misstag och begår synder. Men till skillnad från våra dödliga kroppar blir inga ärr kvar när omvändelseprocessen är fullbordad, tack vare Jesu Kristi försoning. Löftet är: 'Se, den som har omvänt sig från sina synder, han är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem' [L&F 58:42]."¹⁴

När vi omvänder oss "med helhjärtat uppsåt",¹⁵ "träder den stora återlösningensplanen *omedelbart* i kraft" för oss.¹⁶ Frälsaren helar oss.

Missionskamraten och de medicinska experter som hjälpte vår strokedrabbade son på missionsfältet agerade snabbt. Vår son valde att ta emot det stroke-motverkande läkemedlet. Strokens förlamande effekt som kunde ha förföljt honom genom resten av jordelivet, motverkades. På samma sätt, ju snabbare vi omvänder oss och för in Jesu Kristi försoning i våra liv, desto tidigare kan vi helas från syndens följder.

President Russell M. Nelson gav följande uppmaning: "Om du har gått ifrån stigen ber jag dig ... att komma tillbaka. Oavsett dina frågor, oavsett dina utmaningar, så finns det en plats för dig i denna Herrens kyrka. Du och ännu ofödda generationer välsignas av det du gör nu för att återvända till förbundsstigen."¹⁷

Vår andliga läkning kräver att vi underkastar oss de villkor Frälsaren har angett. Vänta inte ett tag! Vi måste handla i dag! Handla nu så att andlig förlamning inte hindrar din eviga utveckling. Om du under mitt tal har känt behov av att be någon som du har felat mot om förlåtelse, uppmanar jag

dig att handla. Berätta för dem vad du har gjort. Be om deras förlåtelse. Om du har begått en synd som påverkar din tempelvärdighet ber jag dig att rådgöra med din biskop – i dag. Vänta inte ett tag.

Mina bröder och systrar, Gud är vår kärleksfulle himmelske Fader. Han har gett all makt och kunskap till sin älskade Son Jesus Kristus. Tack vare honom ska hela mänskligheten en dag få sina fysiska sjukdomar botade för alltid. Tack vare Jesu Kristi försoning helar Frälsaren oss andligen om vi väljer att omvända oss och vända våra hjärtan helt och hållet till honom. Det helandet kan börja genast. Valet är vårt. *Vill vi bli friska?*

Jag vittnar om att Jesus Kristus betalade priset så att vi kan bli friska. Men vi måste välja att ta emot det helande läkemedel han erbjuder. Ta det i dag. Vänta inte ett tag. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Läkemedlet heter tPA (tissue plasminogen activator [vävnadspasminogenaktivator]).
2. Mosiah 2:41.
3. Se Matt. 4:24. Kristus gick omkring och botade alla som var sjuka, även dem som led av "olika sjukdomar och plågor", var "besatta" och "månadssjuka".
4. Se Joh. 5:5–9; kursivering tillagd.

5. Se Luk. 8:43–47; kursivering tillagd.

6. Se Alma 40:23; Hel. 14:17.

7. Se Luk. 5:20, 23–25; se även Joseph Smith Translation, Luke 5:23 (i Luke 5:23, fotnot a): "Krävs det mer makt för att förlåta synder än för att få de sjuka att resa sig upp och gå?"

8. Se 1 Joh. 3:4.

9. Se 3 Ne. 27:19.

10. "Jesu Kristi evangelium", *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005), s. 60.

11. Lynn G. Robbins, "Sjuttio gånger sju", *Liahona*, maj 2018, s. 22.

12. Se Mosiah 16:5.

13. I många situationer har jag sett hur mycket fortare helande har skett när familjemedlemmar har stöttat någon som brutit trohets- och tillitslöften och hjälpt honom eller henne att vända sig till Frälsaren mer fullkomligt för att få del av hans helande kraft. Om den verkligt ångerfulla själen försöker förändras, kan familjemedlemmar som hjälper dem med evangeliestudier, uppriktig bön och kristuslikt tjänande inte bara hjälpa syndaren att förändras utan också själva få uppleva Frälsarens helande. När så är lämpligt kan oskyldiga offer hjälpa den felande syndaren genom att söka gudomlig vägledning om vad de ska studera tillsammans, hur de kan tjäna, och hur de kan engagera familjemedlemmar i att stötja och stärka den ångerfulla själen till att förändras och dra nytta av Jesu Kristi återlösande kraft.

14. Se Boyd K. Packer, "Lycksalighetsplanen", *Liahona*, maj 2015, s. 28.

15. 3 Ne. 18:32.

16. Alma 34:31; kursivering tillagd.

17. Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, apr. 2018, s. 7.

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kvorum

Välj i dag

Omfattningen av vår eviga lycka är beroende av att vi väljer den levande Guden och förenar oss med honom i hans verk.

Den fiktiva figuren Mary Poppins är en typisk engelsk barnflicka – som råkar vara magisk.¹ Hon blåser in med östanvinden för att hjälpa den bekymrade familjen Banks på Cherry Tree Lane nummer 17 i det edvardianska London. Hon får ansvaret för barnen, Jane och Michael. På ett fast men vänligt sätt börjar hon förmedla värdefulla lärdomar med en förtrollande touch.

Jane och Michael gör stora framsteg men Mary bestämmer sig för att det är dags för henne att gå vidare. I scenproduktionen försöker Marys vän sotaren Bert avråda henne från att lämna dem. Han säger: "Men de är fina barn, Mary."

Mary svarar: "Skulle jag bry mig med dem om de inte var det? Men jag kan inte hjälpa dem om de inte låter mig göra det, och det finns inget så svårt som att undervisa barn som vet allt."

Bert frågar: "Så vaddå?"

Mary svarar: "Så de måste klara av nästa del på egen hand."²

Bröder och systrar, liksom Jane och Michael Banks är vi "fina barn" – värda att bry sig om. Vår himmelske Fader vill hjälpa och välsigna oss, men vi låter honom inte alltid göra det. Ibland agerar vi till och med som om vi redan vet allting. Och vi behöver också göra

vår del – på egen hand. Det är därför vi kom till jorden från ett förjordiskt, himmelskt hem. Vår "del" innebär att vi ska göra val.

Vår himmelske Faders ändamål med föräldraskap är inte att få sina barn att *göra* det som är rätt. Det är att få sina barn att *välja* att göra det som är rätt och till sist bli som han. Om han bara ville att vi skulle lyda, skulle han använda omedelbara belöningar och bestraffningar för att påverka vårt beteende.

Men Gud är inte intresserad av att hans barn bara ska vara dresserade, lydiga "husdjur" som inte tuggar på hans tofflor i det celestiala vardagsrummet.³ Nej, Gud vill att hans barn ska växa upp andligen och medverka i familjeföretaget.

Gud upprättade en plan varigenom vi kan bli arvingar i hans rike, en förbundsstig som leder till att vi blir som han, har samma slags liv som han har, och lever för evigt som familjer i hans närhet.⁴ Personliga val var – och är – livsavgörande i den här planen, som lades fram för oss i vår förjordiska tillvaro. Vi godtog planen och valde att komma till jorden.

För att se till att vi utövar tro och lär oss använda vår handlingsfrihet på rätt sätt, drogs en glömskans slöja över vårt sinne så att vi inte kan minnas Guds plan. Utan den slöjan skulle inte Guds syften uppnås eftersom vi då inte skulle kunna utvecklas och bli de pålitliga arvtagare han vill att vi ska vara.

Profeten Lehi sa: "Därför gav Herren Gud människan förmågan att handla av sig själv. Ty människan kunde inte handla av sig själv såvida hon inte lockades av den ena eller den andra."⁵ På en grundläggande nivå representeras ett alternativ av Jesus Kristus, Faderns förstfödde. Det andra alternativet representeras av Satan, Lucifer, som vill omintetgöra handlingsfriheten och tillskansa sig makt.⁶

I Jesus Kristus "har vi en som för vår talan inför Fadern".⁷ Efter att ha avslutat sitt försoningsoffer uppsteg Jesus "till himlen ... för att av Fadern utkräva sin rätt att vara barmhärtig mot människobarnen". Och genom att ha utkrävt rätten till barmhärtighet, "för han alla människobarnens talan."⁸

Det ligger ingen motsägelse i att Kristus talar för oss inför Fadern. Jesus Kristus, som lät sin vilja uppgå

i Faderns vilja,⁹ kämpar inte för något annat än det som Fadern har velat hela tiden. Vår himmelske Fader hurrar och applåderar tveklöst för våra framgångar.

Kristus är vår förespråkare, åtminstone delvis, för att påminna oss om att han har betalat för våra synder och att ingen är utom räckhåll för Guds barmhärtighet.¹⁰ Dem som tror på Jesus Kristus, omvänder sig, blir döpta och håller ut intill änden – en process som leder till förlikning¹¹ – ska Frälsaren förlåta, bota och vara förespråkare för. Han är vår hjälpare, tröstare och medlare. Han bekräftar och intygar att vi har förlikat oss med Gud.¹²

Lucifer däremot är en anklagare eller åklagare. Johannes Uppenbararen beskrev Lucifers slutliga nederlag: "Och jag hörde en stark röst i himlen säga: 'Nu tillhör frälsningen och makten och riket vår Gud och väldet hans Smorde.'" Varför då? Därför att "våra bröders åklagare är nerkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud. De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord."¹³

Lucifer är denna anklagare. Han talade emot oss i föruttilvaron, och han fortsätter att fördöma oss i det här livet. Han försöker dra ner oss. Han

vill att vi ska uppleva oändligt lidande. Han är den som säger att vi inte duger, den som säger att vi inte är bra nog, den som säger att det inte finns någon återvändo efter ett felsteg. Han är den värsta tänkbara översittaren, den som sparkar på oss när vi ligger.

Om Lucifer skulle lära ett barn att gå och barnet snubblade skulle han skrika på barnet, straffa det och säga åt det att sluta försöka. Lucifers sätt leder till missmod och förtvivlan – så småningom och alltid. Denne lögnernas fader är den främsta förmedlaren av osanning¹⁴ och arbetar listigt för att bedra och distrahera oss, "ty han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är".¹⁵

Om Kristus skulle lära ett barn att gå och barnet snubblade, skulle han hjälpa barnet att resa sig och uppmuntra till nästa steg.¹⁶ Kristus är hjälparen och tröstaren. Hans sätt leder till glädje och hopp – så småningom och alltid.

Guds plan innehåller anvisningar för oss, som i skrifterna kallas bud. Dessa bud är varken en märklig blandning eller en slumpvis samling påtvingade regler som bara ska lära oss att vara lydiga. De är länkade till vår utveckling av gudomliga egenskaper, till att vi återvänder till

vår himmelske Fader och får del av bestående glädje. Lydnaden mot hans bud är inte blind. Vi väljer medvetet Gud och hans väg hem. Mönstret är detsamma för oss som det var för Adam och Eva, i vilket "Gud [gav] dem bud, efter att ha tillkännagivit återlösningens planen".¹⁷ Även om Gud vill att vi stannar kvar på förbundsstigen är han ädel nog att låta oss välja.

Ja, Gud vill, förväntar sig, och ger instruktion om att vart och ett av hans barn ska välja själv. Han tvingar oss inte. Genom handlingsfrihetens gåva låter Gud sina barn "verka av sig själva ... utan att [låta sig] påverkas".¹⁸ Tack vare handlingsfriheten kan vi välja om vi ska gå in på stigen eller inte. Den ger oss möjlighet att vika av, eller inte vika av. Liksom vi inte kan tvingas att lyda, kan vi inte tvingas att tro. Ingen kan, utan vårt samtycke, ta oss bort från stigen. (Det här ska inte förväxlas med dem vars handlingsfrihet har kränkts. De har inte vikt av från stigen – de är offer. De har Guds förståelse, kärlek och medlidande.)

Men när vi viker av från stigen blir Gud bedrövad, för han vet att detta så småningom, men oundvikligen, leder till minskad glädje och förlorade väl-signelser. I skrifterna kallas avvikande

från stigen för synd, och den resulterande förminskningen av glädjen och de förlorade välsignelserna kallas för straff. I den bemärkelsen bestraffar Gud oss inte. Straffet är en följd av våra val, inte hans.

När vi upptäcker att vi har kommit från stigen kan vi fortsätta där, eller så kan vi, tack vare Jesu Kristi försoning, välja att vända om och komma tillbaka. I skrifterna kallas processen att bestämma sig för att förändras och återvända till stigen för omvändelse. Om vi inte omvänder oss innebär det att vi väljer att diskvalificera oss från de välsignelser som Gud vill ge oss. Om vi inte är villiga "att njuta av det som [vi] kunde ha tagit emot", ska vi "återvända till [vår] egen plats, för att njuta av det som [vi] är villiga att ta emot"¹⁹ – vårt val, inte Guds.

Hur länge vi än har varit borta från stigen, eller hur långt bort vi än har vandrat, hjälper Gud oss omedelbart att återvända när vi väljer att förändra oss.²⁰ Ur Guds perspektiv – genom uppriktig omvändelse och genom att sträva framåt med ståndaktighet i Kristus – blir det, när vi är tillbaka på stigen, som om vi aldrig varit borta.²¹

Frälsaren betalar för våra synder och befriar oss från den hotande förminskningen av glädje och välsignelser. Detta kallas i skrifterna förlåtelse. Efter dopet halkar alla medlemmar bort från stigen, och några av oss dyker ner. Att därför utöva tro på Jesus Kristus, omvända sig, ta emot hjälp av honom och få förlåtelse, är inga engångsföreteelser utan livslånga processer; processer som upprepas och återkommer. Det är så vi "håller ut intill änden".²²

Vi måste välja vem vi vill tjäna.²³ Omfattningen av vår eviga lycka är beroende av att vi väljer den levande Guden och förenar oss med honom i hans verk. När vi strävar efter att "klara av nästa del" på egen hand övar vi på att använda vår handlingsfrihet på rätt sätt. Som två tidigare generalpresidenter för Hjälpföreningen har sagt, bör vi inte vara "spädbarn som ständigt kräver uppmärksamhet och tillrättavisning".²⁴ Nej, Gud vill att vi ska bli fullmogna vuxna och styra oss själva.

Att välja att följa Faderns plan är det enda sättet varigenom vi kan bli arvingar i hans rike. Först då kan han lita på att vi inte ens ber om det som strider mot hans vilja.²⁵ Men vi måste

komma ihåg att "det finns inget så svårt som att undervisa barn som vet allt". Så vi måste vara villiga att bli vägleda på Herrens sätt, av Herren och hans tjänare. Vi kan lita på att vi är älskade barn till himmelska föräldrar²⁶ och värda att "bry sig om" och försäkras om att "på egen hand" aldrig innebär "ensam".

Som profeten Jakob i Mormons bok sa, och som jag säger med honom:

"Var därför vid gott mod och kom ihåg att ni är fria att handla av er själva – att välja vägen till evig död eller vägen till evigt liv.

Mina älskade bröder [och systrar], förlika er därför med Guds vilja och inte med djävulens ... vilja. Och kom ihåg att sedan ni har förlikat er med Gud är det endast i och genom Guds nåd som ni är frälsta."²⁷

Så, välj att tro på Kristus. Välj omvändelse. Välj att bli döpta och ta emot den Helige Anden. Välj att samvetsgrant förbereda er för och värdigt ta del av sakramentet. Välj att ingå förbund i templet. Och välj att tjäna den levande Guden och hans barn. Våra val avgör vilka vi är och vilka vi blir.

Jag avslutar med resten av Jakobs välsignelse: "Må därför Gud uppresas er från ... den eviga döden genom försoningens kraft, så att ni kan tas emot i Guds eviga rike."²⁸ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Den fiktiva figuren Mary Poppins levandegjordes genom P. L. Travers böcker. Hennes böcker låg till grund för musik- och fantasifilmen som producerades av Walt Disney 1964, och för en senare scenanpassning av filmen.
2. Pjäsen innehåller den beskrivna scenen. Se *Libretto to Mary Poppins: The Broadway Musical*, s. 70.
3. Se Spencer W. Kimball, områdeskonferens i Brisbane 1976, s. 19. President Kimball gjorde följande antagande: "Först av allt innan han påbörjade den här världen sa Herren: 'Jag ska ge er handlingsfrihet. Jag

Äldste Jack N. Gerard

i de sjuttios kvorum

vill ha män och kvinnor som är starka för det är rätt att vara stark. Jag vill inte ha veklingar som är rättfärdiga bara därför att de måste vara rättfärdiga.”

4. Se till exempel Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, apr. 2018, s. 7. Förbundsstigen kallas också för lycksalighetsplanen (se Alma 42:8, 16) och för återlösningensplanen (se Alma 12:25–35).
5. 2 Ne. 2:16.
6. Se Mose 4:3.
7. 1 Joh 2:1; se även JSÖ, 1 Joh. 2:1 (i JST, 1 John 2:1, fotnot a).
8. Moro. 7:27, 28.
9. Se Mosiah 15:7.
10. Se 1 Joh. 2:2.
11. Se 2 Kor. 5:16–21; Kol. 1:19–23; 2 Ne. 10:24
12. Det grekiska ordet för "en som för vår talan" (*paraklēōs*) betyder medlare, hjälpare eller tröstare (se 1 John 2:1, fotnot b; *The New Strong's Expanded Exhaustive Concordance of the Bible* [1984], den grekiska ordboksdelen, s. 55; 2 Ne. 10:23–25; L&F 45:3–5).
13. Upp. 12:10–11.
14. Se Eth. 8:25.
15. 2 Ne. 2:27; se även 2 Ne. 2:6–8, 16, 26.
16. Se Fiona och Terryl Givens, *The Christ Who Heals* (2017), s. 29, 124. För det ursprungliga citatet, se Anthony Zimmerman, *Evolution and the Sin in Eden* (1998), s. 160, citerar Denis Minns, *Irenaeus* (2010), s. 61.
17. Alma 12:32.
18. 2 Ne. 2:26; se även 2 Ne. 2:16.
19. L&F 88:32.
20. Se Alma 34:31.
21. Se 2 Ne. 31:20; Mosiah 26:29–30; L&F 58:42–43; Boyd K. Packer, "Lycksalighetsplanen", *Liahona*, maj 2015, s. 28. President Packer sa: "[Det] blir inga ärr kvar när omvändelseprocessen är fullbordad, tack vare Jesu Kristi försoning."
22. 2 Ne. 31:20.
23. Se Jos. 24:15.
24. Julie B. Beck, "Och över tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande", *Liahona*, maj 2010, s. 12; syster Beck citerade Eliza R. Snow, tal till Hjälpföreningen i Lehi församling, 27 okt. 1869, Lehi församling, Alpine stav (Utah), i Relief Society, Minute Book, 1868–1879, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City, s. 26–27.
25. Se 2 Ne. 4:35; Hel.10:5.
26. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145.
27. 2 Ne. 10:23–24.
28. 2 Ne. 10:25.

Nu är det dags

Om det finns något i livet som ni behöver ta itu med, så är det dags nu.

För flera år sedan, när jag förberedde mig för en affärsresa, började jag känna av smärtor i bröstet. Min fru blev bekymrad och bestämde sig för att följa med mig. Under den första flygetappen tilltog smärtan så mycket att jag fick svårt att andas. När vi landade lämnade vi flygplatsen och tog oss till det lokala sjukhuset där läkaren efter ett antal provtagningar sa att vi lugnt kunde fortsätta vår resa.

Vi återvände till flygplatsen och gick ombord på flyget till vår slutdestination. När vi närmade oss landning bad piloten mig via högtalaren att ge mig tillkänna. Flygvärdinnan kom och sa

att de just hade fått ett nödsamtal, och berättade att en ambulans väntade på flygplatsen för att ta mig till sjukhuset.

Vi klev in i ambulansen och kördes i ilfart till den lokala akutmottagningen. Där möttes vi av två oroliga läkare som förklarade att jag hade blivit feldiagnostiserad och att jag i själva verket hade en allvarlig lungemboli, eller en blodpropp i lungan, som krävde omedelbar läkarvård. Läkarna lät oss veta att många patienter inte överlever det här tillståndet. Med tanke på att vi var långt hemifrån och inte säkra på om vi var förberedda för sådana livsomvälvande händelser, sa läkarna att om det

fanns något i våra liv som vi behövde ta itu med, så var det dags nu.

Jag minns så väl hur hela mitt perspektiv nästan genast förändrades på detta enda oroliga ögonblick. Det som alldeles nyss hade verkat så viktigt betydde inte så mycket längre. Mina tankar rusade iväg från det här livets bekvämligheter och bekymmer till ett evigt perspektiv – tankar på familjen, barnen, min fru och i slutändan en utvärdering av mitt liv.

Hur låg vi till som familj och som personer? Levde vi våra liv i enlighet med de förbund vi ingått och Herrens förväntningar, eller hade vi kanske oavsiktligt låtit världens bekymmer distrahera oss från det som betyder mest?

Jag vill uppmana er att begrunda en viktig lärdom från den här upplevelsen: att backa ett steg från världen och utvärdera livet. Eller med läkarens ord: Finns det något i era liv som ni behöver ta itu med, så är det dags nu.

Att utvärdera våra liv

Vi lever i en värld som är överhopad med information, som

domineras av ständigt ökande distraktioner som gör det svårare och svårare att hitta fram i det här livets tumult och fokusera på det som är av evigt värde. Vårt dagliga liv bombarderas med uppseendeväckande rubriker som dyker upp via snabbt skiftande teknik.

Om vi inte tar oss tid att tänka efter, inser vi kanske inte vilken inverkan den här hektiska miljön har på våra dagliga liv och de val vi gör. Kanske finner vi att våra liv dras med i störtfloder av information i form av memer, videor eller grälla rubriker. De är visserligen intressanta och underhållande, men de flesta av dem har inte så mycket med vår eviga utveckling att göra. Ändå formar de vårt sätt att se på vår jordiska upplevelse.

De här världsliga distraktionerna kan liknas vid dem i Lehis dröm. När vi går framåt längs förbundets stig med ett fast grepp om ledstången, hör och ser vi dem som hånar och pekar finger från den stora och rymliga byggnaden (se 1 Ne. 8:27). Vi kanske inte medvetet avser att göra det, men ibland stannar

vi upp och tittar åt sidan för att se vad allt tumult handlar om. En del av oss kanske till och med släpper taget om ledstången och går närmare för att se bättre. Andra kanske avfaller helt "på grund av dem som drev gäck med dem" (1 Ne. 8:28).

Frälsaren rådde oss att "akta [oss] för att tynga [våra] hjärtan med ... livets bekymmer" (Luk. 21:34). Nutida uppenbarelse påminner oss om att många är kallade, men få är utvalda. De är inte utvalda "eftersom deras hjärtan ... är fästa vid det som hör denna värld till och de strävar efter att äras av människor" (L&F 121:35; se även v. 34). Genom att utvärdera våra liv får vi en möjlighet att backa från världen, fundera över var vi står på förbundets stig och, om det behövs, göra anpassningar för att se till att vi har ett fast grepp och blickar framåt.

Nyligen i en världsomfattande andakt för ungdomar uppmanade president Russell M. Nelson ungdomarna att backa från världen och frigöra sig från sociala medier genom en sju dagar lång fasta. Senast i går kväll gav han systrarna en liknande uppmaning under kvinnornas allmänna möte på konferensen. Han bad sedan ungdomarna lägga märke till om det blev någon skillnad i hur de kände, vad de tänkte och till och med hur de tänkte. Han uppmanade dem sedan att "göra en noggrann livsutvärdering med Herren ... för att se till att dina fötter står stadigt på förbundets stig". Han sa till dem att om det fanns sådant i deras liv som behövde förändras så är den rätta tiden att göra det i dag.¹

När vi utvärderar sådant i våra liv som behöver förändras, kan vi ställa oss en praktisk fråga: Hur höjer vi oss över den här världens distraktioner och fäster blicken på evigheten framför oss?

I ett konferenstal år 2007 med titeln "Bra, bättre, bäst", talade president Oaks om att prioritera val bland våra många motstridiga världsliga krav. Han sa: "Vi måste avstå från en del bra saker för att välja de som är bättre eller bäst eftersom detta utvecklar tro på Herren Jesus Kristus och stärker vår familj."²

Jag skulle vilja påstå att det bästa i livet kretsar kring Jesus Kristus och förståelse av de eviga sanningarna om vem han är och vilka vi är i vår relation till honom.

Sök sanningen

I vår strävan att lära känna Frälsaren bör vi inte förbise den grundläggande sanningen om vilka vi är och varför vi är här. Amulek påminner oss om att "detta liv är tiden ... att bereda sig att möta Gud", tiden "som är oss given till att bereda oss för evigheten" (Alma 34:32–33). Som det välkända axiomet påminner oss om: "Vi är inte mänskliga varelser som har en andlig upplevelse. Vi är andliga varelser som har en mänsklig upplevelse."³

En kännedom om vårt gudomliga ursprung är nödvändig för vår eviga utveckling och kan befria oss från distraktionerna i det här livet. Frälsaren lärde:

"Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar.

Ni ska lära känna sanningen, och sanningen ska göra er fria" (Joh. 8:31–32).

President Joseph F. Smith förkunnade: "Den största bedrift mänskligheten kan göra i den här världen är att lära känna gudomlig sanning så grundligt, så fullkomligt, att ingen levande varelse i världen någonsin kan uppvisa ett exempel eller uppträdande som kan vända dem bort från den kunskap de uppnått."⁴

I världen i dag har debatten om sanning blivit glödhett, och alla sidor gör anspråk på sanning som om den är ett relativt begrepp som var och en kan tolka på sitt sätt. Den unge Joseph Smith konstaterade att "så stor var förvirringen och stridigheterna" i hans liv "att det var omöjligt ... att komma till en säker slutsats om vem som hade rätt och vem som hade fel" (JS–H 1:8). Det var "mitt i denna ordstrid och detta åsiktstumult" som han sökte gudomlig vägledning genom att söka efter sanningen (JS–H 1:10).

På aprilkonferensen sa president Nelson: "Om vi ska ha något hopp om att kunna sälla bland de myriader röster och människofilosofier som attackerar sanningen måste vi lära oss att ta emot uppenbarelse."⁵ Vi måste lära oss att förlita oss på sanningens ande, som världen inte kan ta emot, "för världen ser honom inte och känner honom inte" (Joh. 14:17).

Allteftersom den här världen snabbt rör sig mot alternativa verkligheter måste vi minnas Jakobs ord att "Anden säger sanningen och ljuger inte. Därför talar den om tingen som de verkligen är och om tingen som de verkligen kommer att vara. Därför är dessa ting tydligt uppenbarade för oss, till våra själs frälsning" (Jakob 4:13).

När vi backar från världen och utvärderar våra liv, är det dags att tänka igenom vilka förändringar vi behöver göra. Vårt hopp kan stärkas enormt av kunskapen att vårt föredöme, Jesus Kristus, än en gång har visat vägen. När han före sin död och uppståndelse ansträngde sig att hjälpa människorna omkring honom att förstå hans gudomliga roll, påminde han dem om "att ni ska ha frid i mig. I världen får ni lida, men var frimodiga: Jag har övervunnit världen" (Joh. 16:33). Om honom vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), broadcasts.lds.org.
2. Dallin H. Oaks, "Bra, bättre, bäst", *Liahona*, nov. 2007, s. 107.
3. Citatet tillskrivs ofta Pierre Teilhard de Chardin.
4. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* (1999), s. 42.
5. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 96.

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kворum

Att vara en herde för själar

Vi sträcker oss ut i kärlek till andra eftersom det är vad vår Frälsare befallde oss att göra.

Under ett samtal nyligen med en vän fick jag veta att när han var ung, nydöpt medlem i kyrkan kände han plötsligt att han på något sätt inte längre passade in i sin församling. Missionärerna som undervisade honom hade förflyttats och han kände sig lite utanför. Utan vänner i församlingen hittade han tillbaka till sina gamla vänner och blev engagerad med dem i aktiviteter som höll honom borta från att delta i kyrkan – till den grad att han började komma bort från hjorden. Med tårar i ögonen beskrev han hur innerligt tacksam han var när en annan medlem i församlingen räckte ut en stödjande hand och på ett varmt och inkluderande sätt inbjöd honom att komma tillbaka. Inom några månader var han tillbaka i hjordens trygghet och stärkte både andra och sig själv. Visst är vi tacksamma för den herde i Brasilien som sökte efter den här unge mannen, äldste Carlos A. Godoy, som nu sitter bakom mig som medlem i presidentskapet för de sjuttios kворum?

Är det inte anmärkningsvärt att så små ansträngningar kan få eviga följder? Den här sanningen är kärnan i

kyrkans stödverksamhet. Vår himmelske Fader kan ta våra enkla, dagliga ansträngningar och göra dem till något mirakulöst. Det är bara sex månader sedan president Russell M. Nelson tillkännagav att "Herren har gjort viktiga justeringar i hur vi tar hand om varandra",¹ och förklarade att vi inför "ett nytt, heligare sätt att ta hand om och stödja andra. Vi kallar detta arbete för 'stödverksamhet'."²

President Nelson sa också: "Ett kännetecken för Herrens sanna och levande kyrka kommer alltid att vara

en organiserad, riktad ansträngning att betjäna vart och ett av Guds barn och deras familjer. Eftersom det är hans kyrka ska vi som hans tjänare betjäna den enskilde, så som han gjorde. Vi tjänar i hans namn, med hans kraft och myndighet och med hans kärleksfulla godhet."³

Sedan tillkännagivandet gavs har ert gensvar varit otroligt! Vi har fått rapporter från nästan varenda stav i världen om den stora framgången med att genomföra de här förändringarna enligt anvisningarna från vår levande profet. Till exempel har stödbröder och stödsystrar tilldelats familjer, och stödpar – som innefattar unga män och unga kvinnor – har organiserats och stödverksamhetsintervjuer genomförs.

Jag tror inte det är en tillfällighet att sex månader innan gårdagens uppenbarelse tillkännagavs ("en ny balans mellan evangelieundervisning i hemmet och i kyrkan")⁴, tillkännagavs uppenbarelsen om stödverksamheten. När vi med början i januari ägnar en timme mindre åt gudsdyrkan i kyrkan, kommer allt vi har lärt oss av stödverksamheten att hjälpa oss ombalansera den luckan i en högre och heligare, hemcentrerad sabbatsdagsupplevelse med släkt och nära och kära.

Med dessa organisationsstrukturer på plats kan vi fråga: "Hur vet vi att vi tjänar på Herrens sätt? Hjälper vi den gode herden på det sätt som han avsett?"

I ett samtal nyligen lovordade president Henry B. Eyring de heliga för att de anpassat sig till de här stora förändringarna, men han uttryckte också sin uppriktiga förhoppning att medlemmarna inser att stödverksamheten innebär mer än att "bara vara snäll". Därmed inte sagt att det inte är viktigt att vara snäll, men de som förstår den sanna andan i stödverksamheten

inser att den går långt bortom att bara vara snäll. Utförd på Herrens sätt kan stödverksamheten ha en långtgående inverkan som fortsätter in i evigheten, som den haft på äldste Godoy.

”Frälsaren visade genom sitt exempel vad det innebär att stödja när han tjänade av kärlek. ... Han ... undervisade, bad för, tröstade och välsignade dem han mötte och bjöd alla att följa honom. ... När kyrkans medlemmar stödjer varandra [på ett högre och heligare sätt] försöker de med bönens vägledning att tjäna som han skulle ha gjort – genom att ... ’alltid vaka över kyrkan och ... vara med och styrka dem’, ’besöka varje medlems hem’ och hjälpa varandra bli Jesu Kristi sanna lärjungar.”⁵

Vi inser att en sann herde älskar sina får, vet vad de heter och har ett ”personligt intresse” för dem.⁶

Min gode vän sedan många år var boskapsskötare i hela sitt liv och arbetade hårt med att föda upp nötboskap och får i de oländiga Klippiga bergen. En gång berättade han för mig om de utmaningar och risker som är förenade med att föda upp får. Han beskrev hur han tidigt på våren, när snön på den vidsträckta bergskedjan till största delen hade smält, tog familjens hjord på omkring 2 000 djur till bergen över sommaren. Där vakade han över fåren till sent på hösten, då de flyttades från sommarbetet till vinterbetet i öknen. Han beskrev hur svårt det var att valla en stor flock med får, med tidiga morgnar och sena kvällar – att vakna långt före gryningen och sluta långt efter att det hade blivit mörkt. Han kunde omöjligen klara det ensam.

Andra hjälpte till med att valla fåren, en blandning av erfarna rancharbetare assisterade av yngre arbetare som kunde dra nytta av sina kollegors visdom. Han tog också hjälp av två gamla

hästar, två unghästar som tränades, två gamla fårhundar och två eller tre fårhundssvalpar. Under sommaren mötte min vän och hans får stormvindar och regnoväder, sjukdom, skador, torka och så gott som alla andra tänkbara svårigheter. Vissa år var de tvungna att forsla vatten hela sommaren bara för att kunna hålla fåren vid liv. Och sent på hösten varje år, när vintervädret hotade och de tog ner fåren från bergen och räknade dem, saknades vanligtvis mer än 200 djur.

Hjorden på 2 000 djur som togs till bergen tidigt på våren hade reducerats till färre än 1 800. De flesta av fåren som saknades gjorde det *inte* på grund av sjukdom eller naturlig död, utan på grund av rovdjur som pumor och prärievargar. De här rovdjuren hittade vanligtvis de lamm som strövade bort från hjordens säkerhet, de lamm som dragit sig bort från fåraherdes beskydd. Kan ni tänka ett ögonblick på det jag just har beskrivit i ett andligt sammanhang? Vem är herden? Vilka består hjorden av? Vilka är de som hjälper herden?

Herren Jesus Kristus sa själv: ”Jag är den gode herden. Jag känner mina får. ... Och jag ger mitt liv för fåren.”⁷

Profeten Nephi lärde också att Jesus ”skall föda sina får och i honom skall de finna bete”.⁸ Jag finner bestående frid i vetskapen om att ”HERREN är *min* herde”⁹ och att han känner oss var och en och att vi är i hans vård. När vi möter livets stormvindar och

regnoväder, sjukdom, skador och torka, betjänar Herren – vår herde – oss. Han ger liv åt våra själar.

På samma sätt som min vän tog hand om sina får med hjälp av unga och gamla rancharbetare, hästar och fårhundar, behöver också Herren hjälp i det svåra arbetet att ta hand om fåren i *sin* hjord.

Som barn till en kärleksfull himmelsk Fader och som får i hans hjord har vi välsignelsen att personligen bli betjänade av Jesus Kristus. Samtidigt har vi ett ansvar att betjäna och hjälpa andra i vår närhet, i vår egen roll som herde. Vi hörsammar Herrens ord att ”tjäna mig och gå ut i mitt namn och ... samla ihop mina får”.¹⁰

Vem är en herde? Varje man, kvinna och barn i Guds rike är en herde. Det krävs inget ämbete. Från den stund vi kommer upp ur dopets vatten har vi anförtratts det här arbetet. Vi sträcker oss ut i kärlek till andra eftersom det är vad vår Frälsare befallde oss att göra. Alma sa: ”Ty vilken herde bland er som har många får vakar inte över dem, så att vargarna inte kommer in och uppslukar hans flock? ... Jagar han då inte bort den?”¹¹ Närhelst vår nästa är i nöd timligt eller andligt, skyndar vi till deras hjälp. Vi bär varandras bördor så att de kan bli lätta. Vi sörjer med dem som sörjer. Vi tröstar dem som står i behov av tröst.¹² Herren förväntar sig kärleksfullt detta av oss. Och dagen kommer när vi ska hållas ansvariga för

En trofast fårhund leder förlorade får tillbaka till tryggheten hos deras herde och hjord.

den omsorg med vilken vi betjänade hans hjord.¹³

Min herdevän berättade om en annan viktig aspekt av att vaka över fåren på ranchen. Han sa att får som kommit bort var särskilt utsatta för faran med rovdjur. Faktum var att 15 procent av hans och hans assistenters totala tid gick åt till att hitta vilsegångna får. Ju tidigare de hittade fåren, innan fåren hade irrat sig för långt bort ifrån hjorden, desto mindre risk att fåren råkade illa ut. Mycket tålmod och disciplin krävdes för att hämta tillbaka förlorade får.

För några år sedan såg jag en artikel i en lokaltidning som var så fängslande att jag sparade den. Förstasidesrubriken lød: "Beslutsam hund vägrar överge förlorade får."¹⁴ Artikelns beskriver hur ett litet antal får, som tillhörde en fårfarm inte särskilt långt ifrån min väns ägor, av någon anledning blev kvarlämnade på sommarbetet. Två eller tre månader senare blev de fast och insnöade i bergen. När fåren lämnades kvar stannade fårhunden hos dem, eftersom det

var hans plikt att se efter och skydda fåren. Han vägrade överge sin post. Där stannade han – kretsande kring de förlorade fåren i flera månader i det kalla och snöiga vädret och skyddade dem mot prärievargar, pumor och andra rovdjur som kunde skada fåren. Han stannade där tills han kunde leda eller valla fåren tillbaka till säkerheten hos herden och hjorden. På bilden på framsidan av artikeln kan man se hundens karaktär i ögonen och uppträdandet.

I Nya testamentet finner vi en liknelse och undervisning från Frälsaren som ger ytterligare insikt om vårt ansvar som herdar – stödsystrar och stödbröder – för förlorade får:

"Om någon av er har hundra får och förlorar ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går ut efter det förlorade tills han finner det?

Och när han har funnit det, blir han glad och lägger det över sina axlar.

När han sedan kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig! Jag fann mitt förlorade får."¹⁵

När vi sammanfattar lärdomen som ges oss genom liknelsen finner vi följande värdefulla råd:

1. Vi ska identifiera de förlorade fåren.
2. Vi ska söka efter dem tills de är funna.
3. När vi har funnit dem måste vi kanske lägga dem på våra axlar för att kunna ta hem dem.
4. Vi omger dem med vänner när de kommer tillbaka.

Bröder och systrar, våra största utmaningar och våra största belöningar kan komma när vi betjänar förlorade får. Kyrkans medlemmar i Mormons bok "vakade ... över sitt folk och närde dem med sådant som hörde rättfärdigheten till".¹⁶ Vi kan följa deras exempel och minnas att vårt tjänande ska "ledas av Anden, vara flexibelt och anpassas utifrån varje medlems behov". Det är också avgörande att vi "strävar efter att hjälpa enskilda och familjer förbereda sig för sin nästa förrättning, hålla [sina] förbund ... och bli oberoende".¹⁷

Varje själ är dyrbar för vår himmelske Fader. Hans personliga uppmaning att tjäna är av största värde och vikt för honom, för detta är hans verk och hans härlighet. Det är bokstavligen ett evighetsverk. Vart och ett av hans barn har oskattbar potential i hans ögon. Han älskar *dig* med en kärlek du inte ens kan börja att förstå. Som den trofasta fårhunden stannar Herren på berget för att skydda *dig* genom vinden, regn-övädren, snön och *mer därtill*.

President Russell M. Nelson sa på förra konferensen: "Vårt budskap till världen [och, får jag tillägga, 'till vår stödverksamhetshjord'] är enkelt och uppriktigt: Vi inbjuder alla Guds barn på *båda sidor om slöjan* att komma till Frälsaren, ta emot det heliga templet

välsignelser, nå bestående glädje och bli berättigade till evigt liv.”¹⁸

Må vi lyfta blicken mot denna profetiska vision, så att vi kan valla själar till templet och i slutänden till vår Frälsare, Jesus Kristus. Han förväntar sig inte att vi ska utföra underverk. Han ber bara att vi ska föra våra bröder och systrar till honom, för *han* har makten att återlösa själar. När vi gör det kan vi och ska vi få följande löfte: ”När den högste herden sedan uppenbarar sig, ska ni få härlighetens segerkrans som aldrig vissnar.”¹⁹ Om detta vittnar jag – och om att Jesus är vår Frälsare och vår Återlösare – i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Låt oss sträva fram”, *Liahona*, maj 2018, s. 118.
2. Russell M. Nelson, ”Stödverksamhet”, *Liahona*, maj 2018, s. 100.
3. Russell M. Nelson, ”Tjäna med Guds kraft och myndighet”, *Liahona*, maj 2018, s. 69–70.
4. Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 8.
5. ”Stödverksamheten med stärkta kvorum inom melkisedekska prästadömet och hjälpföreningar”, bilaga till brev från första presidentskapet den 2 april 2018, ministering.lds.org/swe; Mosiah 18:9; L&F 20:51, 53; se även Joh. 13:35.
6. Se James E. Talmage, *Jesus Kristus* (1964), s. 407–408.
7. Joh. 10:14–15.
8. 1 Ne. 22:25.
9. Ps. 23:1; kursivering tillagd.
10. Mosiah 26:20.
11. Alma 5:59.
12. Se Mosiah 18:8–9.
13. Se Matt. 25:31–46.
14. Se John Wright, ”Safe or Stranded? Determined Dog Won’t Abandon Lost Sheep”, *Logan Herald Journal*, 10 jan. 2004, hjnews.com.
15. Luk. 15:4–6.
16. Mosiah 23:18.
17. Se ”Stödverksamheten med stärkta kvorum inom melkisedekska prästadömet och hjälpföreningar”, ministering.lds.org/swe.
18. Russell M. Nelson, ”Låt oss sträva fram”, *Liahona*, maj 2018, s. 119, kursivering tillagd.
19. 1 Petr. 5:4.

President Russell M. Nelson

Bli exemplariska sista dagars heliga

Jag lämnar min kärlek och min välsignelse till er, att ni må mätta er med Herrens ord och tillämpa hans lärdomar i era egna liv.

Det har varit en inspirerande och historisk konferens. Vi ser framtiden an med entusiasm. Vi har blivit motiverade att *göra* bättre och att *vara* bättre. De underbara budskap som våra generalauktoriteter och generalämbetsmän gett från den här talarstolen, samt musiken, har varit storslagna! Jag uppmanar er att studera de här budskapen, och att börja den här veckan.¹ De uttalar Herrens sinne och vilja för hans folk i dag.

Det nya hemcentrerade integrerade studiekursmaterialet som stöds av kyrkan har potential att släppa loss

familjernas kraft när varje familj samvetsgrant och med omsorg tillämpar det för att förvandla sitt hem till en trons helgedom. Jag lovar att när ni flitigt arbetar för att göra ert hem till ett centrum för evangelieundervisning, kommer med tiden *era* sabbatsdagar verkligen att vara en fröjd. *Era* barn kommer att tycka att det är spännande att lära sig om och leva efter Frälsarens lärdomar, och fiendens inflytande i *ert* liv och i *era* hem kommer att minska. Förändringarna i er familj blir dramatiska och stärkande.

Under den här konferensen har vi starkt vår beslutsamhet att göra den

nödvändiga ansträngningen att hedra Herren Jesus Kristus *varje* gång vi talar om hans kyrka. Jag lovar er att när vi är noga med att använda det rätta namnet på Frälsarens kyrka och dess medlemmar, leder det till ökad tro och tillgång till större andlig kraft för medlemmarna i hans kyrka.

Låt oss nu vända oss till ämnet tempel. Vi vet att vår tid i templet är avgörande för vår egen och vår familjs och släkts frälsning och upphöjelse.

När vi har tagit emot våra egna tempelförrättningar och ingått heliga förbund med Gud, behöver var och en av oss fortgående stärkas andligt och undervisas på det sätt som är möjligt *endast* i Herrens hus. Och våra förfäder behöver oss som ställföreträdare för dem.

Tänk på Guds stora nåd och rättvisa, han som före världens grundläggning gav oss möjlighet att ge templets välsignelser till dem som har dött utan kunskap om evangeliet. De här heliga tempelceremonierna är uråldriga. För mig är den uråldrigheten spännande och är ytterligare ett bevis på deras äkthet.²

Mina kära bröder och systrar, fiendens anfall ökar exponentiellt, både i intensitet och i variation.³ Vårt behov av att vara i templet regelbundet har

aldrig varit större. Jag vädjar till er att under bön ta en titt på hur ni använder er tid. Investera i er egen och er familjs framtid. Om ni bor på rimligt avstånd från ett tempel uppmanar jag er att hitta ett sätt att regelbundet boka tid med Herren – att vara i hans heliga hus – och sedan hålla den tiden med noggrannhet och glädje. Jag lovar att Herren ger dig de underverk han vet att du behöver när du gör uppoffringar för att tjäna och dyrka honom i hans tempel.

För närvarande har vi 159 invigda tempel. Lämplig tillsyn och underhåll av dessa tempel är mycket viktigt för oss. Med tidens gång är templen oundvikligen i behov av uppfräschning och förnyelse. Av den anledningen görs nu planer på att renovera och uppdatera Salt Lake-templet och andra tempel från pionjärtiden. Detaljer om dessa projekt meddelas vartefter de utvecklas.

I dag är vi glada att tillkännage planer på att uppföra ytterligare tolv tempel. Dessa tempel kommer att byggas på följande platser: Mendoza, Argentina; Salvador, Brasilien; Yuba City, Kalifornien; Phnom Penh, Kambodja; Praia, Kap Verde; Yigo, Guam; Puebla, Mexiko; Auckland, Nya Zeeland; Lagos, Nigeria; Davao, Filippinerna; San Juan, Puerto Rico och Washington County, Utah.

Att bygga och underhålla tempel kanske inte förändrar era liv, men er tid i templet gör säkerligen det. Till dem som länge har varit borta från templet: Jag uppmanar er att förbereda er och återvända dit så fort som möjligt. Sedan uppmanar jag er att tillbe Gud i templet och be om att på djupet få känna Frälsarens oändliga kärlek till er, så att var och en kan få ett eget vittnesbörd om att han leder det här heliga och tidlösa verket.⁴

Bröder och systrar, jag tackar er för er tro och ert stöd. Jag lämnar min kärlek och min välsignelse till er, att ni må mätta er med Herrens ord och tillämpa hans lärdomar i era egna liv. Jag försäkrar er att uppenbarelse fortsätter i kyrkan och kommer att fortsätta "tills Guds avsikter har utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat".⁵

Jag välsignar er med ökad tro på honom och på hans heliga verk, med tro och tålamod att uthärda era personliga utmaningar i livet. Jag välsignar er att bli exemplariska sista dagars heliga. Jag välsignar er så och bär mitt vittnesbörd om att Gud lever! Jesus är Kristus! Det här är hans kyrka. Vi är hans folk, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se budskapen från generalkonferensen på LDS.org och i appen Evangeliebiblioteket. De trycks i *Ensign* och *Liahona*. Kyrkans tidskrifter, däribland *New Era* och *Friend*, som levereras via post eller laddas ner på internet, är en viktig del av ert hemcentrerade studiekursmaterial om evangeliet.
2. Se till exempel 2 Mos. 28; 29; 3 Mos. 8.
3. Se Mosiah 4:29.
4. Se Wilford Woodruff, "The Law of Adoption", tal vid kyrkans generalkonferens, 8 apr. 1894. President Woodruff sa: "Vi har inte slutat ta emot uppenbarelse. Vi är inte färdiga med Guds verk. ... Detta verk kommer inte att avslutas förrän det är fullkomligt gjort" (*Deseret Evening News*, 14 apr. 1894, s. 9).
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 141.

Följande förteckning över valda upplevelser som återgetts under generalkonferensen kan användas vid personliga studier, hemaftnar och annan undervisning. Sidnumren gäller den sida där talet börjar.

Talare	Berättelse
Neil L. Andersen	(83) En trofast missionär som förnimmer att Frälsaren är medveten om hans lidande övervinna sin besvikelse medan han vårdas för de skador han fick under en terroristattack. Efter sin dotters död sa Russell M. Nelson att Jesus Kristus använder uppståndelsens nycklar till förmån för alla som dör. Russell M. Nelson vittnar för medlemmar i Puerto Rico att vi kan "finna glädje mitt i de värsta omständigheterna".
Brian K. Ashton	(93) Brian K. Ashtons fru kommer till större insikt om Guds natur och hans kärlek till och tacksamhet för sina barn.
M. Russell Ballard	(71) Efter att ha sört intensivt över familjemedlemmar som gått bort och de miljontals som dött på grund av krig och sjukdom, tar Joseph F. Smith emot "synen om de dödas återlösning".
Steven R. Bangerter	(15) Steven R. Bangerters barnbarn gräver ner stenar som representerar Jesus Kristus som grundvalen till ett lyckligt liv. President Russell M. Nelson påminner föräldrar om deras ansvar att undervisa sina barn. Steven R. Bangerters son erbjuder sig att hjälpa sina föräldrar förbereda sig för att verka som missionärer. Den Helige Anden leder en äldre man tillbaka till kyrkan och hans barndoms andliga trygghet.
Shayne M. Bowen	(80) En mans omvändelse till kyrkan genom kraften i Mormons bok gör stort intryck på Shayne M. Bowen.
M. Joseph Brough	(12) Under ett äventyr i Alaska, USA, inser Joseph Brough att ingenting är omöjligt för Gud. En stavsresident lär sig att frid kommer med förlåtelse genom Jesu Kristi försoning. En dotter lär M. Joseph Brough att göra sådant som är svårt genom sin önskan att verka som missionär.
Matthew L. Carpenter	(101) Matthew L. Carpenters son slutför sin heltidsmission efter att ha återhämtat sig från en stroke.
D. Todd Christofferson	(30) Trots svårigheter förblir fyra medlemmar i kyrkan starka i tron på Kristus och får hans stärkande stöd.
Quentin L. Cook	(8) <i>Kom och följ mig – för enskilda och familjer</i> stärker en brasiliansk familjs tro, vittnesbörd och kunskap om evangeliet.
Bonnie H. Cordon	(74) En ung kvinna och en äldre syster svetsas samman i en vänskap som är till välsignelse för dem. Bonnie H. Cordon och hennes stödkamrat skapar omedelbart ett kärleksband till en syster de besöker. En närhet och tillit utvecklas mellan en stödbroder och en broder vars fru försökte begå självmord.
Michelle D. Craig	(52) Camilla Kimball lär en församlingsmedlem att "aldrig [undertrycka] en storsint tanke".
Dean M. Davies	(34) President Gordon B. Hinckley ser framför sig var Vancouvers tempel i British Columbia ska byggas.
Henry B. Eyring	(58) Henry B. Eyring undrar hur hans mor hade tid och energi till att göra en karta över aposteln Paulus resor. (90) Henry B. Eyring lär sig att behandla andra som om de "har allvarliga problem". Frälsaren bär Henry B. Eyrings fru genom hennes problem.
Cristina B. Franco	(55) Cristina B. Franco lär sig att kärlek och offer är de hemliga ingredienserna i hennes primärlärares chokladtårta.
Robert C. Gay	(97) Den Helige Anden hjälper Robert C. Gay att se sin äldre syster så som Gud ser henne. James E. Talmage hjälper en familj som drabbats av difteri.
Jack N. Gerard	(107) Efter att Jack N. Gerard diagnostiserats med ett allvarligt hälsoproblem började han se livet ur ett evigt perspektiv.
Gerrit W. Gong	(40) Äldste Richard G. Scott och Gerrit W. Gong samtalar om tro medan de gör en akvarellmålning av en lägereld. En prästadömsbärare hjälper ett mindre aktivt par att återvända till kyrkan.
Jeffrey R. Holland	(77) En vädjan från barnen hjälper en far att förlåta och återvända till kyrkan, vilket välsignar familjen.
Joy D. Jones	(50) Joy D. Jones och hennes man utvecklar en varaktig vänskap med en mindre aktiv familj efter att de lärt sig att tjäna av kärlek till Herren.
Russell M. Nelson	(6) En mor tycker om att ha kyrkans möten hemma eftersom hennes man använder ett bättre språk då han vet att han ska välsigna sakramentet hemma varje söndag. (68) Russell M. Nelson kallar sig själv mor av misstag. En son tackar sin mamma efter att den Helige Anden har väglett henne att byta ut hans smartphone mot en vikomobil. (87) Benjamin De Hoyos förklarar för en programvärd i radio att kyrkans långa namn valdes av Frälsaren.
Dallin H. Oaks	(61) En ung manlig flykting sätts i fängelse på grund av att han slagit tillbaka när andra ungdomar provocerade honom.
Paul B. Pieper	(43) En flicka som förbereder sig för att döpas säger att när hon tar på sig Jesu Kristi namn så betyder det "jag kan få den Helige Anden".
Ronald A. Rasband	(18) Ronald A. Rasbands dotter och svärson övervinna rädslan för att sätta barn till världen.
Gary E. Stevenson	(110) En församlingsmedlem räcker ut en hjälpande hand till Carlos A. Godoy, som irrat bort från kyrkan. En boskapsuppfödare förlorar 200 får som tagits av rovdjur. En fårhund leder förlorade får tillbaka till trygghet.

President Nelson visar vägen

President Russell M. Nelson har uppmanat var och en av oss att vara vänligare, mer kristuslik och andligare när vi tjänar andra, och han har varit ett exempel på vad det innebär genom sitt sätt att tjäna sedan förra generalkonferensen.

Kort efter generalkonferensen i april 2018 åkte president Nelson iväg på en resa som tog honom och hans fru Wendy samt äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum och hans fru Patricia till England, Israel, Kenya, Zimbabwe, Indien, Thailand, Kina och Hawaii.

Under efterföljande resor träffade president Nelson medlemmar, missionärer, ledare och vänner till kyrkan i västra, centrala och östra Kanada; Seattle, Washington och Dominikanska republiken – där han talade länge på spanska. Det var första gången som en president för kyrkan har hållit en längre predikan på ett annat språk än engelska.

Under möten och andakter undervisade president Nelson om kyrkans rätta namn, om att dela med sig av evangeliet, om att värdesätta Mormons bok, om hur livet

blir bättre av att man följer evangeliet, om hur Kristi väg är glädjen och lyckans väg nu och i evigheten, om bön, om att göra hemmet till en tillflyktsort för barn, om att använda handlingsfriheten till att övervinna frestelser och följa Frälsaren, om att bry sig om andra och om att förbereda sig för och att ta emot välsignelserna som kommer från templet.

President och syster Nelson talade också under en världsomfattande andakt för ungdomar den 3 juni, då president Nelson sa att ungdomar som går med i "Herrens ungdomskår" och hjälper till att samla in Israel har möjlighet att vara en "del av något stort, något storslaget, något majestätiskt!" Han uppmuntrade ungdomarna att ta avstånd från ett konstant beroende av sociala medier, offra lite tid åt Herren, göra en grundlig livsbedömning tillsammans med Herren, be dagligen om att Guds barn ska få evangeliet och vara ett ljus för världen. ■

*För ytterligare information om president Russell M. Nelsons verksamhet, gå till **prophets.lds.org**. Se hela andakten för ungdomar på **HopeofIsrael.lds.org**.*

Tempelnytt

Kyrkan planerar att bygga tolv nya tempel, tillkännagav president Russell M. Nelson i sitt avslutande tal under generalkonferensen (se s. 113). Han tillkännagav också planer på att renovera Salt Lake-templet och andra tempel från pionjärtiden, och att detaljer angående detta ges senare.

Tempel ska byggas i Mendoza, Argentina; Salvador, Brasilien; Yuba City, Kalifornien, USA; Phnom Penh, Kambodja; Praia, Kap Verde; Yigo, Guam; Puebla, Mexiko; Auckland, Nya Zeeland; Lagos, Nigeria; Davao, Filippinerna; San Juan, Puerto Rico och Washington County, Utah, USA.

Fyra tempel ska snart invigas: Concepcions tempel i Chile den 28 oktober; Barranquilla tempel i Colombia den 9 december; Roms tempel i Italien veckan den 10 till 17 mars 2019 och Kinshasa tempel i Demokratiska republiken Kongo den 14 april 2019.

Och två tempel återinvigdes nyligen: Houston's tempel i Texas återinvigdes den 22 april och Jordan Rivers tempel i Utah återinvigdes den 20 maj. ■

Lär dig mer på **temples.lds.org**.

Ändringar balanserar undervisning om evangeliet i hemmet och i kyrkan

Som en del av det pågående arbetet med att hjälpa sista dagars heliga "undervisa om läran, stärka tron och främja ökad personlig gudskyndigheten", tillkännagav president Russell M. Nelson justeringar som ska balansera och sammanföra de unika och nödvändiga sätt som medlemmarna dyrkar och lär sig och följer Frälsarens evangelium både i kyrkan och hemma.

Ledare i kyrkan har tillkännaggett ändringar i schemat för söndagens möten med början i januari 2019 i samband med att ett nytt studiematerial släpps, som är hemcentrerat och som

understöds av kyrkan. De här ändringarna och andra bygger på flera tidigare initiativ som kyrkan har infört under de senaste åren och som är avsedda att hjälpa medlemmarna att fokusera sina liv på vår himmelske Fader och Jesus Kristus och fördjupa sin tro på dem. De här initiativen inbegriper mer meningsfulla studier av evangeliet hemma, att hedra Herren genom att hålla sabbatsdagen helig och att ta hand om varandra som Frälsaren skulle ha gjort och som man blir ledd till av Anden.

De här förändringarna är avsedda att förbereda Herrens folk för hans

återkomst genom att var och en fördjupar sin omvändelse, förklarade äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kворum när han beskrev ändringarna på lördagens förmiddagsmöte under generalkonferensen.

"Vi känner till den andliga uppbyggelse och den djupa och varaktiga omvändelse som kan uppnås i hemmets miljö", sa han. "Vår avsikt är att balansera upplevelserna i kyrkan och i hemmet på ett sådant sätt att det storligen ökar tron och andligheten och fördjupar omvändelsen till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus."

Anpassningar hemma

Kyrkans ledare uppmanar till större fokusering på mer engagemang vad gäller religiösa vanor för enskilda och familjer i hemmet, bland annat evangeliestudier hemma på söndagar och under veckan, samt justeringar i fråga om hemaftnar.

Både som klassrum och labb är hemmet ett viktigt center för lärande och efterlevande av evangeliet. Evangeliestudier hemma för enskilda och familjer på söndagar och under veckan ger möjligheter att få andlig styrka på daglig basis och innebär större flexibilitet i fråga om personliga studier och uppenbarelser. Att enbart förlita sig på den begränsade tiden för evangeliundervisning i kyrkan skapar en obalans som knappast kan leda till den djupa och varaktiga omvändelse som är nödvändig.

"Vi är var och en ansvariga för vår egen andliga tillväxt", sa president Nelson. "Och skrifterna klargör att föräldrarna har huvudansvaret att undervisa sina barn om läran."

Ändringarna inbegriper en ny hemcentrerad evangeliestudieresurs

för enskilda och familjer. Enskilda och familjer kan använda den nya resursen *Kom och följ mig – för enskilda och familjer*, om de så önskar, som vägledning för evangeliestudier utanför kyrkan. Den nya resursen går hand i hand med resurserna för Söndagsskolans och Primärs lärare, vilket innebär att söndagslektionerna, skriftstudierna hemma och förslagen för hemaftnar har samma fokus.

Förutom att kyrkans ledare uppmuntrade till evangeliestudier, uppmanade de återigen alla att vara delaktiga – på sabbatsdagen och under veckan – i familjeråd, hemaftnar, släktforskning och tempeltjänst, tjänande, personlig gudsdyrkan och glädjefylld tid med familjen.

Material som skickats till medlemmar och ledare förklarar att kyrkans ledare uppmanar medlemmarna att ha en hemafton och studera evangeliet på sabbaten – eller vid andra tillfällen enligt de enskildas och familjernas val. En aktivitetsskväll för familjen kan hållas på måndagen eller vid andra tillfällen. Därför bör ledare fortsätta hålla måndagskvällen fri från möten och aktiviteter i kyrkan. Men tid för evangeliestudier i hemmet och aktiviteter för familjer och enskilda schemaläggs enligt personliga omständigheter.

Gudsdyrkan i kyrkan, deltagande i heliga förrättningar där och att samlas för att undervisa varandra och stärka och tjäna varandra är viktiga delar av att fördjupa tro och personlig omvändelse. Förkortningen av tiden som tillbringas i kyrkan kan motverka sitt syfte om enskilda och familjer inte avsiktligt stärker sina hem.

President Nelson sa: "Som sista dagars heliga har vi tagit för vana att tänka på 'kyrkan' som något som händer i

våra möteshus, med stöd av det som händer hemma. Vi behöver en justering i det mönstret. Det är dags för en *hemcentrerad kyrka*, som stöds av det som sker i våra grens-, församlings- och stavbyggnader."

Justeringar i kyrkan

Justeringarna av upplevelserna i kyrkan är avsedda att vara till stöd för en förbättring i fråga om hur vi lär oss och följer evangeliet hemma. De här förändringarna innefattar en justering av söndagsschemat med

- ett 60 minuter långt sakramentsmöte
- 10 minuter för övergång till klasser
- en 50 minuter lång lektion, enligt nedanstående exempel:

SÖNDAGENS SCHEMA MED BÖRJAN I JANUARI 2019	
60 minuter	Sakramentsmöte
10 minuter	Övergång till klasser
50 minuter	Klasser för vuxna, klasser för ungdomar, Primär

Den 50 minuter långa lektionstiden hålls varje vecka i Primär, men för ungdomar och vuxna alterneras lektionerna enligt följande:

- Första och tredje söndagen: Söndagsskolan.
- Andra och fjärde söndagen: prästadömetts kvorum, Hjälpföreningen och Unga kvinnor.
- Femte söndagen: möten för ungdomar och vuxna under biskopens ledning.

Om Primär är tillräckligt stort för att dela upp i Primär för yngre och äldre barn kan följande schema kastas om för

hälften av barnen och tiderna justeras efter behov.

PRIMÄRS SCHEMA FRÅN OCH MED JANUARI 2019	
25 minuter	Bön, skriftställe eller trosartikel, tal (5 minuter). Sångstund: sånger som stödjer de skriftställen som studeras under lektionen (20 minuter).
5 minuter	Övergång till klasser
20 minuter	Klasser: lektion från <i>Kom och följ mig – för Primär</i>

Ändringar i studiekursmaterialet

Den här justeringen i mötesschemat går hand i hand med det nyaste tillägget till kyrkans studiekursmaterial *Kom och följ mig*. Det här hemcentrerade studiekursmaterialet som börjar användas i januari kommer att sätta det som vuxna, ungdomar och barn lär sig under Söndagsskolans och Primärs lektioner i samklang, vilket gör det lättare för familjer att studera tillsammans hemma under veckan.

Instruktioner, lektionsförslag och resurser finns i

- *Kom och följ mig – för äldstevorumet och Hjälpföreningen* (i novembernumret 2018 av *Ensign* och *Liahona*)
- *Kom och följ mig – för aronska prästadömetts kvorum*
- *Kom och följ mig – för Unga kvinnor*
- *Kom och följ mig – för Söndagsskolan*
- *Kom och följ mig – för Primär*

Gå till comefollowme.lds.org för att få mer information.

Andra viktiga förändringar är följande:

- Lärarrådsmöten hålls varje kvartal i stället för varje månad.
- Äldstekvorumets och Hjälpföreningens lektionsscheman anger inte längre ett rådsmöte under första söndagen eller ett visst ämne som ska tas upp den fjärde söndagen. Lektionerna ska fokusera på de senaste generalkonferenstalen.
- Sångstunden ersätter samlingsstunden. *Programförslag till samlingsstunden* utgår.
- Kursen Evangeliets principer upphör. Alla medlemmar och intresserade vänner inbjuds att delta i Söndagsskolans klasser för ungdomar respektive vuxna.
- Valfria kurser, till exempel för att stärka äktenskapet och familjen, tempelförberedande kurser, missionsförberedande kurser och släktforskningskurser hålls inte under söndagens lektionstid. De här kurserna kan hållas vid andra tillfällen för enskilda, familjer eller grupper beroende på lokala behov och enligt biskopens gottfinnande.

Avsikterna bakom dessa ändringar

Kyrkans ledare försöker skapa en ny balans och ett starkare samband mellan de unika fördelarna med upplevelsen hemma och i kyrkan med specifika ändamål i åtanke.

”Den här justeringen går mycket djupare än bara ett förkortat möteschema på söndagarna”, sa äldste Cook. ”Avsikterna och välsignelserna som kommer av den här justeringen och andra nyss gjorda ändringar är bland annat följande:

- En djupare omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus och starkare tro på dem.
- Starkare enskilda och familjer genom studiekursmaterial som är hemcentrerat och stöds av kyrkan och som leder till ett glädjefullt evangelieinriktat liv.
- Att helga sabbatsdagen med fokus på sakramentets förrättning.
- Att hjälpa vår himmelske Faders alla barn på båda sidorna av slöjan genom missionsarbete och genom att ta emot templets förrättningar, förbund och välsignelser.”

För tillkännagivandet om de här justeringarna, se Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, på sidan 6 i den här tidningen; Quentin L. Cook, ”Djup och varaktig omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus”, på sidan 8. För att få mer information om de här justeringarna, gå till **sabbath.lds.org** för att se ett brev från första presidentskapet, svar på vanliga frågor och andra resurser som kan hjälpa enskilda och familjer att helga sabbatsdagen. ■

Engagera dig i en ny psalmbok och sångbok

Kyrkan förbereder nya utgåvor av både *Psalmer* och *Barnens sångbok* och vill ha förslag och bidrag från medlemmar överallt.

På **NyMusik.lds.org**, kan du

Ge *förslag* – dina nuvarande favoritpsalmer eller barnsånger, psalmer eller barnsånger utanför kyrkan som kan tas med, nuvarande psalmer eller sånger som inte ska tas med, svårigheter med de nuvarande böckerna och annan feedback.

Skicka *egenkomponerat material* – psalmer, psalmtexter, barnsånger, eller text till barnsånger. Musiken ska lämpa sig för gudstjänster. Alla språk och kulturella stilar beaktas. De som är under 18 år kan bidra om de bifogar en förälders eller vårdnadshavares godkännande. Bidragen måste vara oss tillhanda senast den 1 juli 2019. ■

Äldste Brook P. Hales

Generalauktoritetssjuttio

Som åtta- eller nioåring var äldste Brook P. Hales på ett faste- och vittnesbördsmöte där hans far, som var biskop, presiderade. Hans far uppmanade församlingen att bära vittnesbörd, och nästan alla närvarande bar sitt vittnesbörd. "Det var kanske första gången jag kände Anden vittna för mig att evangeliet är sant", minns äldste Hales.

Han har känt det vittnesbördet många gånger sedan dess, särskilt under det att han har verkat som sekreterare till första presidentskapet med början 2008. När president Thomas S. Monson inröstades som profet och president för kyrkan, och återigen när president Russell M. Nelson inröstades, såg äldste Hales "profetmanteln falla på var och en av dessa män, och jag visste utan tvekan att de hade valts och kallats att bli kyrkans president just i sin tid."

Äldste Hales kallades som generalauktoritetssjuttio den 17 maj 2018 och inröstades den 6 oktober 2018. Han fortsätter som sekreterare till första presidentskapet.

Äldste Hales föddes i Ogden, Utah, USA den 7 april 1956 som son till Klea och Glenn Phillip Hales. Han tog examen i bank och finans vid Weber State College (nu Weber State University) 1980. Efter sin examen arbetade han inom kommersiell bankverksamhet och i kyrkans avdelning för ekonomi och uppteckningar. Han gifte sig med Denise Imlay Hales 1981 och de har fyra barn. Äldste Hales har verkat som heltidsmissionär i Frankrikemissionen Paris, rådgivare i ett biskopsråd, högprästgruppledare, biskop, stavspresident, organist under prästadömsmötet, söndagsskollärare och tempelbeseglare.

Den där dagen när äldste Hales var liten bar han inte sitt vittnesbörd. Men det har vuxit sig starkare ända sedan dess. "Jesu Kristi evangelium återställdes genom profeten Joseph Smith, Mormons bok är sann, Gud älskar oss fullkomligt och är angelägen om att välsigna oss, Jesus är vår Frälsare och vi har välsignats med den Helige Andens ständiga sällskap om vi är värdiga", säger han. ■

KOM OCH FÖLJ MIG

för äldstekvorumet
och Hjälpföreningen

Oktober 2018

*De här resurserna finns i appen Evangelie-
biblioteket och på comefollowme.lds.org.*

Varför har vi kvorumets och Hjälpföreningens möten?

I vår tid har Gud återställt prästadömet och organiserat prästadömskvorum och Hjälpföreningen för att hjälpa till att genomföra hans frälsningsarbete. Därför samtalar och planerar vi, när vi varje söndag samlas till äldstekvorums- och Hjälpföreningsmöten, vad vi ska göra för att kunna genomföra Guds verk. För att kunna vara effektiva behöver dessa möten vara mer än lektioner. De är möjligheter att rådgöra om frälsningsarbetet, tillsammans lära oss av kyrkans ledares undervisning om arbetet, och planera och organisera oss för att genomföra det.

Schema för oktober–december 2018

2018 följer söndagens möten i äldstekvorumet och Hjälpföreningen det här månatliga schemat:

Första söndagen: Rådgör tillsammans om lokala ansvar, möjligheter och utmaningar och gör upp handlingsplaner.

Andra och tredje söndagen: Studera tal från den senaste generalkonferensen som valts ut av medlemmar i presidentskap eller, ibland, av biskopen eller stavspresidenten.

Fjärde söndagen: Samtala om ett särskilt ämne som valts ut av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Från oktober till och med december 2018 är ämnet personliga skriftstudier och skriftstudier med familjen.

Femte söndagen: Under biskopsrådets ledning.

"Vi litar på att ni rådgör tillsammans och söker uppenbarelse för hur dessa justeringar ska införas. ... [Det nya söndags-schemat] kommer att resultera i stora välsignelser för dem som entusiastiskt tar emot [det] och söker den Helige Andens vägledning. Då kommer vi närmare vår himmelske Fader och vår Herre och Frälsare Jesus Kristus."

Äldste Quentin L. Cook
de tolv apostlarnas kворum

Nytt schema för 2019

Med början i januari 2019 hålls äldstekvorumets och Hjälpföreningens möten endast på den andra och fjärde söndagen varje månad. De här mötena fokuserar på talen från den senaste generalkonferensen. Undervisningsförslag för dessa möten finns i majs och novembers generalkonferensnummer av *Liahona* och i appen Evangeliebiblioteket.

Andra ändringar från och med 2019 är följande:

- Första söndagens rådsmöten upphör. Men vid behov kan äldstekvorumet och Hjälpföreningen använda en del av andra eller fjärde söndagens möte till att rådgöra om ett viktigt ämne.
- Inledningen, i vilken aronska och melkisedekska prästadömetts kворum eller systrarna i Hjälpföreningen och Unga kvinnor samlas, hålls inte.
- Äldstekvorumets och Hjälpföreningens möten inleds inte med en inledningspsalm eller en bön, men avslutas med en avslutningsbön.

Lär av generalkonferenstalen (2018 och 2019)

Lärdomar från levande profeter, siare och uppenbarare kan ge inspirerad vägledning för äldstekvorumets och Hjälpföreningens arbete. Under de veckor då konferenstalen studeras väljer äldstekvorumets eller Hjälpföreningens presidentskap ett konferenstal med medlemmarnas behov i åtanke. Ibland kan biskopen eller stavspresidenten också föreslå ett tal. Tonvikt bör läggas på tal av medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Men presidentskapets medlemmar kan välja vilket tal som helst från den senaste konferensen baserat på lokala heligas behov och inspiration från Anden.

Ledarna och lärarna bör försöka uppmuntra medlemmarna att läsa det utvalda talet i förväg. De bör uppmuntra medlemmarna att komma till mötena förberedda att berätta om evangeliesanningar de har lärt sig och sina tankar om hur de kan handla enligt de här sanningarna. De inlärningsaktiviteter som föreslås nedan, som baseras på de principer som lärs ut i *Undervisa på Frälsarens sätt*, kan hjälpa medlemmarna att lära sig av generalkonferenstalen.

Quentin L. Cook, *”Djup och varaktig omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus”*

Medlemmarna kan tycka det är intressant att höra vad andras första reaktioner var när de hörde talas om förändringarna som beskrivs i äldste Cooks tal. Om en vän med en annan tro frågade dem varför kyrkan gör dessa justeringar, vad skulle de säga? Uppmuntra dem att leta efter möjliga svar i äldste Cooks tal. Vad kan vi göra som enskilda och familjer, och som kvorum eller Hjälpförening, för att se till att förändringarna åstadkommer det som Herrens avser? Som en del av det här samtalet kan du också återge insikter från president Nelsons

Inledande ord som inspirerar medlemmarna att ”entusiastiskt [ta] emot” de här ändringarna.

Ronald A. Rasband, *”Var inte oroliga”*

Äldste Rasbands tal belyser flera skriftställen som kan hjälpa oss att fördriva rädslan angående de farliga tider vi lever i. Be medlemmarna utforska dessa skriftställen för att hitta råd de kan berätta om för någon som är rädd för framtiden. Vad mer kan de berätta om från äldste Rasbands tal? Hur kan rädsla ”[begränsa] Guds barns perspektiv”? Be medlemmarna berätta hur de har lärt sig att övervinna sin rädsla och leva med tro.

David A. Bednar, *”Sammanfatta allt i Kristus”*

Du kan ta med ett rep och en checklista att visa upp. Be medlemmarna samtala om skillnaden mellan att se evangeliets sanningar och kyrkans program som ett rep och att se dem som en checklista med enskilda ämnen och uppgifter. Uppmuntra medlemmarna att leta efter insikter i exemplen i äldste Bednars tal. Vad innebär det att ”sammanfatta allt i Kristus”? (Se Ef. 1:10.) Vad kan vi göra för att få det som utlovas i slutet av äldste Bednars tal?

Dallin H. Oaks, *”Sanningen och planen”*

Hur är vi hjälpta av att förstå ”återställda evangeliesanningar” när vi möter motstånd mot vår tro och vår livsstil? För att besvara frågan kan medlemmarna gå igenom exempel på grundläggande sanningar i avsnitt II i president Oaks tal. De kan också gå igenom exempel på hur dessa sanningar tillämpas (se avsnitt III). Det kan vara till hjälp för medlemmarna att rollspela hur de skulle använda några av dessa grundläggande sanningar för att bemöta kritik mot kyrkans lärdomar eller tillvägagångssätt.

D. Todd Christofferson, *”Fasta och ståndaktiga i tron på Kristus”*

Du kan börja ett samtal om det här talet genom att rita en linje på tavlan med *socialt*

motiverad i ena änden och *kristuslik hängivenhet* i den andra. Be medlemmarna läsa stycket som börjar med "de flesta av oss befinner sig just nu någonstans på en skala ..." och fundera på var de känner att de är på den här skalan. Vad lär vi oss av exemplen i äldste Christoffersons tal som inspirerar oss att vara fasta och ståndaktiga i prövningar? (Se även Alma 36:27–28.) Uppmuntra medlemmarna att berätta om personer de känner som visat kristuslik hängivenhet mot evangeliet, även när de genomgår lidande.

Ulisses Soares, "Ett i Kristus"

Hur representerar Amazonfloden medlemmarna i Jesu Kristi återställda kyrka, enligt äldste Soares? Vad kan den här jämförelsen lära oss om det inflytande nya medlemmar kan ha på kyrkan? Hur kan vi som kvorum eller Hjälpförening följa äldste Soares råd att uppmuntra, stödja, och älska de nyomvända? (Se Moro. 6:4–5.) Några medlemmar kanske kan berätta om utmaningar de stod inför som nya medlemmar i kyrkan och hur andra medlemmar hjälpte dem. Ni kan också samtala om hur nya medlemmar har stärkt er församling eller gren.

Gerrit W. Gong, "Vår tros lägereld"

Du kan visa en bild av en lägereld och be

någon berätta om en upplevelse då han eller hon var tacksam över att ha en lägereld. Be medlemmarna att samtala om vad äldste Gong menade när han talade om en "lägereld av tro". Sedan kan du dela upp medlemmarna i grupper och be varje grupp läsa och berätta om ett av de fem sätt på vilka äldste Gong föreslår att en "lägereld av tro" kan uppmuntra oss. Ge medlemmarna tid att begrunda hur de kan stärka sin egen tro eller en väns tro.

Dieter F. Uchtdorf, "Tro, älska, gör"

Du kan börja ett samtal om det här talet genom att skriva *Missmod* och *Glädje* på tavlan. Be medlemmarna gå igenom talet och leta efter inställningar och övertygelser som leder till missmod och glädje och lista dem på tavlan. Be medlemmarna berätta hur de har upplevt den glädje som kommer av att tro, älska och göra, som äldste Uchtdorf undervisar om. Föreslå att medlemmarna hittar ett uppmuntrande citat från talet att sätta upp i sina hem eller berätta om för en vän.

Joy D. Jones, "För honom"

Du kan återge berättelsen i början av syster Jones tal och be medlemmarna tänka på tillfällen när deras tjänande och stödjande

ansträngningar kan ha verkat passera obemärkta, "ouppskattade eller till och med oönskade". Efter att ni har samtalat om berättelsen kan du skriva *Varför bör vi tjäna?* på tavlan. Låt medlemmarna besvara frågan genom att gå igenom resten av syster Jones tal och leta efter insikter. (Se även L&F 59: 5.) Hur kan syster Jones råd förändra vårt sätt att ta hand om och tjäna varandra?

Michelle D. Craig, "Gudomligt missnöje"

Syster Craig talar om "en klyfta mellan var och vilka vi är och var och vilka vi vill bli". Hur vill Gud att vi känner för den här klyftan? Hur vill Satan att vi ska känna för den? Varje medlem kan gå igenom ett av de tre delarna i syster Craigs tal för att finna svar på de här frågorna. Vad kan vi göra för att se till att vårt "gudomliga missnöje" inte blir "förlamande missmod"?

Cristina B. Franco, "Glädjen i osjälviskt tjänande"

För att betona att "kärlek helgas genom offer" återger syster Franco två berättelser – en om Victoria och en om en änka. Du kan be två medlemmar komma förberedda att berätta vad de lär sig om kärlek och uppoffringar av de här berättelserna. Vilka andra upplevelser kan vi berätta om som undervisar om samma princip? Visa en video som skildrar hur Frälsaren tjänar andra. Det kan leda till ett samtal om hur vi kan följa hans exempel på "tjänande i kombination med kärlek och uppoffringar".

Henry B. Eyring, "Kvinnor och evangelielärande i hemmet"

Skriftställen och citat från "Familjen: ett tillkännagivande för världen" som president Eyring använder i sitt tal ger oss insikter om vikten av kvinnors inflytande i hemmet. Medlemmarna kan arbeta tillsammans för att hitta dessa skriftställen och citat och samtala om vad de lär sig. Vilka uppmaningar ger president Eyring oss? Vilka löften ger han oss? Fundera över hur samtalet kan förbättras

av att ni sjunger eller läser en psalm om hemmet, som "Hemmet blir som himmelen" (*Psalmer*, nr 189).

Dallin H. Oaks, "Föräldrar och barn"

När du förbereder dig för att undervisa kan du fundera över vilken del av president Oaks tal som är mest relevant för personerna i ditt kvorum eller din Hjälpförening. Här är förslag på frågor du kan ställa för att uppmuntra till samtal om det här talet: Hur motarbetas vår himmelske Faders plan av de nutida trender som nämns i avsnitt I i president Oaks tal? Vilka trofasta kvinnor kan vi berätta om som exemplifierar uttalandena om kvinnor i avsnitt II? Hur kan vi uppmuntra de unga kvinnor vi känner att följa president Oaks specifika råd till dem i avsnitt III?

Russell M. Nelson, "Systrarnas roll i Israels insamling"

Om du undervisar i Hjälpföreningen kan du dela upp systrarna i fyra grupper och be varje grupp att läsa en av de fyra uppmaningarna i president Nelsons tal. Grupperna

kan samtala om vad som gjorde intryck på dem i dessa uppmaningar, upplevelser de har haft när de har handlat efter dem, och förslag på hur vi kan handla efter dem i framtiden. Låt sedan varje grupp berätta för de andra vad de talade om. Om du undervisar prästadömsbärare kan du be dem leta efter uttalanden i president Nelsons tal som visar hur vår himmelske Fader känner för sina döttrar. Vad kan vi göra för att stödja och uppmuntra systrarna att delta i Israels insamling?

M. Russell Ballard, "Synen om de dödas återlösning"

Du kan be medlemmarna att följa president Ballards uppmaning och läsa Läran och förbunden 138 innan ert samtal. Låt medlemmarna berätta om sina upplevelser av och insikter om det här kapitlet under mötet. Frågor som dessa kan hjälpa medlemmarna förstå vikten av denna uppenbarelse: "Hur ger den här uppenbarelsen oss tröst?" och "Vilka sanningar innehåller den här uppenbarelsen som kan påverka 'hur vi lever våra liv dagligen'?"

Bonnie H. Cordon, "Att bli en herde"

För att hjälpa medlemmarna fundera över hur de kan förbättra sitt tjänande kan du dela upp dem i tre grupper och be varje grupp läsa ett av de tre betitlade avsnitten i syster Cordons tal. Be dem berätta vilka principer om tjänande som de lärt sig. Hur kan vi bli "de herdar som Herren vill att vi ska bli" genom att sträva efter att följa de här principerna? Be medlemmarna berätta om upplevelser då en annan persons tjänande hjälpte dem känna att Frälsaren känner och älskar dem.

Jeffrey R. Holland, "I förlikningens anda"

Du kan inleda ett samtal om äldste Hollands tal genom att be medlemmarna tänka på en relation i deras liv som är i behov av läkedom eller förlikning. Sedan kan de gå igenom äldste Hollands tal och se hur Brad och Pam Bowen kunde hjälpa sin far att läkas. Vilka välsignelser kom av att de gjorde det? Vilka insikter har medlemmarna fått som kan hjälpa dem att läka sina egna relationer?

Neil L. Andersen, "Sårade"

För att introducera äldste Andersens tal kan ni tillsammans läsa Lukas 10:30–35 eller titta på videon "Liknelsen om den barmhärtige samariten" (LDS.org). Hur är vi alla som mannen som råkade ut för rövare? Enligt äldste Andersen, på vilket sätt är Jesus Kristus "vår barmhärtige samariter"? Hur kan vi ta emot hans läkning? Du kan kanske be medlemmarna berätta hur Frälsaren har läkt deras sår eller sår hos nära och kära. De kan också söka i äldste Andersens ord för att hitta ett uppmuntrande budskap som de kan delge någon som är sårad.

Russell M. Nelson, "Kyrkans rätta namn"

Jesus Kristus har befallt att kyrkan ska kallas efter hans namn. Du kan hjälpa medlemmarna få en starkare önskan att följa denna uppmaning genom att be dem söka igenom

president Nelsons tal och leta efter skäl till att "kyrkans namn [inte är] förhandlingsbart". Sedan ber du dem att söka i slutet av president Nelsons tal efter de utlovade välsignelser som han säger kommer när vi arbetar för att "återställa det rätta namnet på Herrens kyrka". Vad kan vi göra för att bidra i den här saken?

Henry B. Eyring, "Försök, försök, försök"

President Eyring ställer "två avgörande frågor": "Vad måste jag göra för att ta på mig [Frälsarens] namn?" och "Hur vet jag när jag gör framsteg?" Du kanske kan skriva frågorna på tavlan och be medlemmarna berätta om insikter de får om de här frågorna av president Eyrings tal och syster Eyrings exempel. President Eyring nämner också sången "Jag vill gärna likna Jesus" (*Barnens sångbok*, s. 40–41). Vad kan texten till den här sången bidra med i samtalet?

Dale G. Renlund, "Välj i dag"

Medlemmarna kan tänka på någon som de vill uppmuntra att följa vår himmelske Faders plan, till exempel en familjemedlem eller någon de är stödsyster eller stödbröder till. Sedan kan de gå igenom äldste Renlunds tal för att se hur vår himmelske Fader och Jesus Kristus känner för oss. Hur hjälper de oss att välja lydnad? Vad säger deras exempel om hur vi kan förbättra våra ansträngningar i våra familjer och i vårt tjänande?

Gary E. Stevenson, "Att vara en herde för själar"

De du undervisar kan ha ställt en fråga som den här i äldste Stevensons tal: "Hur vet vi att vi tjänar på Herrens sätt?" De kan ha nytta av att samtala om möjliga svar på frågan som de hittar i det här talet. Du kan också ta med en bild av Frälsaren som herde (se *Evangeliebilder* [2008], nr 64) och låta medlemmarna berätta om en sanning i äldste Stevensons tal som bilden förställer. Medlemmarna kan berätta om saker de har känt sig manade att göra till följd av samtalet.

Fjärde söndagens möten (oktober–december 2018)

PERSONLIGA SKRIFTSTUDIER OCH SKRIFTSTUDIER MED FAMILJEN

Den fjärde söndagen i månaden under 2018 samtalar äldstekvorumet och Hjälpföreningen om personliga skriftstudier och skriftstudier med familjen. Ledare eller lärare kan välja att leda samtal om vilken som helst av följande principer.

Personliga skriftstudier

För att inspirera medlemmarna att studera skrifterna regelbundet kan du be varje medlem att välja ett av följande skriftställen att läsa: Josua 1:8; 2 Timoteusbrevet 3:15–17; 1 Nephi 15:23–25; 2 Nephi 32:3; Läran och förbunden 11:22–23; 33:16–18. När de har haft tid att läsa och begrunda kan de berätta för någon annan i rummet vad deras skriftställe lärde dem om att studera skrifterna.

Du kan också be medlemmarna att bära sina vittnesbörd om välsignelserna de får när de studerar skrifterna. Medlem-

marna kan också ha nytta av att höra andra berätta vad de gör för att göra sina personliga skriftstudier meningsfulla (se några exempel under "Förslag för att förbättra dina personliga skriftstudier" i *Kom och följ mig – för enskilda och familjer*). Du kan också berätta för medlemmarna vad äldste Quentin L. Cook lärde om "avsikterna och välsignelserna som kommer av [justeringen i söndagens schema] och andra nyss gjorda ändringar" (se "Djup och varaktigt omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus", *Liahona*, nov. 2018). Medlemmarna kan

samtala om hur vår strävan att förbättra våra skriftstudier kan hjälpa till att åstadkomma dessa avsikter.

Konsekventa evangeliestudier

Äldste David A. Bednar jämförde konsekventa skriftstudier med familjen och andra rättfärdiga vanor med små penseldrag som tillsammans bildar en vacker målning. För att hjälpa medlemmarna förstå vad äldste Bednar undervisade om, kan du kanske visa en målning där konstnärens penseldrag syns. Medlemmarna kan sedan läsa äldste Bednars liknelse i "Flitigare och mer omtänksamma hemma" (*Liahona*, nov. 2009, s. 19–20) och samtala om hur penseldragen i målningen är som skriftstudier. Vad har hjälpt oss övervinna hinder för konsekventa evangeliestudier, oavsett om vi studerar enskilt eller tillsammans med familjen? Vad lovade president Russell M. Nelson dem som "flitigt arbetar för att göra [hemmet] till ett centrum för evangelieundervisning"? (Se "Bli exemplariska sista dagars heliga", *Liahona*, nov. 2018.) Ge medlemmarna tid att fundera över och berätta om vad de inspireras att göra på grund av det de lärt sig i dag.

Samtal om evangeliet i hemmet och i kyrkan

Ett sätt att hjälpa medlemmarna förstå vikten av att samtala om evangeliet i hemmet och kyrkan kan vara att be ett barn och en förälder sjunga "Lär mig att vandra i ljuset" (*Psalmer*, nr 196). Vad undervisar samspelet mellan barnet och föräldern i texten till den här sången oss om att lära sig om evangeliet? Några medlemmar kanske är villiga att delge de andra sina tankar om hur man gör samtal om evangeliet till en naturlig och regelbunden del av familjelivet. Följande skriftställen kan bidra med insikter: 5 Moseboken 11:18–20; 1 Petrusbrevet 3:15; Mosiah 18:9; Moroni 6:4–5, 9; Läran och förbunden 88:122. Hur kan våra samtal i hemmet och i kyrkan föra oss närmare vår himmelske Fader och Jesus Kristus?

FÖRSLAG FÖR ATT STÖDJA SKRIFTSTUDIER I HEMMET 2019

Under 2019 studerar alla församlingsmedlemmar Nya testamentet – i hemmet och i Söndagsskolan och Primär. I kvorumets och Hjälpföreningens möten bör ledare och lärare påminna medlemmarna om den kommande veckans skriftställen i Kom och följ mig – för enskilda och familjer, som de kan studera hemma. Denna enkla påminnelse kan göras skriftligt, verbalt eller både och.

Äldstekvorumets och Hjälpföreningens ledare och lärare kan uppmuntra till de här skriftstudierna genom att hitta tillfällen att ta med insikter från Nya testamentet i äldstekvorumets och Hjälpföreningens möten. Som exempel kan äldstekvorumets och Hjälpföreningens ledare och lärare göra följande.

- Lägga märke till hur berättelser eller lärdomar från deras skriftstudier kan tillämpas på en lektion i äldstekvorumet eller Hjälpföreningen. Ledarna och lärarna kan berätta om denna insikt under ett av söndagens möten.
- Berätta för medlemmarna hur berättelser eller lärosatser från Nya testamentet kan tillämpas på deras ansvar i äldstekvorumet eller Hjälpföreningen.
- Berätta för medlemmarna om positiva upplevelser de haft med att studera Nya testamentet i hemmet och uppmuntra medlemmarna att också berätta om sina upplevelser.

"Genom sin försonings oskattbara gåva räddar vår Herre och Frälsare Jesus Kristus oss inte bara från döden och förlåter oss våra synder genom vår omvändelse, utan han står också redo att rädda oss från den sargade själens sorg och smärta.

Frälsaren är vår barmhärtige samariern, som sändes att 'förbinda dem som har förkrossade hjärtan' [Luk. 4:18]. Han kommer till oss när andra går förbi. I medkänsla lägger han sitt helande balsam på våra sår och förbinder dem. Han bär oss. Han tar hand om oss. Han ber oss: 'Kom till mig så att jag kan hela er' [se 3 Ne. 18:32]."

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum, "Sårade", s. 84–85.

Den barmhärtige samariern,
av Annie Henrie Nader

”Det nya hemcentrerade integrerade studiekursmaterialet som stöds av kyrkan har potential att släppa loss familjernas kraft när varje familj samvetsgrant och med omsorg tillämpar det för att förvandla sitt hem till en trons helgedom”, sa president Russell M. Nelson på det avslutande mötet under kyrkans 188:e halvårskonferens. ”Jag lovar att när ni flitigt arbetar för att göra ert hem till ett centrum för evangelielärande, kommer med tiden *era* sabbatsdagar verkligen att vara en fröjd. *Era* barn kommer att tycka att det är spännande att lära sig om och leva efter Frälsarens lärdomar, och fiendens inflytande i *ert* liv och i *era* hem kommer att minska. Förändringarna i er familj blir dramatiska och stärkande.”

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

